

ଉତ୍କଳ

ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ - ୭
(ପ୍ରାର୍ଥନା ସଂଗୀତ)

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ
ଶାଖା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ସୁଚିପତ୍ର

ସଂଗୀତ୯

ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି	୯
ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପ୍ଳବ ଦାନର.....	୯
ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ	୯
ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର	୧୦
ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ	୧୦
ଅଭୟ ବାଣୀ.....	୧୦
ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର	୧୧
ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ.....	୧୧
ଅରୁପ ସ୍ବରୂପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ.....	୧୧
ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ	୧୨
ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ.....	୧୨
ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ.....	୧୨
ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିତ୍ତ ମାଗେ ଚେତନା	୧୩
ଆଖି ଲୁହ ମୋର ମାନ୍ଦୁ ନାହିଁ ମନା	୧୩
ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ	୧୩
ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର.....	୧୪
ଆଶିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ.....	୧୪
ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ	୧୪
ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ.....	୧୪
ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ପୁଲ	୧୫

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି.....	୧୫
ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି	୧୫
ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର	୧୬
ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାକୁ ଯିବା	୧୬
ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର	୧୬
ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ	୧୬
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର	୧୭
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୂର୍ତ୍ତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା	୧୭
ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର.....	୧୮
ଆହେ ପରାଶ ଧନ	୧୮
ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ.....	୧୮
ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି.....	୧୮
ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ଚରଣୀ ମୋର.....	୧୯
ଏ ବିଶ୍ବ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶ୍ରିତ.....	୧୯
ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ	୧୯
ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ବାକ୍ୟ	୧୯
ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି	୨୦
ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ.....	୨୦
ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ.....	୨୦
ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ.....	୨୧
ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପ୍ରଭୁ	୨୧

ସୁଚିପତ୍ର

ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର.....	୨୧	ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ.....	୨୮
ଏ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କାର.....	୨୨	ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର.....	୨୮
ଏମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ	୨୨	ଜ୍ଞାନ ସୁତାରେ ତୁ ଗୁଚ୍ଛରେ ମନ	୨୯
କଣ ଭରି ତୁ କର	୨୨	ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନ୍ଦେ ଭାଇ	୨୯
କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି	୨୩	ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ	୨୯
କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ	୨୩	ଗୁରୁ ନାମ ରଚରେ ମନ	୨୯
କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁଁ	୨୩	ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ	୩୦
କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ ହାର	୨୪	ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ	୩୦
କମଳ ଚରଣେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି	୨୪	ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ	୩୦
କାହୁଁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ	୨୪	ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ	୩୧
କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପ୍ରିୟବର	୨୪	ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ	୩୧
କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି	୨୪	ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ	୩୨
କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ	୨୪	ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ	୩୨
କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ	୨୪	ଘେନ ବନ୍ଦନ	୩୨
କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର	୨୬	ଚକା ଆଖିକି	୩୨
କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର ...	୨୬	ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି	୩୩
କେବେ ହେବି ହରିଧନେ	୨୬	ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ	୩୩
କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା	୨୭	ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର	୩୩
କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି	୨୭	ଚାହେଁ ମନ ମୋର	୩୪
କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର	୨୭	ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ	୩୪
କୋଟି ପୁଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ	୨୮	ଚିର ବାଞ୍ଛିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ	୩୪

ସୁଚିପତ୍ର

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ	୩୫	ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ	୪୭
ଜଣକର ପୁଲ ବଗିଚିତାରେ ଆମେ	୩୫	ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି	୪୭
ଜଣାଉଛି ଯୋଡ଼ି କର ହେ ଠାକୁର	୩୫	ତୁମରି ପାଇଁକି ଖୋଲା ଆଖି ମୋର	୪୭
ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜ୍ଞନ ବନ୍ଦନ ହେ	୩୬	ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର	୪୩
ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ	୩୬	ତୁମେ ତ ମୋ ଗଣି ରତନ	୪୩
ଜୟ ବିଶ୍ଵପତି	୩୬	ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି	୪୩
ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ	୩୭	ତୁମେ ଯାହା ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର	୪୩
ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ	୩୭	ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ	୪୪
ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛୁ	୩୭	ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ	୪୪
ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ	୩୮	ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ	୪୪
ଜୀବନର କଳପନାର	୩୮	ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ	୪୫
ଜୀବନରେ ପୁଲ ପୁଟିଥିଲେ ସିନା	୩୮	ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି	୪୫
ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ	୩୯	ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ	୪୫
ତର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେରି	୩୯	ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ	୪୫
ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ	୩୯	ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ	୪୬
ତାର ପାଦର ନୁପୁର ରୁଣୁଟୁଣୁ	୩୯	ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି	୪୬
ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ	୪୦	ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର	୪୬
ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି	୪୦	ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି	୪୬
ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି	୪୧	ଦୟାମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ	୪୭
ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ	୪୧	ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞ୍ଚାଇ	୪୭
ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ	୪୨	ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ	୪୭

ସୁଚିପତ୍ର

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ.....	୪୮	ପଢ଼ାରୀ ରେ! ତର ନାହିଁ ଆଖି.....	୫୪
ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ.....	୪୮	ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଟ ଶତଦଳ.....	୫୫
ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର.....	୪୮	ପଦ ବନ୍ଧେ ଗୁରୁଦେବ.....	୫୫
ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ.....	୪୮	ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ.....	୫୫
ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି.....	୪୯	ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ.....	୫୬
ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ.....	୪୯	ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି.....	୫୬
ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଧନ.....	୫୦	ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ.....	୫୬
ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ.....	୫୦	ପରାଣପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି.....	୫୭
ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ.....	୫୦	ପରାଣରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ.....	୫୭
ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ.....	୫୦	ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ତର.....	୫୭
ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର.....	୫୧	ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି.....	୫୮
ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର.....	୫୨	ଫୁଲ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର.....	୫୮
ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ.....	୫୨	ଫୁଲ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର.....	୫୮
ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ.....	୫୨	ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି.....	୫୯
ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି.....	୫୩	ପ୍ରଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି.....	୫୯
ନାହିଁ ନୟନ ବନର ସୁମନ.....	୫୩	ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଖାଳି ହୋଇ.....	୫୯
ନିଗମ ତାରକା.....	୫୩	ପ୍ରଭୁ ! ନୟନ ବନ ଇନ୍ଦ୍ରଭୁବନ.....	୬୦
ନିରାଶ ନ କର ଆଜି.....	୫୩	ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ.....	୬୦
ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ !.....	୫୪	ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ.....	୬୦
ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ.....	୫୪	ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ.....	୬୧
ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା.....	୫୪	ପ୍ରଣତି ଘେନ.....	୬୧

ସୁଚିପତ୍ର

ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର	୨୧	ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ	୨୮
ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ	୨୧	ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ	୨୮
ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ	୨୨	ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି	୨୮
ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ	୨୨	ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ	୨୯
ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ	୨୨	ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ	୨୯
ବନ୍ଦନା ଘେନା କର	୨୩	ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ	୨୯
ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ	୨୩	ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ	୨୦
ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ	୨୩	ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ	୨୦
ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ	୨୪	ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା	୨୦
ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ତାଜିବି ଆଉ	୨୪	ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା	୨୧
ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ	୨୪		୨୧
ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି	୨୫	ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ	୨୧
ବାଇମନରେ	୨୫	ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି ..	୨୨
ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ	୨୫	ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲି	୨୨
ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର	୨୫	ମନନ ପିଆନ ଜ୍ଞାନ	୨୨
ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ	୨୬	ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ	୨୩
ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର	୨୬	ମନର ଠାକୁର ଆଜି	୨୩
ବାସନା ମୋହର ନାଥ	୨୬	ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ	୨୩
ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି	୨୬	ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ	୨୪
ବିଦାୟ ବେଳାରେ	୨୭	ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି	୨୪
ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ	୨୭	ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ	୨୪

ସ୍ମୃତିପତ୍ର

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର..... ୭୪	ଯିହଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ..... ୮୧
ମନ୍ଦୁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା..... ୭୫	ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ତୁମ ରୂପଠାଣି..... ୮୧
ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି..... ୭୫	ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା..... ୮୧
ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି..... ୭୫	ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର..... ୮୧
ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଶର କଥା..... ୭୬	ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର..... ୮୨
ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର..... ୭୬	ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ..... ୮୨
ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ..... ୭୬	ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ..... ୮୨
ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ..... ୭୭	ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞ୍ଜଳି ପାଡ଼ିଛି..... ୮୩
ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର..... ୭୭	ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା..... ୮୩
ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରୈଁ ମୁଁ ସିନା..... ୭୭	ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ..... ୮୩
ମୁଢ଼ରେ ଦୃଢ଼ କରିଥା..... ୭୭	ସକଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି ମୋର..... ୮୩
ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ..... ୭୮	ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଶୁ..... ୮୪
ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ..... ୭୮	ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ..... ୮୪
ମୁରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ..... ୭୮	ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ..... ୮୪
ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ..... ୭୮	ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ..... ୮୫
ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ..... ୭୯	ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହିଁ..... ୮୫
ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ..... ୭୯	ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ..... ୮୫
ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ..... ୭୯	ସାଗରେ ଭୁଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ..... ୮୬
ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ..... ୭୯	ସାତ ସୁରେ ବନ୍ଧା ତୁମ..... ୮୬
ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ..... ୮୦	ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ..... ୮୬
ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି..... ୮୦	ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର..... ୮୭

ସୁଚିପତ୍ର

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି	୮୭	ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ	୯୧
ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ	୮୭	ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ	୯୧
ସେ ନାମେ କି ଯାବୁ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ ...	୮୮	ହେ ଦୟାଲୁ! ହେ ଦରଦୀ!	୯୨
ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି	୮୮	ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ	୯୨
ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ	୮୮	ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର	୯୨
ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ	୮୯	ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ	୯୩
ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା	୮୯	ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଇଶ୍ବର	୯୩
ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଧରେ	୯୦	ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ	୯୩
ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ	୯୦	ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ	୯୪
ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ	୯୦	ହେ ମହାମହୀମ ଭୁବନମୋହନ ନନ୍ଦନ	୯୪

ସଂଗୀତ

ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି

ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି
ତୁମେ ତ ନେଇଛ କୋଳାଇ
ଦେଇଛ ଆଶରା ଅଭୟ ଚରଣେ
କରୁଣା ଦୁଆର ମୋଲାଲ ୧୦୧

ରୋଗରେ ଶୋକରେ ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ
ଦେଖେ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ସନ୍ନିଧାନେ
ମୋ ଭଙ୍ଗା ଦୁଆର ଜଗି ରହିଥାଅ
ମୋ ପାଇଁ ଦରଦ ବୁଝାଇ ୧୦୩

ମୋ ଆଖିରେ ମାଖି ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଜନ
ଲିଭାଇ ଦେଉଛ ମାୟାର ସପନ
ଜନମ ଜନମ କେତେ ଯେ ବନ୍ଧନ
ଦେଉଅଛ ତୁମେ ତୁଟାଇ ୧୧୧

ନିରତ ବାରୁଛି ଏ ପରାଣ ମୋର
ତୁମେ ମୋର ସାଥୀ କୋଟି ଜନମର
ତୁମେ ଏକା ମୋର ଲୁହ ପୋଛା ବନ୍ଧୁ
ରହିଅଛ ମୋତେ ଅନାଇ ୧୪୧

କାନେ କାନେ ମୋର କହୁଅଛ କେତେ
ମଧୁଭରା ତୁମ ପ୍ରୀତି କଥା ଯେତେ
ମୁକତି ଧାମକୁ ନେଉଅଛ ଟାଣି
ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ ୧୨୧

ଏତେ ସ୍ନେହ ପାଇ ତେବେ ବି ଏ ମନ
ବିଷୟକୁ ଧାଏଁ ନ ମାନି ବାରଣ
ଆଖି ଲୁହ ଢାଳି କରେ ପଦେ ଅଳି
ନିଅ ଏ ମନକୁ ମନାଇ ୧୫୧

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର ପ୍ରତିଦାନ ନାହିଁ ନାହିଁ
ସୀମାହୀନ ତୁମ ଅଭୁଲା ପୀରତି କେ ପାରିବ ମୂଲ ଦେଇ ୧୦୧

ରହିଅଛ ମୋର ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ ହୋଇ ୧୨୧

ବୁଝିତ ନପାରେ କାହିଁକି ଏଦିନ ପାଇଁ
ଦରଦ ତୁମରି ଉଛୁଳି ପଡୁଛି ଦୁଇ କୁଳ ସୀମା ତେଇଁ
କାହିଁକି କରୁଣା କୁବେର ଭଣ୍ଡାର ଦେଇଛ ମେଲି ମୋ ପାଇଁ ୧୧୧

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ହେ ପ୍ରିୟ-ବର !
ହସି ହସି ତୁମେ ବହିଛ ଅଧମ ଉଦ୍ଧାର ଦାରୁଣ ଭାର
କୋଟି ଜନମର ଅନନ୍ତ ବନ୍ଧନ ନିମିଷକେ ମୋର ଫେଇ ୧୩୧

ମାଆ ପରି ତୁମେ ସେନେହ ପରଶ ଦେଇ
ମୋ ଚଲା ପଥରୁ କାଢି ଦେଇ କଷ୍ଟ ରହିଛ ମୋତେ ଅନାଇ

(ଆଜି) ତୁମ ଆବେଗରେ ଏ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରେ
ବ୍ୟସିତ ପରାଣ ଅକୁହା କୋହରେ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣା କରେ
ଲୋଚିଯାଏ ତୁମ ଚରଣ ତଳରେ କିଣା-ଦାସ-ଆଶ ବହି ୧୪୧

ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ

ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ ତୁମେ ବସିତ ରହିଛ ଦେବତା
ଅବୁଝା ଏ ମନ ଭାଲେ ଦୂରେ ତୁମେ ମୁରୁଖ ପଣିଆଁ ମୋରତା ୧୦୧

ପରଳ ଘେରା ମୋ ଆଖି ଦେଖେ ନାହିଁ ଏ ସବୁର
ତୁମେ କରତା ୧୨୧

ଯାଦୁକର ପରି ଖେଳ କେତେ ଖେଳ
ଅନ୍ତରାଳେ ଲୁଚି ହସି ଖଳଖଳ
ତୁମ ଲୀଳା ଖେଳା ସେହିମତି ସିନା ତୁମେ ହଠ ବାଜି କରତା
ଏତେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ଜାଣି ପାଶୋରି ଦିଏ ମୁଁ ସେକଥା ୧୧୧

ମୃଗ ନାଭି ଗଂଧେ ମୃଗୁଣି ଆକୁଳ
ବାସ ଲାଗି ଖୋଜି ବୁଲେ ବନସ୍ଥଳ
ସେହିପରି ସିନା ଅନ୍ତର ମୋର ଆକୁଳେ ଖୋଜଇ ସବିତା
ନଜାଣେ ମୋଘର କୋଣରେ ଜଳୁଛି ଆଲୋକର ଦୀପ ସଳିତା ୧୩୧

ଦୂର ବନପୁଲ ବାସ ଚହଟାଇ
ବାସନା ବାରେ ମୁଁ ଆଖି ନ ଦେଖଇ
ଖୋଜି ବୁଲେ ଅଧ୍ୟ ନୟନ ନିରତ କି ପୁଲ କାହିଁ ତା ମମତା

କରାଉଛ ବୋଲି ସବୁ ମୁଁ କରୁଛି
ଶତତ ଏକଥା ପାଶୋରି ବସୁଛି
ଦୟାମୟ ପଦେ ଏତିକି ମାଗୁଣି ଭୁଲାଇ ନରଖ ଏ ମଥା
ପାଶେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ନିରନ୍ତର ଜଗାଅ ମନର ସତତା ୧୪୧

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ସାଗର
ସେ ଅନନ୍ତେ ଅନ୍ତ ତୁମେ ଗୁରୁ ମୋର ।୦।

କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଝୁଲଇ ପୟରେ ତୁମର ।୧।

ଆକାଶର ନିରବତା	ସାଗରର ଗଭିରତା	ସୁତୁର ଗହ୍ୱ ତାରକା	ଭାସମାନ ନିହାରିକା
ମହାମହିମ ହେ	ତୁମେ ତାର ସୀମା ରେଖା	ତୁମରି ଲଳିତେ	ବିକଶନ୍ତି ଜ୍ୟୋତିରେଖା
ତୁମରିମଧୁ ପରଶେ	ଗଗନେ ରବି ବିଳସେ	ତନ୍ତ୍ର ଯୋଗ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମ	ସାଧନେ ତୁମେ ଅସୀମ
ଦୂର ନୀଳ ଘନ କୋଳେ	ତମକି ତପଳା ଖେଳେ	ଭକ୍ତଜନ ଦୁଃଖ ହାରୀ	ପ୍ରଳୟ ଜଳେ କାଣ୍ଡରୀ
		ତୁମେ ବଳବନ୍ତ ଏ ବିଶ୍ୱସୃଷ୍ଟିର ।୨।	

ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ

ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ ତୁମେ ଧୂବ ତାରା ତ
ଦରଶାଅ ପଥ ମୋରେ ହେଲେ ପଥ ହରା ତ ।୦।

ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ ମୋର ତ ।୨।

ରବି ଶଶୀ ଗହ୍ୱ ତାରା	ତୁମେ ବରାଭୟ ଦାତା
ତୁମରି କିରଣେ ଭରା	ତିନି ଭୁବନ କରତା
ପରାଶର ସାଥୀ ଏକା ତୁମେ ସିନା ଚିର ତ ।୧।	ଜୀବନ ମରଣ ସବୁ ତୁମରି ବିଧାନ ତ ।୩।

ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ପିତା	ଯାବତ ଜନମ ଭାର
ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ଭ୍ରାତା	ଭେଟୁଛି ମୁଁ ଘେନା କର
	ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ଗତି ଅଗତିର ତ ।୪।

ଅଭୟ ବାଣୀ

କହିଲେ ଠାକୁର ବିଦାୟ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣ ଏ କେତୋଟି ବଚନ	ବସ୍ତ ! ଅଧିକ ସଂହତ ଭାବରେ ।୩।
ମୋର ତିରୋଧାନେ ରଖିବ ସ୍ମରଣେ, କରିବ ଯତନେ ସାଧନ	ଆପାଣ ବେଞ୍ଚରେ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ମୋ ଲକ୍ଷା ବ୍ୟକତ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ବସ୍ତ ! ଲଫ୍ଟି ଯିବ ବାଧା-ବନ୍ଧନ ।୧।	ଲାଗିଯିବ ଯେହୁ ଶିଷ୍ୟ ମୋର ସେହୁ ସେହି ସେ ପ୍ରେମିକ ଭକତ
ପାଳିଲେ ବଚନ, ତୁମକୁ ଜଗତେ ନାହିଁ ଶକ୍ତି ରୋଧ କରିବ	ବସ୍ତ ! ସୁଖପାଏ ମୋତେ ପ୍ରକୃତ ।୭।
ହେବ ଅଗ୍ରସର ବିଶ୍ୱ ରାଜପଥେ, କିଏ ବାଧା ଦେଇପାରିବ	କହେ ବାରମ୍ବାର ମୋ ଲକ୍ଷା ତାହାର ଅନ୍ତରେ ବିକଶି ଉଠିବ
ବସ୍ତ ! ତୁମ ଆଗେ ସିନା ହାରିବ ।୨।	ଅକୃତ୍ରିମ ପ୍ରେମବଳେ ସେ ହୃଦୟ ଶତଦଳ ରୂପେ ପୁଷ୍ଟିବ
ହୁଅ ଗୃହବାସୀ ଅଥବା ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ନାହିଁ ଏଥି ବାଛବିଚାର	ବସ୍ତ ! ପରାଶ-ଅଶାନ୍ତି ତୁଟିବ ।୮।
ମହତ ଲକ୍ଷାକୁ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛ ମୋହର	ଯେତେଦିନ ଥିବି ସ୍ଥଳଦେହ ଧରି ମୁଖ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମାନିବ
ବସ୍ତ ! ଏକପଥେ ସଖା ସୋଦର ।୩।	ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ପରେ ବୁକୁ-ଭାଷା ମୋର ବୁଝିବାକୁ କ୍ଷମ ହୋଇବ
ମୋର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନେ ଦୃଢ଼ ନ ରହିବ କିଛିତେ	ବସ୍ତ ! ଅନ୍ତରୁ ପ୍ରେରଣା ପାଇବ ।୯।
ନିଜ ମୁଖେ ମୁହିଁ କରେଁ ଯା ପ୍ରକାଶ ଅନୁସରି ଯିବ ସୁଚିତ୍ତେ	ଚିତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ କର ଅଭାବେ ତାହାର ମୋ ଲକ୍ଷା ବିକୃତ ରୂପରେ
ବସ୍ତ ! ଉପଦେଶ ମାନି ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ।୪।	ଦେଖାଦେବ ସିନା, ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ ସମାହିତ ହୁଅ ଅନ୍ତରେ
ମୋର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନେ ଅସଲ ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇବ ସତ୍ତ୍ୱରେ	ବସ୍ତ ! ଗଭୀରୁ ଅଧିକ ଗଭୀରେ ।୧୦।
ମୋ ଲକ୍ଷା ସେକାଳେ ପ୍ରେରଣା ରୂପରେ ପୁଷ୍ଟିବ ବିଶୁଦ୍ଧ	ଚିତ୍ତଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକଦିଗେ ସର୍ବେ କର ଧ୍ୟାନ ଅବଲମ୍ବନ
ଅନ୍ତରେ	ଶୁଣକ୍ଷୟ ପାଇଁ ଅପର ଦିଗରେ ଆଚର ନିଷ୍ପନ୍ନ କରମ
ବସ୍ତ ! ନ ପୁଷ୍ଟିବ ଶୁଦ୍ଧ ନହେଲେ ।୫।	ବସ୍ତ ! ସମଭାବେ ଦୁଇ ସାଧନ ।୧୧।
ସଦ୍ଗୁରୁ-ଅବ୍ୟକ୍ତ-ଲକ୍ଷା ସବୁକାଳେ ପ୍ରକାଶ ନିର୍ମଳ ଅନ୍ତରେ	ତେବେ ସିନା ମୋତେ ଲଭିବ ପ୍ରକୃତେ ପୁଷ୍ଟିବ ପ୍ରେରଣା ରୂପରେ
ରୂପାୟିତ ଯେବେ କରିବ ସେ ଲକ୍ଷା ସଂଘବନ୍ଧ ହୁଅ ସକଳେ	ଅନ୍ତରେ ପାଇବା ଅସଲ ପ୍ରାପତି ବୁଝିବ ସେକାଳେ ସକଳେ

ବସ୍ତ୍ର ! କେଉଁ ନ କାନ୍ଦିବ ବିକଳେ ।୧୨

ଅଛି ଚିରକାଳ ଥିବି ଚିରକାଳ ସନ୍ଦେହ ତିଳେ ଯେ କରିବ
ଅସ୍ତିତ୍ବରେ ମୋର ନାହିଁ ତ ବିଶ୍ବାସ ଝୁରି ଝୁରି କାନ୍ଦି ମରିବ
ବସ୍ତ୍ର ! ବିପଳ ଜୀବନ ହାରିବ ।୧୩

ଏହି ଦେହକାଳେ ଦେଖୁଛ ସକଳେ ରହିଛି ବାହାରେ ତୁମର
ରକ୍ଷା କଲେ ଦେହ ସକଳ ହୃଦୟ ହେବ ମୋ ଆସନ ମନ୍ଦିର
ବସ୍ତ୍ର ! ଦେବତା ଆସନ ରୁଚିର ।୧୪

ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର

ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର ଚାଖିଛ କି କେବେ ଚାଖିଛ କି ?
ଝରେ ଯା' ଚରଣୁ ଅମୃତ ସଦା ଜୀବନରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ କି ? ।୦।

ଏ ଜୀବନେ ଯେବେ ଦେଖିବାକୁ ଆଶା
ରଖିଅଛ ଯଦି ହୁଅନା ନିରାଶା
ଭରସା ରଖିଲେ ପରଶ ପାଇବ ମନ ହାତୀଟାକୁ ବାନ୍ଧିଛ କି ? ।୧।

ଦରଶନ କଲେ ସେ କଞ୍ଚି ଚରଣ
କେଉଁ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ କରିବ ବରଣ
କି ଦେଇ ତୋଷିବ, କି ଭାବେ ପୂଜିବ ଅରତନା ବିଧି ଶିଖିଛ କି ? ।୨।

କୋଟି ସୁଧର୍ମ ତେଜ କାନ୍ତି ଝଲମଲ
କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭା ଛାୟା ସୁଶୀତଳ
ହୃଦୟ-ଗଗନୁ ଉଇଁ ଆସିବେ ସେ ଏ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ବାସ ରଖିଛ କି ? ।୩।

ଭାବ ରାଇଜରେ ଘର ପରା ତା'ର
ଭକତିରେ ଧରା ଦିଅନ୍ତି ଠାକୁର
ନୟନ ଲୋତକ ଭାରି ଲୋଭ ତାଙ୍କ ଯତନେ ସାଇତି ରଖିଛ କି ?
ତେବେ ଅମୃତ ହୋଇବା ସରବେ ଗୁରୁପଦ ସୁଧା ଚାଖି ଚାଖି ।୪।

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ
ପ୍ରଣାମ କରି ମୁଁ ନାଥ କଲି ବରଣ ।୦।

କୋଟି କୁମୁଦ ରୁଚିର ଦେବ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ପୟର
ଅପଲକ ମୋ ପଲକ ଆହା କି ରୂପ ମଧୁର
ଦେହ ମନ ସେଇ ପଦେ କଲି ଅର୍ପଣ ।୧।

କୋମଳ ପୟର ଦୁଇ ପରଶ ପାଇବା ପାଇଁ
ଅନ୍ତରର ଅଭିଳାଷ ଥିଲା ଯାହା ଲିଭି ନାହିଁ
ସତ ହେଲା ଆଜି ପ୍ରିୟ ସେଇ ସପନ ।୨।

ଗୋଲାପ ପାଖୁଡ଼ା ସରି ଶ୍ରୀପଦ ସୁନ୍ଦର ଭରି
ଅଶେଷ ମୋ ଦରଶନ ଅଭିଳାଷ ଗଲା ପୁରି
ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲ ଏହି ଜୀବନ ।୩।

ହୃଦୟ ଆବେଗ ନେଇ ଯେବେ ପଦ ଦେଲି ଛୁଇଁ
କଳଙ୍କର ଦାଗ ସବୁ କୃପା କରି ଦେଲ ଧୋଇ
ମରଣ ଜିଣା ଚରଣେ ଗଲି ଶରଣ ।୪।

ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଦୀନବନ୍ଧୁ ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରେମସିନ୍ଧୁ
ଧନ୍ୟ କଲ ଏ ଜୀବନ ପାଇଲି ଅମୃତ ବିନ୍ଦୁ
ମାନସ କୁସୁମ କରେ ଘେନ ବନ୍ଦନ ।୫।

ଅରୁପ ସ୍ବରୂପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ

ଅରୁପ ସ୍ବରୂପ ତୁମେ - ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ
ତୁମେ ହେ କରୁଣାନିଧି - ଭବ ଦୁଃଖହାରୀ ।୦।

ତୁମେ ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ
ତୁମେ ସୁଖର ଆଳୟ
ଦୀନ ତାରଣ ଭକତ ହୃଦୟ ବିହାରୀ ।୧।

ତୁମେ ପିତା ତୁମେ ମାତା
ତୁମେ ଭବ ଭୟ ତାତା

ତୁମେ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନଦାତା ପ୍ରଭୁ ଦଇତାରୀ ।୨।

ତୁମେ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ
ବିଶ୍ବରୂପ ସତ୍ୟକାମ
ସଗୁଣ ନିର୍ଗୁଣ ତୁମେ ପାପ ନାଶ କାରି ।୩।

ତୁମେ ଧର୍ମ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ
ତୁମେ ଜୀବର ଜୀବନ
ତୁମରି ଚରଣେ ଦାସ ଶରଣ ଭିକାରୀ ।୪।

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ ହୋଇବ ପ୍ରେମ ସମ୍ଭାର ହେ
ହେବି ପୁଣ୍ୟକାମ ଗାଇ ଗୁରୁ-ନାମ ବହିବ ପ୍ରେମାଶ୍ରୁଧାର ହେ
ଶୁଷ୍କ ହେବ ପ୍ରାଣ ମନ
ନିରେଖିବି ପ୍ରେମବୃନ୍ଦାବନ ହେ । ୧।
ସଂସାର-ବନ୍ଧନ ହୋଇବ ମୋତନ ପାହିବ ଅମା-ରଜନୀ
ହେ
ଏ ପାପ ଜୀବନ ହୋଇବ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରଶି ପରଶମଣି ହେ
ସେହି ମୂରତି ମୋହନ
ବିଶ୍ୱେ ଦେଖିବ ସଦା ନୟନ ହେ । ୨।
କେବେ ହେବ ଦୂର କର୍ମଫଳ ମୋର ଜାତିକୁଳ ଅଭିମାନ ହେ
ଲଜ୍ଜା-ଭୟପାଶ ହୋଇବ ବିନାଶ ଦମ୍ଭ ମାନ ଅପମାନ ହେ

ଧରି ବୈରାଗ୍ୟର ଝୁଲି
ହେବି ବୋଲି ଭକ୍ତ-ପଦ ଧୁଳି । ୩।
ହସିବି କାନ୍ଦିବି ନାଚିବି ଗାଇବି ପ୍ରେମେ ହୋଇ ଭନମଉ ହେ
ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁଜଳେ ବୁଡିବି ଅତଳେ ବୁଡାଇ ସାରାଜଗତ ହେ
ଦେଖି ସେ କୁଞ୍ଜବିହାରୀ
ଉଛୁଳିବ ଆନନ୍ଦ ଲହରୀ ହେ । ୪।
ମୋହନ ମୂରତି ସୁମଧୁର ଅତି ନିରେଖି ପରାଣ ଭରି ହେ
ରୋମାଞ୍ଚିବ ତନୁ ଝରିବ ନୟନୁ ଅବିରଳ ନେତ୍ର-ବାରୀ ହେ
ମେଞ୍ଚାଇବି ଚିର ଆଶ
ମାଗି ପଦସେବା ଅଭିଳାଷ । ୫।

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ
ଆନ ସାହା କିଏ ଗୁରୁଦେବ ! । ୦।

ମଳିନ ମରମ ମଳିନ କରମ
ମଳିନ ଧରମୀ ମନ,
ମଳିନର ସଙ୍ଗ ମଳିନ ଏ ଅଙ୍ଗ
ମଳିନ ବାସ-ଭୁଷଣ,
ସରୋବର କାହିଁ ସେ ନୀରେ ଗାଧୋଇ
ଶୁଷ୍କ ହୋଇବ ଏ ଜୀବ । ୧।

ଖେଳର ଦରବ ମେଳ କରି ଦେବ !
ଦେଲ ତ ଭବେ ପଠାଇ

ସଂସାର ଲୀଳାରେ ଅସାର ଖେଳାରେ
ମାତି ଗଲା କାଳ ବହି,
ଏତିକି ମିନତି ତବ ପଦେ ମତି
ନିତି ନିତି ଖେଳୁଥିବ । ୨।

ପାଶକୁ ତୁମର ଆଶ କରି ମୋର
ଚିତ୍ତ ହେଲେ ଆଶୁସାର,
ମଣାଏ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଖଣା-ପଥେ ନିତି
ନିବୃତ୍ତି ଯାଏ ପାଶୋର,
ପଞ୍ଜଳ ଏ ମତି ଶଙ୍ଖି ଚଳେ ନିତି
ଲୋତଇ ଆଶିଷ ତବ । ୩।

ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ

ଆଖି ଭିଜିଗଲା ଲୁହରେ ଲୁହରେ
ସବୁ ଦୁଃଖ ଦେଲ ସାରି
କୋଟି ଜନମର କଲୁଷ କାଳିମା
ପଲକରେ ନେଲ ହରି । ୦।

ଅମା ରଜନୀର ଶେଷ ତାରା ଆସି
କହି ଦେଇ ଗଲା ମୋତେ ହସି ହସି
ଜଳି ନାହିଁ ଯିଏ ବେଦନା ନିଆଁରେ
ଦୁଃଖୀ କିଏ ତାହା ପରି ? । ୧।

ହଜିଗଲା ମୋର ସକଳ ଗରବ
ମାନ ସନମାନ ଧନ ଗଉରବ

ଏଇ ଯେ ତୁମର ନିଠୁର କରୁଣା
ପାରିବି ନାହିଁ ପାଶୋରି । ୨।

ଯାହା ଇଚ୍ଛା ଏବେ ଅଛି ତୁମ ମନେ
ମଧୁମୟ ହୋଇ ଫୁଟୁ ଏ ଜୀବନେ
ପରମ ପ୍ରେମର ବିପୁଳ ଦାନରେ
ମୋ ଅନ୍ତର ଦିଅ ଭରି । ୩।

ଏ ପାରି ମୋହର ଯାବତ ବନ୍ଧନ
ଏ ପାରି ଲୁହର ସକଳ କ୍ରନ୍ଦନ
ଏହିଠାରେ ସବୁ ରହିଯାଉ ପ୍ରଭୁ
ଯିବି ଖାଲି ନାମ ଧରି । ୪।

ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିତ୍ତ ମାଗେ ଚେତନା

ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିତ୍ତ ମାଗେ ଚେତନା
ମନ ମାଗେ ଭୁଲିବାକୁ ଭବ ଦୁଃଖ ଯାତନା । ୦।

ଶିର ମାଗେ ପଦ ଛୁଇଁ
ପ୍ରଣତି ଢାଳିବା ପାଇଁ
କର ମାଗେ କରିବାକୁ ତବ ଶୁଭ ଅର୍ଚ୍ଚନା । ୧।

ଜାନ ମାଗେ ଶୁଣିବାକୁ
କଣ୍ଠ ମାଗେ ଗୁଣିବାକୁ

ତୁମ ଗୁଣ ଅତୁଳନ, ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗାରିମା । ୨।

ପ୍ରୀତି ମାଗେ ଅନୁରାଗ
ଭାବ ଭିଜା ଅନୁଭବ
ପ୍ରାଣ ମାଗେ ସାଧିବାକୁ ତୁମ ସୁର ସାଧନା । ୩।

ଲୁହ ମାଗେ ଝରିବାକୁ
ତୁମ ଲାଗି ଝୁରିବାକୁ
ଜୀବ ମାଗେ ଡରିବାକୁ ତେଜି ସବୁ କାମନା । ୪।

ଆଖି ଲୁହ ମୋର ମାନ୍ଦୁ ନାହିଁ ମନା

ଆଖି ଲୁହ ମୋର ମାନ୍ଦୁ ନାହିଁ ମନା
ବହୁଛି ହୋଇ ସେ ଧାର ଧାର
ପଖାଳିବ ବୋଲି ତୁମ ଛନ୍ଦା-ପଦ
ଅଭିଳାଷ ତା' ର ଅନିବାର ॥୦॥
ବାହ୍ୟନେତ୍ର ଦେଖେ ତୁମ କମଠାମ
ମୁଦିଲେ ନୟନ ଅମାୟୋର
ସତେ କେବେ ଥରେ ସେ ମୁଦା ଆଖି ରେ
ଦର୍ଶନ କରିବି ପ୍ରିୟବର
ଧନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ନେତ୍ର ନୀର ମୋର
ଧୋଇ ଦେଇ ତୁମ ଶ୍ରୀପୟର ॥୧॥
ପରାଣ ଦେବତା ହୃଦ-ପଦ୍ମାସନେ

ବିଜେ ଅଛ ଜାଣେ ମନ ମୋର
ଦର୍ଶନ ପାଇଁକି ସବୁ ସାଧନା ତ
ବିଫଳ ହେଲାଣି ହେ ଠାକୁର
ଜପ ଧ୍ୟାନ ସବୁ ହାର ମାନିଲାଣି
ତୁମ କୃପା ଏକା ଭରସାର ॥୨॥
ତପଳା ତମକ ପରି କେବେ ଥରେ
ଫୁଟି ଉଠ ତୁମେ ଏ ଅନ୍ତରେ
ଚଞ୍ଚଳ ମନ ମୋ ରହେ ନାହିଁ ସ୍ଥିର
ହଜି ଯାଏ ପୁଣି ଅନ୍ଧକାରେ
ଆକୁଳେ ଜଣାଏ ଜଞ୍ଜ-ପଦେ ତୁମ
ମୁଦା ଆଖି ଦେଖୁ ରୂପ ଚିର ॥୩॥

ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ

ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ
ତୁମ ପାଇଁ ଝରୁଥିବ
ତୁମ ପାଦଦୁଇ ଧୋଇବା ପାଇଁକି
ଗଙ୍ଗା ହୋଇ ବହୁଥିବ । ୦।

ସବୁ ବୁଝ ବୋଲି ତୁମକୁ ଠାକୁର
କହୁଛି ଅବୁଝା କଥା
ଦୁନିଆରେ ଏକା ତୁମେ ପ୍ରିୟ ମୋର
ଆଉ ସବୁ ଖାଲି ତୁଚ୍ଛା
ଅସହାୟ ବୋଲି ଶରଣ ପଶୁଛି
ପର ବୋଲି ନ ଭାବିବ । ୧।

ଜୀବନ ଦେଇଛ ମରଣ ଦେଇଛ

ସଂସାରେ ପଠାଇ ମୋତେ
ଜୀବନ ମରଣ ମଝିରେ ରଖିଛ
କରମ ଜଞ୍ଜଳ ଯେତେ
ଅଭୟ ଦିଅ ହେ ଅରୁଣ ସୁନ୍ଦର
ଜଞ୍ଜଳ ଦୂରେଇ ଯିବ । ୨।

ପରଶିବ ଯଦି କଷଟି ପଥରେ
ହାରି ଯିବି ଏକାଥରେ
ଏତିକି ଅଳି ମୋ ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର
ନ ଯିବ ମୋ ଠାରୁ ଦୂରେ
ମରଣ କାଳରେ ମଧୁ ଚାହାଣିର
ପରଶ ନିଶ୍ଚୟ ଦେବ । ୩।

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର

ଦରଦୀ ଦିଅଁ ମୋ ଲୁହର ।୨।

ତୁମରି ହାତର ଗଢା କଣ୍ଢେଇ ମୁଁ

ଖେଳନା ତୁମରି ଖେଳର ।୦।

ପାଶେ ପାଶେ ମୋତେ ନେଉଅଛ ଟାଣି

ଅଯୋଗୀ ହେଲେ ବି ପାରୁଅଛି ଜାଣି

ତୁମ ସେନେହର ଅନୁରାଗ କଣା

ଆବେଗ ଭରେ ମୋ ଅନ୍ତର ।୩।

ଏ ଜୀବନ ବନ୍ଧା ତୁମରି ସାଥୀରେ

ଏ ପରାଣ ଛନ୍ଦା ତୁମରି ପ୍ରୀତିରେ

ତୁମକୁ ନେଇ ମୋ ଧରମ-କରମ

ତୁମେ ସରବସ୍ତୁ ମୋହର ।୧।

ଜନମ-ଜନମ ଆସିଛି ଗୋଡାଇ

ଆସୁଥିବି ନାଥ ! ନ ଦେବ ଆତେଇ

ଚାହେଁନା ମୁକତି, ଚାହେଁ ତୁମ ପ୍ରୀତି

ରଖ କରି କିଣା କିଙ୍କର ।୪।

ତୁମେ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ କେତେ ଜନମର

ତୁମେ ଦୟାସିନ୍ଧୁ ମୋ ସୁଖ-ଦୁଃଖର

ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ

ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ

ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ

ମଧ୍ୟ ଖାଲି କଲବଲ ମାୟା ଆବେଶେ ।୨।

ବାନ୍ଧିରଖ ଏ ମନକୁ ତୁମରି ବଶେ ।୦।

ତୁମରି ବିନା ଇଛାରେ ଆସି ମୁଁ ନାହିଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ

ତୁମ ଅନିଛାରେ କାହିଁ ମନ କି ରସେ ।୩।

କିଏ ମୁଁ ତୁମର ବୋଲି ନ ଜାଣି ଆସିଲି ଚାଲି

ଏବେ ଜାଣିଲେବି ମନ ଦୂରେଇ ବସେ ।୧।

ଲେଉଟାଣି ପଥଚାହିଁ ବସିଛି ମନ ମନାଇ

ନେଇଯିବ କେବେ ପ୍ରିୟ ବାହୁଡ଼ା ରଥେ ।୪।

ଆଦିରେ ଥିଲି ତୁମର ଅନ୍ତେ ଯିବି ତୁମ ପୁର

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ

ବୁହାଇ ଦିଅ ଠାକୁର

ଏ ରାସଛଳୀ ବୃନ୍ଦାବନେ ମିଳିଛି ଆମେ ମନ ଅଧୀରେ

ଆମ ଏ ଭକ୍ତ ସମ୍ମିଳନୀ

ହେଉ ସରସ ସୁନ୍ଦରାଠା

ମିଳନାନନ୍ଦ ପୁଲକ ଆଜି ନ ଯାଉ ଆମ ଅନ୍ତର

ଶୁଣିବୁ ଆମେ ତୁମରି ବାଣୀ ହେ ପ୍ରିୟ ଆମ ଠାକୁର ।୩।

ମଧୁର ହେଉ ଏ ସମାବେଶ ଏଇ ମିଳନ ବେଳା

ସବୁରି ପ୍ରାଣ ପରଶ ପାଉ

ତୁମ ଅମୀୟ ଲୀଳା

ତୁମରି କୃପା ଆଶୀର୍ଷଧାର

ପଡୁ ହେ ଝରି ସବୁରି ପର

ତୁମରି ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନାରେ

ପୁଲକ ଜାଗୁ ମନେ

ଲୀଳାରେ ତୁମ ଉଲ୍ଲାସ ଉଠୁ

ସବୁରି ମନ ଅନ୍ତର

ମିନତୀ ଆମ ଚରଣ ତଳେ

ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।୧।

ହସି ଉଠୁ ଏ ଆନନ୍ଦଧାମ

ପାଇ ତୁମରି ମନ୍ଦର ।୪।

କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ହେଉ ମଧୁର

ସକଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସୁନ୍ଦର

ସବୁରି ମଧ୍ୟ ତୁମରି ଛାଇ

ମଧୁର ଶିରି ରହିବୁ ଚାହିଁ

ପ୍ରତିଟି ଅଧିବେଶନ ହେଉ

ସରସ ଆଉ ମଧୁର

ଉଛୁଳି ଉଠୁ କଣ୍ଠେ ଆମ

ବନ୍ଦନାର ଝଙ୍କାର

ଜୟଗୁରୁ ଧ୍ବନିରେ ଉଠୁ

ଉଛୁଳି ସବୁ ଅନ୍ତର ।୨।

ସମ୍ମିଳନୀ ଦିବସ ଦୁଇ

ହେଉ ସରସ ସୁନ୍ଦରାଠା

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ, କରୁଣା କର ଗୋସାଇଁ ।୦।

କାନ ଶୁଣୁଥିବ ତୁମରି ଚରଣ ନୁହେଁ ମଧୁର ରବ

ତୁମ ପଦରଜ ଶିରେ ବୋଲି ହୋଇ ନାଚୁଥିବି ଥେଇ ଥେଇ ।୧।

ନୟନ ଯେ ଦିଶେ ହେଉଛି ସେ ଦିଶେ ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବ

ମନ ମୋର ତୁମ ପୀରତି ବିହୁନେ ଆନ ରସେ ନ ରସିବ
ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ତୁମରି ଆରତି ବତି ନିତି ଜଳୁଥିବ
କଣ ମୋହର ହେଉଥିବ ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ।୨।

ତୁମରି କରୁଣା ଦୁଆରେ ମୋ ହାତ ଅଞ୍ଜଳି ଥିବ ପାତି
ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ବୋଲି ଭାଲୁଥିବ ମୋର ମତି
ପାଗଳ ହେବି ମୁଁ ତୁମ ବିରହରେ ସଦା ଚେତନା ହଜାଇ ।୩।

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ପୁଲ

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ପୁଲ
ବହୁ ରଙ୍ଗ ବହୁ ମହକର
ଗୁରୁ ସେବା ପାଇଁ ମନେ ଆଶା ବହି
ହୋଇ ଅଛୁ ଆମେ ଗୁଛା ହାର ।୦।
ଆମେ ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ
ଏକ ଆମ ଚିନ୍ତା ଏକ ମନ
ଆମେ ତ ସକଳେ ଭାଇ ଭଉଣୀ
ଆମେ ଏକ ନିଗମ ସଂସାର ।୧।
ଆମେ ଏକ ମନ୍ତ୍ରେରେ ଦୀକ୍ଷିତ
ଗୁରୁସେବା ଏକା ଆମ ବ୍ରତ
ଗୋଟିଏ ପଥର ଯାତ୍ରୀ ଆମେରେ
ଗୋଟିଏ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳ ।୨।

କେହି ନୁହେଁ ଏଠି ବଡ଼ ସାନ
ସକଳେ ତ ଅଯୋଗା ସନ୍ତାନ
ଗୁରୁ କୃପା ବଳେ ଆମେ ବଳିୟାନ
ଗୁରୁ ନାମ ଆମ ସହଚର ।୩।
ପାଶର ନିବିଡ଼ ଆକର୍ଷଣେ
ବାନ୍ଧି ହୋଇ ଅଛୁ ଟାଣ ପଶେ
ଏ ତନୁ ମନର ପ୍ରତି କଣିକାରେ
ମିଳନ ଆନନ୍ଦ ତୋଳେ ସ୍ଵର ।୪।
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଶ୍ରୀପଦେ ଲୁହ ଭାଳି
ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ କରୁ ଅଳି
ତୁମ ସେବା ପାଇଁ ଆମ ସଂଘ ପ୍ରୀତି
ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ହେଉ ଚିର ।୫।

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି !
ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ
ଦୁଆରେ ତୁମରି ଭିଖାରୀ ପଣରେ
ଯାଉ ଏ ଛାର ଜୀବନ ।୦।
ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ଦୟାନିଧି,
ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ
ପାପୀ ଲାଗି ତୁମ ଦୁଆର ମୁକୁଳା
ରହିଥାଏ ଚିରଦିନ, ଦୟାନିଧି !
ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ।୧।
ତୁମରି ମଧୁ ବଚନ, ଦୟାନିଧି !
ତୁମରି ମଧୁ ବଚନ
ଶୁଣୁଥିବ ରୂପ ହେଉଥିବ ଚିର
ଏ ମୋର ଅକ୍ଷ ନୟନ, ଦୟାନିଧି !
ଏ ମୋର ଅକ୍ଷ ନୟନ ।୨।
ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ, ଦୟାନିଧି !

ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ
ଜଗତରେ ଅଛି ଆଶ୍ରୟ ମୋହର
ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ, ଦୟାନିଧି !
ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ ।୩।
ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି, ଦୟାନିଧି !
ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି
ଜଗତର ଦୁଃଖ-ତାପ-ନାଶନକୁ
ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ, ଦୟାନିଧି !
ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ ।୪।
ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର, ଦୟାନିଧି !
ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର
ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଦିନ ଯାଉ
ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର, ଦୟାନିଧି !
ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର ।୫।

ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି

ଆସ ସରବେ ବାହୁତୋଳି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୦।

ତାଙ୍କ ନାମ ସମ ନାହିଁ ସରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୧।

ଜୟଗୁରୁ ନାମ ସାର
ସକଳ ପ୍ରେମ ଆଧାର

ଯେବେ ଚାହୁଁ ମୋଷ ଧାମ
ଧର ଧର ଗୁରୁନାମ
କିବା ଦିବସ ବିଭାବରୀ ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୨।

ପାପ ତାପ ଯା ସଂସାରେ
 ଦୂରେ ଯିବ ସେ ନାମରେ
 ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ କେ ତୋହରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୩।
 ଧନ ଧାନ୍ୟ ତୋ ଅସାର

ସବୁତ ଦୁଇ ଦିନର
 ଗୁରୁନାମ ନ ଦିଅ ପାଶୋରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୪।
 ପାର ହେବୁ ଏ ଜଗତ
 ହୁଅ ତୁ ଗୁରୁ ଭକତ
 ମୋହ ମାୟା ଯିବ ସବୁ ଚାଲି ହୋଇଣ ମେଳି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୫।

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର କରୁଣା-ବାରିଦ ବାହି ହେ
 ଏ ମରୁ-ହୃଦୟେ ଢାଳି ପ୍ରେମବାରି ପତିତାପିତ ପାଇଁ ହେ ।୦।
 ‘ଜୟଗୁରୁ’ ନାମ ଅମୀୟବୋଲା
 ଦେଖିଲେ ସେ ମୁଖ ଘୁଞ୍ଚଇ କ୍ଳାଳା
 (ତାଙ୍କ) ଅଭୟ ଚରଣ ଆଶ୍ରୟ କରିଲେ ଭବଭୟ ରହେ ନାହିଁ ହେ ।୧।

କରି ତାଙ୍କ କଥା-ଅମୃତ ପାନ
 ଜାଗିଅଛି ଆମ ଅବଶ ପରାଣ
 ହତାଶ ପରାଣେ, ତୀବ୍ର ଆଶା ଜାଣେ, ‘ଜୟଗୁରୁ’ ନାମ ଗାଇ ହେ ।୨।
 ସର୍ବେ ତାଙ୍କ ପଦେ ନେବାରେ ଆଶ୍ରୟ
 ଶୀତଳ ହୋଇବ ତାପିତ ହୃଦୟ
 ଆନନ୍ଦ-ସାଗରେ ବୁଡି ରହିଥିବା ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ ଧ୍ୟାୟି ହେ ।୩।

ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାକୁ ଯିବା

ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାକୁ ଯିବା ଏକ ଠାକୁର ତ ପୁଣି
 ଏକଇ ପିତାର ସନ୍ତାନ ସଭିଏଁ ଏ କଥାକୁ ମନେ ଗୁଣି
 ଆସ ମିଳି ସକଳେ
 ଗାଅ ‘ଜୟଗୁରୁ’ ସଦା କାଳେ ।୧।

ଯା’ର ପ୍ରେମରସେ ନିମଗନ ହୋଇ ପ୍ରେମ ଧାମେ ଯିବା ଚଳି
 ତାହାରି କରୁଣା ରସପାନେ ଚିତ୍ତ ରହିଥାଉ ସଦା ଭଳି
 ଯହିଁ ଭକତ ଜନ
 ନାମ ଗାଏ ତହିଁ ଶ୍ରୀଭଗବାନ ।୩।

ଏକ ମନ ଏକ ପ୍ରାଣ ହୋଇ ଗାଅ ଗାଅରେ କଣ ମିଳାଇ
 ଜୀବନ-ମରଣ ସାଥୀ ହେବାକୁ ତ ଆଉ ଜଣେ କେହି ନାହିଁ
 ଗୁରୁ ବିହୁନେ କେହି
 ଏ ଜଗତେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ନାହିଁ ।୨।

ପ୍ରେମମୟ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନର ବିଗ୍ରହ ଭବଭୟ ନିବାରକ
 ଆଶୀର୍ଷ ତାଙ୍କର ଲହ ଜଗତର ଚିତ୍ତ ସଂକଟ ନାଶକ
 ଗୁରୁ ନାମଟି ଗାଇ
 ଜୀବ ଯାଉ ଗୁରୁଦାସ ହୋଇ ।୪।

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର ଫେରିବା ପଥର ସାଥୀ
 ଜୀବନ-ପୋଥିରେ ତୁମେ ହେ ଲେଖିଛ ଅମର ପ୍ରେମର ଗୀତି ।୦।

ପିତା ହୋଇ ମୋର ଦୃଷ୍ଟ ହର
 ମାତା ହୋଇ କୋଳେ ତୋଳି ଧର
 ଅମତା ବାଟରେ ଚାଲି ଯିବି କାଳେ ମାୟା ସପନରେ ମାତି ।୨।

ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ବୋଲି ତାକୁଥିବି
 ନିତି ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବି
 ଅଲିଭା ଗାରରେ ଲେଖୁଥିବି ବସି ତୁମରି ଅଭୁଲା ପ୍ରୀତି ।୧।

ତୁମ ଭାବ ନଇ ନୀରଧାର
 ବାହି ନେଇ ଯାଉ ନାଆ ମୋର
 ତୁମେ ଧ୍ରୁବତାରା ପାଶେ ଥିଲେ ପରା ହାରିଯାଏ ଅମାରାତି ।୩।

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ
 ଅନ୍ଧାର ଏଇ ରାଇଜ ପାଇଁ

ତୁମରି ପ୍ରେମର ଅମର ମଧୁରେ
 ଜୀବନ କଳୁଷ ଦେବାକୁ ଧୋଇ ।୦।

ଭାନ୍ତ ପଥକ କ୍ଳାନ୍ତ ଜୀବନେ
 ଶାନ୍ତି ଅମୀୟ ଦେଇଛ ଢାଳି
 ନୀର ଖୋଜୁ ଥିଲା ପିଆସୀ ପରାଣ
 କ୍ଷୀର ଦେଇ ତାର କଣ ଭରି
 ମରଣ ଦୁଆର ରୁଦ୍ଧ କରିଛ
 ମୂକତି ର ମହା ମନ୍ତ୍ର ଗାଇ । ୧।

ତେଜନା ହରାଇ ଅମୃତ ଶିଶୁ
 ନିଗମ ର ମଧୁ ମମତା ଭୁଲି
 ଭାସି ଯାଉଥିଲା ଭବ ଜଳପି ରେ

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରେ ତାରେ ନେଇଛ ତୋଳି
 ଆଶିଷ ତୁମର ବରଷି ଦେବାକୁ
 ପରଷି ଦେବାକୁ ଆସିଛ ଧାଇଁ । ୨।

ଏପାଖେ ଅନ୍ଧାର ସେପାଖେ ଆଲୋକ
 ମଝି ଦରିଆରେ ବାନ୍ଧିଛ ଭେଳା
 ମର ମାନବର ହାତ ଧରି ନେବ
 ଚଖାଇବା ପାଇଁ ଅମର ଲୀଳା
 ଚକିତ ନୟନେ ତୁମ କୀରତିରେ
 ଜଗତ ଜୀବନ ରହିଛି ଚାହିଁ । ୩।

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର ମଣି ମରକତ ଝରେ
 ନ ଦେଖିଲା ଆଖି ଖୋଜି ବୁଲେ ତାକୁ, ଦେଖିଲା ନୟନ ଝୁରୋଠା

ମଦନ ମୋହନ ବଦନ ଦେଖି
 ନ ରହିବ କାହା ନୟନ ଲାଖି ?
 ପାଷାଣ ପରାଣ ତରଳି ପଡେ ତା ପ୍ରୀତି ବୋଲା ଚାହାଣୀରେ । ୧।

ରୂପ ଲାଗି ଯେବେ ଏତେ ଆକୃଷ୍ଟା ବିରହ ଜାଗଇ ମନେ
 କେତେ ପୁଲକିତ ନହେବ ପରାଣ ଅପରୂପ ଦରଶନେ !
 ଭାବମୟ ତାର କମ ମୁରତି
 ଜାଣିହୁଏ ନାହିଁ, ଟାଣେ ତା' କତି
 କିଏସେ କଳିବ ସେ ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣି ଅନୁଭବ ଯାରେ ହାରେ । ୨।

ତାହାରି ପାଇଁ ତ ରାଧା ଝୁରି ମଲା ଯମୁନା ରହିଛି ସାକ୍ଷୀ
 ଲାଜ ତର ସବୁ ଭୁଲି ଯାଇ ତାକୁ ଛାତିରେ ଧରିଲା ଜାକି
 ବଇଁଶୀ କହିଲା ଶୁଣ ଗୋ ରାଇ
 ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ
 ଗହନ ମନର ଦହନ ନାଶିବା ପ୍ରୀତି ରତି ସୁଖ ସାରେ । ୩।

ତା' ପ୍ରେମ ପାଶ ରେ ବାନ୍ଧି ହେଲେ ଥରେ ସେ ବନ୍ଧନ ଫିଟେ ନାହିଁ
 ଅଧୀର ମନର ମଧୁର ଗଣ୍ଠି ସେ ପ୍ରେମ ଦିଆ ନିଆ ପାଇଁ
 ମିଠା ମିଠା ଲାଗେ ମୁରତି ଯାର
 ଆହୁରି ମଧୁର ପୀରତି ତାର
 ଭାବ ନଉକା ରେ ବସି ପଡିଲେ ସେ ଭବ-ନଇ ପାର କରେ । ୪।

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୁରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ମୁରତି ଆଜି ଆଖି ଦେଖିଲା
 କୋଟି ରୂପ ଜିଣି ପଦ୍ମାସନ ଠାଣି,
 ପ୍ରାଣ ନେଲା କିଣି, ମନ ମୋହିଲା । ୦।

ସତେ ସଂସାର ସାର ସୁଷମା, ତାର କିଏ ବା ଦେବ ଉପମା
 ଯିଏ ବିଶ୍ୱ ବଗିଚାର ମାଳୀ, ତାକୁ କିଏ ବା ପାରିବ କଳି
 ଶ୍ରୁତି-ସ୍ମୃତିକୁ ଯେ ନ ହୁଏ ଗୋଚର
 କବି, ମୁନି, ଜ୍ଞାନୀ ବୁଦ୍ଧି ହଜିଲା ୧।

ପାଦ ପଙ୍କଜେ ରଙ୍ଗ ଅଳତା, କିଏ ପକାଇଛି ସତେ ଚିତା
 ଯିଏ ସମରପେ ଦେହ ମନ, ତାକୁ ବରାଭୟ କରେ ଦାନ
 କଟୀକି ଶୋଭୁଛି ସୁଝାନ ବସନ
 ଶତ ଶ୍ରେତପଦ୍ମ ନିୟା ପାଇଲା । ୨।

କେତେ ସୁପ୍ରଶସ୍ତ ବକ୍ଷ ସ୍ଥଳ, ସତେ ଲବଣୀ ପରି କୋମଳ
 କେତେ ସୁଦୀର୍ଘ ସୁତାରୁ ଝଙ୍କ, ହସ୍ତେ ସୁଲଳିତ ମଣିବକ୍ଷ
 ପୂତ ଉପବୀତ ବକ୍ଷରେ ଲମ୍ବିତ
 ଭୁଜପାଶ ମନ ବାନ୍ଧି ରଖିଲା । ୩।

ସେହି କନନୀୟ ମୁଖ କାନ୍ତି, ଗଣ୍ଡେ କୁଞ୍ଚିତ ଅଳଙ୍କାର
 ସେହି ସୁରଙ୍ଗ ଜବା ଅଧର, ତହିଁ ଝରୁଛି କରୁଣା ଧାର
 ଚନ୍ଦନର ବିନ୍ଦୁ ଲାଗେ ସତେ ଇନ୍ଦୁ
 ଲଲାଟ ଗଗନେ ଉଇଁ ଆସିଲା । ୪।

ଘେନ ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋର ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର, ଚିର ଦାସ ପଣେ ଘେନା କର
 ଶିର ମୋର ପଦେ ଲୋଚୁଆଉ, ମୁଖ ନିରନ୍ତର ନାମ ଗାଉ

ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର

ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର ଗାଉଛି ତିନି ଭୁବନ	ହେ ବନ୍ଦନ ... ମାଗୁଅଛି ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ
ଜୟ ଜୟ ଜୟ ଭୁବନ-ନନ୍ଦନ ଜୟ ପରାଶର ଧନ	ଯହିଁ ତହିଁ ଥାଏ ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାର ହେଉ ଗୁଣ ଗାନ । ୨।
ହେ ବନ୍ଦନ ... ପ୍ରଣତି ମିନତି ଘେନ	
ବିଶ୍ୱ ସମଗରା ଯହିଁ ଦେଖେ ତହିଁ ସବୁ ତୁମ ସରଜନ । ୧।	ମୃତ ସଞ୍ଚିବନୀ ତୁମ ନାମ ଘୋଷି ସଞ୍ଚରେ ପିଣ୍ଡେ ପରାଶ
	ସମରପି ତବ ପଦେ ଦେହମନ ମାଗୁଛି ଅଧମ ଜନ
ଘରେ ପରବାସେ ମୁଖେ ଅବା ଦୁଃଖେ ତୁମରି କରି ଚିନ୍ତନ	ହେ ବନ୍ଦନ ... କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଦାନ
ଅପାର ଆନନ୍ଦ ଲଭେଁ ଅବିରତ ତୁମେ ସଖା ଜୀବଧନ	ଯାଉ ଏ ଜୀବନ କରି ଚିର ଦିନ ତୁମ କରମ ସାଧନ । ୩।

ଆହେ ପରାଶ ଧନ

ଆହେ ପରାଶ ଧନ	ମୋର ରଜ୍ଜରତନ	ଯେବେ ମୁହିଁ ତାଜିଛି	ଅବା କିଛି ମାଗିଛି
ଗଳାମାଳି ଦୁଃଖହାରୀ ଜୀବଜୀବନ । ୧।		ସବୁ ତୁମେ ଦେଇଅଛ ମୋତେ ହେ ଦାନ । ୫।	
ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଠାକୁର	ବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କର	ଯେବେ ମୁହିଁ କାନ୍ଦିଲି	ତୁମ ରୂପକୁ ଭାଳି
ଯାହା ମାଗିଥିଲି ପ୍ରଭୁ କରିଛ ଦାନ । ୨।		ପ୍ରେମ ତୋରି ଲଗାଇଲ ବାନ୍ଧିଲ ମନ । ୩।	
ତୁମେ ଭକ୍ତ ଠାକୁର	ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଅଛିର	ତୁମ ଇଚ୍ଛା ଭୁଲିଲି	ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଚାଲି
ଭକ୍ତ ଭାବ-ବିନୋଦିଆ ଭକ୍ତ ଧନ । ୩।		ସବୁ ବିପଦ ମୁଣ୍ଡେଇ ଗଲି ଶରଣ । ୭।	
ଯେବେ ତାଙ୍କେ ଭକ୍ତ	ତୁମେ ଶୁଣ ତୁରନ୍ତ	ହେ ଶରଣ ରକ୍ଷଣ	ଠେଲି ଭବ କଷଣ
ଧାଇଁ ଆସ ପାଶେ ଯେବେ ଘୁଞ୍ଚେ କଷଣ । ୪।		ମୋର ଭୁଲ କ୍ଷମା କରି (ପଦେ) ଦିଅ ଶରଣ । ୮।	

ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ

ଆହେ ପ୍ରିୟତମ ମୋର ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ	ତେଣୁ ଅଧମ ତୁମର ରଣୀ ରହିବ । ୨।
ତୁମ ବିନା ମୋର ଆଉ କିଏ ସେ ହେବ ? । ୦।	
ଆସିଥିଲି ଖାଲି ହାତେ ମୁଁ ଏକା ଏକା	ଆଶିଛ ଠାକୁର ମୋତେ ତୁମେ ଇଚ୍ଛାକରି
ଯଦି ଚାଲି ନୀରବରେ ହୋଇ ମୁଁ ଏକା	ଫେରିବି ସ୍ୱଧାମେ ପୁଣି ତୁମ କାମ ସାରି
ଯିବାବେଳେ ଧନ ଜନ କି କାମ ଦେବ ? । ୧।	ତୁମ ମନ ଲାଗି ସେବା କରାଇ ନେବ । ୩।
କିଛି ମୋର ନାହିଁ ଲୋଡା ସବୁ ଦେଇଛ	ଏ ଜୀବନେ କିଛି ଯେଣୁ ନ ପାରିବି ଦେଇ
ସୁଖେ ଦୁଃଖେ ସବୁବେଳେ ପାଶେ ରହିଛ	ତୁମ ରୂପ ଧ୍ୟାୟି ଯିବି ଲୋତକ ଝରାଇ
	‘ଜୟଗୁରୁ’ ନାମ ଖାଲି ସଙ୍ଗେ ମୋ ଯିବ । ୪।

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି	ଭାବିଲେ, ସୁଧା ଧାର ପଡ଼ଇ ଝରି
ବିହ୍ୱ ଆଖିଲା ଧରା ତଳେ ଚାନ୍ଦ କି ! । ୦।	ମନ କହେ ନିରତ ହେରୁଥିବ କି । ୧।
ଅତୁଳ ଶୋଭା ଦିଏ ଆନନ୍ଦ ଭରି	ସଜାଇ ହୃଦୟର ଆସନ ମୋର

ବସାଇ ପାରିଲେ ମୁଁ ବନ୍ଦି ପୟର
ପାଆନ୍ତି ପରା ସତେ କୋଟିନିଧି କି ।୨।

ବଚନରେ ଅଛି ସେ କି ମଧୁରତା !
ନୟନରେ ପୁରିତ ସ୍ନେହ-ମମତା
ଅଧର ହସ ଢାଳି ଦିଏ ସୁଧା କି ? ।୩।

ସେ ନାମଟି ଶୁଣିଲା ଦିନୁ ଏ ଜାନ
ହରାଇ ବସିଲାଣି ବିବେକ ଜ୍ଞାନ
ହେଉ ନୟନ ମନ ଉଠେ ପୁଲକି ।୪।

ସେ କଷ୍ଟସ୍ୱର ସତେ କେତେ ମଧୁର
ଭବ-ମାୟା, ଜଞ୍ଜଳ ଯାଏ ପାଶୋର
ସଙ୍ଗ ଲଭିବ ଏତେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ କି ? ।୫।

ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର

ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର
ଉଛୁର ହେଉଛି ବେଳେ ଯିବି ମୁଁ ଘର ।୦।

ଆସିଥିଲି ନେବାପାଇଁ କିଛି ସୁଖ କିଛି ହସ
ଏ ପାରିର ଦୁନିଆରୁ କିଛି ଫୁଲ କିଛି ବାସ
ଏ ଫୁଲ ଦେଇଛି କଣ୍ଠ ଏ ସୁଖ ବେଦନା ଭାର ।୧।

ଏ ପାଖେ ଉଆଁସି ରାତି ସେ ପାଖେ ପୁନେଇ ଚାନ୍ଦ
ଏ କୁଳ ବିରହ ଝୁରେ ସେ କୁଳ ମିଳନ ଛନ୍ଦ
ସେପାରିକି ଯିବାପାଇଁ ମନ ମୋର ତରତର ।୨।

ଏ ପୁର ଜୀବନ ମାୟା ସବୁ ସେ ପାରିର ଛାଇ
ରୂପ ମୋର ଖୋଜି ବୁଲେ ସ୍ୱରୂପ ଲାବଣ୍ୟ କାହିଁ
ବାହାରେ ନାଉରୀ ନାବ ବେଗେ ପାଇ ତୋଳିଧର ।୩।

ଏ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶ୍ରିତ

ଏ ବିଶ୍ୱ ସଂସାର ଯା'ର ଚରଣେ ଆଶ୍ରିତ
ଆଶ୍ରିତମାନଙ୍କ ଯେହୁ ବରାଭୟ ହସ୍ତ
ସେହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ
ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୧।

ପରମବ୍ରହ୍ମ ରୂପରେ ନିତ୍ୟ ବିରାଜିତ
ମନ ବୁଝି ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଯେ ଅଟେ ଅତୀତ

ସେହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ
ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୨।

ଜ୍ଞାନପ୍ରେମଘନର ଯେ ଅଟନ୍ତି ମୂଳତି
ସଦ୍‌ଗୁରୁ ରୂପରେ ଜୀବେ ଦିଅନ୍ତି ମୁକତି
ସେହି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ
ବନ୍ଦନା କରୁଛୁ ଆମେ ଦୀନ ଭକ୍ତଗଣ ।୩।

ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ

ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ
ମାଟିର ଦୀପାଳି ଜଳେ
ଆଖିର ଲୁହରେ ମାଟିର ମଣିଷ
ତୁମ ଅରଚନା କରେ ॥୦॥
ମଳିନ ମାଟିର ଏଇ ମଣିଷ ପାଇଁ
ଆସିଛୁ ଠାକୁର କେତେ କରୁଣା ନେଇ
ଭଗବାନ ହୋଇ ବସିଛୁ ମୋ ଲାଗି
ଧୂଳିର ଧରଣୀ ପରେ ॥୧॥

ନ ଥିଲା ସଂସାରେ ଯାହା ଥିଲା ମୁଁ ଦେଲି
ରକ୍ଷିବ ନାହିଁନ ଦେବତା ଅଳପ ବୋଲି
ଗିରି ଶିରେ ଚାହାଁ ବୁଡି ଆସେ ବେଲ
ଜୀବନ ବାରୁଣୀ ତୀରେ ॥୨॥
ଆସିଥିଲି ତବ ଶୁଭ କରମ କରି
ଗଲା ବେଳେ ଯିବି ତୁମ ଚରଣ ଧରି
ତୁମେ ଚଉବାହା ହେବନି କି ସାହା
ଭବ-ପାରାବାର ନୀରେ ॥୩॥

ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ବାକ୍ୟ

ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ବାକ୍ୟ ଏକ ହୁଅ ଭାଇ !
ଧନ୍ୟ ହୁଅ ମୃତ୍ୟୁ ଜିଣା ମହାମନ୍ତ୍ର ଧ୍ୟାୟି, 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଗାଇ ।୦।

ଜୀବନର ଯେତେ କାଳ ଗଲା ହସି ଖେଳି

କର୍ମ ହେଲା ଶେଷ ଆସ, ଆସ ବେଗେ ଚଳି, ସର୍ବେ ଏକ ଇଚ୍ଛା ଧରି ।୧।

ନୁହଁ କେହି ପାପୀ ତାପୀ ସର୍ବେ ଭାଗ୍ୟବାନ
ଦେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କ, ଉଠ, ଜାଗ ଭଗବାନ, ଜାଗ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ।୨।

ନୟନେ ଲୋତକ ଭର, ଅନ୍ତରେ ଭକତି
ହାତେ ଅଶିଥିଳ ମୁଞ୍ଚି, ବାହୁରେ ଶକତି, ଧର ବନ୍ଧୁ ଦୃଢ଼ ମତି ।୩।

ବହୁମୂଲ୍ୟ ଉପତାରେ ନାହିଁ ପ୍ରୟୋଜନ
ଥିଲେ ଆଶ ଦୁଃଖୀ ପାଇଁ ହୃଦେ ଏକ କୋଶ, ଥିଲେ ତିଳେ ହେଲେ ସ୍ଥାନ
।୪।

ନିଜେ ଅରଜିବା ଦୃବ୍ୟେ କର କର ଅରତନା
କଷ୍ଟ କି କୁସୁମ ହେଉ ନ କର ଶୋଚନା, ଖାଣ୍ଟି ହେଲେ ନାହିଁ ମନା ।୫।

ଅଛି ଯେବେ ତତ୍ତ୍ଵ ରକ୍ତ କି ସମବେଦନା
ଆସ ଧରି ଯିବା କରି ସଂଗ୍ରାମ ସାଧନା, ଏହି ଚରମ ସାଧନା ।୬।

ନାହିଁ ପରାଜୟ ଏଥି ନାହିଁ ଅପମାନ
ଅଜେୟ ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣେ ହୁଅ ଆଶୁଆନ, ତିଭୁବନେ ବଳବାନ ।୭।

ଏକ ମନେ ଚାଲ ଭୟ ହୋଇବ ଖଣ୍ଡିତ
ବିଜୟ ଗୌରବେ ପଥ ହେଲାଣି ମଣ୍ଡିତ, ଗାଅ ବିଜୟ ସଙ୍ଗୀତ ।୮।

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି
ସୁମର ଅମଳ ତୁଟାଇ ଦିଅ ହେ ଚାହିଁବି ନୟନ ମେଲି ।୦।

ପିତା ପରା ତୁମେ ନ ହୁଅ ନିଠୁର
ଭେଟିବି ବୋଲି ମୋ ଅନ୍ତର ଆକୁଳ
ଆଶିଷ ତୁମର ପାଉଛି ନିରତ ଖୋଜେ କାହିଁ ତୁମେ ବୋଲି ।୧।

ରହି ଦୂରେ ଦୂରେ ଅଗୋଚରେ କାହିଁ
ସୁଖ ଦୁଃଖ ଭଲ ମନ୍ଦ ବୁଝି ସାଲ୍
ଦେଖି ତ ନ ପାରେ ଆଖିରେ ମୋହର ଭରିଛି ମୋହର ବାଲି ।୨।

ଏ କି ଜାତି ପ୍ରେମ ବୁଝି ତ ନ ପାରେ
କଳନାକୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଝି ମତି ହାରେ
ଛଳନା ନ କର କରୁଣାମୟ ହେ ଝୁରି ଝୁରି ନିତି ମଲି ।୩।

ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ

ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ ! ପଡିଲା ମନେ
କେତେ ଭାଗ୍ୟ ସତେ ଆମ ଆଜି ଜୀବନେ ।୦।

ଦୂରେ ଦୂରେ ଥିଲ କାହିଁ କେଉଁ ଦେଶେ ଭାବଗ୍ରାହୀ
ଏବେ ପଡିଲା କି ଆମ ତାଙ୍କ ଶ୍ରବଣେ ।୧।

ତୁମ ପାଇଁ କେତେ ପରା ବଢ଼ିଛି ଲୋତକ ଧାରା
ବୁଝିଲୁ ପାରିଛ ବାରି ଶେଷରେ ଦିନେ ।୨।

ଅନ୍ତର ଦେବତା ତୁମେ ବିଜେ ହେ ଆନନ୍ଦଧାମେ

ଗୋଟି ଗୋଟି ମନ କଥା କହିବୁ କାନେ ।୩।

ରଖିଛୁ ନୟନ ଭରି ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି
ଧୋଇଦେବୁ ଆଜି ନାଥ ଢାଳି ଚରଣେ ।୪।

ସୁନ୍ଦର ଏ ଲୀଳା ଦେଖି ହେଉ ସତେ କେତେ ସୁଖୀ
ତୁମ ଛବି ହେରୁ ଆଜି ପ୍ରତି ନୟନେ ।୫।

କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ଘେନା କର ପ୍ରାଣନାଥ
ମାଗୁଣି ଚରଣେ ଆମ ଏ ଶୁଭ ଦିନେ ।୬।

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ! ପଡିଲା ମନେ
ଛଳଛଳ ନୀର କିପାଁ କମ ନୟନେ? ।୦।
ଗୋପନ ମରମ ତଳେ
ସପନ ବେଦନା ଖେଳେ
ମଣିଥିଲି ସେ ଏକା ମୋ ସାଥି ଜୀବନେ;

କାନ୍ଦିଛି କେତେ ମୁଁ ସତେ
ବନ୍ଦି ମୁଁ କରିଛି କେତେ
ନାଶ ମୋ ବିରହକ୍ଳାଳା, ଆସ ସଦନେ ।୧।
ଦୂରେ ଦୂରେ ଥାଅ ରହି
ତାକିଲେ ଉତ୍ତର ନାହିଁ

ଏବେ ପଡ଼ିଲା କି ମୋର ତାଜ ଶ୍ରବଣେ ?
ନୀର ଆଖି ତଳେ ମୋର
ଧରା ପଡ଼ିଛୁ ଏଥର
ଆଉ କାହିଁ ପଳାଇବ କହୁ ବଦନେ ? ।୨।
ଆତୁର ମୋ ଲାଗି ପରା
ଆହେ ତ ଲୋତକ ଧାରା

ବୁଝିଲି, ପାରିଛୁ ବାରି ମୋର ମରମେ ।୩।
ସତ କହୁ ହେ ଠାକୁର
ଆଉ ନ କରିବ ପର
ଠାବ ଦେବ ନିରବଧି ରଙ୍ଗ ଚରଣେ,
ଜନମେ ଜନମେ ଥିବ ସାଥୀ ଜୀବନେ ।୪।

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ ପଡ଼ିଲା ମନେ
କେତେ ଭାଗ୍ୟ ସତେ ମୋର ଆଜି ଜୀବନେ ।୦।

ରଖିଛି ନୟନ ଭରି
ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି
ଧୋଇଦେବି ଆସ ନାଥ ଜାଳି ଚରଣେ ।୧।

ମନର ଦେବତା ଆସ
ଏ ଦୀନ କୁଟିରେ ବସ
ଗୋଟି ଗୋଟି ମନ କଥା କହିବି କାନେ ।୨।

ବିପଦ ବାରଣ ନାମ
ତୁମର ତ ଭଗବାନ
ତେଣୁ ତୁମ ଛାୟା ହେରେ, ବିପଦ ଦିନେ ।୩।

ସଂପଦ କାଳରେ କାହିଁ
ତୁମ ଛବି ଭେଟେ ନାହିଁ
ବିପଦ ତେଣୁ ମନାସେ ଲୋଭ ତୁମ ଦରଶନେ ।୪।

ସୁନ୍ଦର ଏ ଧରା ଦେଖି
ହୁଏ ମନେ ବଡ଼ ଖୁସୀ
ବିକାଶୀର ଭେଟ ପାଇଁ ଖୋଜିହୁଏ ଅନୁଦିନେ ।୫।

କୋଟି କୋଟି ନମସ୍କାର
ଚରଣେ ମୋ ଘେନା କର
ଶରଣ ଦିଅ ଚରଣେ ଅନ୍ତିମରେ ଏଇ ଦୀନେ ।୬।

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପ୍ରଭୁ

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପ୍ରଭୁ! ତୁମ ଆସନ ମନ୍ଦିର
ମୁଦିଲେ ନୟନ ଯେହ୍ନେ ଦେଖଇ ରୂପ ତୁମର ।୦।

କେତେ କେଉଁ କାଳ ଧରି
କଳ୍ପସ ରହିଛି ପୁରି
ନିତି ନୂଆ ଆବର୍ଜନା
ହେଉ ଅଛି ତହିଁ ଜମା
କିପରି କରିବି କୁହ, ସେ ସବୁକୁ ପରିଷ୍କାର ।୧।

ଶୁଣିଛି ମାତର ଥରେ

ନାମ ଯେତେ ପାପ ହରେ
ସେତେ ପାପ ଅରଜିବ
ପାପୀ ପକ୍ଷେ ଅସମ୍ଭବ
ଶିଖାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ! ସେ ନାମର କଉଶଳ ।୨।

ହୃଦୟ ବେଦୀ ଉପରେ
ରାଜୁଥାଅ ନିରନ୍ତରେ
ତୁମ ପଦ ସେବୁଥିବି
ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି
ଶୁଣୁଥିବି କାନେ କାନେ, ତବ ବାଣୀ ସୁମଧୁର ।୩।

ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର

ଏ ବାଉଳା ! ଚିହ୍ନିରଖ ଅନାଥର ସେ ଯେ ନାଥ
ଶିରିମୁଖରୁ ତା ଝରେ ସୁଧାଧାର ମାଗ ତୁ ପତାଇ ହାତ ।୦।

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଯେତେ ଆସୁ ତୋ ଜୀବନେ
ପସରା ତିଳେକ ନ ରଖ ତୁ ମନେ
ଦିଅରେ ଅଜାତି ସବୁ ତା ଚରଣେ ନୁଆଁଇ ନିତି ତୋ ମାଥ ।୧।

ପାଗୋରି ଦିଅ ତୁ ଆଖିର ପଲକ
ରବିରେ ଶଶୀରେ ହେଉ ତା ଝଲକ
ତାମ ମୁଖେ ତାର ଭରିଛି ପୁଲକ ଉଛୁଳାଇ ଦେବ ଚିତ୍ତ ।୨।

ଜାକି ଧର ରଂଗ ଚରଣ ଯୁଗଳ

ତାଜି ନାମ ମାଗ କରୁଣା କେବଳ
ଫଙ୍କି ଆନ ଯେତେ ଦିଶେ ଝଲମଲ ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ଦାରା ସୁତ ।୩।

ଆଖିରେ ତାର ତୁ ମିଶାଇ ଦେ ଆଖି
ସପନ ଚେତନ ସବୁରି ସେ ସାକ୍ଷୀ
ଯିବାବେଳେ ଉଡି ତୋର ପ୍ରାଣପକ୍ଷୀ ମଣାଇ ନେବ ସେ ପଥ ।୪।

୪ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କାର

୪ ମର ସଂସାରେ ମନ କେହି ନୁହେଁ କା'ର
'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଏକା ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ତୋର ।୦।

ତିନି ଭୁବନେ ସେ ନାମ ସାଧନାର ଧନ ରେ
ତା' ବିନା ମୂକତି ପଥ ନାହିଁ ନାହିଁ ଆନ ରେ
ସଂସାର ମାୟାରେ ବୁଡି ନ ହୁଅ ବିଭୋର ।୧।

ଅନା ଅନା ଭବ-ନଳ କେତେ ଖରେ ବହେ ରେ
ଅସାର ସଂସାର କଥା କହି କହି ଯାଏ ରେ

ଦି'ଦିନିଆ ଦୁନିଆରେ ଗୁରୁ ନାମ ସାର ।୨।

ଅକ୍ଷ ୪ ନୟନ କିଛି ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ରେ
କାଳ ଆସେ, ଚାଲିଯାଏ କୋଟି ପ୍ରାଣ ନେଇ ରେ
ଏ ଜଗତେ ଆଜି କଥା କାଲିକି ଅନ୍ତର ।୩।

ବାଉଳା ନ ହୁଅ ଆଉ, ଗୁରୁ ନାମ ଜପ ରେ
ସରିଯିବ ଜୀବନର ସବୁ ଦୁଃଖ ତାପ ରେ
ପାର କରି ଦେବେ ଗୁରୁ ଭବ-ନଳ ଧାରାଧା

୪ମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ

୪ମିତି ଜଣେ ସାରା ଜଗତେ ପାଇବା ନାହିଁ କାହିଁ ରେ
ଆମ ଦୁଃଖ ରେ ତାପରି ଦୁଃଖୀ ଆଉ କେ ନାହିଁ ନାହିଁ ରେ ।।୦।।

ପଥ ଅନେକ ବହୁତ ଦୂର
ଦେଖିଲା ତା' ର ଆଖି
ଅରମା ବୋଲି ବାଟ ଉଗାଳି
ବୁକୁ ରେ ନେଲା ଜାକି
କହିଲା କାନେ ଧୀର ବଚନେ, 'ଚିକିଂସ ସୁଖ ପାଅ ରେ,
ସେବକ-ପଣେ ଜୀବନ-ରଣେ ଧନ୍ୟ ହୋଇ ଯିବୁ ରେ ।।୧।।

ଭକତ ତାର ଗଳା ର ମାଳି
ଭକତ ଭଗବାନ
ଭକତ ବିନୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଚିଏ
ସମ୍ବଳ କଉପୀନ
ଭକତ ସାଥେ ନରକ ପଥେ ଯିବାକୁ ବାଟ ଚାହିଁ ରେ

ଭକତ ହିତ ସାଧନେ ରତ ନିଜକୁ ଭୁଲି ଯାଇ ରେ ।।୨।।

ହୃଦୟ ଭରା ପୀରତି ତାର
ମମତା ମଧୁଝରା
ଆଶିଷ ତାର ସେନେହ ମଖା
ବଚନ ଅପାସୋରା
କରୁଣା ଭରା ନୟନ ଝରା ଚାହାଣି ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ରେ
ମନ ଗହନ ଯୁଗ ସପନ ଜାଗଇ ଚେଇଁ ଚେଇଁ ରେ ।।୩।।

ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ନାହିଁ ଦେଖିଲେ
ଅଧୀର ତାର ମନ
ଅଳି ଅଝଟ ନାହିଁ ଶୁଣିଲେ
ବିକଳ ତାର ପାଣ
ପରାଣ ଭରି ଆନନ୍ଦ ଶିରୀ ଦେବାକୁ ଅଛି ରହି ରେ
ଦୁଃଖ ର ସାଥୀ ସୁଃଖ ର ସାଥୀ ଜୀବନ-ସାଥୀ ହୋଇ ରେ ।।୪।।

କଣ ଭରି ତୁ କର

କଣ ଭରି ତୁ କର ଗୁରୁନାମ ଗାୟନ
ଭୁମାନନ୍ଦ ରସ ପାନ କରୁଥା ରେ ମନ ।୦।

ବାଇମନ ! ନିରବଧି ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ରେ

ଜଗତ-ଜଞ୍ଜଳୁ ତୁହି ଗତି, ମୁକ୍ତି ପାଅ ରେ
ପୁରିବ ମନକାମନା, ଜୀବ ହେବ ଧନ୍ୟ ରେ ।୧।

ନାହିଁ ନାହିଁ ଏ ଜଗତେ ଦୟାମୟ ଆନ ରେ

ଗୁରୁ ବିନେ ନ ହୋଇବେ କେହି ନିଜ-ଜନ ରେ
ମଧୁର ମଧୁର ନାମ ଅମୃତ ସମାନ ରେ ।୨।

ଗତି, ମୁକତି-ବିଧାତା ଏକା ଗୁରୁ ନାମ ରେ
ଗୁରୁନାମ ଜପ, ତୋ ପୁରିବ ମନସ୍କାମ ରେ
ତର ନ ଥିବ ତୋହର ଯମର ଭୁବନ ରେ ।୩।

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି
ଏତେ ଭୁଲ୍ଲାମନ ହେଲୁ, ସତେ ତୁ କିପରି ରେ ।୦।

ଆସିବା ବେଳେ କହିଛୁ ଭୁଲି ଯିବୁ ନାହିଁ
ତୁ ତାଙ୍କ ପଦ-ସେବକ ସେ ତୋହର ସାଇଁ
ଦୁନିଆଁକୁ ଆସି, ମନୁ ଦେଲୁ ଦୂର କରି ରେ ।୧।

ଚିଦାନନ୍ଦମୟ ସେ ଯେ ନିତ୍ୟ ସନାତନ
ଗୁରୁରୂପେ ବିରାଜିତ ସେହି ଭଗବାନ
ଗତି, ମୁକତି କାରଣ, ସବୁ ସେ ତୋହରି ରେ ।୨।

ଆଶେ-ପାଶେ ଘଟେ ଘଟେ ଅଦେଖାରେ ଥାଇ
ସୁଖ, ଦୁଃଖ, ଭଲ, ଭେଲ, ସବୁ କରେ ସେହି
ନ ଖୋଜି ତାହାଙ୍କୁ ହେଉ ତୁ ବାଉଳା ପରି ରେ ।୩।

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ ସଜନୀ !
ଦମ୍ବ-ଶିଖରୀତୁଳ ଭାଜିଲା ରେ ।୦।

କି ଆତମ୍ବିତେ ଆସି
ଗଲା ଶ୍ରୁତି ପରଶି
କୁଳ-ଧରମ-ମାନ ଡେଜିଲା ରେ ।୧।

ଚିତ୍ତ ଚିର ବିକଳ
ନୟନୁ ଝରେ ଜଳ

ନାସା ତ ଅନିଳ ବରଜିଲା ରେ ।୨।

କି ସୁରେ ସେ ବଜାଏ
ମରମ ଦହିଦିଏ
ବିବେକ, ଚେତନା ତ ହଜିଲା ରେ ।୩।

ସେ ରୂପ ନ ହେରିଲେ
ଜୀବ ଥିବ କି ଭଲେ
କେ ବିଧି ତାହାରେ ସରଜିଲା ରେ ।୪।

କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁଁ

କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁଁ
କି ମଧୁର ସ୍ଵରେ ବଜାଏ ବେଶୁ
ପତର ଗହଳେ ପ୍ରୀତି ରସିଆ
ଦେଖିଲେ ସେ ଛବି ନ ଯାଏ ମନୁ ।୦।

ରଞ୍ଜିମା ଅଧରେ ଭଙ୍ଗି ଦେଖାଇ
ରସିକ ନାଗର ଉଭା ଲୋ ସହି !
କେତେ ମନ ଲୋଭା ଶ୍ୟାମଳ ତନୁ
ଅଦେଖାରେ ନୀର ଝରେ ନୟନୁ ।୧।

ଫୁଲଠାରୁ ତାର କୋମଳ ଦେହ
ବଜ୍ରଠୁ କଠିନ ତାର ହୃଦୟ

କୁହୁକ ପାଠରେ ପଣ୍ଡିତ ଯେଶୁ
ଭାରି ତର ଲାଗେ ବାଇଲେ ବେଶୁ ।୨।

(ସେ) ଭଗୀରୀ ହସାର ହସ ମୁଖକୁ
ଦେଖିଛି ଯେ ଥରେ ପତାର ତାକୁ
ବରତିଛି କି ତା ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନୁ
ଝୁରି ଝୁରି କ୍ଷୀଣ ହୋଇଛି ତନୁ ।୩।

ଭୁଲିଛି ସହି ଲୋ ସକଳ ଆଶ
ପତି ଶାଶୁଗୃହ ସଂପଦ ବାସ
ନାଶ ଗଲେ ଯାଉ ଅସାର ତନୁ
ଅଭିଳାଷ ଶ୍ୟାମ-ଚରଣ-ରେଶୁ ।୪।

କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ୍ଠ ହାର

କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ୍ଠ ହାର
ମନ-ସୁତାରେ ଗୁହ୍ମ ତୁ ପଦକ ତାହାର ।୦।

ଧରି ଗୁରୁ ନାମ ଗୋଟି
ସୁତା ମୂଳେ କର ଗଣି
ବୁକୁରେ ଦୋଳାଇ ନାଚ, ନାଚ ନିରନ୍ତର ।୧।

ଜୟଗୁରୁ ସ୍ଵର ଧର
ଗଳା ତୁ ସାଧନ କର
ଗାଇ ସେହି ନାମ, ତୋଳ ସ୍ଵରର ଝଙ୍କାର ।୨।

ଶୁଣି ତୋର ମଧୁ-କଣ୍ଠ
ଦୃଷ୍ଟ କାଟିବ ରେ ବାଟ
ଦୂରରେ ଲୁଚିବେ ଯାଇଁ ମୋହ, ମାୟା ଘୋର ।୩।

ଗତିଯାଏ ପରା ଦିନ
କର ମନ, ଗଣି ଧନ
ଗୁରୁ ନାମ ରହ ସଞ୍ଚି ପୁରାଅ ଅମାର ।୪।

ଏ ମର ସଂସାରେ ଭାଇ
ଆନ କେହି ସାହା ନାହିଁ
ଜ୍ଞାନ-ବତୀ ଜାଳି, ଗୁରୁ ହେବେ କର୍ଣ୍ଣଧାର ।୫।

କମଳ ଚରଣେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି

କମଳ ଚରଣେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି
ଦେବାକୁ ମନରେ ଭାଳି
ସାଇତି ରଖିଛି ନାନା ଜାତି ଫୁଲ
ବନ ଉପବନୁ ତୋଳି ॥୦॥

ନୟନ-ବାରିର ଭିଜା ପଶତରେ
ପୋଛି ଦେବି ପଦ ଦୁଇ
ଆକୁଳ ପ୍ରାଣର ବ୍ୟାକୁଳତା ଘୋରି
ଚନ୍ଦନ ଲେପିଲି ତହିଁ
ବସାଇ ତୁମକୁ ହୃଦ-ପଦ୍ମାସନେ
ବାଜିବି ନୈବେଦ୍ୟ ଥାଳି ॥୧॥

ମରମେ ସାଇତା ଗୋପନ ବାରତା

ତୁମ ଆଗେ ଦେବି କହି
ଅଲୋଡ଼ା ବୋଲି ମୋ କଥା ଏତିବନି
ଶୁଣିବ ସରାଗ ବହି
ପ୍ରାଣ ଭରା ପ୍ରୀତି ଅଜାତି ଦେଇ ମୁଁ
ନେବି ତୁମକୁ ସଞ୍ଜେଳି ॥୨॥

ଜୀବନରେ ସେବା କରିଥିଲେ ସିନା
ମରଣେ ପାରିବି କରି
ସେ ପାରିକୁ ଯିବା ବେଳ ହେବ ଯେବେ
ତୁମେ ନେବ କର ଧରି
ସେବାର ସୁଯୋଗ ଦେଉଥାଅ ଦେବ
ଏତିକି ଶ୍ରୀପଦେ ଅଳି ॥୩॥

କାହ୍ନୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ

କାହ୍ନୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ ଆଉ ବଜାନା
ସେ ସ୍ଵର ମୋ କାନେ ପଶି
ସରମ ଦେଲାଣି ନାଶି
ସହିବି ମୁଁ କେତେ ନିନ୍ଦା ଗଞ୍ଜଣା ।୦।

କରିଛି ବୋଲି ଜୀବନେ ତୋତେ ଭରସା
ଛତାଇ ନେଲୁ ତୁ ମୋର ସକଳ ଆଶା
କେତେବେଳେ କିଏ ଆସି

କହୁଛି ମରମେ ପଶି
ସେ ପରା ତୋହର, ଲୁହ ଝରାନା ।୧।

ତୋହରି ପାଇଁକି ଶ୍ୟାମ କଳଙ୍କ ହାର
ପିନ୍ଧିଛି ଗଳାରେ କରି କେତେ ଆଦର
ଦେବାକୁ କଳଙ୍କ ଦାଉ
କାହିଁକି ତୁ ଭଲ ପାଉ
ନେବାକୁ ତୋ ମନ କିପା ଚାହେଁନା ।୨।

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହୁ ପ୍ରିୟବର

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହୁ ପ୍ରିୟବର

ବୁଝିତ ପାରେନା ମନ ମୋର

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଖେଳ ଲୁଚକାଳି
 କାହିଁକି ସତେ ଏ ଛଳକର ।୦।
 ମନ ଘରେ ପୁଷ୍ପ ତୁମ ଛାଇ
 ଆଖିରେ ଛବିର ଭେଟ ନାହିଁ
 ବାରୁଛି ମୁଁ ନିତି ମନ ମନ୍ଦିରେ ମୋ
 ନିଶିଦିନ ବସି ଖେଳାକର ।୧।
 ମୋତେ ତୁମେ ସୁଖ ପାଅ ବୋଲି
 ଅନୁଭବ କରେ ନିତି ଖାଲି
 ଆଶିଷ ତୁମର ଚଲାପଥେ ମୋର

ବାରି ମୁଁ ପାରୁଛି ଅନିବାର ।୨।
 ଛଳନା କାହିଁକି କର ଆଉ
 ଦିଅ ପରିଚୟ ଖେଦ ଯାଉ
 କିଏ ତୁମେ ମୋର ଜନନୀ ପିଅର
 କି ବୋଲି ଡାକିବି ମନତୋର ।୩।
 ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତୁମେ ହୁଅ ତାହା
 ସୁଖରେ ଦୁଃଖରେ ଚିର ସାହା
 ଯାହା ପଛେ ହୁଅ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର
 ତୁମେ ଏକା ମୋର ମୁଁ ତୁମର ।୪।

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି
 କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି
 ଯେ ତୋହର ଗଣ୍ଡିଧନ ଜୀବନ ଶଙ୍ଖାଳୀରେ ।୦।
 ଦୁଇଦିନିଆଁ ସଂସାରେ ମାତି ଅଛ ହେଲୁ
 ପରକୁ ନିଜର ବୋଲି ଆଦରି ଧରିଲୁ
 ଅତି ଆପଣାର ଜନେ ଦୂରେ ଦେଲୁ ଠେଲି ରେ ।୧।
 ଯିଏ ଯେତେ ପିୟ ବୋଲି କୋଳରେ ଧରିଲୁ
 ସେତିକି ଦୁଃଖର ବୋଝ ଶିରେ ଚଢ଼ାଇଲୁ

କାନ୍ଦିକାନ୍ଦି ଶେଷେ ତୋର ଜୀବ ଯିବ ଚାଲିରେ ।୨।
 ନିଦ୍ରା ଜାଗରଣ ସ୍ୱପନରେ ତୋର ଜଣେ
 ଇହ ପରକାଳ ଜଗିଛନ୍ତି ଅନୁକ୍ଷଣେ
 ତାଙ୍କ ପରି ଆପଣାର କିଏ ହେବ ସରିରେ ।୩।
 ଏବେ ତା ଆଦର ଲାଗି କର ତୁ ଯତନ
 ମନଭରି କର ସଦା ଗୁରୁ ଗୁଣ ଗାନ
 ଶତ ଅପରାଧ କ୍ଷମି ନେବେ କୋଳେ ତୋଳିରେ ।୪।

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ
 ଏ ରସ ପିଇଲେ ହେବ ଭୋକ ଶୋଷ ନାଶ ।୦।
 ମୁକ୍ତ ବାବାଳ ହୋଇବ
 ପଞ୍ଜୁ ଗିରି ଲଙ୍ଘି ଯିବ
 ଅନ୍ଧ ଆଖି ଦେଖିବରେ ପରମପୁରୁଷ ।୧।

ନାମ ତରୁ ତାଳେ ତାଳେ
 ଭକତି ସୁମନ ଦୋଳେ
 ମୁକତି ଫଳ ଚାଖି ତୋ ମେଣ୍ଟିବ ପିଆସ ।୨।
 ଭବସିନ୍ଧୁ ଉର୍ମିମାଳା
 ନାମ ତୋ ତାରଣ ଭେଳା
 ନାମ ଗାଇ ହୁଅ ବାଇ ନାମରେ ବଳାଅ ଆଶ ।୩।

କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ

କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ
 ଅଜଣା ବଂଶୀ କେ ବାଏ ।୦।
 ଶିହରଣ ଖେଳେ ପରାଣେ ସହୀ ରେ
 ତା ପାଶେ ମୋ ମନ ଧାଏଁ ରେ ।
 (ସେ ଯେ) ପୀରତି ଚତୁର କାହ୍ନୁ, ବାର ବାର ବାଏ ବେଶୁ
 ଉଚ୍ଛ୍ୱଳାଏ ତନୁ ମନ ନବୀନ ପୁଲକେ ପ୍ରାଣ
 ମୋର ହୃଦୟ ନଚାଇ ଦିଏ ରେ ।୧।

ଶ୍ୟାମ ପୀରତି ଯେତିକି ମିଠା, ତହିଁ ରହିଛି ଅନେକ କଣ୍ଠା
 ଯିଏ ପାଇଛି ତାହାରେ ଭଲ, ତାର ଜୀବନଟା କଲବଲ
 (ସେ) ଭରା ଲୁହ ଆଖି ଭଲ ପାଏରେ
 (ସେ) ଅସଲି ନାଗରଟିଏ ।୨।
 ପ୍ରୀତି ସୁଆଦ ଚଖେଇ ଦେଇ ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଦିଏ ନାହିଁ

ସେ ଯେ ସୁଆଦିଆ ପ୍ରେମଖଣି ଯିଏ ଭାବରେ ପାରିଛି କିଣି
(ତାର) ପରମବନ୍ଧୁ ବୋଲାଏ ରେ

(ଭବେ) ଭାଗ୍ୟବାନ ଏକା ସିଏ ।୩।

କେତେ ସୁଧା ବୋଲା ଆଶିଷ ତୁମର

କେତେ ସୁଧା ବୋଲା ଆଶିଷ ତୁମର,
ମୋ ପରି ଅଧମ ଜନ ପାଇଁ
ତଲାପଥ ମୋର କଷ୍ଟକମୟ,
କୁସୁମିତ କଲ ପ୍ରାଣ-ସାଇଁ ॥୦।

ଘୁଞ୍ଚାଇଛ ଦୁଃଖ ଯାତନା ସକଳ
ତପତ ପରାଣ କରିଛ ଶୀତଳ
ସିଞ୍ଚି ଦେଇ ପ୍ରାଣେ ବିନ୍ଦୁଏ କରୁଣା,
ଅପସରି ଗଲା ଦୁଃଖ କାହିଁ ॥୧॥

ମାଗିବା ଆଗରୁ ଦେଇଅଛ ସବୁ
ଭକତ କୁ କେତେ ଭଲ ପାଅ ପ୍ରଭୁ

ଭକତ ପାଇଁକି ବ୍ୟଥା ପାଉଥାଅ,
ତା କରମ ଫଳ ବୋଝ ବୋହି ॥୨॥

ଏତେ ଦରଦିଆ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ବୋଲି
ମରମେ ମରମେ ଏବେ ମୁଁ ବୁଝିଲି
ଭରମରେ କିଛି ମାଗିବିନି ଆଉ,
ସରମେ ହୃଦୟ ହୁଏ ଦହି ॥୩॥

ଗୋଟି ଗୋଟି କେତେ କହିବି ଠାକୁର
କୋଟି କୋଟି ଜୀବ କରୁଛ ଉଦ୍ଧାର
ରଚି ରଚି ମୁଖେ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ
ଦିନ ଯାଉ ପାଦପଦ୍ମ ଧ୍ୟାଇ ॥୪॥

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର
କେବେ ଆଉ ନାଶିବ, ଏ ମନ ଅକ୍ଷକାର - ଘନସୁନ୍ଦର ହେ ।୧।

କେବେ ଅପସରିବ ମୋ କାମ, କ୍ରୋଧ, ଆଶା
କେବେ କହୁ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମନର ପିପାଶା - ଦୀନବାକ୍ସବ ହେ ।୨।

ପାଶୋରି ସଂସାର ହେବ ତବ ପଦେ ଲୟ
ତୁଟିବ କେବେ ହେ ସତେ ପ୍ରପଞ୍ଚର ଭୟ - ମଧୁସୁଦନ ହେ ।୩।

ଅନାଥ ବହୁଳ କେବେ ଆସିବ ସେ ଦିନ
ଶ୍ରୀପଦ ନଳୀନ କେବେ ହେରିବ ନୟନ - ମନମୋହନ ହେ ।୪।

ଅପଘନ ତବ ନବଘନ - ଛବି ହରା
ସପନେ ନାଟିବ ଆସି, ସେ ମୁରଲୀ ଧରା - ଜୀବତାରଣ ହେ ।୫।

ଜଗତ ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ମଜ୍ଜିରହେ ଚିତ୍ତ
ଭୁଲାଏ ଜୀବରେ ତୁଚ୍ଛ-ଅରଜନ ବିତ୍ତ - ଜଗଜୀବନ ହେ ।୬।

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଥାଇ ଦେଖା ତ ନ ଦିଅ
ଅମୀୟ-ଝରା ସେ ସୁରେ ମୁରଲୀ ବଜାଅ - ନଟଶେଖର ହେ ।୭।

ପରାଶର ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ ଜଗବନ୍ଧୁ
ଅଘ-ତମସା ନାଶନେ ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣଲଭୁ - ପ୍ରାଣଠାକୁର ହେ ।୮।

ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ, ହେ ମଧୁସୁଦନ !
ଅଜ୍ଞାନ-ଅନ୍ଧାର ନାଶ କର ଜନାର୍ଜନ - ପ୍ରାଣବଲ୍ଲଭ ହେ ।୯।

କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ଘେନ, ଦୋଷ କର କ୍ଷମା
ପାପହାରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ! ଅସୀମ ମହିମା - ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ହେ ।୧୦।

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ ଧନୀ ହେ
ତୁମେ ହେବ ଗଲା ରତ୍ନ ମଣି ।୦।

ହରି ପ୍ରେମାମୃତ ପାନେ ମୁଁ ନିରତ କ୍ଷୁଧା ତୃଷା ପାଶୋରିବି
ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, ଜାୟା ଜଗତର ମାୟା ମନୁ ଦୂରେ ବରଜିବି

ବାୟା ହେବି ହରିନାମ ଶୁଣି ହେ ।୧।

ବସନ ଭୂଷଣ ଅଶନ ବ୍ୟସନ ତହିଁ ତୁଲେ ମୋର ମନ
ସବୁ ସମରପି ତବ ନାମ ଜପି ହୋଇବି ମୁଁ ନିରିଧନ
ମନ ଘର ହେବ ନାମ ଖଣି ହେ ।୨।

ବେଉସା ମେଲିବି ଧନୀ ବୋଲାଲବି ତୁମ ପଦ ମୂଳଧନେ

ସୁଧ ବଜାଇବି ଭଣ୍ଡାରେ ରଖିବି ସାଇତି ନାମ ରତନେ
ଏତେ ମାତର ମୋର ମାଗୁଣି ହେ ।୩।

କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା

କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା

ଯା ଲାଗି ଏ ମନେ ଏତେ ବ୍ୟଥା

ତୁମ ପ୍ରୀତି ଭାଳି ଆଖି ନୀର ଢାଳି

କ୍ଷୀଣ ହେଲାଣି ଏ ଚନ୍ଦ୍ରଲତା ॥୧॥

ଯମୁନା ଘାଟକୁ ଜାଣି ଜାଣି

ମିଛେ ମିଛେ ଯାଏ ଜଳ ଆଣି

ଆପଣା ରେ ଭୁଲି ନିରେଖିବି ବୋଲି

ତୁମ କମନୀୟ ରୂପ ରେଖା ॥୨॥

ଭାବ କୁଞ୍ଜରେ ଯିବି ବୋଲି

ଦିନେ ଅଧେ ଯେବେ ମନ କଲି

କାମନା ଚତୁରୀ ନଶୀତର ନିନ୍ଦା

ଅପବାଦେ ନଇଁ ଯାଏ ମଥା ॥୩॥

ଆକୁଳ ନୟନେ ତୁମ ପାଇଁ

ବାତାୟନ ପଥେ ଚାହିଁ ଚାହିଁ

ଆଶା ଆଶା ରେ ନିଶିଦିନ ସରେ

ସରେ ନାହିଁ ଖାଲି ଆକୁଳତା ॥୪॥

ଝୁରି ଝୁରି ଗଲା ଏତେ ଦିନ

ନିଠୁର ନହୁଅ ଜୀବଧନ

କୃପା କରି ଆସ ପୁଣିବି ପୟର

ଗାଇ ଗାଇ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଆ ॥୫॥

କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି

କୋଟି କଣ ଭରି ବାଜି ଉଠେ ଆଜି

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବନ୍ଦନା ସୁରେ ସୁରେ

ଗୁରୁ ପ୍ରେମମୟ ପଦ ଦରଶନ

ଜୀବ ଜୀବନ ର ତାପ ହରେ ॥୦॥

ନାହିଁ ତାଙ୍କ ସମ କରୁଣା ନିଧାନ

ଜୀବନ ଭୁବନ ତାଙ୍କରି ବିଧାନ

ପରମ ପୁରୁଷ ସେହି ଜଗଦୀଶ

ପୁରି ରହିଛନ୍ତି ତିନି ପୁରେ ॥୧॥

ସତ୍ୟ ଲୋକ ପାରେ ଅରୂପ ମନ୍ଦିରେ

ଚିର ବିରାଜିତ ନିତ୍ୟ ଜଗତରେ

ସେ ନିର୍ଗୁଣ ବ୍ରହ୍ମ ନୟନାଭିରାମ

ପ୍ରେମମୟ ଆଜି ଧରା ତଳେ ॥୨॥

ପାପୀତାପୀ ଜନ ଉଦ୍ଧାରିବା ପାଇଁ

ତାଙ୍କ ବିନା ଦୟାମୟ ଆଉ ନାହିଁ

ତାଙ୍କରି ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ

ବିଶ୍ଵ ନିତି ପ୍ରଣିପାତ କରେ ॥୩॥

କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର

କୋଟିକାମ ଜିଣା ଠାଣି କି ମନୋହର

ଦରଶନେ ସବୁ ଦୁଃଖ ଘୁଞ୍ଚିଲା ମୋର ।୦।

ସୁରଙ୍ଗ ପଦଯୁଗଳ ଦରପୁଷ୍ପକା କମଳ

ମନଭୁଞ୍ଜ ଗଲାଲାଖି ହୋଇ ବିଭୋର ।୧।

କାନ୍ତି ଚ- କବରଣ ଅଙ୍ଗନାୟ ମୋହେ ମନ

ବକ୍ଷକୁ ଲମ୍ଫିଛି ଚାରୁ ଯୋଡା କୁନ୍ତଳ ।୨।

ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଭଞ୍ଜିମା ଜଗତେ ନାହିଁ ଉପମା

ନଧର ଅଧରେ ହାସ କେତେ ରସାଳ ।୩।

ଜଳଦ ଗମ୍ଭୀର ବାଣୀ ଧନ୍ୟ ହେଲା କାନ ଶୁଣି

ସରଜିଲା ହୃଦକୋଣେ ଦିବ୍ୟ ଝଙ୍କାର ।୪।

ସତେ ଏତେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ ନୟନ ନିରେଖୁଥିବ

ସନ୍ତାପ ହରା ରୂପ ସେ ନିଶି ପାଶୋର ।୫।

ଜୀବନର ଅଭିଳାଷ ତା ପଦ ଯୁଗ ପରଶ

ପିଣ୍ଡରୁ ପରାଣ ହେବା ବେଳେ ବାହାର ।୬।

କୋଟି ପୁଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ

କୋଟି ପୁଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ
କିପରି କରିବି ସେବା ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ।୦।

ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ତବ ପାଶେ କାଟିବି ଜୀବନ
ମାତ୍ର କାଟି ପାରୁନାହିଁ ସଂସାର ବନ୍ଧନ
ବିତିଯାଉ ଏ ଜୀବନ ତୁମ ନାମ ଗାଇ ।୧।

ଜୀବନ ନାବରେ ପରା ତୁମେ ହେ କାଣ୍ଡରୀ
ଏ ଭବ ସାଗର କେବେ କରି ଦେବ ପାରି
ବସି ରହିଲି ମୁଁ ସେହି ଶୁଭ ଦିନ ଚାହିଁ ।୨।

ଏତିକି ଗୁହାରି ପଦେ ଘେନ ହେ ଠାକୁର
ତୁମ ପାଶେ ଯିବି ବୋଲି ମନ ତର ତର
ଆଉ କିଛି ମାଗିବାକୁ ମନ ବଳୁ ନାହିଁ ।୩।

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ ଖୋଜି ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ
ପାଇବା ପରି ମୁଁ ପାଇଛି
ବୁଝିବା ପରି ମୁଁ ବୁଝି ନାହିଁ ସିନା
ଚାହିଁବା ପରି ମୁଁ ଚାହିଁଛି ।୦।

ପୂଜା ଆରାଧନା ନ ଜାଣେ ତ କିଛି
ମାଜି ମୋ ହୃଦୟ ସଜାଇ ରଖିଛି
ନେବାପାଇଁ କେବେ ମାଗି ନାହିଁ କିଛି
ଯାହାଥିଲା ସବୁ ଦେଇଛି ।୧।

ଭଜିନାହିଁ ତବ ଭାବଜଳଧିରେ
ମଜି ନାହିଁ କେବେ ଭକତି ବିଭୋରେ
ଭଜିବା ପରି ମୁଁ ଭଜିନାହିଁ ସିନା
ତବ ଗୁଣଗାନ ଗାଇଛି ।୧।

ଅରଜି ନାହିଁ ମୁଁ ତବ ସେବାଧର୍ମ
ବରଜି ପାରିନି କୁରୁଛି କୁକର୍ମ
ରାଜୀବ ଯୁଗଳ ପଦକୁ କେବଳ
ଭରସା କରି ମୁଁ ରହିଛି ।୩।

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର ଗାଆ
କୋଟି ପାରିଜାତ ମଧୁରୁ ମଧୁର
ପ୍ରେମବୋଳା ଗୁରୁ ନାଆଁ ।୦।

କଳସୀ କାଖରେ ଭାବମୟୀ ରାଇ
ବାଇ ହେଲା ଦିନେ ସେଇ ନାମ ଗାଇ
ଖସି ପଡିଲା ତା ଦୋହଲା କଟୀରୁ
ତହଲା କଳସୀ ଆହା ।୧।

ନାରଦ ବୀଣାରେ ଗୁରୁ ନାମ ସୁର
ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ମହେଶ୍ୱର
ନାମ-ତରୁ ତାଳେ ଘୁମୁରି ପାରା ତୁ
ଘୁମୁ ଘୁମୁ ଗାଇ ଯାଆ ।୧।

ଅମୃତମୟ ସେ ଗୁରୁ ନାମ ଏକା
ତା ବିନା ଜୀବନ ଲାଗେ ଫିଙ୍କା ଫିଙ୍କା
ପ୍ରାଣଭରା ପ୍ରେମ, ପ୍ରେମଭରା ନାମ
ବିତାଇ ଦେବରେ ରାହା ।୩।

ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ

ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ ପଞ୍ଚୁ ଲଘାଇ ଗିରି
ଜଳରେ ଭାସଇ ପଥର ସୋଲ ଖଣ୍ଡଟି ପରି ।୧।
ମୂଳ ହୋଇଯାଏ ବାତାଳ ପଦ୍ମ ଗିରି ଶିଖରେ
ପୁଟି ପାରେ ଗୁରୁ କୃପାରୁ ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ତିଳେ ।୨।
ଦୁଃସ୍ୱର ଏ ଭବ ଜଳଧି ଗୁରୁ କୃପା ହୋଇଲେ
ଗୋସ୍ୱଦ ସମାନ ହୁଅଇ ଜୀବ ତରଇ ହେଲେ ।୩।
ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମ୍ବଳ ଜୀବ ଶିବ ହୁଅଇ
ତାଙ୍କ କୃପା ହେଲେ ଦୁଃସାଧ୍ୟ କିଛି ତିଲୋକେ ନାହିଁ ।୪।

ପଶୁପତିଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରଇ ଗୁରୁ କୃପା କେବଳ
ଦେବତୁ ଲଭିବା ପାଇଁକି ଦେଇ ପ୍ରେରଣା ବଳ
।୫।
ସବୁ ଅସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବ ହୁଏ ଗୁରୁ କୃପାରୁ
ଦାରୁ ହୁଏ ଦୁବ ପଲକେ ଦୁବ ହୁଅଇ ଦାରୁ ।୬।
ନିରକ୍ଷର କୃପା ଲଭିଣ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ ହୁଅଇ
ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତୁତି ଶାସ୍ତ୍ର ସକଳ ତାର ମୁଖୁ ଝୁରଇ ।୭।
ସାଧନ ଭଜନ ଅଟଇ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ମାତର

ସିଦ୍ଧି ଲାଭ ହୁଏ ଲଭିଲେ ଗୁରୁ କୃପା କେବଳ । ୮
ଧନ ମାନ ବିଦ୍ୟା ଗୌରବ ଲୋଡ଼ା ହୁଅଇ ନାହିଁ
କୃପା ଆକର୍ଷଣ ପାଇଁକି ଭକ୍ତି ମୂଳ ଅଟଇ । ୯

କାମନା ବାସନା ବରଜି ଶୁଦ୍ଧ କରି ଅନ୍ତର
ବ୍ୟାକୁଳ ଅନ୍ତରେ ତାଙ୍କଇ ତାଙ୍କୁ ଯେ ନିରନ୍ତର । ୧୦
ଗୁରୁ କୃପା-ବୀରି ବରଷେ ସଦା ଶିରେ ତାହାର

ଜ୍ଞାନ ସୁତାରେ ତୁ ଗୁହରେ ମନ

ଜ୍ଞାନ ସୁତାରେ ତୁ ଗୁହରେ ମନ ଗୁରୁ ନାମ ରୂପୀ ପୁଷ୍ପା ସୁମନ ସୁତାଗଲେ ଛିତି ପତିବରେ ଝଡ଼ି ସେ ପୁଲର ଯେତେ ପାଖୁଡ଼ା ମାନ । ୦।	ବାର ଚିନ୍ତା ଛାଡ଼ି ତାର ଚିନ୍ତା କର ଭବରେ ନବୁଡ଼ି ଭାବରେ ତୁ ବୁଡ଼ ହୃଦ ସିଂହାସନେ ବସାଇ ପାରିଲେ ଦୂରେ ଘୁଞ୍ଚିଯିବ ଭବ ବନ୍ଧନ । ୧।
ଉଛୁର ନକରି ନିତି ତୁ ଭଜରେ ନାମ ହେବ ସାହା ଜୀବନ ସଂଜରେ ମରଣ ଦୁଆରେ ଉଦ୍‌ଭାବେଇ ବାରେ ଦେଖା ଦେବେ ଗୁରୁ ପରମ ବ୍ରହ୍ମ । ୧।	ମିତ ସଙ୍ଗ ଛାଡ଼ି ସତ୍‌ସଙ୍ଗ କର ଚାରୁ ରୂପ ଛାଡ଼ି ଗୁରୁ ରୂପ ହେଉ ବିଷୟ ବରଜ ଗୁରୁବାଣୀ ହେଉ ପାଇବୁ ପରମ ପଦ ଦର୍ଶନ । ୩।

ଗୁରୁନାମ ଗାଥ ମହାନନ୍ଦେ ଭାଇ

ଗୁରୁ ଚିନ୍ତା ବିନେ ସିଦ୍ଧ ଯତି କାହିଁ
ଗୁରୁ ଭଜନ ବିନେ ଗତିମୁକ୍ତି ନାହିଁ
ଗୁରୁ ସଖା ସମ ଆନ ସଖା କାହିଁ
ଗୁରୁଚରଣେ ମାଗ କୃପା ଭିକ୍ଷା ତୁହି ୨।

ଗୁରୁ କୃପା ବିନେ ଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତି କାହିଁ
ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ
ଗୁରୁ ଚରଣରେଶୁ ଅଙ୍ଗେ ବୋଲି ହୋଇ
ପଦେ ପ୍ରଣତୀ କର ଭକ୍ତିଅର୍ପଣ ଦେଇ । ୧।

ଗୁରୁ ନାମ ସୁଧା ମଧୁ ପିଇ ପିଇ
ହେଲେ ତରିବୁ ଭବସିନ୍ଧୁ ନାମ ଗାଇ
ଗୁରୁ ନାମ ଗଙ୍ଗା ଜଳ ପୁଣ୍ୟ ମୟୀ
ବୁଡ଼ି ରହ ତୁ ମନ ଗୁରୁ ପଦ ଧ୍ୟାୟି । ୩।

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ ତାଳେ ତାଳେ ନାଚରେ
ଯେତେ ତୋର ଭୟ ସବୁ ପଡ଼ିଯିବ ପଛରେ । ୦।

ଅଜଣାତେ କାଳ ଆସି ଦେବ ତୋ ଗଳାରେ ଫାଶୀ
ରଖିବେ ଏକା ସେ ଗୁରୁ, ପତାଅ ତୁ ହାତରେ । ୩।

ପ୍ରେମସୁଧା କରି ପାନ, ହୁଅ ମତୁଆଳ ମନ
ମାୟା ମୋହ ପାଠ ଯେତେ ପଢ଼ିଛୁ, ତୁ ପୋଛରେ । ୧।

ଅଙ୍ଗେ ଗୁରୁପଦ ଧୁଳି - ଏତେ ବେଳୁ ହୁଅ ବୋଲି
ଗୁରୁନାମ ଦିବାନିଶି ଭଜ ଧୀର ଚିତ୍ତରେ । ୪।

ଜାଣୁ କି ନା ଏ ସଂସାର - ଦି'ଦିନର ଖେଳଘର
ଆଖି ଥାଉଁ ଥାଉଁ ସିନା ଅନ୍ଧ ହେଉ ମିଛରେ । ୨।

ବୋଲ ମାନ, ବାଇମନ ! କର ଗୁରୁ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ
ସେ ଏକା ଜୀବନ ସାହା, ଆଉ ସବୁ ତୁଚ୍ଛ ରେ । ୫।

ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ

ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ
ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ଆନ ଶରଣ । ୦।

ପାପୀ, ତାପୀ ଅଛ ଯେ ଯହିଁ

ଗୁରୁ ନାମ ଗାଥ ରେ ଭାଇ !
ସାରା ଜନମର କଳୁଷ-କାଳିମା
ଧୋଇଯିବ ନାମ କଲେ ଭଜନ ।୧।

ତେଜ ମନୁ ଗରବ, ମାନ
ଭୋଗରେ ତୁ ନ ରଖ ମନ
ତୁଚ୍ଛ ସୁଖ ଆଶା କରି, ମରୀଚିକା

ପଛରେ ନ କର ଅନୁଧାବନ ।୨।

ଦି' ଦିନର ସୁଖରେ ଭୁଲି
ମିଛେ ମିଛେ ନୁହଁ ବାଉଳି
ପିଇ ନାମାମୃତ, ରସେ ଅବଗାହି,
ନିଶି ଦିନ ରହ ପ୍ରେମେ ମଗନ ।୩।

ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ

ଗୁରୁପଦେ ମାଗରେ ଯାଇ
ବାଇ ହେବୁ ବୋଲି ସେ ନାମ ଗାଇ ।୦।

ଗାଇବୁ ତୁ ସେ ନାମ ଯେବେ
ଶୁଣି ଜନେ ପାଗଳ ହେବେ !
ସେଇ ସୁର-ଛନ୍ଦ ତାଳମାନ ଜଗି
ଗାଇ ଜଗତରେ ଦିଅ ମତାଇ ।୧।

କଠିଣ ସେ ପୀରତି-ଗୀତି
ନ କଲେ ତୁ ପଥର ଛାତି
ଗାଇଲା ବେଳକୁ ରିପୁକୁଳ ଆସି

ତାଳମାନ ତୋର ଦେବେ ଭଙ୍ଗାଇ ।୨।

ରହିବାକୁ ଭଗାରି ଦୂରେ
ଅଳି କର ଗୁରୁ ଛାମୁରେ
ଗୁରୁ ଚାହିଁଦେଲେ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ
ଛାଏଁ ସେ ତୋ ପାଶୁଁ ଯିବେ ପଳାଇ ।୩।

ଏଥର ତୁ ଗୁରୁଙ୍କ ଭେଟି-
ଦେବୁ କହୁ ତୋର କେଉଁଟି
ଧନ, ମାନ ଯାହା ସବୁ ତାଙ୍କ ଦାନ
ମନ ତୋର ଦିଅ ଗୁରୁଙ୍କ ଧ୍ୟାୟି ।୪।

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ ଚିତ୍ତ ଆଉରେ
କୋଟି ଜନ୍ମର କଳୁଷ ଯାଇ ।୦।

ଏ ଭବ ସାଗରେ ଅଥଳ ଜଳ
ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍ମେ ମିଳଇ ଥଳ,
କାମ କ୍ରୋଧ ଆଦି ରିପୁ କବଳରୁ
ଯାହା ଯୋଗେ ରକ୍ଷା ପାଉରେ ।୧।

ଦ୍ୱୈତ ଭାବ ଦୂର ହୁଅଇ ତୋର
ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମ ହୁଏ ଗୋଚର
ଯୋଗ ପଥେ ତୋତେ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି
ଆତ୍ମଜ୍ୟୋତି ଦାଉ ଦାଉରେ ।୨।

ଗଙ୍ଗା ଗୟା କାଶୀ ପ୍ରୟାଗ ପୁରୀ

ବୃଥା କେତେ ତୀର୍ଥ ଆସିଲୁ ଯୁରି
ଗୁରୁ ପଦ ଭୁଲି ବହି ଜଟା ଝୁଲି
ବୃଥା କେତେ କଷ୍ଟ ପାଉରେ ।୩।

ପଢି ଗୀତା ବେଦ ପୁରାଣ ନିତି
ତର୍ଜନ ତୋର ଯାଉଛି ବିତି
ଅସଲ ହଜାଇ ନକଲରେ ମାତି
ପଣ୍ଡିତ ପଣ ଦେଖାଉରେ ।୪।

ଗୁରୁ ବାକ୍ୟ ସର୍ବ ବେଦର ସାର
ଗୁରୁ ପଦ ତୀର୍ଥ ମୁକତି ଦ୍ୱାର
ସବୁ ନାମ ତେଜ ଗୁରୁ ନାମ ଭଜ
ଅଛି ଯେତେ କାଳ ଆଉରେ ।୫।

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ
ଥାକେ ଯେନ ମନ ତବ ଶ୍ରୀଚରନେ

ଆମି ଅତି ଦୀନ ଭଜନ ବିହୀନ
କୃପା କର ପ୍ରଭୁ ତବ ନିଜ ଗୁନେ ।୦।

(ଆଜି) ଯେ ଭାବେ ଯେଖାନେ ଜୀବନେ ମରନେ
ମଜେ ଆଜି ଯେନ ତବ ଗୁନ ଗାନେ
(ତବ) ପ୍ରେମମୟ ମୂରତୀ ଯେନ ନିରବଧି
ଲେଖେ ଆଜେ ଆମାର ଏ ଦୁଃଖି ନୟନେ ।୧।

(ଆମାର) ଦେହ ମନ ପ୍ରାଣ କରି ସମର୍ପନ
ଅବିଚାରେ କରି ଆଦେଶ ପାଲନ
(ତାତେ) ଯାୟ ଯାକ୍ ପ୍ରାଣ ଓହ୍ଲେ ଭଗବାନ
(ଯେନ) ଭୁଲିନାଏଁ, ଭୁଲିନାଏଁ, ତୋମା ହେନ ଧନେ ।୨।

(ଆମି) ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ -
ତୋମା ହେନ ଧନେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ
ଓ ରାଜା ଚରନ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ

ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ନାମ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ
ସଂପଦେ ବିପଦେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ
ରୋଗେ ଶୋକେ ମହାଦୁଃଖେ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ
ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ
(ତୋମାର) ପ୍ରୀତି ଭରା ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ
ପାତକୀ ତାରନ ନାମ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ
ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ
ଯଜନ ଯେଖାନେ ଆଜି ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲେ ତାଜି
ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ

(ସଦା) ତବ ନାମ ଜପି ତବ ରୂପ ଦେଖି
ତୋମାରି ଆନନ୍ଦେ ଆନନ୍ଦିତେ ଆଜି
ତୋମାରି ସେବାୟ ଯେନ ଦିନ ଯାଏ
(ଆମାର) ଅନ୍ୟ ଆଶା ଯେନ ନାଆଜେ ଜୀବନେ ।୩।

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ
ଦୂର ହେବରେ ଭବ-ଦୁଃଖ-ପରାଣ ।୦।

ଜୟଗୁରୁ ନାମ ଶୁଣ ଧିଆନେ ମନେ
ଅନନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ରଚେ ଯାହାର ନାମେ
ସେହି ତ ପ୍ରାଣଧନ ତ୍ରିଭୁବନ କାରଣ
ପାପୀ ତାପୀ ତାରଣ ସେ ଯେ ଦୟା ନିଧାନ
ଗାଅ ଗାଅ ସେ ନାମ ନିଶି ଦିବସ ।୧।

ଚେତନରେ ଜୟଗୁରୁ ହେଜ ରେ ତୁହି
ସପନରେ ହେଉ ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ଛାଇ
ସକଳ କରମରେ ସେ ନାମ ସୁମରରେ
ସକଳ ବାଟ ସେହି ଦେବେ ତୋତେ ବତାଇ
ଅବାଚେ ଯିବା ପାଇଁ ଆଶା ବଳିବ ନାହିଁ
ଗୁରୁ କୃପାରେ ଲଭିବୁ ରେ ସନ୍ତୋଷ ।୨।

ସୁମନ କୁମନ ଦୁହେଁ ଜଗିଆ ଥାଇ

କାହାରି ତୁଲେ କାହାରି ପଡ଼ଇ ନାହିଁ
ସୁମନ ରାହା ସାହା କୁମନ ଭାଙ୍ଗେ ତାହା
ଗୁରୁ ଭରସା ଏକା ତୁଟିବ ସବୁ ଧୋକା
ସେ ଏକା କରିବେ କୁମନରେ ବିନାଶ ।୩।

ସୁମନ କହୁଛି ତର ଭବ-ସାଗର
କୁମନ ପଛରୁ ପାଦ ଟାଣୁଛି ତୋର
ଗୁରୁ ତୋ ନାଉରିଆ କାତ ଧରି ସେ ଠିଆ
କଲେ ତୁ ତାଙ୍କ ଆଶ କୁମନ ଯିବ ନାଶ
ସହଜେ ପହଞ୍ଚିବୁ ତୁ ମୁକତି ଦେଶ ।୪।

ଗୁରୁନାମରସ ପିଇ ପାଗଳ ହୁଅ
ଆଶିଷ ଆଶାରେ ଭିଖ ଥାଳ ପତାଅ
ଧନ ଜନ ଗରବ ଦି'ଦିନିଆଁ ପରବ
ଗୁରୁପଦ ଶରଣ ଏକା ଅମୂଲ ଧନ
ନିଆଁ ପୋତିବ ନାହିଁ ଖଣ୍ଡ ଲୁଟିବ ନାହିଁ
ମାଗ ରେ ମନ ହୋଇ ତୁ ଗୁରୁଦାସ ।୫।

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ

ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ ବୁଡ଼ି ରହ ମନ ନିଶି ଦିନରେ
ଅକ୍ଷୟ ଆନନ୍ଦ ଲଭିବୁ ତୁ ଦୂରେ ଘୁଞ୍ଚିଯିବ ତୋର ଦୁରୁଦିନ ରେ ।୦।

ପଲ୍ଲବିବ ଶୁଷ୍କତରୁ ନୀରଭରା ହେବ ମରୁ
ଉଛୁଳିବ ପ୍ରେମ-ଭେଦ ନୀରସ ଜୀବନରେ ।୧।

ଗୋଟିଏ କଉଡ଼ି ତୋର କୋଟିଏ ଧନ ସମ୍ପାଦ

ପାଲଟିବ ନେଲେ ତୁହି ଗୁରୁର ଶରଣରେ ।୨।

ସଂସାର ନଦୀ ଦୁଷ୍ଟର ସହଜେ ହୋଇବୁ ପାର
କୁଳରେ ଲାଗିବ ନାଆ ଏତାଇ ପବନରେ ।୩।

ନାମ ପରଶଇ ରସ ରସେ ହୁଏ ପ୍ରାଣ ବଶ
ବଶ ନ ହୋଇଲେ ହେବ ନିରାଶ ଜୀବନରେ ।୪।

ଗୁରୁନାମୁଁ ବଳି ନାହିଁ

ଜଗତେ ମଧୁର କେହି

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ କହିବି ମୁଁ କାନେ କାନେ
କହିବି କହିବି ବୋଲି ଗୁମରୁଛି ଯାହା ମୋର ମନେ ମନେ । ୦।

ଯେବେ ବିପଦ ମଝିରେ ହୁଏ ମୁଁ ଅଧିର ଅତି
ଧିର ହୁଏ ଆଖି ପଲକରେ ତୁମ ପଦତଳେ ମଥା ପାତି
ଶୁଖିଯାଏ ମୋର ଆଖି ଲୁହ ଧାର ହେଉ ତୁମ ଚନ୍ଦ୍ରାନନେ । ୧।

ଯେବେ ଦୃଷ୍ଟି ଭୋଗିଥାଏ ସାରାଦିନ ଉପବାସୀ
ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ ଦୃଷ୍ଟି ଦୁରୁଦିନେ ହୁଅ ମୋ କୁଟୀର ବାସୀ
କିଏ ତୁମେ ମୋର କିଏ ମୁଁ ତୁମର ଏ ବିଚାର ଥାଉ ମନେ । ୨।

ଯେବେ ଛାଡ଼ିଯିବି କୁଟୁମ୍ବ ବାନ୍ଧବ ଦୁନିଆଁ ମାୟାବନ୍ଧନ
ଆରପୁରେ ଥାଇ ନ ଦେଖିବି ମୁହିଁ ଆଉ କାହାରି ବଦନ
ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ମୋର ମାଗୁଣି ମାତର ସଙ୍ଗେ ଯିବ ଅନୁଦିନେ । ୩।

ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ

ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ
ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ । ୦।

ଆଖି ଆଗେ ଆଗେ କାଳ ବିଭାବରୀ
ତରାଉଛି ମୋରେ ଚିତ୍ତ ଯାଏ ଥରି
ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ହେ
ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ । ୧।

ଭକତ ବସୁଳ ତୁମେ ବୋଲି ଗୁରୁ

ଏ କାନ ଶୁଣିଛି ଦୁନିଆଁ ମୁଖରୁ
ଜିଇ ରହିଛି ସେ ଆଶା ନେଇ ହେ
ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ । ୨।

ଅନ୍ଧାରେ ଝଲସେ ତୁମ ଆଖିତାରା
ତୁମ ଭକତଟି ନୁହେଁ ପଥହରା
ପ୍ରାଣ ମନ ତୁମକୁ ଖୋଜଇ ହେ
ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ । ୩।

ଘେନ ବନ୍ଦନ

ଘେନ ବନ୍ଦନ ଘେନ ବନ୍ଦନ
ସଦ୍‌ଗୁରୁ ରୂପରେ ତୁମେ ଜଗତଗୁରୁ ମହାନ । ୦।

ବିଶ୍ୱଜନନୀଙ୍କ ଦାନ ଯେତେ ସ୍ଥଳ ଦବ୍ୟଗଣ
ଜାଗ୍ରତରେ ସବୁ ତୁମେ ନେଇକର ଆପ୍ୟାୟନ । ୧।

ପୁଣି ସ୍ୱପନରେ ବୁଡ଼ି ମନ ଶକ୍ତି ଅନୁସରି

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଦ୍ୱନ୍ଦ ରସ ସୁଷ୍ଟେକର ଆସ୍ବାଦନ । ୨।

ତୁରୀୟ ଜ୍ଞାନେ ବଳାସୀ ସକଳ ବେଦ ବିନାଶୀ
ବିଶ୍ୱେ ପରମାତ୍ମା ରୂପେ କରୁଛ ଅବଲୋକନ । ୩।

ହେ ଚୈତନ୍ୟ ସର୍ବାତୀତ ହେ ଗୁରୁ ଦେବ ନିରତ
ସ୍ୱରୂପେ ଆମକୁ ଦେବ ଦିଅ ବାରେ ଦରଶନ । ୪।

ଚକା ଆଖିକି

ଚକା ଆଖିକି
ସତେ ଆଉ ଥରେ ଭେଟିବି କି ? । ୦।

ମୁନି ରକ୍ଷିଗଣ କରନ୍ତି ପିଆନ ଯେଉଁ ଚରଣ ବେନିକି
ତା'ର ଦରଶନ ପାଇଁକି ଭାଜନ ଏ ଅଧମ ହେବ ନି କି ? । ୧।

ପତିତପାବନ ବୋଲି ତିଭୁବନେ ନାଗରା ବାଜୁଛି ଡାକି
ଶୁଣି ମୁଁ ପତିତ ଧାଇଁ ଆସିଛି ତ ଦେବ କିହେ ମୋତେ ଠକି ? । ୨।

କହ ମୋ ବେଳକୁ ଗଲା କି ଗୋସାଇଁ

କରୁଣା-ଝରଣା ଶୁଖି
ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ଦରଶନ ଦିଅଁ

ଦୁଆରେ ରହିଲି ଟାକି ।୩।

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି
କେଉଁ ସରଗ ମୁଁ ମାଗିବି ଆଉ
ଅନ୍ୟ କିଛି ପୁଣ୍ୟ ଦିଅ କି ନଦିଅ
ଶିର ଶିରିପଦ ପରଶ ପାଉ ।୦।

ଜଗତକୁ ଦେଲ ଅମୂଲ୍ୟ ଦାନ
ତୁମ ଜ୍ଞାନପ୍ରେମ ମଣିକାଞ୍ଚନ
ମୁଦ୍ଦଜନ ଠାରୁ ଆହୁରି ମୁଦ୍ଦ ମୁଁ
ମୋଠାରେ କିଞ୍ଚିତେ କରୁଣା ହେଉ ।୨।

ତୁମେ ସତ୍ୟଶିବ ଚିରସୁନ୍ଦର
ତିନିଭୁବନର ରତନ ସାର
ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରିୟ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ
ଏତିକି ବିଶ୍ୱାସ ମନରେ ଥାଉ ।୧।

ବୁଣିଦେଲେ ତୁମେ କରୁଣା ମୁଠେ
ଶୁଖିଲା ମରୁ ରେ କମଳ ପୁଷ୍ପେ
ସେହି କରୁଣା ତ କୋଟି କଲବଲ୍ୟ
ଗୋଟିଏ କଣିକା ମୋ ଲାଗି ଥାଉ ।୩।

ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ

ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ
କୁଞ୍ଜେ କି ଶୋଭା ଆଜ !
ବିରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ବରଜରାଜ ।୦।
ହାରେ ଚନ୍ଦ୍ରହାସ ତନୁ ଠାଣିକି
ତନୁ ଠାଣି ନିଏ ମନ କିଣି କି !
ମଣି ମରକତ ମଣଲ ଲାଜ ।୧।
ପଦଯୁଗେ ନବ କମଳ କାନ୍ତି
ଦଶନ ଯେସନ ମୁକୁତା ପନ୍ତି
ଜିଣଇ ଅଧର ତରୁଣ ତେଜ ।୨।
ନୀଳ ଲୟବର ନିୟେ ନୟନ
କେଶ କାନ୍ତି ଆହା କି ଶୋଭାବନ

ଭଲ୍ ଆସଇ କି ନବ ନୀରଦ ।୩।
ଅଧରେ ମୂରଲୀ ଅଧୀରେ ବାଜେ
କଟି ତଟେ ଝନ ବସନ ସାଜେ
ମଣିଛନ୍ତି ସଜ-କୁସୁମ ଶେଯ ।୪।
ଜିଣି ପାରିଜାତ ଅଳସ ଗନ୍ଧ
ଅଙ୍ଗ ସୁବାସ ବହେ ମୟ ମୟ
ପରଶି ଯାଏ ଗୋ ପରାଶ ଆଜ ।୫।
ଏଇ ଚିତ୍ତଚୋରା ପ୍ରୀତି ପାଇଁକି
ମନ ହୁଏ ଦେବି ଜୀବନ ବିକି
ବରଜି ସଜଳ ସରମ ଲାଜ ।୬।

ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର

ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର
ତୁମେ ଅଭାଗୀରେ ଚାହିଁଛ
ମାଗିନି କିଛି ମୁଁ ଲୋଡିନି କେବେ ମୁଁ
ଜୀବନ-ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛ ।୦।

ପାଶେ ପାଶେ ରହି ମଣାଉଛ ପଥ
ଅମତା ମାତି ମୁଁ ଧାଏଁ ଅବିରତ
ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମେ ପରା
ପଛେ ପଛେ କେତେ ଧାଇଁଛ ।୩।

ଦେହ ମନ ପ୍ରାଣ ତୁମ ଦୟାଦାନ
ଅନୁଭବ କରେ ଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜୀବନ
ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଝରେ ଯେବେ ଲୁହ
ମୋ ମଥା ଆଉଁସି ଦେଇଛ ।୧।

ଝରାଇନି ଲୁହ ତୁମ ପାଇଁ କେବେ
ଝରିଛି ଲୁହ ମୋ ଅସାର ଦରବେ
କାହିଁକି ମୋ ଲାଗି ନୟନ ତୁମର
ଲୁହ ଛଳ ଛଳ କରିଛ ? ।୪।

ଅନ୍ତର ଭରି ମୁଁ ତାଜିନାହିଁ ଦିନେ
ଅନ୍ତର ମୟିରେ ବସିଛ ମଉନେ
କେତେ କଥା କାନେ କହୁଛ ଗୋପନେ
କେତେ ସତେ ଭଲ ପାଉଛ ।୨।

ନ ଭୁଲେ ତୁମକୁ ଜୀବନେ ମରଣେ
ଦାସ ପଣେ ରଖ ଜନମେ ଜନମେ
ଅଲୋଡା ମୋହର ଏ ଜୀବନ ଭାର

ତାହେଁ ମନ ମୋର

ତାହେଁ ମନ ମୋର

ଗାଆନ୍ତି ସେ ନାମ ନିରନ୍ତର ।୦।

ମନ ବୀଣା ତାରେ ସୁର ବାନ୍ଧି,
ଧରଣୀର ରେଣୁ ରେଣୁ ଭେଦି
ନିଶି ଦିବସରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଜାଗରେ ଗାଉଥିବି ସେ ନାମ ମଧୁର ।୧।

ବନେ ବନେ କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ବୁଲି,
କୋକିଳର ସୁରେ ସୁର ମେଲି
ଭ୍ରମର ଗୁଞ୍ଜନ ତାଳେ ଗୁଞ୍ଜରଣ କରୁଥିବ ସେ ସୁର ଲହରୀ ।୨।

ନୀଳ ପାରାବାର ଫେନରାଶି
ସୁନୀଳ ଅମ୍ବର, ରବି, ଶଶୀ
ଶୁଣି ସେ ସଙ୍ଗତ ହେବେ ପୁଲକିତ ଆନନ୍ଦରେ ହୋଇବେ ବିଭୋର ।୩।

ତାଲ ମନ ! ଯିବା ତାଲ

ତାଲ ମନ ! ଯିବା ତାଲ, ଶ୍ରୀଗୁରୁଚରଣ ତଳେ
ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋକ୍ଷ ଲଭିବାରେ ଅବହେଳେ ।୦।

ନାହିଁ ଇହ-ପରକାଳ
ନାହିଁ ଯାତନା ଜଞ୍ଜଳ
ସତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ତହିଁ ଠୁଳ ବିହରିବା ସୁଖଭୋଳେ ।୧।

ଶୋକ-ତାପ ମୋହ-ମାୟା
ପରଶିବ ନାହିଁ କାୟା
ଅଜ୍ଞାନ-କୁହୁଡ଼ିଛାୟା ଭୁଲାଇବ ନାହିଁ ଛଳେ ।୨।

ଅନନ୍ତ ଆଶିଷଧାର
ବହେ ଯହିଁ ନିରନ୍ତର

ବନାନୀ ପାଦପ ଛାୟା କୋଳେ
ଗିରିଦରି ଝରଣାର ଜଳେ
ସେ ନାମ ମାଧୁରୀ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ଭରି ଖେଳି ଯାଉଥିବ ବହୁଦୂର ।୪।

ବସନ୍ତର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧନ ଶିରୀ
ଜୋଛନା ଧଉତ ବିଭା ବରୀ
ସେ ସୁର ଲହରୀ ହୃଦୟରେ ଥରି ଗାଉଥିବ ସଙ୍ଗୀତ ମଧୁର ।୫।

ସେ ପଦ ସରୋଜ ସ୍ଫୁରି ସ୍ଫୁରି
ନାମ ଭଜନକୁ ଆଶା କରି
ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ଆହେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଏତିକି ପଦେ ମିନତି ମୋର ।୬।

ସନ୍ତରଣ କର ବନ୍ଧୁ! ସେହି ମହିମା-ସଲିଳେ ।୩।

ଦି'ଦିନ ଭବ-ବନ୍ଧନ
ସାର କେବଳ କନ୍ଦନ
ନିତ୍ୟ ପ୍ରେମ-ଆନନ୍ଦରେ ସନ୍ତରିବା ଅବହେଳେ ।୪।

ଗୁରୁନାମ ରଚି ମୁଖେ
ଗୁରୁପଦ ସେବି ସୁଖେ
କାମନା-ବାସନା ଦିଅ ଢାଳି ସେହି ପଦତଳେ ।୫।

ପୁରିବରେ ମନୋରଥ
ସେହି ଏକା ମୋକ୍ଷପଥ
ଗୁରୁ ଏକା ସାହାହେବେ ଜୀବନର ସଞ୍ଚରେଳେ ।୬।

ଚିର ବାଞ୍ଛିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ

ଚିର ବାଞ୍ଛିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ
ସୁରଭିତ କୁଞ୍ଜେ ତବପଦ କଞ୍ଜେ
ବନ୍ଦନା ଘେନି ବାରେ ମମ ।୦।

ବନ୍ଦେ ଉପବନ ଗିରି ନଦୀ କାନନ
ଝରଣାର କଳକଳ ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ତାନ
ବିକଶିତ କୁସୁମ ଶୋଭଇ ଅତି ସୁଷମ
କୁଜିତ ବନେ ବିହଙ୍ଗମ ।୧।

ବହଇ ମଳୟାନୀଳ ପଞ୍ଚମେ ଗାଏ କୋକିଳ
ମଧୁପର ଗୁଞ୍ଜରଣ ଶଶୀକର ସୁଶୀତଳ
ମନ୍ଦେ ହସେ ବସନ୍ତ ସରବେ ସେବା ନିରତ
ହେରି ତବ ରୂପ ଅନୁପମ ।୨।

ବନ୍ଦନା କରେ ତବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ
ହେ ମୋର ଚିର ବାଞ୍ଛିତ! କରୁଣା କର କିଞ୍ଚିତ

ତବ ଚରଣେ କୋଟି ପ୍ରଣାମ ।୩।

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ ?
ସେ ତ ନର ଦେହେଁ ବହୁପରମ ରେ ।୦।

ଗୁରୁ ବହୁ ଶିବ, ଗୁରୁ ନାରାୟଣ
ଅଖଣ୍ଡ ମଣ୍ଡଳେ ବ୍ୟାଘ୍ର ତ୍ରିଭୁବନ
ପରମାତ୍ମା ପଦ କରାନ୍ତି ଦର୍ଶନ
ଯାହା ଧ୍ୟାନେ ଯୋଗୀ ମଗନ ରେ ।୧।

ବିନ୍ୟାସ କଳାତୀତ ନିରଞ୍ଜନ
ଧ୍ୟାନର ଅତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ
ଜ୍ଞାନତତ୍ତ୍ୱମାଳା ଅକ୍ଷର ଭୂଷଣ
ଭୁକ୍ତିମୁକ୍ତି ଲାଭେ କାରଣ ରେ ।୨।

ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରୁ ଭାଗ୍ୟ ଅରଜନ
କଲେ ପୁଣ୍ୟ ଫଳେ ପାଇବୁ ଦର୍ଶନ
ଅହେତୁକ କୃପା ବିନ୍ଦୁ ବିତରଣ

କରି, ତାରେ ଦୀନ ଅଧମ ରେ ।୩।

ଠୁଳ ହୁଏ ଯାର କୋଟି ଜନ୍ମ ପୁଣ୍ୟ
ସଫଳଜନ୍ମ ସେ ତିନି ଲୋକ ଧନ୍ୟ
ମିଳଇ ଅମୂଲ୍ୟ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଚରଣ
ହସି ହସି ବରେ ମରଣ ରେ ।୪।

ଘଟଣା ବଳରେ ଅଭୟ-ଚରଣ
ପାଇ ଧନ୍ୟ ଯେହୁ କରେ ନର ଜନ୍ମ
ମହାକାଳ ଭୟେ କରେ ପଳାୟନ
ନିଅ ଗୁରୁପଦେ ଶରଣ ରେ ।୫।

ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଇ ଦରଶନ
ମୁକ୍ତିପଥେ ଜୀବେ କରନ୍ତି ତାଳନ
କିଏ ତାଙ୍କ ପରି କୃପା ପରାୟଣ
ଭବ-ପାରାବାର ତାରଣ ରେ ।୬।

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚାରେ ଆମେ

ଜଣକର ଫୁଲ ବଗିଚାରେ ଆମେ ନାନା ଜାତି ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ଫୁଲ
ଆସରେ ସଜଳେ ତା'ଆ ପାଆ ତଳେ ଲୋଟିଯିବା ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମାଳ ।୦।

ତା' ରୂପ ଜୋଛନା ଆମରି ସୁଷମା
ତା' ଗୁଣ ଗାରିମା ଆମ ମାଧୁରିମା
ତା' ପ୍ରେମ ପୀୟୂଷ ଆମରି ଆୟୁଷ ବାଟ ଅବାଟରେ ସେ ଜଗୁଆଳ ।୧।

ନାହିଁରେ ଭାବନା ଏପାର ସେପାର
ଆମେ ତା'ର ନିତ୍ୟ ଲୀଳା ସହଚର
ତା' ଭାବ ଭାବନା ନବ ନବ ରୂପେ ରୂପାୟିତ ହେଉ ନିତ୍ୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।୨।

ତା' ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟାପକ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ
ସଂଘବନ୍ଧ ହୋଇ ଆସ ତ୍ୟାଗୀ ଗୃହୀ

ଆମେ ତ ସକଳ ଏକଲ ପିତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆମ ଏକ ତା' ପଦତଳ ।୩।

ଯେଦି ତା' ଇଚ୍ଛା ଭୁଲିଯିବୁ ଭାଇ
ସେ ଦି ବୁଝିବୁ ସେ ଅନ୍ତରେ ନାହିଁ
ଆମ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ହୋଇଲେ ବିଲୟ ତା' ଇଚ୍ଛା ପୁଷ୍ଟିବ ହୋଇ କମଳ ।୪।

ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଜୀବନେ ମରଣେ
ଶୋକ ସାନ୍ତ୍ୱରେ ବିରହ ମିଳନେ
ଇହ ପରକାଳ ପ୍ରୀତିର ସମ୍ବଳ ଦେବତା ସେ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦର ।୫।

ଚିତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ମରମେ ଧିଆନ
ଗୁଣସୟ ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାମ କରମ
ବିଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ତା' ଇଚ୍ଛା ସକଳ ବ୍ୟକତ ହୋଇବ ହୋଇ ମଧୁର ।୬।

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର ! ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର
ଅକିଞ୍ଚନ ଜନ ବୋଲି ପାଦ ତଳୁ କରି ଦିଅନାହିଁ ଦୂର ।୦।

ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ତୁମେ କାହିଁ ପାଇଁ
ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଧରା ଦିଅ ନାହିଁ

ଯେତେ ଅପରାଧ କଲେ ମୁହିଁ ପରା ତୁମ ପୟର କିଙ୍କର ? ।୧।

ବିଜୁଳି-ଝଲକ ପରି ଥରେ ଥରେ
ତୁମ ରୂପ ପୁଷ୍ଟି ଲିଭେ ଏ ଆଖିରେ
ଘେରି ଆସେ ପଲକରେ ଏ ଜୀବନ-ଆକାଶରେ ଘନ ଘୋର ।୨।

ଅତି ଭଲ ତୁମ ପ୍ରେମ ମୋହଠାରେ
ବଳ କାହିଁ ତୋଳି ରଖିବି ଛାତିରେ
କହି ଦିଅ ଆଖି ପତା ତଳେ ମୋର କିପରି ରହିବ ତର ।୩।

ଥରେ ଯେବେ ସଉଦାଗ୍ୟବଳେ ମୋର
ଦରଶନ ନାଥ ପାଇବି ତୁମର
ପଦଯୁଗ ଛନ୍ଦି ଧରିବି, ନଥିବ କାହିଁ ପଳାଇବା ବଳ ।୪।

ତୁମ ବିନେ ଆଖି ନ ଚାହିଁବ ଆନେ
ଜୀବଧନ କରି ରଖିବି ଜୀବନେ
ତୁମ କଥାରେ ମୁଁ ବିଷୟ ବାସନା ପଲକେ କରିବି ଦୂର ।୪।

ଛାତି ଦେବି, ଶୁଣି ମନ କଥା ମୋର
ମନମତ ଯେବେ ହୋଇବ ଠାକୁର !
ପାର କରିବ ଏ ଭବନଦୀ, ମୁଲ ଦେଇ ନ ପାରିବି ତାର ।୬।

ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ

ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ
ଜୟ, ଭକତ ହୃଦୟ-ତଟ ଚନ୍ଦନ ହେ
ଜୟ, ମରତ-ଭୁବନ ରୁଚି-ନନ୍ଦନ ହେ
ଘେନ, ଶରଣାଗତ ଅଭିନନ୍ଦନ ହେ ।୧।

ତୁମେ, ଶ୍ୟାମକାନ୍ତ ରୁଚି ସୁନ୍ଦର ହେ
ତୁମେ, ପ୍ରଳୟ ପୟୋନିଧି ମନ୍ଦର ହେ
ତୁମେ, ସୁକ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ବେଦ ଛନ୍ଦର ହେ
କର, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମୁଦ୍ରମାନ-କନ୍ଦର ହେ ।୨।

ତୁମେ, ଅକ୍ଷ ନୟନ ଯୁଗ ଅଞ୍ଜନ ହେ
ତୁମେ, ଶିଖିତ ମନ ଭୟ-ଭଞ୍ଜନ ହେ

ତୁମେ, ରିପୁଦଳ-ମଦ-ଗର-ଗଞ୍ଜନ ହେ
କର, ଅମୀୟ ବରଷି ଭବରଞ୍ଜନ ହେ ।୩।

ତୁମେ, ବ୍ରହ୍ମ ସନାତନ ଲକ୍ଷ୍ମର ହେ
ତୁମେ, ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ତିନି ବିଶ୍ୱର ହେ
ତୁମେ, ନିତ୍ୟ, ଆନ ସବୁ ନଶ୍ୱର ହେ
ତବ, ଆଶିଷ ସଂପଦ ନିଃସ୍ୱର ହେ ।୪।

ଦିଅ, ଶୁଦ୍ଧ ପୁତ ମତି ଅନ୍ତର ହେ
ଦିଅ, ପ୍ରେମ-ଭକ୍ତି-ଯୁକ୍ତ ମନ୍ତର ହେ
ଦିଅ, ଅନ୍ତେ ଠାବ ପଦପ୍ରାନ୍ତର ହେ
ଗୁରୁଦେବ ! ଗୁହାରି ନିରନ୍ତର ହେ ।୫।

ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ

ଜୟ ଜୟ ଜୟ ନିଗମ ଆନନ୍ଦ
ଜୟ ହେ ବିଶ୍ୱ-ବରେଣ୍ୟ !
ବନ୍ଦନା କରେ ନିଖିଳ ବିଶ୍ୱ
ଭକତି ପ୍ରଣତି ଘେନ ।୦।

ତୁମେ ନିରାକାର ତୁମେ ହିଁ ସାକାର
ତୁମେ ମୂଳାଧାର ବ୍ରହ୍ମ ପରାପୂର
ତୁମେ ହିଁ ମଧୁର ତୁମେ ହିଁ ବିଧୁର
ଜ୍ୟୋତି-ପାରାବାର ଭୁବନ ନନ୍ଦନ ।୧।

ତୁମେ ଅନନ୍ତ ତୁମେ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ତୁମେ ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରଶାନ୍ତ
ନାହିଁ ଧଳ କୁଳ ନାହିଁ ଆଦି ଅନ୍ତ
ସ୍ୱରୂପ ଦର୍ଶନେ ଦିଅ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ।୨।

ଜୟ ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଶିବ ସ୍ୱରୂପ ହେ
ଆଦି ଅନାଦି ବିଶ୍ୱରୂପ ହେ
ତୁମେ ହିଁ ଅରୂପ ତୁମେ ହିଁ ସ୍ୱରୂପ
ଅପରୂପ ତୁମେ ଘେନ ବନ୍ଦନ ।୩।

ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି

ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି ଶିବ ସ୍ୱରୂପ ହେ
ପରମାନନ୍ଦ ଦାୟୀ ତନ୍ତ୍ର ରୂପ ହେ
ଜୟ ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ ଜଗତ ଲକ୍ଷ୍ମର
ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମସ୍କାର ।୧।

ଜୟ ସକଳ ବିବୁଧ ଆଶ୍ରୟ ହେ
ଜୟ ବ୍ରହ୍ମସ୍ୱରୂପ ସଦାଶୟ ହେ
ସତୀ ପ୍ରାଣାଧିକ ପ୍ରିୟ ପତୀଶ୍ୱର
ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମସ୍କାର ।୨।

ଜୟ ପୂଜ୍ୟ ନମସ୍ୟ ହୃଦୟଧାର
 ଜୟ ସ୍ବାମୀ ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ ଅଧୀଶ୍ବର
 ଜୟ ନୟନ ତାରକା ଜ୍ଞାନଧାର
 ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମସ୍କାର ।୩।

ଜୟ ପତ୍ନୀ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାୟକ ହେ
 ତୁମେ ବହୁ ଶିବ ଲୋକପାଳକ ହେ

ପତି ବହୁ ସ୍ବରୂପ ନିର୍ଗୁଣଧାର
 ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ଦୀନା ନମସ୍କାର ।୪।

ଜୟ ଭୁବନ ମୋହନ ପୂର୍ଣ୍ଣଲୟ
 ଜୟ ପତ୍ନୀପ୍ରାଣାଧିକ ଦୟାସିନ୍ଧୁ
 ଦାସୀ ସର୍ବ ଦୋଷ ନାଥ କ୍ଷମାକର
 ତବ ପଦକଞ୍ଚେ କୋଟି ନମସ୍କାର ।୫।

ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ

ଜୀବଧନ !
 ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ
 ସୁମରି ତୁମରି ଗୁଣ ଅସୁମାରୀ, ବିତୁ ଏ ସାରା ଜୀବନ ।୧।

ଜନମି ଥିଲେ ହେଁ ତବ ସେବା ପାଇଁ
 ଲକ୍ଷ୍ମିଗଣଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ
 ଚଳାଉଛି ମୋର ଜୀବନ-ନଉକା, ହୋଇ କାଣ୍ଡରୀ ବିହୀନ ।୨।

ଜୀବନର ଯେଉଁ ଭାର ଗୁରୁତର
 ଦେଇଅଛୁ ଆହେ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର !
 ଅବହେଳା କରି ଦୂରେ ଦେଲି ଠେଲି ହୋଇ ମନର ସ୍ବଜନ ।୩।

ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଣି ସେ ସୁଖ ସ୍ବପନ
 ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ହେଲେ ଚିରାଭ୍ୟନ୍ତ ମନ
 ପୂର୍ବ କୁସଂସ୍କାର ହେଉନାହିଁ ଦୂର, ହତାଶ ମଣେ ଜୀବନ ।୪।

ହୃଦୟର ପୁଞ୍ଜିଭୂତ କୁ-ସଂସ୍କାର
 ଦୂର କରି ଆହେ ଦୟାର ସାଗର
 ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନରେ ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାଳିଦିଅ ଅନୁଦିନ ।୫।

ତୁମ ଇଚ୍ଛା ସଦା ସତ୍ୟ ସ୍ବରୂପରେ
 ଫୁଟି ଉଠୁ ମୋର ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ
 ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଅବିରାମ ଗତି କରୁ ଏ ଜୀବନ ।୬।

ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ

(ଦେବ) ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ
 ନ ସରେ ନୟନୁ ସପନ
 ପ୍ରତାରଣା କରି ପ୍ରତାରିତ ହୁଏ
 ତେବେବି ନ ବୁଝେ ଏ ମନ ॥୦।

କ୍ଷମତା ର ମୋହ କରଇ ପାଗଳ
 ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ମୋ ପରାଣ ଆକୁଳ
 ଅଭିମାନ ମୋର ପାହାତ ସମାନ
 ମଥା ନୋଇଁବାକୁ ବିମନ ॥୧।

କୀରତି ଆଶାରେ ମନ୍ଦିର ତୋଳାଏ
 ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପଣର ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଏ
 କରମ ନାମରେ ଅକରମ କରେ
 ତୁମ ପାସେ କରି ଗୋପନ ॥୨।

ସଂସାରକୁ ଦିଏ ମୁଁ ଭଜ ଆସନ
 ତୁମ କାମ ପାଇଁ ମୁଁ ଦିନ ଅକ୍ଷମ
 ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମୋର ଗତ ସ୍ମୃତି ହୁଏ
 ନ-ମାନଇ ଅନୁଶାସନ ॥୩।

ମନ ମୋର କେଉଁ କାମନାରେ ଭରା
 ହୃଦୟ ବିଷୟ ଭୋଗର ପସରା
 ଲକ୍ଷ୍ମି ସକଳ ବିଷୟ ରସରେ
 ରହିଥାନ୍ତି ସଦା ମଗନ ॥୪।

ଭାଙ୍ଗିଦିଅ ମୋର ଗରବ ଗୁମାନ
 ଲିଭାଇ ଦିଅ ଏ ମାୟାର ସପନ
 ତୁମେ ହୁଅ ମୋର ପ୍ରିୟାଦୟ ପ୍ରିୟ
 ଏତିକି ଚରଣେ ଜଣାଣ ॥୫।

ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛୁ

ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛୁ କେତେ ମୋତେ
 ନ ଦେଲ କିଛି ବୋଲି କହିବି କି ହେ ଆଉ ?

ଜୀବନ ପ୍ରିୟତମ ହରିଛୁ ମୋ ଭରମ
 ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ ।୦।

କୁଳର ଜନପ୍ରାଣୀ କେତେ ମିଳାଅ ଆସି
ନୟନ ପଲକରେ ଲୁଚାଅ ଜାଣି ଜାଣି,
ବୃଥା ମୁଁ ଅଭିମାନୀ ହୃଦେ ଧରଇ ଟାଣି
ମରତ ପ୍ରବାସୀ ମୁଁ ନଜାଣି ଆଣେ ଦାଉ ।୧।

ତାଲରେ ତାଲ ମନ ନିତ୍ୟ ମଧୁବନ
ଦେଖିବୁ ପ୍ରିୟ ରାସ, ଅଦୂରେ ଗୋଲକରେ
ଅଦୂରେ ପଥେ ଆଜି ମିଳନ ତାର ସାଥେ

ଯାତ୍ରା ପଥ ତୋର ପଲକେ ହେବ ଶେଷ
ଶେଷ ରେ ସନ୍ଦେହ ସକଳ ତୋର କ୍ଳେଶ
ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଜି ପୁଣ୍ୟ ଦରଶନେ,
କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ସବୁ ପାପ ବିସ୍ମୃତି ର ରାତ୍ର
ଜୀବନ ଦେବତା ମୋ ଜୀବନ ପଥେ ବିଜେ
ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ ।୩।

ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ

ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁ ମୋ ଏତିକି କରିବ
ଜୀବ ଯିବା ବେଳେ ପାଶେ ପାଶେ ଯିବ ।୦।

ତୁମ ମୂରତି ମୋ ହୃଦେ ବସାଇ
ତୁମ ପ୍ରେମଜଳେ ଚିତ୍ତ ଭସାଇ
ତୁମ ସୁର ତାନ ହେ ମୋ କାନେ ଭରିବ
ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୧।

ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ରୂପ ସୁନ୍ଦର

ଆନ କଥାକୁ ମୁଁ ଥିବି ବଧିର
ନୟନର ନୀର ହେ ଶୀଘ୍ରଦେ ଝରିବ
ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୨।

ଘୋଟି ଆସିଲେ ସେ ଘୋର ଅନ୍ଧାର
ରତ୍ନଥିବି ତୁମ ନାମ ମଧୁର
ସବୁ ଦୁଃଖ ସାରିବ ସଂସାରୁ ତାରିବ
ମୋ ଲାଗି ଖାଲି ଏତିକି କରିବ ।୩।

ଜୀବନର କଳପନାର

ଜୀବନର କଳପନାର ତ ତୁମେ ବାହାର
କାହୁଁ ଚିହ୍ନିବି ମୁଁ ଛାର ମାତର ।୦।

ଆପଣାରେ ଆପେ ପ୍ରକାଶ ଜ୍ଞାନାଲୋକେ ଜ୍ୟୋତି ବିକାଶ
କୋଟିଶଶୀଜିତ ବଦନ ସୁନ୍ଦର, ପ୍ରେମ ପାରାବାର ରତନ ସାର ।୩।

ନର ଦେହ ରୂପରେ ସତେ ଦେଖାଦେଇ ସିନା ମରତେ
ଏ ତୁମର ଲୀଳା କିଏ ସେ କଳିବ, ଭାଳିଲେ ତ ଘୁରି ଯାଉଛି ଶିର ।୧।

ଚେତନର ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱମୟ ବିଶ୍ୱ ବରେଣ୍ୟ
ରସରାଜ ତୁମେ ସରାଗ ସୋହାଗ, ତୁମରି ରୂପରେ ଠୁଳ ସକଳ ।୪।

ଯୋଗୀ ମନ ଧୀଆନେ ଯୋଗୀ ତ୍ୟାଗୀ ଜନ ଗହଳେ ତ୍ୟାଗୀ
ବିବେକର ତୁମେ ବିବେକ ଗୋସାଇଁ, ଜଗତ ଜନର ଜାଣ ଅନ୍ତର ।୨।

ପାଗଳ ମୁଁ ତୁମ ନାମରେ ଆନ ଆଶା ନାହିଁ ମନରେ,
ଯାହା ଇଚ୍ଛା କର ତିଳେକ ମାତର, ଶୋଚନା ତହିଁକି ନାହିଁ ଠାକୁର ।୫।

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା ମରଣରେ ବାସ ଚହଟିବ
ନଥିଲେ ଗଗନେ ନିବିଡ଼ ନୀରଦ ନୀରଧାର କାହୁଁ ବରଷିବ ।୦।

ପର କରିଦେଲେ ପରମ ପତିଙ୍କି
ଅନାଥର ନାଥ ଅଗତି ଗତିଙ୍କି
ଅମର ମନ୍ଦିରେ କିଏ ନେଇ କହ
ପ୍ରୀତିପଲଙ୍କରେ ବସାଇବ ।୨।

ଜୀଇଁ ଥାଉଥାଉ କରିଥିଲେ ଗାନ
ଦୁଃଖହାରୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗୁଣ ମାନ
ମରଣେ ସେ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ମନ
ପର ପୁଲକରେ ପୁରିଯିବ ।୧।

ପୁଜିଥିଲେ ସିନା ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣ

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ
କହ ଦୟାମୟୀ କରୁଣା ସାଗରୀ ତୋ ପଦେ ମିଳିବ ସ୍ଥାନ ।୦।

ଭୋଗଇ ଯେ ଜନ ଘୋର ଦୁରୁଦିନ
ମାଆ ତାଙ୍କ ଏକା ତା'ର ଜୀବଧନ
ବିପଦ ସାଗର ତରଣୀ ତାରିଣୀ ଦୟାମୟୀ ତୋ ଶରଣ ।୧।

ଆନନ୍ଦମୟୀ ଗୋ ତୋ କରୁଣା ବିନେ
ସୁଖ ଲେଖ ନାହିଁ କାହାରି ଜୀବନେ
ତକାଇ ରହିଛି ସେ ଦିନ ଯେବେ ଗୋ ପୁଜିବି ତୋର ଚରଣ ।୨।

ପୁଲକେ ନାତିବି ତୋହୁ ନାମ ଗାଇ
ମାଆ ବିନା ମୋର ଜଗତେ କେ ନାହିଁ
ଅସାର ସଂସାରେ ସୁସାର ଏକା ତୋ ମାଆ ଭଜନ ପୂଜନ ।୩।

ତର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେଉ

ତର ଲାଗେ ଏ ତରଙ୍ଗ ହେଉ
ଅଳକୂଳ ନ ଦିଶଇ କେସନେ ହେବି ମୁଁ ପାରି ।୦।

କୁହୁଡ଼ି ଘେରା ଏ ମେଘ
ପବନ ବହଇ ବେଗ
ସାହା ନାହିଁ, ସାଥୀ ନାହିଁ ବଳହୀନ ଭାରି ।୧।

ଦେଖି ମୋତେ ଦୀନ ଅତି
କେ ଅଛି ଦୟାଳୁମତି?

ମୂଲ ବିନା କରିଦେବ ପାରି ଭବବାରି ।୨।

ଶୁଣିଛି ସାଧୁ ବଚନ
ତାଜିଲେ ଧରି ତା ନାମ
ଅଛି ଜଣେ ଦୁରୁଦିନେ ଶୁଣେ କାନ ଡେରି ।୩।

ତେଣୁ ନଦୀ ତୀରେ ବସି
'ଜୟଗୁରୁ' ବୋଲି ଘୋଷି
ତାଙ୍କେ ଗୁରୁଦାସ ପାର କର ହେ ନାଉରୀ ! ।୪।

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ ମିଳେ ନାହିଁ ନାହିଁରେ
ସେ ଯେ ସହଜ ମନରେ ବାସ ରଚଇ ପାଶେ ଥାଇ
ପାଶେ ଥାଇ ଥାଇ ରେ ।୦।

ଭାବକୁ ସେ ନିକଟରେ ତରକେ ସେ ବହୁ ଦୂରେ
ପଣ୍ଡିତ କି ତରକରେ ତାକୁ ପାଇ ରେ
ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୧।

ରସିକ ଭକତ ସଙ୍ଗେ ବିହରେ ସେ ନାନା ରଙ୍ଗେ
ଭକତ ମନ ସେ ସୁଖେ ଯାଏ ବହି ରେ
ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୨।

କାହ୍ନୁ ରୂପେ ଦ୍ଵାପରରେ ଗୁଆଳିଏ ଗୋପପୁରେ
ବାନ୍ଧିଥିଲେ ତା'ରେ ପ୍ରେମତୋରି ଦେଇ ରେ
ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୩।

ପ୍ରେମିକର ବାନ୍ଧବ ସେ ପ୍ରେମିକ ମନରେ ରସେ
ଦୃଷ୍ଟ ଶୋକ ତାପ ତାର ହରି ଦେଇ ରେ
ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୪।

ସେ ଦିନ କେବେ ହୋଇବ ସିନ୍ଧୁରେ ବିନ୍ଦୁ ମିଶିବ
ଗୁରୁଦାସ ନିଶିଦିନ ଅଛି ଚାହିଁ ରେ
ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୫।

ତାର ପାଦର ନୁପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ

ତାର ପାଦର ନୁପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ
ମୋର କାନରେ କଲାଣି ଗୁଣୁଗୁଣୁ
ଭୁଲି କି ସତେ ପାରିବି ତାରେ ନିତି ନିତି ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ।୦।

ପୀରତି ତାର ଅତି ଉଦାର ପରାଣ ଦେଲା ଭିକାଇ
ସରମ କଲେ ସୋହାଗ ତାର ବସିନି ସିନା ହଜାଇ

ତାର ପ୍ରେମର ଯମୁନା ଛଳ ଛଳ
 ତାର ପାଦର ପଦୁଆଁ ଢଳ ଢଳ
 ଗଲେ ପଛକେ ଜୀବନ ଯାଉ ପୀରତି ମଧୁ କିଣୁ କିଣୁ ।୧।

ଆଖିରେ ଦେଲା ନୂଆ କଢ଼ଳ, ରାତିକି କଲା ଉଢ଼ଳ
 ଆଦର ତାର ମଧୁର ଭାରି, ତୁଟାଇ ଦେଲା ଜଞ୍ଜଳ
 ତାର ବଇଁଶୀ ତାଙ୍କଇ ରାଇ ରାଇ
 ମୁଁ ଯେ କେମିତି ପାରିବି ଘରେ ରହି ?

ଯାଉ ମୋ ଦିନ ତାହାରି ଗୁଣ ଭକତି ସୁତାରେ ବୁଣୁ ବୁଣୁ ।୨।

ହସିତ ତାର ମୁକୁତା ଝରା ଦେଖିଲେ ମନ ପୁରଇ
 ଦରଦ ଭରା ମରମ କୋଣେ ବିରହୀ ତାରେ ଝୁରଇ
 ମୋର କାନରେ ମନ୍ତ୍ରର ଫୁଲି ଦେଲା
 ମୋର ଛାତିରେ ତା ଛବି ଆଙ୍କି ଦେଲା
 ପର କି ଆଉ ମଣିବି ତାରେ ପରମ ବନ୍ଧୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ? ।୩।

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ
 ତୋ ବିନେ କେ ସାହାରେ ମୋ ତରୀ ଲଗାଏ ତୀରେ ।୦।

ଏକେ ତ ମେଘ ଭରା ଅମାଘେରା ରାତି
 ଏ ମେଘେ ନାହିଁ ତାରା ନାହିଁ ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ
 ଉତ୍ତରା ପିଟେ ବାଆ
 ପାଣି ଥରେ ଲହରୀରେ ।୧।

ଜାଣେନା କାହିଁଥାଉ କେତେ ଦୂରେ ଗାଆଁ

ଭରମେ ଥରେ ହେଲେ ଧରି ନାହିଁ ତୋ ନାଆଁ
 ଶୁଣିଛି ଲୋକ ମୁଖେ
 ତୋ ଘର ସବୁରି ଘରେ ।୨।

ସୁଖରେ ଖୋଜି ନାହିଁ ତାକୁଛି ଦୁଃଖରେ ଆଜି
 ମୋ ଟାଣ ଦମ୍ଭ ଯେତେ ସବୁତ ଗଲାବୁ ଭାଜି
 ସିପିଲି ପଦେ ପାଣ
 ରଖ, ମାର ତୋ ଖୁସିରେ ।୩।

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି
 ଜୀବନ ଗଲା ମୋ ସରି
 ଏ ଜୀବନ ଶେଷେ ଆହୁ ପ୍ରାଣଧନ
 ରଖିବ ନିଜର କରି
 ତୁମ ପ୍ରିୟଜନ ପରି ।୦।

ବସିଲେ ମୁଁ କାନ ଡେରି
 ପଞ୍ଚମ ତାନରେ ପ୍ରକୃତିର ଗାନ
 କାନେ ମୋର ଯାଏ ଭରି
 ନଚାନ୍ତି ଅଥୟ କରି ।୧।

ଭାବିଛି କେତେ ମୁଁ ସବୁ କଥା ଭୁଲି
 ତୁମକୁ ଦେଖିବି ଖାଲି
 ଛାଇ ଆଲୁଅର ରଙ୍ଗ ଆଣି କିଏ
 ମୋ ଆଖିରେ ଦିଏ ଭରି
 ମୋ ମନ ମୋର ବଇରୀ ।୧।

ଶରଣ ମନାସି ବସିଲେ ତୁମର
 କେ ଦିଏ ବାରଣ କରି
 ମରଣ ତୁଆରେ ନେଇଯାଏ ମୋତେ
 ତୁମଠୁ ଅନ୍ତର କରି
 ବିଷୟ ବିଷକୁ ଭରି ।୪।

ଚରଣ ଛୁଇଁବି ହାତ ବଢାଇଲେ
 ପାରେନା ଶ୍ରୀପଦ ଧରି
 ସୁନ୍ଦର-ସୁମନ ତୋଳେ ପଦେ ଦେବି
 ପାଏ ନାହିଁ ପ୍ରାଣ ଭରି
 ବିବେକ ଯାଏ ମୋ ହାରି ।୨।

ଜୀବନେ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଇବି ମୁଁ
 କେତେ ଆଶା ଥିଲି କରି
 ସବୁ ଟାଣ ପଣ ପାଣିର ଗାର ମୋ
 ଲାଜରେ ଗଲିଣି ସରି
 ଅପରାଧ କରି କରି ।୫।

ତୁମ ଗୁଣମାନ ଶୁଣିବା ମାନସେ

ଆଉ କିଛି ରାହା ନାହିଁ ହେ ଠାକୁର
 ବାର ବାର ଗଲି ହାରି

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି
ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ କାରଣ
ମୋ ଜୀବନ-ବ୍ରତ କେବଳ ତୁମରି
ମହାନ ଇଚ୍ଛାର ପୂରଣ ॥୦॥

ନାହିଁ ମୋ ଭକତି ନାହିଁ ଦୃଢ଼ ମତି
ପଦେ ମଥା ଛୁଇଁ ମାଗୁଛି ଶକତି
ତୁମରି କୃପାର କଣିକା ରେ ହୁଏ
ସକଳ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନ ॥୨॥

ତୁମରି ସଂସାରେ ତମ ଆଦରଣ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁକି ମାଗୁଛି ବିଶ୍ୱାସ
ହେ କରୁଣାମୟ ! ନାହିଁ ଆନ ଆଶ
ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ॥୧॥

ଭଜନ ପୂଜନ ସବୁତ ଅସାର
ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ମନ ଯେବେ ନୁହେଁ ଛିର
ମୁଁ ମାଟି ମଣିଷ ତୁମେ ତ କୁଶଳି
କାରିଗର ବୁଝେ ମରମ ॥୩॥

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁଭାର ମୋତେ ଦେଇଅଛ ଦୟାବହି
ରହି ପାଶେ ମୋର ଦିଅ ହେ ବତାଇ ପଥ କାହିଁ ନ ହୁଡ଼ଇ ।୦।

ସିଂହାସନ ତଳେ ନଇବେଦ୍ୟ ପାଇଁ
ମୋର ହୋଇ ଭବେ କିଛି ମାତ୍ର ନାହିଁ
ଯେଣେ ଚାହେଁ ଦେଖେ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ତୁମେ ତ ଜଗତ ସାଇଁ ।୨।

ଅନ୍ତର ଯାହାର ମରୁଭୂମି ସମ
ଫୁଟିବକି ଫୁଲ ତହିଁ ପ୍ରିୟତମ
କି ଦେଇ ପୂଜିବି ଚରଣ ଯୁଗଳ ନିସ୍ୱ ଆଜି ତ ମୁହିଁ ।୧।

ନିତି ନିତି ଢାଳୁ ଅଛି ଆଖି ଜଳ
ଭାରୁ ଅଛି ସେହି ମୋର ପୁଣ୍ୟ ବଳ
କରୁଣା ନିଧାନ ଧନ୍ୟ ହୋଇଯିବି କଟାକ୍ଷରେ ଦେଲେ ଚାହିଁ ।୩।

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ
ଭାଙ୍ଗିଦେଲା ମୋର ଅନନ୍ତ ଜନମ
ମାୟା ଘେରା ମୋହ ବନ୍ଧନ ।୦।

ବିନା ଶୁଳୁକରେ ବିକି ହେବା ପାଇଁ
ତନୁ ମନ ମୋର ଚେତାହରା ହୋଇ
ଆସିଛି ହେ ନାଥ ନ କର ନିରାଶ
ଦିଅ କଷ୍ଟପଦେ ଶରଣ ।୧।

ଆନ କିଛି ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ଏ ଜୀବନେ
ଶ୍ରୀଚରଣ ସେବା ଅଭିଳାଷ ବିନେ
ଜାଣେନା ଛାମୁରୁ କି ଆଜ୍ଞା ମିଳିବ
(ତରେ) ଛୁଇଁ ନ ପାରଇ ଚରଣ ।୨।

ସଂସାର ଖେଳାରେ ଯାହା ବା ସରିଲା
ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଏତିକି ରହିଲା
ଏ ତୁମ କରୁଣା ପଥେ ନୋହିଁ ବଣା
ଆଣିଛି ତୁମ ସନ୍ନିଧାନ ।୩।

ଏକା ନିଶ୍ୱାସରେ ଆସିଛି ମୁଁ ଧାଇଁ
ନିରାଶ ନ କର ପ୍ରଭୁ ଭାବଗ୍ରାହୀ
ବୁକୁ ଫାଟି ଯାଏ କାଳେ ଦୀନବନ୍ଧୁ
ନ ନେଇ କରିବ ବାରଣ
ଶୁଣିଛି ଜାଣିଛି ତୁମ ପୀରତିର
ରୀତି କାଳେ କାଳେ ଏସନ ।୪।

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ! ମୋର ଚିନି ଜଗତେ କେ ନାହିଁ ନାହିଁ
ରଖ, ମାର, ତୁମ ମନ ଏତେ ଜଣାଉଛି ପଦେ ମଥା ନୋଇଁ ।ଠା

ଜନମ ମରଣ ମୋର
କୋଳରେ ଏକା ତୁମର
ତୁମ ତୁଲେ ଖେଳ ବୁଲ ତୁମେ ଏକା ସିନା ମାଆ, ବାପ, ଭାଇ ।୧।

ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହେଁ
କଣ୍ଠ ତୁମ ଶୁଣ ଗାଏ
ମୁଖ ତୁମ କଥା କହେ ମନ, ମଥା ସଦା ତୁମ ଲାଗି ବାଇ ।୨।

ପଡିଲେ ତୁମରି କଥା
ଆଉ ସବୁ ଲାଗେ ପିତା
ପଳାଏ ସଂସାର ଚିନ୍ତା ମୋଦେ ପୁଲକି ଉଠଇ ସାରା ଦେହି ।୩।

ମୋର ମୋର ବୋଲେ ଯାହା
ସବୁତ ତୁମରି ଦିଆ
ମୋର ଏକା ତୁମ ପାଆ ସତେ ଅସରା କୁବେର ଧନ ସେହି ।୪।

ମାଗୁଣି ଶୁଣ ଠାକୁର !
ନ କରିବ କେବେ ପର
ଏ ମିଳନ ରହୁ ଚିର ମୋର ଜନମ ମରଣ ସାଥୀ ହୋଇ ।୫।

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି
ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଙ୍ଗଳି ହେ
ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ
ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ ।ଠ ।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ
ବିରାଜ ପରାଶେଶ୍ବର ପରାଶ ନିକଟ ହେ
ଦୂରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା
ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ ।୧ ।

ପ୍ରେମଅଶ୍ରୁ ଧୋଇ ଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା
ଫୁଟାଇ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ
ପାନ କରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରି
ନାଟିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ ।୨ ।

ତୁମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ
ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ ଦର୍ପଣେ ହେ
ଏତିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ
ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ ।୩।

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି ସତେ ନେଲା ଏ ମନକୁ କିଣି
ନ ହେରିଲା ଆଖି ଭବେ କାହିଁ କିଛି ତୁମ କମ ଶିରୀ ଜିଣି ।ଠ।

ସଜ ସରସୀଜ ଲାଜେ ଗଲା ସରି ସରମରେ ପଦତଳ ନେଲା ବରି
ଏକ ପୁନେଇଁରେ କୋଟି ଚାନ୍ଦ ଗୋଭା ମନ କୁଞ୍ଜେ ହସିଲାଣି ।୧।

କାହିଁକାହିଁ ବୋଲି ଖୋଜିଖୋଜି ସୁଖ ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ଫେରାଇଲୁ ମୁଖ

କରୁଣା ସାଗର ପାଶେ ପାଶେ ଥିଲ ମୁଜ୍ଜ ନ ପାରିଲୁ ଜାଣି ।୨।

ଏତେ ସୁଖ ଏତେ ଆନନ୍ଦ ସାଇତା ତୁମ ପାଶେ ଅଛି ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ତା
ତୁମ ପାଶୁଁ ଦୂରେ କାହିଁ ଆନ ପୁରେ ଯିବା ମନୁ ହଜିଲାଣି ।୩।

ପ୍ରେମ କରୁଣାର ନୟନ ଯୁଗଳ ଆମ ପାଇଁ ସତେ ସଦା ଛଳଛଳ
ଆଉ ତେଜି କାହିଁ ନ ଯାଅ ଗୋସାଇଁ ମାଗୁ ପଦେ ଯୋଡି ପାଣି ।୪।

ତୁମରି ପାଇଁକି ଖୋଲା ଆଖି ମୋର

ତୁମରି ପାଇଁକି ଖୋଲା ଆଖି ମୋର
ଆଉ ସବୁଥିକି ଅଛ,
ତୁମ ତନୁ-ବାସ ବିନା ନ ବାରେ ମୁଁ
ଆଉ ତ କାହାରି ଗନ୍ଧ ।ଠ।

ହାତ ବଢାଇ ମୁଁ ଧରି ମନ କଲେ
ତୁମରି ପରଶ ପାଏଁ,
ଛାଇନିଦେ ଭଳି, ସପନ ନୟନେ
ତୁମ ଛବି ନାଟିଯାଏ,

ଜାନ ଶୁଣେ ଖାଲି ଦୂର ବଇଁଶୀର
ମନ ଭୁଲି ସୁର ଛନ୍ଦ ।୧।
ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ଜୀବନେ ମରଣେ
ତୁମେ ଏକା ସାଥୀ ମୋର,

ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ
ଆଉ ତ ସଭିଏଁ ପର,
ଦୂରରେ ନ ରହ, ଦୂରରେ ନ ରଖ,
ନ କର ଦୁଆର ବନ୍ଦ ।୨।

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର
ଶୟନେ, ସପନେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ
ତୁମେ ହେ ଭରସା ଚିର ।୦।
ପାଶୋରି ତୁମକୁ ଭୁଲି ମୋହଜାଲେ
ପାଶରୁ କରୁଛି ଦୂର
ତୁମେ ହେ ପିଅର, ପରାଶରେ ମୋର
ତାଙ୍କ ଦିଅ ନିରନ୍ତର ।୧।
ଦୟାମୟ ବୋଲି ଗୁହାରି ଜଣାଏଁ
ବିପଦେ ହେଲେ କାତର
ମା ଭୈ, ମା ଭୈ, କହ ତୁମେ ପିତା
ମରମେ ଜାଗି ମୋହର ।୨।
ପରାଶର ପ୍ରିୟ ! ଜୀବନ ଯୌବନ
ସବୁ ତ ଦାନ ତୁମର
କି କରି ପାଶୋରି ପାରିବୁ ହେ ତବ
କରୁଣା ସ୍ନେହ ଆଦର ।୩।
ଚରଣପଙ୍କଜେ ମାରୁଛି, ତିଳେ ହେଁ
ମନରୁ ନ ହୁଅ ଦୂର
ସୁଖେ, ଦୁଃଖେ ଅବା ସଂପଦେ, ବିପଦେ
ପ୍ରଣତି ଘେନ ଠାକୁର ! ।୪।

ତୁମେ ତ ମୋ ଶକ୍ତି ରତନ

ତୁମେ ତ ମୋ ଶକ୍ତି ରତନ - ଜୀବନଧନ
ଅଗତି ଗତିର କାରଣ - ମନମୋହନ ।୦।
ଅକ୍ଷରର ତୁମେ ଦୀପ
ତୁମେ ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପ
ବିପଦ କାଳେ କୋଳେ ଘେନ - ଚନ୍ଦ୍ରବଦନ ।୧।
ତୁମେ ମୋର ଚକ୍ରତନ୍ୟ
ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ
ଜଗତ ଜନ ପ୍ରାଣରାମ - ଜୀବଜୀବନ ।୨।
ଆସେ ଯେବେ କ୍ଳୁବାସନା
ତୁମେ ତ ଦିଅ ଚେତନା
ମାରୁଛି ଚରଣେ ଶରଣ - ପ୍ରଣତି ଘେନ ।୩।

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକ୍ତି

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକ୍ତି ସାଥୀ ତୁମ ବିନା କେ ମୋର
ତୁମରି ଆଲୋକ ମଧୁ ଝଲକରେ ଚଳୁଅଛି ପାଦ ନିଶିବାସର ।୦।
ବିପଦର ଭୟେ ନ ଯିବି ମୁଁ ଦୂରେ
ଥିଲେ ନାଥ ସଦା ତୁମେ ମୋ ପାଶରେ
ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ନ ଝୁଟିବି ବାରେ ଲଭୁଥିବି ତୁମ ସ୍ନେହ ଆଦର ।୧।
ତୁମ ଗୀତ କରି କଣ ତଟ ମାଳି
ଦୁରୁଗମ ପଥ ଯିବି ମୁହିଁ ଚଳି
ଅଭୟ ମନ୍ତ୍ର ଦିଅ ଦୟାକରି ପାର ହେବି ମୋହ ମାୟା ସାଗର ।୨।
ପୂର୍ଣ୍ଣକର ପ୍ରଭୁ ସଜଳ ବାସନା
ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା ତୁମେ ସିନା
ବାଞ୍ଛାକାନ୍ତତରୁ ପଦେ କରେ ଜଣା କ୍ଷମ ଯେତେ ଅପରାଧ ମୋହର ।୩।

ତୁମେ ଯାହା ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର

ତୁମେ ଯାହା ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର
ସବୁ ଦିଅ ମୋତେ ବାଛି ବାରିଲିଣି ଏଥର ।୦।

ମୁଁ ଯେବେ ଚାହିଁଲି ଲିମ୍ବୁ ତୁମେ ଆଣି ଦିଅ ଆମ୍ଭ
କେତେ ସୁଖ ପାଆଁ ସତେ କେତେ କର ଆଦର
ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ସିନା ମୋହର । ୧।

ସବୁ ପାଶୋରିଲେ ହେଲେ କୋଳେନିଅ ଟାଣି ଶେଲେ

ତେବେକେ ଏ ଭୁଲ୍ଲା ମନ ତୁମକୁ କରୁଛି ପର
ଅଜାଣ ପଣର ମୋର ନାହିଁ ନାହିଁ ପଟାନ୍ତର । ୨।

କହ କହ ଦୟାସିନ୍ଧୁ ତୁମେ ତ ପରାଣ ବନ୍ଧୁ
କହ ମୋତେ କେବେ ହେବି ତୁମ ଲାଗି ପାଗଳ
ଭାଳିବି ତୁମ କରଣି ସବୁ ମୋର ମଙ୍ଗଳ । ୩।

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍
ମୁଁ ତୁମ କରୁଣାଜଳେ ଫୁଟା କୁମୁଦ । ୦।

ନାଚିବ ପରାଣ ମୋର ଝରିବ ନୟନୁ ନୀର
ବାଇ ହେବି ପାଇ ତୁମ ପ୍ରୀତି ସୁଆଦ । ୩।

ତୁମ ପେମ ଜଳେ ଭାସି ଶିହରିବ ତନୁରାଶି
ମଜ୍ଜି ଯିବି ଶୁଣି ତୁମ ମୂରଲୀ ନାଦ । ୧।

ଜନମ ଜନମ ଧରି ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମରି
ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ମରୁ ନବନୀରଦ । ୪।

ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶାଇ ଦେଖିବି ପରାଣ ସାଇଁ
ପିଇବି ମୁଁ ରୂପମୟ ହରାଇ ନିଦ । ୨।

ଆସିଲେ ସେ ଅମାରାତି ପାଶୋରି ନ ଦେବ ସାଥୀ
ମୋ ଆଶା ଭରସା ଏକା ତୁମରି ପଦ । ୫।

ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ

ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ଅମୃତମୟ ଓଁକାର
ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗ, ଅପବର୍ଗ, ତୁମେ ଜୀବନର ମଧୁ ଝଙ୍କାର । ୦।

ତୁମେ ସୁଖ, ତୁମେ ଦୁଃଖ, ତୁମେ ଚିନ୍ତା ଚିର ସୁନ୍ଦର । ୨।

ତୁମେ ତିନି ଭୁବନର ତତ୍ତ୍ୱ
ତୁମେ ମର ହୃଦୟର ସତ୍ୟ
ତୁମେ ଭକ୍ତି, ଅନୁରକ୍ତି, ତୁମେ ପରମାନନ୍ଦ କନ୍ଦର । ୧।

ତୁମେ ନୂଆ ଫଗୁଣର ସୂର୍ଯ୍ୟ
ତୁମେ ଆତ୍ମାର ଅଇଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ
ତୁମେ ଶାନ୍ତ, ତୁମେ କାନ୍ତ, ତୁମେ କୋଟିଏ କରୁଣା ଆଧାର । ୩।

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ମହା ତୀର୍ଥ
ତୁମେ ନିଖିଳର ପରମାର୍ଥ

ତୁମେ ପୀରତି ରସର ସାର
ତୁମେ ଭକତର ଗଳାହାର
ତୁମେ ଧର୍ମ, ତୁମେ କର୍ମ, ତୁମେ କଞ୍ଜ-ଚରଣେ ଜୁହାର । ୪।

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ
ଜାଣେ ତୁମେ ଦୟାମୟ । ୦।

ଆଶୀର୍ଷ ତୁମରି ଲଭୁଛି ମାତର
ମଣେ ଯେବେ ନିରାଶ୍ରୟ । ୨।

ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଭେ ଶୁଭେ କି ଅଶୁଭେ
ଯେତେ ଦୂର ଯାଏ ଆଖି ଚାହିଁ ରହେ
କ୍ଷୀଣ ଦୀପ ଶିଖା ଜଳି ଲିଭେ
ସବୁ ତ ଅନ୍ଧାରମୟ । ୧।

ମୁଦିଲେ ନୟନ ଜଣେ କିଏ ଆସି
ହସି ହସି ଦିଏ ମଥା ପରଶି
ମେଲିଲେ ଆଖି ସେ ଦୂର ପରବାସି
ତା ଠାବ ବତାଇ ଦିଅ । ୩।

ସଂଶୟ ଦୋଳାରେ ଦୋଳି ଖେଳେ ମନ
କେବେ ମିଳେ କେବେ ନ ମିଳେ ସନ୍ଧାନ

ସୁଖ ବେଳେ କାହିଁ ତାକି ନାହିଁ ଥରେ
ଖୋଜୁଛି ତୁମକୁ ଦୁଃଖର ଅନ୍ଧାରେ

ତୁମେ ହେ ଜାଲିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ

ତୁମେ ହେ ଜାଲିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ ଅମାୟେରା ଏହି ଘରେ
ବିଭୋର କରୁଛ ବିଶ୍ୱମରମ ମହା ସଙ୍ଗୀତ ସ୍ୱରେ । ୦ ।

ରୁଦ୍ଧ ଦୁଆର ମୁକ୍ତ କରିଛ ଶୁଦ୍ଧ ବଳେ
କାନେ କାନେ ତୁମେ ଶୁଣାଇଛ ଗୁରୁ ! ଓଁ କାର ମନ୍ତ୍ରରେ
ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ । ୧ ।

ନବ ଆଦରଣ ଦରଶାଇ ତୁମେ ଦୀକ୍ଷା ଦେଇଛ ମୋରେ
ବିସ୍ତ୍ରୀ ଦେଇଛ ଶାନ୍ତି ଅମୀୟ ବେଦନା ଆତୁର ଘରେ
ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ । ୨ ।

କୁପଥ ବିପଥ ବାରି ଚଳାଉଛ ସୁପଥେ ଏ ଜୀବନରେ
ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଆଲୋକ ମୋହୁଘେରା ନୟନରେ
ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ । ୩ ।

ଜୀବନର ଅଭିଯାନ ମୋର ସଫଳ କର ହେ ବାରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଶୂନ୍ୟ ପରାଣ ପୀରତି ରସର ଧାରେ
ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ । ୪ ।

ଘନ ବନ୍ଧୁର ସଂସାର ପଥେ ଦୁରୁଦୁରୁ ବୁକୁ ଥରେ
ଘୁଞ୍ଚୁ ଯାବତ ବାଧାବନ୍ଧନ ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ
ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ । ୫ ।

ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀତଳ ସଂଗତି

ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀତଳ ସଂଗତି ତୁମେ ଜଗତର ତାତ
ଶରଣାଗତରେ କରୁଣା ବିତର ତୁମେ ମୋ ପରାଣ ନାଥ । ୦ ।

ଦୀନହୀନଜନ ବିପଦ ବାରଣ ତୁମେ ଏକା କୃପାସିନ୍ଧୁ
ନିଖିଳ ଭୁବନ ଜନର ତୁମେ ତ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାଣ ବଂଧୁ । ୧ ।

କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ଅଧମ ଦାସର ଘେନାକର ଦୟାମୟ
ଚରଣତଳରେ ଶରଣ ମାଗୁଛି ନିବାର ଏ ଭବଭୟ । ୨ ।

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି
ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଂଖାଳି ହେ
ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ
ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ । ୦ ।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ
ବିରାଜ ପରାଣେଶ୍ୱର ପରାଣ ନିକଟ ହେ
ଦୂରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା
ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ । ୧ ।

ପ୍ରେମଅଶ୍ରୁ ଧୋଇଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା
ଫୁଟାଇ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ
ପାନକରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରୀ
ନାଟିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ । ୨ ।

ତୁମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ
ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ-ଦର୍ପଣେ ହେ
ଏତିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ
ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ । ୩ ।

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ କି ଆନନ୍ଦମୟ !
ଆବିଳ ସଂସାରେ ଯିବା ଆସିଛି ସମୟ । ୧ ।

ନ ଗଲେ ଅବଳ ହେବ ମୋ ସଂସାର ବୋଲି
କୁସଂସାର ସିନା ଆସି ନିଏ ଠେଲି ପେଲି । ୨ ।

ଯେଉଁ ଆକର୍ଷଣେ ଆସି ରହିଥିଲି ପାଶେ
ଆନନ୍ଦ ପାଇଛି ଏତେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସକାଶେ । ୩ ।

ଛାଡି ଯିବି ଏ ଭାବନା ରୁଦ୍ଧ କରେ କଥା

ଅଶ୍ରୁ ରାଶି ମୁଦେ ଆଖି ନଇଁ ଯାଏ ମଥା । ୪।

କିପରି କହିବି ଯିବି ଏତେ ସ୍ନେହ ଛାଡ଼ି ?
ଶୋକର ଉଜ୍ଜ୍ୱାସ ଆସେ ବୁକୁ କଣ ମାତି । ୫।

କିଏ ଜାଣିଥିଲା କ୍ଷଣକର ଆସ୍ବାଦନେ
ଏତେ ସୁଖ ଢାଳି ଯିବ ପଙ୍କଜ ଜୀବନେ । ୬।

ବୁଡ଼ି ନ ଯିବ ସଂସାର ଥିଲେ ଆଉ କ୍ଷଣେ
(କିନ୍ତୁ) ମୁକ୍ତ ମନ ସାଧେ ଦାଉ ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ । ୭।

(ତେବେ) ନିଅ ଟାଣି ଏ ମନକୁ କର ପଦେ ଲୀନ
ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏହି ଭିକ୍ଷା ରହୁ ଚିର ଦିନ । ୮।

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ ତୁମେ ତ ନ କର ଅନ୍ତର
ମୁଖ ଖୋଲି ମୁହିଁ ନ କହିଲେ ହେଲେ ତୁମେ ତ ବୁଝୁଛ ଅନ୍ତର । ୦।

ଜୀବନର ଯେତେ ବେଦନା କଷଣ
ନ କହିଲେ ହେଲେ ସବୁ ତୁମେ ଜାଣ
ଅଦେଖାରେ କାହିଁ ଥାଇ ପ୍ରିୟବର ଭଣ ତ ମୋହନ ମନ୍ତର । ୧।

ସୁଖ ନ ପାଇଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ ହେଲେ
ଜାଣୁଛି ମୁଁ ତୁମେ ସୁଖ ପାଅ ଭଲେ

ତିଳେ ହେଲେ କାହିଁ ସ୍ୱାର୍ଥ ନ ଥାଇତ ନାହିଁ କେ ବାନ୍ଧବ ମୋହର । ୨।

ଘେରି ଅଛି ଚଉଦିଗେ ମୋ ଅନ୍ଧାର
ଭବ ପାରାବାର ନାହିଁ କୁଳ ତାର
ଯେତେ ତାକ ଦେଲେ ତବ ଶିରୀ ମୁଖ ନ ଦେଖି ହୁଏ ମୁଁ କାତର । ୩।

ଜଳାଇ ଆଲୋକ ଜୀବନେ ନିର
ରଖିଛ ତୁମେ ହେ ଅପାଶୋରା
ମାୟା ମୋହ ଘନ ତମସାରେ ଘେରା ଚଉଦିଗେ ଏହି ସଂସାର । ୪।

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି ବିଜିତ କମ କାନ୍ତି
ତୁଟିଲା ମନ ପରାଣୁ ମମ ସକଳ ଭ୍ରମ ଭ୍ରାନ୍ତି । ୦।

ତବ ନୟନ ଜ୍ୟୋତି ଲଭି ନବ ଅରୁଣ ଜାଗେ
ବିଶ୍ୱଜନ କର ପ୍ରସାରି ତବ ମାଗେ
କାନନ ଭରି କୁସୁମ ଦଳ ପ୍ରଣମେ କର ପାତି । ୧।

ବନଗହନ ଲତାପତର ଚାମର କାଏ
ମଧୁମଳୟ ଆଲଟ ଚଳାଏ
ବିହଗଦଳ କାକଳିରେ ଗାଏ ଜୟ ଗୀତି । ୨।

ସାଗରର ଉର୍ମି ତବ ଚରଣ ପଖାଳେ
ବରଣ ଗଗନ ରବି ଶଶୀ ତାରକା
ନିଖିଳ ଭବ ଶରଣ ତବ ମାଗେ ପାତି । ୩।

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର
ଅ କତ ବୋଲି ମୁହିଁ ହୃଦ ମୋର ଅନ୍ଧକାର । ୦।

ତବ କୃପାଲୋକ ପାଇ, ଘନକାଳିନୀ ଘୁଞ୍ଚଇ
ଗୁରୁନାମ ରତୁଥାଉ, ଏ ପରାଣ ନିରନ୍ତର । ୧।

କର ମଙ୍ଗଳ ଧାନ, ଅପସରୁ ଦୁରୁଦିନ

ଫେଡ଼ି ଦିଅ ମାୟାଜାଲ, ଦୂରେ ଯାଉ ଅହଂକାର । ୨।

ଭେଦାଭେଦ ଭୁଲିଯାଇ, ନାମ ରସେ ହୁଏ ବାଇ
ସମ ନିରେଖୁ ନୟନ, ନ ହେରି ନିଜ ବା ପର । ୩।

ତୁମେ ତ ଜୀବନ ସାଥୀ, ତୁମ ବିନେ କେ ନାହାନ୍ତି
ସାହା ହୁଅ କୃପାଳି , ଏତିକି ମିନତି ମୋର । ୪।

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି,
ଦିଅ ମୋତେ ତୁମ ପ୍ରେମ ପାଗଳ କରି । ୦।

ପଲକ ପାଶୋରା ହେଉ ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହିଁ

ବାଉଳା କର ହେ ମୋତେ ସରଗ ଶୋଭା ଦେଖାଇ
ତୁମ ନାମ ଗୀତ ସୁର କାନରେ ମୋ ଦିଅ ଭରି । ୧।

ହାତକୁ ଚଳାଅ ମୋର ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ
ଭୋକ ଶୋଷ ମେଢ଼ି ଯାଉ ପିଇ ନାମ କୃପା ଜଳେ

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଏକା ହେଉ ତୁମରି ଦାନ ସୁମରି । ୨।

ଯାହୁ ତୁମେ କର ସବୁ ମୋହରି ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ
ତୁମ ବିନେ ନ ମାଗିବି କାହାକୁ ହାତ ପତାଇ

ଶୟନେ ସ୍ବପନେ ଖାଲି ତୁମ ଲାଗି ହେବି ଝୁରି । ୩।

ଦୟାମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ

ଦୟାମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ
ନିରନ୍ତର ତବ ନାମ କରିବି ସ୍ମରଣ । ୦।

ଏହା ଛଡ଼ା ନ ରହିବ ଲତର କାମନା
ଏହି ମାତ୍ର ଭିକ୍ଷା ମୋର ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା । ୧।

ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏହି ଅହଙ୍ଗାର
ଏକମାତ୍ର ଅରଜିବ ପ୍ରବଳ ସଂସ୍କାର । ୨।

ଏଥିଲାଗି ଯେବେ କାଳେ ନ ମିଳେ ମୁକତି
ତଥାପି ରଖିବି ମନେ ଅନନ୍ତ ତୃପ୍ତି । ୩।

ତୁମରି ଦୃଷ୍ଟି ଭିତରେ ତୁମରି ଜଗତେ

ପଡ଼ିଥିବି ଯହିଁ ତହିଁ ତୁମରି ଲଳିତେ । ୪।

ଧୂସ ପରେ ରଚନାର ଅଭିନବ ରୂପ
ଦେଖି ଦେଖି ଆସିଯିବ ଅସଲ ସ୍ବରୂପ । ୫।

ମିଳାଇ ନ ପାରେ ଯେବେ ତବ ଯନ୍ତ୍ରେ ସ୍ବର
ତବ ନାମେ ବାଇ ଯିବି ଭଙ୍ଗ ବୀଣା ମୋର । ୬।

ଶୁଣୁ ବା ନ ଶୁଣୁ କେହି ଥିବ ଅହଙ୍ଗାର
ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏତିକି ସଂସ୍କାର । ୭।

ପ୍ରେମମୟ ଶ୍ରୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ
ତୁମ୍ଭେ ଜୟ ଗାଉଥିବି ଏ ସାରା ଜୀବନ । ୮।

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଷାଇ

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଷାଇ
ଜୀବନର ସୁଖ ଦୁଃଖ ଠୁଳ କରି କର ଦେଉଛି ବଢ଼ାଇ । ୦।

ଜୀବନେ ପୁରଣ ନ ହେଲା କାମନା
କେତେ ମୁଁ ଫେରିବି ଦୁଆରୁ କୁହନା
ଦୂରେ ଦୂରେ ଆଉ ନ ରଖ ଦାସରେ, ମିନତି ଶୁଣ ଗୋସାଇଁ । ୧।

ବାସନା ବେଦନା ହେଲା ଶୁରୁଭାର
ସହି ନ ପାରୁଛି ଆଉ ହେ ଠାକୁର

କରି କଲବଲ କହ କିବା ଫଳ, କାହିଁକି ରଖ ବଞ୍ଚାଇ । ୨।

ଆଶା ପିପାସା ମୋ କେବେ ନ ମେଢ଼ଇ
ଖୋଜିଲିଣି ଆଉ ଦାନୀ କେହି ନାହିଁ
କାହାର ଦୁଆରେ ମାଗିବି ଭିକ୍ଷ ମୁଁ, ଦିଅ ହେ ମୋତେ ବତାଇ । ୩।

ରଖ କରି ମୋତେ ଚରଣର ଦାସ
ଜୀବନ ଯାକର ଯେତେ ଭୋକ ଶୋଷ
ମେଢ଼ିଯାଉ ନାଥ ପୁରୁ ମନୋରଥ, ତୁମକୁ ହାତ ପତାଇ । ୪।

ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ

ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ
ତବ ପଦେ ମତି ରତି ସଦା ଯେନ ରୟ । ୧।

ତବ ପଦ ହୃତେ ଯେନ ଦୂରେ ନାହିଁ ଯାଇ
ଯଶନ ଯେ ଭାବେ ଥାକି ତବ ଗୁନ ଗାଇ । ୨।

ନିବାରିତେ ନାରି କଭୁ କୁମତି ପ୍ରବଲ
କୃପାନାଥ କୃପା କରେ ଦାଓ ହୃଦେ ବଲ । ୩।

ପରନିନ୍ଦା ପରତର୍ଜା ହୃତେ ରାଖ ଦୂରେ
ତବଗୁନ ଗାଥା ଯେନ ପ୍ରାନ୍ତେ ସଦା ଝୁରେ । ୪।

ଅହଙ୍ଗାର ଅଭିମାନ କିନ୍ତୁତେ ନା ଯାୟ
କରୁନାର ଦାସ କରେ ରାଖ ରାଜ୍ୟ ପାୟ । ୫।

ବିଷୟେ ସହଜେ ହୁଅ ଆସକ୍ତି ଯେ ମନ

ତେମତି ତୋମାତେ ଯେନ ଲିଡ଼ି ଆକେ ମନ ।୨।

ଲୋକମାନ୍ୟ ନାହିଁ ଚାଇ କର ଦୀନହୀନ
ଦୀନନାଥ ଏସ ହୃଦେ ଫୁରାଇଲା ଦିନ ।୨।

ଅସଂଖ୍ୟ ଆମାର ତୃଟି କରି ସଂଶୋଧନ
କୃତାର୍ଥ କର ହେ ଦାସେ ଏହି ଅକ୍ଷିପନ ।୮।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ ବହିଷ୍ଟ ତୁମେ ଠାକୁର
ଶିରେ ମୋର ଲଦି ଦିଅ ଦୁନିଆଁର ଦୁଃଖ ଭାର ।୦।

ଦୁଃଖୀ ପାଶେ ତୁମେ ଯେବେ
ଭଭା ହୁଅ ନାଥ ତେବେ-
ସୁଖ ମୋର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ, ଚିର ଦୁଃଖୀ ମୋତେ କର ।୧।

ହେରି ତୁମ ଶିରୀ ମୁଖ
ନ ବାରିବି ସୁଖ-ଦୁଃଖ

ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଖାଲି ଦିଶିବ ସାରା ସଂସାର ।୨।

ବୁକୁଭରା ଖରଣ୍ଡାସ
ରଖିଛି, ବିଞ୍ଚିବି ଆସ
ପାଦ ଧୋଇ ଦେବାପାଇଁ ସାଇତିଛି ଆଖି ନୀର ।୩।

ହସି ଖାଲି ଦିଅ ଚାହିଁ
ଆଉ କିଛି ନାହିଁ
ମୁଁ ଜଣେ ଦୀନ ଭି ରୀ, ଝୁଲିରେ ମୋ ଦୟା ଭର ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ
କି କରି ତୁମକୁ ବସାଇବି ପ୍ରଭୁ
ମଳିନ ଏ ମୋର ହୃଦ ଆସନେ ।୦।

ଆନ ମନେ ତୁମକୁ ଯେବେ
ଅନାଏ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ହେ ତେବେ
ପ୍ରେମେ ଭୋଲ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଆପେ
ପାଶୋରି ଯାଏ ତ ମୁହିଁ ଜୀବନେ ।୧।

ନିରେଖିଲେ ସେ ରୂପ ଥରେ
ପ୍ରେମନୀର ନୟନୁ ଝରେ
ଖାଲି
ଚାହିଁ ରହିଥାଏ ଅଜା ନୟନେ ।୨।

ପୁରି ଉଠେ ହୃଦୟ ମୋର
ବହି ଯାଏ ଆନନ୍ଦ ନୀର
ଗଭୀର ପ୍ରେମର ତରଙ୍ଗର ବୁଡି
ଖୋଜି ବୁଲେ ଖାଲି ନାଉରୀ ଜଣେ ।୩।

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର ଲୋଡ଼ିନାହିଁ କେବେ ଜୀବନେ,
ଅମା ନିଶୀଥରେ ଡାକିଛ ଦୁଆରେ ଭାଳିନାହିଁ ଯାହା ସପନେ ।୦।

କିଲିଛି ଦୁଆର ଅତିଥିରେ ମୁହିଁ ସେଦିନ ନିଠୁର ପରାଣେ,
ତେବେ ହେଲେ ତୁମେ ରୁଷି ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ! ଶରଣ ଦେଇଛ ଚରଣେ ।୧।

ପାଶରୁ ତୁମର ପଳାଇଲେ ଦୂରେ ଆସି ହସ ହସ ବଦନେ,

ଆଦରେ କୋଳରେ ବସାଇଛ ମୋରେ ବା ପ୍ରେମଭୁଜ- ବନ୍ଧନେ ।୨।

ଭୁଲ୍ଲା ପଥୁକୀ ମୁଁ ପଥ ଯାଏଁ ହୁଡି ଡାକ ଦେଇଛ ମୋ ଶ୍ରବଣେ,
ଫେରି ଆସ ବୋଲି କେତେ ଥର ସତେ ଅମୀୟ ମଧୁର ବଚନେ ।୩।

ଶତ ଅପରାଧେ ଅପରାଧୀ ମୁହିଁ ବିକଳ ଧରମେ କରମେ
ବିପଦ-ତମସା ନିବାରିଛ ତୁମେ ବିସାରି ବିମଳ କିରଣେ ।୪।

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ ଖାଲି ଯିବା ଆସିବାର ଖେଳ

କୋଳି ଖାଇ ମଞ୍ଜି ପୋତିବୁ ପାଣ୍ଡିଛୁ

ମନ ତୁ ପାଗଳ ।୦

କିଏ ଯାଉଛି କିଏ ଆସୁଛି କିଏ ଗଢ଼ିଲି ବାନ୍ଧି
ମଝି ଦରିଆରେ କିଏ ଉବୁଟୁବୁ
ପାଉନାହିଁ ଅଳକୂଳ ।୧

ଦିନେ ଆସିଥିଲୁ ତୁ ଲଙ୍କା ପୁଣି ଫେରିବୁ ହୋଇ ପୁଞ୍ଜଳା
ଏ ପାରି କରମ ସେପାରିରେ ତୋର
ହେବ ନିୟନ୍ତା ଭୋଗର ।୪

ତଳୁ ତଳ ବରତା ଖସୁଛି ଥାଇ ଉପରେ ଆନ ହସୁଛି
ମଝି କହେ ଭାଇ ତୋ କାମ ସରିଲା
ଆସୁଛି ମୋ ବେଳ କାଳ ।୨

ସଦଗୁରୁଙ୍କ ଆଶରା କର ସାଥୀ ଲହ କାଳେ ତୋର
ହାତ ଧରି ପଥ ମଶାଇ ନେବେ ସେ
ମାତି ଯିବୁ ଜିପ ଖାଲ ।୫

କେବେ ହେଲେ ତ ଚିଡ଼ିଲୁ ନାହିଁ ଆସିଥିଲୁ ଭବେ କାହିଁ ପାଇଁ
କିସ କରି ଯିବୁ କିସ ଘେନି ଯିବୁ
ବେଳହୁଁ ବିଚାର କର ।୩

ତୋର ଜୀବନ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ପୁଣି ସାର୍ଥକ ହେବ
ଆନନ୍ଦ ଧାମରେ ତାଙ୍କରି ସେବାରେ
କାଟିବୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ।୬

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି
ଧରିଲେ ଯା' ନାମ ଥରେ ପାପୀ ଯାଏ ତରି ।୦।

ଚରଣେ ମାଗିଲେ ଯାର ମିଳେ କ୍ଷମାର ଭଣ୍ଡାର
ଜୀବନର ସବୁ ଅପରାଧ ଯାଏ ସରି ।୧।

ନାମ ଧରି କଲେ କାମ ନାହିଁ ଯା ଆଶିଷ ସମ
ଯମଦଣ୍ଡ ନ ବାଧଇ ଯାରେ ଅନୁସରି ରେ ।୨।

କୋଟି ପାପ ଥିଲେ କରି କା ନାମ ଗାଇଲେ ସରି
ତରେ ହେଲେ ପାପୀତାପି କାହା ନାମ ଧରି ରେ ।୩।

ଯାହା ଲଜ୍ଜା ତାହା କର ନାମଟି ତାର ସୁମର
ସେହି ଏକା ବୁଦ୍ଧିଦାତା ନିଏ ପାପ ହରି ରେ ।୪।

କରି ସେ କରାଉ ଥାଇ ତା ବିନା କେ ଆନ ନାହିଁ

ଜଗତେ ବୋଲାଅ ସିନ୍ଧ ତା ନାମ ସୁମରି ରେ ।୫।

ସେହି ଜଗତ କରତା ସେହି ଏକା ପିତା ମାତା
ଭଗାରି ନୁହଁଇ କାର ସେ ପରା ସବୁରି ରେ ।୬।

ସବୁରି ମଙ୍ଗଳ ତାହେଁ ହେଉ ଯେତେ ଦୋଷୀ ସିଂହ
ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରେ କିଏ ତାର ପରି ରେ ।୭।

ତାର ସରି ଗୁରୁ ଆଉ ଜଗତେ ମିଳିବେ କାହୁଁ
କ୍ଷମା ଶବ୍ଦ ଯାହାର ପଦେ ଅଛି ଭରି ରେ ।୮।

ଯେତେ ଦୋଷ କରିଥିଲେ ଥରେ ତା ନାମ ସ୍ମରିଲେ
ଜାଣି ରଖ ସବୁ ପାପୁ ହୋଇଯିବୁ ପାରି ରେ ।୯।

କୋଟି ଅପରାଧ କରି ଥରେ ବୋଲ ଗୁରୁ ହରି
ଯମ ଜଞ୍ଜଳ ଯେତେକ ନେବେ ଗୁରୁ ହରି ରେ ।୧୦।

ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ

ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ
ଲୁଟିବାରେ ସମରଥ ନୋହେ ଆନରେ ।୦।

ଏ ଧନ ଲଭିବା ପାଇଁ କରଣୀତ ଲୋଡା ନାହିଁ
ନାହିଁରେ ବିଚାର ତହିଁ ନିଶି ଦିନ ରେ ।୧।

ନିରିମଳ କର ହୃଦ ଦୂର କର ଭେଦ, ବାଦ
କର ଗୁରୁ ଶିରୀପଦ ବିଭୁ ଜ୍ଞାନ ରେ ।୨।

ନ ହୁଅ କଠୋର ମତି ଶୁଣାଅ ମଧୁ-ଭାରତୀ
ସମାନ ଦେଖୁ ଜଗତି ତୋ ନୟନ ରେ ।୩।

ନିଗୁଢ଼ ପୀରତି-ତୋରେ ବାନ୍ଧିରଖ ମନତୋରେ
ସଂପି ଦିଅ ପ୍ରାଣ ତାରେ ଅନୁକ୍ଷଣରେ ।୪।

ସେ ତୋର ତୁ ତାର ବୋଲି ଟାଣ କରି ମନେ ଭାଳି
ଚାଲୁଛୁ ଜଞ୍ଜଳ ଠେଲି ତା ଚରଣରେ ।୫।

ଗନ୍ତାଘର ଭରିବାକୁ ମାଗତୁ ସେ ଦେବତାକୁ
ଲଭି ତା ପଦରେଶୁକୁ ହେବୁ ଧନ୍ୟରେ ।୬।

ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ

ଦେଖ ଗୋ ବିଜେ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦନ		ସେନେହ ମମତା ମଥା ନୟନ	।୩।
ଅପରୂପ ରୂପ ଜଗମୋହନ	।୦।	ନ ଧର ଅଧର ପାଶ ମଞ୍ଜନ	
ଆହା କି ଶୋଭା ସେ ଚାରୁ ଚରଣ		ଘନ କୃଷ୍ଣ କେଶ ଜଟା ସୋହନ	।୪।
ଅମଳ କମଳ ଯେ ନାମ ରଣ	।୧।	ନିରେଖିଲେ ଥରେ ରୂପ ନୟନ	
କଟିତଟେ ରାଜେ ଶୀତ ବସନ		ବିକି ହୋଇଯାଏ ମନ ପରାଣ	।୫।
ଗଲେ ତୋଳେ ମାଳା ସେ ତ ସୁମନ	।୨।	ରଙ୍ଗ ଚରଣରେ କରେ ଜଣାଣ	
ବିଭା ବିଭାସିତ ବିଧୁ ବଦନ		ନ ଲିଭୁ ନୟନୁ ସେ ଅପସନ	।୬।

ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ

(ମୋର) ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ	ଭିଖାରୀର ଆଶା ଖାଲି କରୁଣା କଣାକ ପାଇଁ ।୧।
(ମୋର) କମଳ ଚରଣ ଧୁଳି ଚାହିଁ ଚାହିଁ ।୦।	
ବାସବ ଗାରିମା ଅବା କୁବେର ଧନ ଭଣ୍ଡାର	କାହିଁକି ଲୋଡ଼ିବି ଆଉ ଜାଣେ ଯାହା ପଲକର
ସବୁ ତ ସେ ପଦତଳ ଚିର ସାଇତା ସମ୍ଭାର	ଭିଖାରୀ ମୁଁ ସତ ବାକି ସେ ଧନ ଅଲୋଡ଼ା ମୋର
	ଜୀବନର ଆଶ ଏକା ଥିବି ପଦେ ଦାସ ହୋଇ ।୨।

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦ	ଶିଖାଇଲ ତୁମେ ଜନେ
ବିତରିଗଲ ଭକତେ ଅତୁଳ ଆନନ୍ଦ	ଘରେ ବସି ଡାକଦେଲେ ମିଳିବେ ସେ ଦିନେ ।୩।
ତୁମ ଉପଦେଶ ଯେତେ	
ହେଉ ଜୀବନର ଚିର ସାଥୀ ଏ ମରତେ ।୧।	ଆଖି ଆଗେ ସିନା ତୁମ ମର ଦେହ ନାହିଁ
	କଥା କହୁଅଛ ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଇ
ବିଧିବରେ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ଜନନୀ ପିଅର	ମନ ପୁରାଇ ଡାକିଲେ
ରଖିଲେ ନଳିନୀକାନ୍ତ ନାମଟି ତୁମର	ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଆସି ଦେଖା ଦିଅ ଭଲେ ।୪।
ତୁମେ ଧରାକୁ ଆସିଲ	
ଭକତି କମଳ ଜନ ମନେ ଫୁଟାଇଲ ।୨।	ଥାଅ ପଛେ ଦୂରେ ତୁମ ଉପଦେଶ ବାଣୀ
	ଶୁଭୁଥାଉ କାନେ କାନେ ଏତିକି ମାଗୁଣି
ପିନ୍ଧି ତୋର କଉସୁନି କଣ୍ଠେ ବାନ୍ଧି ମାଳି	ଜୟ ହେ ଚିର ଅମର
ଭକତି ବିଦୁନେ ମିଳିବେ କି ବନମାଳୀ	ଘେନା କର ଚରଣରେ ଭକତି ଜୁହାର ।୫।

ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ

ନବ ବରଷର	ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ	ତୁମରି କରିଶ ନିଅ ।
	କରେ ତବ ପ୍ରଣିପାତ	ଦେହର ଜଡ଼ତା ମନର କାଳିମା
ହେ ମୋର ପ୍ରାଣର	ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା	ଘୁଞ୍ଚିଯାଉ ମୋର ଦୂରେ
ହେ ମୋର ଜୀବନ ନାଥ !		ଅନ୍ତର ପୁର ପୁରି ରହିଥାଉ
ତୁମରି କୃପାର	ଆଲୋକ ବିତରି	ତୁମରି ମୋହନ ସ୍ୱରେ ।
ଅକ୍ଷକାର ନାଶିଦିଅ		ଶୁଭ କର ହେ ବୃତ୍ତି ମୋହର
‘ଅହଂ ମମତା’	ଘୁଞ୍ଚାଇଣ ପ୍ରଭୁ	ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ ଚାଳିତ କର

ତୁମରି ଅଭୟ- କର ପ୍ରସାରିଣ
 ଆମୁଁ କୋଳରେ ଧର ।
 ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ବିଦୁରିତ କର
 ଅଶୁଭ ସଂସ୍କାରରାଶି
 ଅଜ୍ଞାନର ମୂଳ ଚିର ଦିନ ପାଇଁ
 ଦିଅ ହେ ଠାକୁର ନାଶି ।
 ଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ନିରେ ପୋତିଦେଇ କାଟ
 ସକଳ କରମ ତୋର
 ପ୍ରେମ-ପ୍ରାବନରେ ଭସାଇ ଦିଅ ହେ
 ଦଗଧ ହୃଦୟ ମୋର ।
 ସେ ମରୁ ହୃଦରେ ହେଉ ଜାଗରଣ
 ପ୍ରେମର ବୃନ୍ଦାବନ
 ନିତ୍ୟଲୋକର ଆଭାସ ଫୁଟୁ ହେ
 ମୋ ଅନ୍ତରେ ଅନୁକ୍ଷଣ ।
 ମଦନେ ମୋହିଣ ସାର୍ଥକ କର
 ମଦନମୋହନ ନାମ
 ହୃଦରେ ସର୍ବଦା ଜାଗୁ ହେ ଠାକୁର
 ତୁମରି ମୋହନ ଠାମ ।
 ତୁମକୁ କେବଳ ଦେଖିବି ଠାକୁର
 ସକଳ ହୃଦ ମଧ୍ୟରେ
 ତୁମକୁ ଘେରିଣ ହେଉ ଜାଗରଣ
 ଜଗତ ନୂଆ ଭାବରେ ।
 ପ୍ରତି ଅଶୁ ମଧ୍ୟେ ତୁମରି ବିକାଶ
 ଦେଖିବାକୁ ଯେହ୍ନେ ପାଇ
 ତୁମରି ରୂପର ମାଧୁରିମା ମଧ୍ୟେ
 ନିଜକୁ ଯାଏ ହରାଇ ।
 ତୁମରି ମଙ୍ଗଳ- ଇଚ୍ଛାର ଯେପରି
 ଦେଇପାରେ ସଦା ଜୟ
 ନିର୍ଭର କରିଣ ତୁମରି ଉପରେ
 ହୋଇ ପାରିବି ନିର୍ଭୟ ।
 ବିଶ୍ୱାସ ଦିଅ ଦିଅ ନିର୍ଭରତା
 ଦିଅ ହେ ଭକତି-ଜ୍ଞାନ
 ଦିଅ ମନେ ବଳ ଦୃଢ଼ତା ଅଟଳ

ଦିଅ ହେ ଅଦୀନ ପ୍ରାଣ ।
 ବାହୁରେ ଶକ୍ତି ହୃଦୟରେ ଭକ୍ତି
 ଆସୁ ହେ ଦେବତା ଜାଗି
 ସ୍ୱଭାବ-ବିରୋଧୀ ରିପୁର ପ୍ରଭାବ
 ନିମିଷକେ ଯାଉ ଲିଭି ।
 ନୟନ ମଧ୍ୟରୁ ମାୟା-ଆବରଣ
 ଯାଉ ମୋର ଦୂରା ଖୋଲି
 ବିଶ୍ୱରୂପଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି
 ଲୋଟିବି ତରଣେ ବୋଲି ।
 ଜଗତକୁ ଯେହ୍ନେ ତବ ରୂପ ଭାବି
 ପାଇବି ହେ ଅତି ଭଲ
 ତୁମରି ଅସୀମ ପ୍ରେମର କଣିକା
 ସସୀମ ହୃଦୟେ ଢାଳ ।
 ଦିଅ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମ କର୍ମଶକ୍ତି ଦିଅ
 ସାଧିବି ତୁମରି କାର୍ଯ୍ୟ
 ସବୁ ଆବରଣ ହରି ନେଇ ପ୍ରଭୁ
 ଦିଅ ହେ ସେବକ ସାଜ ।
 ସବୁ ଅଭିମାନ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ହେ
 ତୁମରି କରିଣ ନିଅ
 ତୁମରି ବିନ୍ଦୁ ସେବା ଅଧିକାର
 ଦିଅ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦିଅ ।
 ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୁହିଁ ତବ ଦାସ
 ରହୁ ସଦା ଏହି ଜ୍ଞାନ
 ନିର୍ମମ କରି ଚୂର୍ଣ୍ଣ କର ହେ
 ମୋର ଦମ୍ଭ ଅଭିମାନ ।
 ତୁମରି ଅତୁଳ ରୂପ ଆଲୋକରେ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ମୋର ପ୍ରାଣ
 ସ୍ନେହର ପରଶ ଦେଇ ହେ ଠାକୁର
 ଅହମିକା କର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
 ତୁମରି ନାମର ଅମିୟ-ସାଗରେ
 ବୁଡ଼ାଇଣ ମୋତେ ଦିଅ
 ଚିର ଜୀବନର ଧ୍ରୁବତାରା ହୋଇ
 ହୃଦୟ ଆକାଶେ ରୁହ ।

ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର

ନବ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ କାନ୍ତି ଧର !
 ପଦ କଞ୍ଚିତଳେ ହେଉ ଠାବ ମୋର । ଠା
 ଚେତନେ, ଶୟନେ ସବୁ ମାୟା ଭୁଲି,

ରତ୍ନ ଏ ରସନା ଗୁରୁନାମ ଖାଲି
 ରାଗ, ରୋଷମାନ ମାନସୁଁ ପାସୋର
 ଗୁରୁନାମ ସୁମରଣ ହେଉ ସାର । ୧।

ଆଜି ଅଛି ଯାହା ସେ ତ ଦି'ଦିନର
ପଲକେ ସେ ଚାଲିଯିବ ଯମପୁର
ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ କରିଦେବେ ସାତପର
ମନରୁ ସବୁରି ଯିବି ମୁଁ ପାସୋର ।୨।

ଜୀବ ଛାଡିଗଲେ ଭୂତ ବୋଲି କହି
ଶମସାନ ଭୁମିକୁ ତ ନେବେ ବହି

ହେବୁ ମାୟା ମମତା ପାସୋରି ଦେଇ
ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ତୋ ସାଥୀ ପଲକର ।୩।

ଚରଣ ତଳେ ମାଗୁଛି ଠାବ ମୁହିଁ
ଆଉ ମାନ ଗଉରବ ଆଶା ନାହିଁ
ବାରଣ ନ କର ପ୍ରଭୁ ଭାବଗ୍ରହୀ ମୋର
ବଳ ଦିଅ ତବ ନାମ ଭଜିବାର ।୪।

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିମୁଁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିମୁଁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର?
ସୁରେ ସୁର ନ ମିଶିଲେ ବେସୁରା ବୀଣା ତାର ।୦।

ମନର ମିଳନ ଯେବେ ମନ ତୁଲେ ନ ହେଲା
ଏକ ସୁରେ କଣ ଯେବେ ମିଳନ ପାଶୋରିଲା
ପରାଶର ମେଳ କାହୁଁ ହେବ ଥରେ ବିଚାର ।୧।

ଘୁମାଇଁ ନ ରହ ଆଉ, ଯାଏ ଗତି ବେଳ ତ
ଏକ ତାନେ, ଏକ ସୁରେ ଗାଅ ଗାଅ ସେ ଗୀତ

ଯେ ଗୀତର ଛନ୍ଦେ ଭରା, ଗୁରୁ ନାମ ମନ୍ତ୍ରର ।୨।

କେହି ନୁହେଁ ପର କା'ର ଏଇ ଧୂଳି ଧରାରେ
କହ କା'ଜନମ ନୁହେଁ ମାଟି ମାଆ କୋଳରେ
ବାଉଳା ସେ, ଏ ମନ୍ତ୍ରର ହୁଏ ଯା'ର ପାଶୋର ।୩।

ଆସ, ଜାଗ, ନାମ ତାର ଗାଅ କଣ ମିଳାଇ
ଜାଣନା କି ଜୀବନର ନାଉରୀ ଏକା ସେହି
ସେଇ ଗୁରୁ, ସେଇ ବ୍ରହ୍ମା, ସେଇ ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍କର ।୪।

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ ଅଞ୍ଜନ ଦିଅ ଗାରେ
ନିରେଖିବି ତୁମ ରୂପ ସବୁରି ଭିତରେ ।୦।

ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀମୁଖ ହେରି
ନିଜକୁ ଦେବି ପାଶୋରି
ପୁଲକିତ ହେବ ଚିତ୍ତ ତୁମ ପିଆନରେ ।୧।

ପ୍ରୀତିରେ ମିଶିବ ପ୍ରୀତି
ଗାଇ ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗୀତି

ଅବଗାହିବି ମୁଁ ନିତି ଭାବ-ପାରାବାରେ ।୨।

କର ବାରେ କୃପାନିଧି
ମୋ ଲାଗି ଏତିକି ବିଧି
ଶୁଣାଇବି ତୁମ ସୁର ଜଗତ ଜନରେ ।୩।

ତୁମେ ମୋ ଆତାୟର୍ଥ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ମୁଁ ତୁମ ଦାସ କନିଷ୍ଠ
ଶିର ପାତି ଥିବି ଚିର ବାରୁ ଚରଣରେ ।୪।

ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ

ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ
ଅଞ୍ଜନ ହୁଅ ହେ ମୋର
ମନକୋଶେ ଲୁଚି ଖେଳ ଲୁଚକାଳି
ହୋଇ ତୁମେ ଚିତ୍ତତୋର ।୧।

କଣ୍ଠତଟେ ନିଶିଦିନ ଝୁଲୁଥାଅ
ହୋଇ କଣ୍ଠ-ରତ୍ନହାର
ସୁବାସ ଅଗୁରୁ ଚନ୍ଦନ ହୋଇ ମୋ
ଲେପନ ହୁଅ ଅଙ୍ଗର ।୨।

ମଥା ପରେ ମୋର ବିରାଜୁ ଥାଅ ହେ
ହୋଇ ତୁମେ ଶିରୋମଣି
ହୃଦୟିଂହାସନେ ହେ ଦେବତା ତୁମେ
ହୋଇଥାଅ ଚିନ୍ତାମଣି ।୩।

ନାସାପୁଟେ ହୋଇ ନିଶ୍ବାସ ତୁମେ ହେ
ଅନ୍ତରେ ମୋ ଖେଳାକର
ବସନ ହୋଇ ମୋ ଅଙ୍ଗେ ଜଡି ରହ
ନିରତ ଲଜ୍ଜା ନିବାର ।୪।

ଶୟନେ ସପନେ ଘୁମେ ଜାଗରଣେ
ସଙ୍ଗେ ଥାଅ ମୋର ପ୍ରିୟ !

ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ଚରଣ ଡଳରେ
ସେବାରେ ନିଯୋଗ ଦିଅ ।୫।

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି ରହିଛି ନୟନେ ନୟନେ
ହୃଦୟ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଜାଣି ହୃଦୟେ ରହିଛି ଗୋପନେ ।୦।

ବାସନା ବଶରୁ ଅବିରତ ମନ
ଧାଏଁ ଦଶଦିଗେ ପାଗଳ ସମାନ
ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ତୁମେ ସତତ ମରମେ ଜାଗିଛ ଶୟନେ ସ୍ବପନେ ।୧।

ତେଜିଛନ୍ତି ସର୍ବେ କେହି ନାହିଁ ଯାର
ତୁମ ସ୍ନେହ ଅଛି ତୁମେ ଅଛ ତାର
ନିରାଶ୍ରୟ ଜନ ଗୃହ ନାହିଁ ଯାର ରଖ ତାକୁ ତୁମ ଭବନେ ।୨।

ତୁମ ବିନା ସାଥୀ କେହି ନାହିଁ ମୋର
ସମ୍ମୁଖେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବିସ୍ତାର
କାଳପାରାବାର କରୁଅଛ ପାର କେହି ନ ଜାଣଇ କେସନେ ।୩।

ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ମୁହିଁ ସିନା ଅଛି
ତୁମେ ପ୍ରାଣମୟ ତେଣୁ ମୁଁ ବଞ୍ଚିଛି
ଯେତେ ପାଇଲେ ହେଁ ତୁଟି ନ ଆସଇ ଯେତେ ଜାଣିଲେ ବି ନ ଜାଣେ ।୪।

ତୁମକୁ ପାଇବି ଜାଣେ ନିରନ୍ତରେ
ଲୋକ ଲୋକାନ୍ତରେ ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତରେ
ତୁମେ ଆଉ ମୋର ବିନା କେହି ନାହିଁ ନାହିଁ କିଛି ବାଧା ଏ ମିଳନେ ।୫।

ନାହିଁ ନୟନ ବନର ସୁମନ

ନାହିଁ ନୟନ ବନର ସୁମନ ନାହିଁ ଚନ୍ଦନ ତୁଆ
ଭକତି ପୋଥିରେ ଡୋରବନ୍ଧା ମୋର ପ୍ରଣତି ଶିଖୁଛି ନୁଆ ।୦।

କଳ୍ପ ଜଳଧି ଉର୍ମିରେ ମୁହିଁ
ଆସିଛି ପ୍ରିୟ ଗୋ ଆଜି ମଥା ଧୋଇ
ଦିଅ ପରା ତୁମେ ଚରଣ-ପରଶ ନ ବାରି ଛୁଆଁ-ଅଛୁଆଁ
ଦେଉଳ ଦୁଆରେ ଆସିଛି ଆଜି ମୁଁ ଶୁଣି ଏଇ ଲୋକ କୁହା ।୧।

ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ଚରଣ ପରଶ
କଳଙ୍କ ଲାଗିବ ହେବ ଅପଯଶ
ଦୂରୁଁ ଘେନ ପ୍ରିୟ ! ବନ୍ଦନ ତେବେ ମାନ ମୋର ସାନକୁହା
ବନପୁଲକିତ ଆଶିଛି, ଭେଟିବି ଭରା ଆଖି ପାଣି ଧୁଆ ।୨।

ନିଗମ ତାରକା

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ବନ୍ଦେ ଜଗତତାରକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଜ୍ଞାନାଲୋକପ୍ରକାଶକମ୍ ।୦।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଭବବନ୍ଧନ-ମୋଚକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ପରମାନନ୍ଦଦାୟକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସୌମ୍ୟ-ମଧୁର-ଦର୍ଶନମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସଜ୍ଜିତାନନ୍ଦବିଗ୍ରହମ୍ ।୧।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ-ବିକାଶକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଭକ୍ତହୃଦୟ-ରଞ୍ଜକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସାରସଂପଦଜ୍ଞାପକମ୍

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଦୀନ-ପତିତ-ପାବକମ୍ ।୨।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ନିଗମତତ୍ତ୍ବଭୁଷଣମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଶୃତିବେଦାନ୍ତଭାସ୍କରମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦରମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ପ୍ରେମ-କରୁଣା-ନିଳୟମ୍ ।୩।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଅଜ୍ଞ-ତାମସ-ନାଶକମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଜୀବଦୁଃଖକାତରମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀପଦଯୁଗଳମ୍
ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଚରଣେ ଗଚ୍ଛ ଶରଣମ୍ ।୪।

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି ଦୟାଳୁ ଠାକୁର ହେ

କରୁଣା କଣାଏ ମାଗେ ଯୋଡି ବେନି କର ହେ ।୦

ହେରି ବେନି ଆଖି ମୋର ହେଉ ଶୁଭ ଚିର ହେ ।୨

ଯେ ଦାନ ଦେଇଛ ଭରି ମୁରୁଛିବି ମୁଁ କି କରି
ପ୍ରତିଦାନେ ପ୍ରେମବାରୀ ପଦେ ଘେନା କର ହେ ।୧

ସନ୍ତାନର ଦୋଷରାଶି କ୍ଷମାକର ଅବିନାଶୀ
ଏତିକି ମାତର ପ୍ରଭୁ ଆଶା ଏ ମନର ହେ ।୩

ଶୟନରେ ସ୍ୱପନରେ ସେ ମୁରତି ନୟନରେ

ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ !

ନିଃଶ୍ୱାସକୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ !
ଏଇ ମାଟି ଘଟୁ ଦିନେ ଯିବ ପଳାଇ
ପ୍ରଭୁ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ ଧନ ହୃଦେ ରଖିବି କରି ଯତନ
ଗଲାବେଳେ ଯିବି ତାକୁ ସାଥୀରେ ନେଇ ।୦।

ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସ୍ୱାମୀ ହେ ତୁମେ ପରା ଜନକ ମୋର
ତୁମେ ଥାଉ ଥାଉ ତିନି ଭୁବନେ ମୋର କାହାକୁ ଡର
କର ତୁମ ପ୍ରେମ ଧନେ ଧନୀ କେବେ ହେବି ନାହିଁ ଅଭିମାନୀ
ଏତେ ସଉଦାଗ୍ୟ ସିନା ତୁମରି ପାଇଁ ।୨।

ହୃଦ-ସରସୀରେ ଫୁଟାଇ ଦିଅ ତୁମ ପଦ-କମଳ
ମନ-କଳସୀରେ ପୁରାଇ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମ-ସଲିଳ
ସେହି ପ୍ରେମ ଜଳେ ଅବଗାହି ତୁମ ପାଦପଦ୍ମ ଚିତ୍ତେ ଧ୍ୟାୟି
ଜୀବନର ଯେତେ କାଳ ଦେବି ବିତାଇ ।୧।

ଏ ଭବ-ସାଗରେ ବୁଢ଼ାଇ ଦିଅ ତୁମ ପ୍ରେମତରଙ୍ଗ
ଆହେ ପ୍ରେମମୟ କର ହେ ପାରି ନାବେ ଧରିଣ ମଙ୍ଗ
ମୋର ଏହିମାତ୍ର ଅଭିଳାଷ କର ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ଦାସ
କରୁଥିବି ସେବା ତୁମ ନାମକୁ ଗାଇ ।୩।

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ
ତୁଟାଇ ସଂସାର ବନ୍ଧନ
ମାୟା ଭେଳିକିରେ ଭୁଲାଇ କାହିଁକି
ଲୁହରେ ଭରିଲ ନୟନ ।୦।

କୃପା ବହି ଭବେ ଦେଲ ଜନମ
(ବୃଥା) ମାୟା ପ୍ରେମେ ବିତିଲା ଦିନ

ବାସି ଫୁଲ ସେ ତ ଝରିଗଲା ହେଲେ
ତୁମ ପାଦେ କର ବିଳୀନ ।୧।

ଦେଖା ଦେଲ ଯେବେ ଏଇ ଜନମେ
ହାତ ଧରି ନିଅ ମୁକତି ଧାମେ
ଦୀପଶିଖା ସେ ତ ଲିଭିଗଲା ହେଲେ
ତୁମ ସାଥେ ହେଉ ମିଳନ ।୨।

ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା

ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଯୋଡି କର
କ୍ଷମାକି ପାଶୋରି ଦେଲ ମୋହୁରି ପାଇଁ ଠାକୁର? ।୦।

ଜଳେ ଥଳେ ଆକାଶରେ ତୁମରି ସମାନ ଦୃଷ୍ଟି
କିଏ ସେ ନ ଜାଣେ କହ ତୁମର ଏ ସାରା ସୃଷ୍ଟି
ସବୁରି ପାଇଁ କି ପରା ତୁମର ସମ ବିଚାର ।୧।

ଅଧମ ହେଲେ ମୁଁ ପଛେ ନୁହେଁ କି ସୁତ ତୁମର?
ପିତା ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ନ ଦେବ କି ସିଉକାର
କୁରୁକ୍ଷି ଅଜ୍ଞାନୀ ସୁତେ ପିତା କି କରେ ଅନ୍ତର ।୨।

ଜାଣୁଛି ତୁମ ବିହୁନେ ତିଳେ ମୋର ଗତି ନାହିଁ
ତେବେ ହେଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ କେବେହେଲେ ତାକୁ ନାହିଁ
ପାଶୋରି ତୁମକୁ ସାର କରିଛି ହୀନ ମୁଁ କାର ।୩।

ତୁମ ବିହୁନରେ କାଳ ଗରାସୁଛି ମୋତେ ଆସି
କୋଟି ଅପରାଧୁ ମୋର ଗଳେ ଝୁଲେ ମାୟା ଫଣି
ତ୍ରାହି ତ୍ରାହି ଆର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ରକ୍ଷାକର ରକ୍ଷାକର
ଶରଣାଗତ ଦାସରେ କୃପାକର କୃପାକର ।୪।

ପଞ୍ଚାବୀ ରୋ ଡର ନାହିଁ ଆଖି

ପଞ୍ଚାବୀ ରୋ ଡର ନାହିଁ ଆଖି ଆଗେ ହେରି ଭବ ନଦୀ ଧାର

ଅଛି ଜଣେ ନାଉରୀଆ

କରିବ ପାର ଉତାର ।୦।

ବଢ଼ି ନଈ ଗରଜନ	ଶୁଣି ହେଉ ଛନ ଛନ	ନାଉରୀ ଜଣକ ଟାଣ	ଡାକ ଦେଇ ମନ ପାଣ
କୁଳ ଲଘିଂ ଢେଉ ଦେଖି	ଛାତି ତୋର ଥର ଥର ।୧।	କାତ ମାରି ସହଜରେ	ତୋତେ ରେ କରିବି ପାର ।୪।
ଚଢ଼ରେ ସତ୍ୟର ନାଆ	କହରେ ଗୁରୁର ନାଆଁ	ମନ ଖାଲି କରି ଟାଣ	ତା ପଦେ କଲେ ଧିଆନ
ଚିକି ନାଆ ହେଲେ ହେଉ	ତିଳେ ଖାତର ନ କର ।୨।	ଅଦେଖାରେ ଅଜଣାରେ	ଆସି ହେବ ଆପଣାର ।୫।
କାଳି ମେଘ ଘୋଟେ ଯେବେ	ଆକାଶ କୋଣରେ ତେବେ	ବଳେ ଦିଶିବରେ ରାହା	ହୋଇବ ସେ ତୋର ସାହା
ଗୁରୁ ନାମ କୁନ୍ତ ଧରି	ପେଟ ପୁଟାଅ ତାହାର ।୩।	ଝଟ ଝଞ୍ଜକୁ ନ ଡରି	ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମର ।୬।

ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଟ ଶତଦଳ

ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଟ ଶତଦଳ ବରନ-ବଲଭବ ନିୟଇ, ତନୁ-କାନ୍ତି ଝଲମଲ, କାନ୍ତ କୋମଳ ନୟନ, ମନ ଅଭିନୟଇ ।୧।	ମୁଖ ମଣ୍ଡଳେ ଦରହାସ ଆଶିଷ-ବୀରି ସନ୍ତତ ସିଞ୍ଚଇ ଘନ-କୃଷ୍ଣ କୁଞ୍ଚିତ ଚାରୁ କୁନ୍ତଳ କଣ୍ଠତଟପଟ ବିଞ୍ଚଇ ।୩।
ପରିଶୁଭ୍ର ବାସ ସୁବେଞ୍ଚନେ ତବ ସରସ କଟି ତଟ ସାଜଇ କମ ରୁଚିର ପରିସର ବସ ପର ସଜ ସୁମନ ହାର ବିରାଜଇ ।୨।	ନତ ଭକତଜନ ତବ ଚରଣ ଯୁଗଳେ ବନ୍ଧି ଆଶିଷ ଲୋତଇ ଦିଅ ଗୁରୁ ନିଗମ ! ଚିର ପଦ ଶରଣ ଗୁରୁଦାସ ଭିକ୍ଷୁକ ମାଗଇ ।୪।

ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ

ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ, ଗାଲ ତବ ଜୟ ହେ ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି କରେ ଧରି ମାଗେ ବରାଭୟ ହେ ।୦।	ରକ୍ତିମ ଛଟା ଶ୍ରୀମୁଖ ଅଖଣ୍ଡ ସୁଧା ମୟୁଖ ତେଜୋଘ୍ନ ଅପଘନ ଦିଅଇ ଅଭୟ ହେ ।୨।
ସୁରଙ୍ଗ ବେନି ପୟର ବନ୍ଦେ ବିଶ୍ଵ ଚରାଚର ଅପରିମିତ ମହିମା ଯେ ପଦୁ ଉଦୟ ହେ ।୧।	ସଞ୍ଚାଳକ ସବୁକାଳେ ତୁମେ କ୍ଷିତି ତକ୍ରବାଳେ ପଦ-ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ଆଶେ ମତି କର ଥୟ ହେ ।୩।

ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ

ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ ମାଗୁ ନାହିଁ ଧନ ଜନ ।୦।	ଦିଅ ହେ ପାଗଳ କରି ତୁଟାଇ ମାୟା ସବୁରି ତୁମେ ଏକା ମୋର ବୋଲି ରଚି ବୁଲେ ନିଶି ଦିନ ।୩।
ତୁମେ ବାଞ୍ଛାକାନ୍ତରୁ ଶରଣ ନେଲା ଉଦ୍ଧାରୁ ଅନାଥ ହେଲେ ମୁଁ ନାଥ କାହାକୁ ଏ ଅପମାନ ।୧।	ଜେଣିକି ଦେବି ମୁଁ ଚାହୁଁ ସେ ରୂପ ଦିଶିବା ପାଇଁ ନୟନ ପଟରେ ଦିଅ ଲଗାଇ ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଜନ ।୪।
ଆପଣାରେ ଆପେ ଭଣ୍ଡେ ନ ହେଜେ ସେ ପଦ ଦଣ୍ଡେ ତୁଣ୍ଡରେ ଦିଅ କୁହାଇ ଗୁରୁନାମ ଗୁଣ ଗାନ ।୨।	ଭଲ ଭେଲ ଯେତେ ଯାହା ସବୁତ ତୁମରି ଦିଆ କରୁଣା କର ହେ ନାଥ ଏତିକି ବୁଝୁ ଏ ମନ ।୫।

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ
ପଡିଲେ ବିପଦେ ତୁମରି ଶୀପଦେ

ଭକତି ମୋ ଥାଉ ରହି ।୦।

ଭକତି ଡୋରରେ ବାନ୍ଧ ମୋ ମନ

ହୃଦ-ବୃନ୍ଦାବନେ ସତତ ବିହରି

ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ଗୋସାଇଁ ।୨।

ଆସିବି ଯିବି ମୁଁ ଥରକୁ ଥର

ତୁମ ପଦସେବା କାମନା ମୋର

ତରିବାକୁ ଏହି ସଂସାର-ସାଗର

ଦେଉଥିବ ତୁମେ ପଥ ମଶାଇ ।୧।

ଯମୁନା ପୁଲନେ ରାସମଣ୍ଡଳେ

ରାସବିହାରୀ ହେ ଦେଖିଲେ ଥରେ

ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଥିବି ସେବକ ପଣରେ

ଧନ୍ୟ ହେବ ନେତ୍ର ଦୋଳୀ ଖେଳାଇ ।୩।

ନ ଲୋଡେ ମୁଁ ଧନ, ଜନ, ସମ୍ମାନ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ

ଚରଣେ ପ୍ରଣତି ଘେନ ଭବଦୁଃଖହାରୀ

ନରରୂପୀ ଭଗବାନ

ମଙ୍ଗଳ ଆଶିଷେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଜୀବନ ।୧।

ସବୁ ହୋଇଛି ସମୃଦ୍ଧ

ସବୁଠାରେ ଖେଳେ ତବ ଶକ୍ତିର ବିଭବ ।୩।

ଆହେ ଗୁରୁଦେବ ତବ ମହାନ ଶକ୍ତି

ବିଶ୍ୱଲୀଳା ମଧ୍ୟେ ପ୍ରବେଶିଣ ଯଥାରୀତି

ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ବୋଲାଇ

ଚଳାଉଅଛ ଏ ସୃଷ୍ଟି, ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରହି ।୨।

ପ୍ରଳୟ କାଳରେ ବିଶ୍ୱ ହେଲେହେଁ ବିଲୟ

ଏକମାତ୍ର ତୁମେ ସର୍ବ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ ହୋଇ ଥୟ

ରହି ଦୁଃଖର ଆସନେ

ଜଗତ-ବୀଜକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛ ଯତନେ ।୪।

ସେହି ଶକ୍ତି ବଳେ ସର୍ବେ ହୋଇ ଆକର୍ଷିତ

ମହତଶ୍ଚାରୁ ଜୀବ ଜଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ସକଳ ସୁଖ ଦୁଃଖର ହୋଇଣ ଅତୀତ

ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଚଳୁଥିବୁ ନିତ୍ୟ

ଶୁଦ୍ଧା, ବୁଦ୍ଧି ସେହିପରି

ଦିଅ ଦେବ, ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆମରି ।୫।

ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି

ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋ ହାତ ଧରି

ଭବ ଜଳ ଭଉଁରୀରେ ମରେ ମୁଁ ଘୁରି ।୦।

ପ୍ରବୃତ୍ତି ସ୍ରୋତରେ ଭାସି ପ୍ରାଣ ମୋର ଗଲା ଆସି

ଅବଶ ଏ ତନୁ ମନ ଆହତ ଭାରି

ତଥାପି ଏ ମନ ଚାହେଁ ଯିବ ପହଁରି ।୩।

ଆସିଥିଲି ଏ ସଂସାରେ ତୁମ ମହାନ ଇଚ୍ଛାରେ

କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱହୃତ କର୍ମ ତୁମରି

ସେବକ ଜୀବନ ଧରି ସେବା ଆଚରି ।୧।

ଯେତେକ ଦେଲ ବତାଇ ଚେତନା ମୋ ଫେରୁ ନାହିଁ

ମୋହ ମଦ ନିଶା ମୋତେ ରଖିଛି ଘାରି

ଜୀବନ ଦୀପ ମୋ ଧୀରେ ଯାଏ ମଉଳି ।୪।

ଦୁନିଆର ରଙ୍ଗ ଦେଖି ମନ ମୋର ଗଲା ଲାଖି

ମାୟା ମରିଚିକା ପଛେ ପାଗଳ ହେଲି

ତୁମ କଥା ଏ ମନରୁ ପାଶୋରି ଦେଲି ।୨।

ମରଣ ଦୁଆରେ ଆଜି ତୁମ କଥା ମନେ ହେଉଛି

ଶରଣ ମାଗୁଛି ତୁମ ଚରଣ ଧରି

ଅରକ୍ଷ ଜନକୁ ରଖ ହେ ଦୁଃଖହାରୀ ।୫।

ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ

ପରାଣ ମଧୁପ ନ ରସିଲା ଯେବେ କମଳ ଚରଣେ ତବ

କହ ଦୟାମୟ ! ଜୀବନରେ ଆଉ କେଉଁ ସୁଖ ବଲଭବ ? ।୦।

ଛାଇ ସିନା ନଭ ଶଶାଙ୍କ ମୟୂଖ ତିମିର ସରି ଦିଶିବ ।୨।

ଅକଳନ ଧନ ଥାଇ ଅକାରଣ ନାହିଁ ତହିଁ ଲବେ ଲାଭ,

ସେ ଧନେ ଅନାଇ ପରମ ରତନେ ଯତନ ଯେବେ ନ ଥିବ ।୧।

ଅତି ଅଳିଅଳ କୋଳର ଦୁଲାଳ କମଳ ମୁଖ ବିଭବ

ଥାଇ କିବା ଲାଭ, ଯେବେ ତହିଁ ତବ ଶିରୀମୁଖ ନ ପୁଞ୍ଜିବ ?

ଏ ମନ ଗଗନେ ଯେବେ ତବ ପ୍ରେମ-ଶଶୀ-କର ନ ହସିବ

ସତୀ ନାୟିକାର ପ୍ରେମ-ଅନୁରାଗେ କାଳିମା ସିନା ସମୃଦ୍ଧ

ତା' ପ୍ରେମ-ହେମରେ ଯେବେ ତବ ପ୍ରେମ-ମଣି ଝୁଳି ନ ଦିଶିବ ?

ମୋହ ପରମାଦେ ତବ ପଦେ ଯେବେ ସଂଶୟ ତିଳେ ଘଟିବ

କୁଟ କାଳନାଗ ବିଷମ ଗରଳ ଦଂଶନରୁ ବଳିଯିବ ।୩।

ପରାଶପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି

ପରାଶପତି ତୁ ଏକା ଅଗତିର ଗତି
ନାହିଁ ତ ତୋ ବିନେ କେହି ଜଗତେ ମୁକତି ।୦।

ମିଛ ମାୟା ଘୋର ଘାରେ ନିରନ୍ତର

କି ଦିବସ କିବା ରାତି

ପିତା, ମାତା, ମୋର ବାନ୍ଧବ ସୋଦର

ସଭିଏଁ ସୁଖର ସାଥୀ ।୧।

ଭଜନେ ପୂଜନେ ନାମ ଗୁଣ ଗାନେ

ଅଶକତ ଦିନ ରାତି

ଜାଣୁଛି କେବଳ ତୁ ଏକା ସମ୍ବଳ

ତେବେକେ ଚଞ୍ଚଳ ମତି ।୨।

ଏତିକି ମାତର

ପାଦତଳେ ତୋର

ମାଗୁଣି ମୋଜର ନିତି

ଧନ ଜନ ମାନ

ସବୁ ଅକାରଣ

ଦିନ ଜାଭ ତୋତେ ଚିନ୍ତି ।୩।

ନ ଯାଉ ପାଶୋର,

କ୍ଷଣେ ହେଲେ ମୋର

ପଦରୁ ତୋର ଭକତି

ଭବ ଜଳ ନିଧି

ପାର ହେବା ପାଇଁ

ଭିଖ ମାଗେ ଶିର ପାତି ।୪।

ପରାଶରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ

ପରାଶରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ ତୁମରି ଶରଣ ନେଲି
ଦେହ-ମନ-ପ୍ରାଣ ସୁତ, ସୁତା, ଧନ ତବ ପଦେ ଅରପିଲି ।୦।

ରଖ ବା ନ ରଖ ଶୁଣ ବା ନ ଶୁଣ

ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ

ଦୁଃ ବା ବଧିର ଅବା ଦୁଃ ମୁକ ନ ଯାଏ ସେ ନାମ ଭୁଲି ।୧।

ତୁମରୁପ ଛବି ସଦା ନିରେଖିବି

ଦଦରା କଣ୍ଠେ ମୋ ନାମ ଗାଉଥିବି

ଅନ୍ତରେ ତୁମରି ମହିମା ସୁମରି, ଜୀବ ମୋର ଯାଉ ଚାଲି ।୨।

ଠେଲିଦିଅ ଅବା ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦଳି

କେବେ ନ ଭୁଲିବି ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ, ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏଇ ଅଳି ।୩।

ଅନାଥ ଜନର ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ପରା

ନାଗରା ବାଜୁଛି ଏ ଜଗତ ସାରା

ନ ଶୁଭୁଛି କିଂପା ଏ ଦୀନ ଡାକରା, କେଉଁ ଅପରାଧ କଲି ।୪।

ତୁମ ସେବା କରି ଦିନ ମୋର ଯାଉ

ଭକତ ସେବାରେ ପ୍ରାଣ ମୋର ଥାଉ

ଆଉ ଯାହା କିଛି ହେଉ ବା ନ ହେଉ ସବୁ ପଦେ ଅରପିଲି ।୫।

କ୍ଷେପାତି ଦିଅ ବା ନିଅ କୋଳେ ତୋଳି

ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ଡର

ପାଶେ ଅଛିରେ ମୁଁ ତୋର କା'ରେ ଡର ?

ମୁଦା ଆଖି ମେଲି ଚାହାଁ ତୁ ଏଥର ।୦।

ସୁଖ ସଂପଦରେ, ଦୁଃଖ ବିପଦରେ

ହସେ କାନ୍ଦେ ରଚି ନିତି ଖେଳ ଘର ।୧।

ତେରି ବେନି କାନ ଶୁଣ ମୋ ବଚନ

ଦୂରେ ଘୁଞ୍ଚିଯିବ ମାୟା ଅନ୍ଧକାର ।୨।

ତୁରେ ମୋ ସନ୍ତାନ ଏ ତ ନୁହେଁ ଆନ

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି କାନ ଶୁଣେ ବାର ବାର
ଏ ଅଭୟବାଣୀ ତୁମର ସିନା ହେ ବାରୁଛି ଏ ମନ ମୋର ।୦।

ମୋ ଜୀବନ ତରୀ ବୁଡ଼ିଗଲା ବେଳେ
ମୁଁ ଜାଣିବା ଆଗୁ ତୁମେ ଜାଣି ଉଭା ମଙ୍ଗ ଧରି ମଙ୍ଗୁଆଳ ।୨।

ତାକିଲା ପରାୟେ ନ ତାକିଲେ ବି ତ
ଅକୁହା ମରମ କଥା ଶୁଣୁଛ ତ
ଧାଇଁ ଧାଇଁ ପଛେ ସମ୍ଭାଳି ରଖୁଛ ଯେତେ ହେଲେ ମୁଁ ଗୁଆଁର ।୧।

ମୋର ମୋର ମୋର କହି କହି ମୋତେ
ତୁମେ ମୋର ହୁଅ ମାଗୁଣି ମୋ ଏତେ
ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ସବୁ ତୁଚ୍ଛ କରି ମନ ମୋ ହେବ ତୁମର
ରାଜୀବ ପୟରେ ଲାଗି ରହିଥିବ ସୁଖେ ବାହୁଡ଼ିବ ଘର ।୩।

ସଂସାର ସାଗର ଅଥଳ ସାଗରେ

ଫୁଲ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର

ଫୁଲ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର ଫୁଲ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ଫୁଟୁଥିବି
ଚନ୍ଦନରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ ଚନ୍ଦନ ବନ ମୁଁ ହୋଇଥିବି ।୦।

ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯେବେ ହୁଅ ହେ ବିଭୋର ଧୂପ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ଜଳୁଥିବି
ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିରେ ଆଲୋକ ମୁଁ ଯେ ପରଶୁଥିବି ।୧।

ସୁଖପାଥ ଯଦି ସୁଗନ୍ଧ ସଲୀଳ ତୀର୍ଥସଲୀଳରେ ମିଶିଥିବି
ତୁମରି ସେବକ ବେନିକରେ ଯାଇ ତୁମରି ଚରଣ ଧୋଉଥିବି ।୨।

ସୁଖପାଥ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ବାର ସୁପକ୍ୱ ପାଳରେ ମିଶିଥିବି

ତୁମରି ତୁଷ୍ଟରେ ସୁଆଦ ପରଶି ଜୀବନ ସଫଳ ମଣୁଥିବି ।୩।

ସୁଖପାଥ ଯଦି ପୁଜାଉପଚାର ସବୁ ଉପଚାରେ ରହିଥିବି
ସଂଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ ଅଙ୍ଗ ପରିକ୍ରମା କରୁଥିବି ।୪।

ସୁଖପାଥ ଯଦି ଦରିଦ୍ରଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାରିଦ୍ର୍ୟରେ ନିତି ସଜୁଥିବି
ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖୁଲି ଧରି ତୁମ କୃପା ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବି ।୫।

ନୟନ ଲୋଚକ ସୁଖପାଥ ଯଦି ତୁମରୁପ ଝୁରି କାନ୍ଦୁଥିବି
ଗୁରୁଦାସ ପାଶେ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ଇହପରକାଳ ଖଟୁଥିବି ।୬।

ଫୁଲ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର

ଫୁଲ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର
ଫୁଲ ହୋଇ ନିତି ଫୁଟୁଥିବି
ଚନ୍ଦନରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ
ମଳୟ ଚନ୍ଦନ ବନ ହେବି

ଏହି ଆଶା ମୋର
ପୂରଣ କର ହେ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ।୧।

ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯଦି ବିଭୋର ହୋଇବ
ଧୂପ ହୋଇ ସଦା ଜଳୁଥିବି
ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିର
ଆଲୋକ ଝଲକେ ହସାଇବି
ଏହି ନିବେଦନ
ଗ୍ରହଣ କର ହେ ଜୀବଧନ ।୨।

ସୁଖ ପାଥ ଯଦି ପୁତ ବାରିଧାରା
ତୀର୍ଥ ଜଳରେ ମିଶିବି ଯାଇ
ଲହରୀ କରରେ ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ
ଶୀତଳ ଜଳେ ଧୋଇବା ପାଇଁ

ଆଶା ଏ ଦୀନର
ଘେନ ନିତ୍ୟଲୋକ-ଅଧୀଶ୍ୱର ।୩।

ସୁଖ ପାଥ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ବାର
ହୋଇଥିବି ନାନା ଜାତି ଫଳ
ତୁମରି ତୁଷ୍ଟରେ ସୁଆଦ ପରଶି
କରିବାକୁ ଜୀବନ ସଫଳ
ଆହେ ଜ୍ଞାନ ଘନ
ଘେନା କର ଏହି ନିବେଦନ ।୪।

ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂଜା ଉପଚାର

ସବୁ ଉପଚାର ହୋଇଥିବି
ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ

ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପରଶ ଲଭୁଥିବି
ଆହେ ଗୁରୁଦେବ
ଦିଅ ମୋ ମନରେ ଏହି ଭାବ
। ୫।

ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ଦୀନ ଦୁଃଖୀ ବେଶ

ଅଭାବରେ ନିତି ସଜୁଥିବି

ଭିକ୍ଷା ଝୁଲି ଧରି ତୁମରି ଦୁଆରେ
ତୁମ କୃପା ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବି

ଆହେ ଭାବଗ୍ରାହୀ
ଦିଅ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ଠାଇଁ
। ୬।

ପୁଲ୍ଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି

ପୁଲ୍ଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ପୁଷ୍ଟି ଶତଦଳରେ
ଲୋଚୁଥାନ୍ତି ବାସ ବିତରି ତୁମ ପଦତଳରେ । ୧।

ଶଶୀ ହୋଇଥିଲେ ଗଗନେ ଯେବେ ରଜନୀ ମୁଖେ
ଜୋଛନା ପ୍ଲାବିତ କରନ୍ତି ତବ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ସୁଖେ । ୪।

ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେବେ କୋକିଳ ମୋର କୁହୁକୁ ତାନେ
ଜାଳି ଦେଉଥାନ୍ତି ଅମୃତ ନିତି ତୁମରି କାନେ । ୨।

ଦେଇଛ ମାନବ ଜନମ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭରୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ
ରିପୁଗଣ ଟାଣ ନ ସହେ ସ୍ୱଭାବରେ ଅଭାବ । ୫।

ତଟିନୀଟି ହୋଇଥିଲେ ମୁଁ କୁଳୁକୁଳୁ ସ୍ତନରେ
ପଖାଳନ୍ତି ତୁମ ପୟର ମୋର ଶୀତଳ ନୀରେ । ୩।

କରୁଅଛି ଅଳି ଚରଣେ ରାଜି ମୋର ଅନ୍ତରେ
ରାଜୀବ-ଚରଣ ! ଶରଣ ଦିଅ ଦୀନ ଦାସରେ । ୬।

ପ୍ରଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି

ପ୍ରଭୁ ! କେତେ ଯେ ସହିଛ ମୋ ଲାଗି ଯାତନା ଘୋର
ନୀରବରେ ବସି ଝରାଇଛ ନୟନୁ ଲୋତକ ଧାର । ୦।

କେତେ ଯେ ରକତ ଧାର । ୨।

ଦେବା ପାଇଁ ମୋତେ ନିତ୍ୟ ସୁଖ
ଆଦରି ନେଇଛ କେତେ ଦୃଷ୍ଟି
ଦୁରୁଦିନେ କାନେ ବଜାଇଛ

ମମତା ମଧୁର ସ୍ୱର । ୧।

ଗୋପନରେ ରହି ନୀଳାଚଳେ

ଧୋଇ ଦେଲ ମନ ପ୍ରେମଜଳେ

ଭକତ ମେଳରେ ବିତାଇଛ

ବାର ବରଷ ମାତର । ୩।

ବୁଲି ବନଗିରି ଶମଶାନ
କରିଛ ସାଧନା ନିଶିଦିନ
କଷ୍ଟ ପଥେ ଚାଲି ଝରିଅଛି

ତୁମରି କରିଣା ଧନ ସଞ୍ଚି

ପ୍ରତିଦାନେ ଦେଇନାହିଁ କିଛି

ତୁମରି ଜନମ ଦିବସରେ

(ଆଜି) ମାଗେ ସେବା ଅଧିକାର । ୪।

ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଖଳି ହୋଇ

ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଖଳି ହୋଇ
ତୁମ ମନ ଲାଗି ସେବାରେ ମନକୁ ଲଗାଇ ତୋଷିବି ସଦା
ପରାଣ ସାଇଁ, ମୁଁ ପରାଣ ସାଇଁ । ୦।

ନିତି ସଞ୍ଜେ ପୁଷ୍ଟି ସୁବାସ ସାଉଁଟି
ରଖିଥାଏ ନାଥ ସଜାଡି ସାଇତି

ମିଳନ ନିଶିରେ ତୁମ ପଦତଳେ ଆପଣାକୁ ଭେଟି ଦେଇ
ଲୋଟିବା ପାଇଁ, ପଦେ ଲୋଟିବା ପାଇଁ । ୧।

ଶୁଣି ନାହିଁ କାନ ଭ୍ରମର ଗୁଞ୍ଜନ
ପରଶିନି ତନୁ କେବେ କେହି ଆନ
ପ୍ରିୟ ଚଲାପଥେ ଝରି ପଡିଥାଏ, କୋମଳ ପଦ ପରଶେ
ହଜିବା ପାଇଁ, ସେ ହଜିବା ପାଇଁ । ୨।

ଲୁଚିଛି ତା ତନୁ ପ୍ରିୟ ଅଙ୍ଗରାଗ
ପୁରିଛି ପରାଣ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ସଙ୍ଗ

ନିଶି ଶେଷେ ପ୍ରାଣଧନ ବିଛେଦ ବେଦନା ଭାଳି, ଅବୁଝା ମନ
ବୁଝଇ ନାହିଁ, ତା'ର ବୁଝଇ ନାହିଁ ।୩।

ଆକୁଳ ପରାଣେ କରୁଛି ମିନତି
ଝରା ଶେଫାଳିର ପୀରତି ପଦୁଅଁ ତୁମ ପଦେ ଯେହ୍ନେ ପ୍ରିୟ
ଦିଏ ଲୋଟାଇ, ମୁଁ ଦିଏ ଲୋଟାଇ ।୪।

ଅଝରା ଲୁହର ପସରା ସାଇତି

ପ୍ରଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଲମ୍ବଭୁବନ

ପ୍ରଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଲମ୍ବଭୁବନ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ମୋର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ପଦତଳେ ଡବ ଶରଣ ମାଗୁଛି ସେବକ ପଦରେ ଭାବଗ୍ରାହୀ ତିନି ଭୁବନର ନାଥ ତୁମେ ପରା ଅନାଥର ନାଥ ନାମ ବହି ଇହ ପରକାଳ ଜଗି ରହିଥାଅ ସନ୍ତାନ ବଞ୍ଚଳ ତୁମେ ସାଇଁ ଏ ସାରା ସଂସାରେ ତୁମ ପରି ମୋର ଆପଣାର ହୋଇ କେହି ନାହିଁ	ସୁଖର ଦୁଃଖର ଚିର ସହଚର ତୁମ ସମ ଅଛି କେ ଗୋସାଇଁ ? ଭାସି ଯାଉଥିଲେ ଭବ-ସାଗରରେ କୂଳରେ ଲଗାଅ ତୁମେ ନେଇ ବାଟ ହୁଡି କେବେ ଅବାଟରେ ଗଲେ ବାଟ ଯେ ଦେଖାଅ ତୁମେ ରହି ତୁମେ ପରା ପ୍ରଭୁ କୃପା-ପାରାବାର ବାଟ ହୁଡିଯାଏ ସଦା ମୁହିଁ ଦେହ ମନ ଧନ ଯାହା ତ ଦେଇଛ ଶ୍ରୀପଦେ ସଂପୁଛି ପ୍ରାଣସାଇଁ	।୨। ।୩। ।୪।

ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ

ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ ପ୍ରଣତି ଢାଳି ହେ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ।୦।	ତୁମେ ଜାଣ ମୋର କଳୁଷଯେ ଭରି ମୋତେ ନିଷ୍କଳୁଷ କରହେ ପ୍ରାଣେଶ ତୁମେ ଜାଣ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ପତିତ ଜନ ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋହର ପ୍ରସାରିତ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେତ ପତିତପାବନ କର ଜୀବନର ସଞ୍ଜ ବେଳେ ।୧।	ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ କଳୁଷ ପ୍ରହାରୀ ତୁମ ଶାସନ ଅଙ୍କୁଶ ବଳେ ।୪।
ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଯେ ସଦା ଅପରାଧି ଅପରାଧ ମୋର ଧୋଇ ଦିଅ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ କ୍ଷମାର ବାରିଧି ପ୍ରଭୁ ତୁମ କରୁଣା ସଲିଳେ ।୨।	ତୁମେ ଜାଣ ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ଯେ ନରାଧମ ଅହମିକା ମୋର କରିଦିଅ ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ଦୂର ତୁମ ପ୍ରେମର ଯୁଆରେ ।୫।	ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ଦୂର ତୁମ ପ୍ରେମର ଯୁଆରେ ।୫।
ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଜେ ଭକତି ବିହିନ ମୋ ହୃଦେ ଭକତି ଦିଅ ପ୍ରାଣପତି ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ମୋର ଭଗବାନ ଅରପିବି ଶୁଷ୍କ ଭରି ।୩।	ହେ ଅନ୍ତର୍ୟାମୀ ଜାଣ ମୋ କାମନା ଗାଇ ଜୟଗୁରୁ କାଳ ମୋର ଅନ୍ତମ ଦିବସେ କରିବ ତା ଘେନା ପୁରୁ ମିଶିଯାଏ ଶ୍ରୀପୟରେ ।୬।	ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ତ ସେବ୍ୟ ମୋହରି ନିତି ଶିବ ଜ୍ଞାନେ ଜୀବ କୁଳେ ।୩।

ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ

ପ୍ରଭୁ ହେ ଏତିକି ଗୁହାରି ଶିରିପଦରେ ଆହେ କରୁଣା ସାଗର କେବେ ହେବି ମୁଁ ତୁମର ବନ୍ଧାଧିବି ତୁମ ପ୍ରେମ ଦୁଆରେ ।୦।	ସଂସାର ତାପରେ କେବେ ନ ଯିବି ଥକି ତୁମ ଡାକରାକୁ ସଦା ଥିବି ମୁଁ ତାକି ପ୍ରାଣଭରା ଶତାଘାତ ନ କରୁ ମୋତେ ବଞ୍ଚିତ ଦାସପଣେ ଥିବି ତୁମ ପାଶରେ ।୨।
ତୁମ ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନ ଦେଇ ସକଳ କରମ ହେବ ତୁମକୁ ନେଇ ସାଥେ ଥିବ ମୋ ସଂସାର ଚହଁକି ନ ଥିବ ଡର ଗାଉଥିବି ତୁମ ନାମ ଅଧିରେ ।୧।	କାଟି ଯିବ କେବେ ଯେବେ ଏ ମାଟି ଘଟ ଧରିଥିବି ଶିରିପଦ ହେ ପ୍ରାଣନାଥ ସ୍ୱର୍ଗେ ବା ନରକେ ନିଅ ପାଶେ ଥିବ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଅଳିକରେ ଆଜି ଆଖି ଲୁହରେ ।୩।

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ
ପଡିଲେ ବିପଦେ ତୁମରି ଶ୍ରୀପଦେ
ଭକତି ମୋ ଥାଉ ରହି ।୦।

ନ ଲୋଡେ ମୁଁ ଧନ, ଜନ, ସମ୍ମାନ
ଭକତି ତୋରରେ ବାନ୍ଧ ମୋ ମନ
ହୃଦ-ବୃନ୍ଦାବନେ ସତତ ବିହରି
ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ଗୋସାଇଁ ।୨।

ଆସିବି ଯିବି ମୁଁ ଥରକୁ ଥର
ତୁମ ପଦସେବା କାମନା ମୋର
ତରିବାକୁ ଏହି ସଂସାର-ସାଗର
ଦେଉଥିବ ତୁମେ ପଥ ମଶାଇ ।୧।

ଯମୁନା ପୁଲିନେ ରାସମଣ୍ଡଳେ
ରାସବିହାରୀ ହେ ଦେଖିଲେ ଥରେ
ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଥିବି ସେବକ ପଣରେ
ଧନ୍ୟ ହେବ ନେତ୍ର ଦୋଳି ଖେଳାଇ ।୩।

ପ୍ରଣତି ଘେନ

ପ୍ରଣତି ଘେନ, ହେ ଦେବ ନିଗମାନନ୍ଦ !
ଦାସରେ ହୁଅ ପ୍ରସନ୍ନ ।୦।

ବୁଡି ମାୟା ଅନ୍ଧକାରେ
ନିଶିଦିବସ ମୋ ସରେ

ଜ୍ଞାନବତୀ ଜାଳି କର
କର ହେ ଆଲୋକ ଦାନ ।୧।

ସୁପଥେ ଘେନ ଠାକୁର
ପ୍ରେମ ସୁଧା ଦାନ କର

ନିରାଶ ହୃଦୟେ ବୋଲି
ଦିଅ ଆଶୀର୍ଷ ଚନ୍ଦନ ।୨।

ଜଗାଇ ନବ ଚେତନ

ଧନ୍ୟ କର ଏ ଜୀବନ

ନିରନ୍ତର ଗୁରୁନାମ

କଷ୍ଟ ମୋର କରୁ ଗାନ ।୩।

ମୁକତି ମୁଁ ମାଗୁନାହିଁ

ସରଗ ମୁଁ ନ ଲୋଡଇ

ଚରଣ ତଳରେ ତବ

ଅଭାଗା ମାଗୁଛି ସ୍ଥାନ ।୪।

ଜନମ ଜନମ ଧରି

ତବ ପଦ ସେବା କରି

ସାର୍ଥକ ହେଉ ଜୀବନ

ବାଞ୍ଛା ମୋ କର ପୂରଣ ।୫।

ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର

ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର ଆହେ ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟତମ
ତୁମରି ଅମିୟ ପ୍ରୀତି ମଧୁ ଆଶେ ଆକୁଳ ସଦା ଏ ମନ ।୦।

କୃପାସିନ୍ଧୁ ପ୍ରେମବିନ୍ଦୁ ବିତରଣେ

ନ କରିବ କୁଣ୍ଠା ଅଳି ଶୀତରଣେ

ତିତାପ ଦଗଧ ଅବିଦ୍ୟାରେ ଅନ୍ଧ କର ଶାନ୍ତିବାର୍ତ୍ତା ଦାନ ।୧।

ଶ୍ରୀପଦେ ମୋ ଭିକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସ ଭକତି

ସ୍ଥିର ନିର୍ଭରତା ସତ୍ୟ ଅନୁରକ୍ତି

ବୀତରାଗ ଭୟ କ୍ରୋଧ ଚିତ୍ତକ୍ଷେତ୍ରେ ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜ ସ୍ୱରୂପଜ୍ଞାନ ।୨।

ନିତ୍ୟାଗ୍ରୟ ହେଉ ସେ କଞ୍ଚିତରଣ

ଦିବ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ଅନୁକ୍ଷଣ

କାନ୍ତ କମଳୀୟ ପ୍ରାଣାକାଶେ ରାଜ ବିଶ୍ୱ ଦେବ ପ୍ରାଣାରାମ ।୩।

ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ

ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ, କାନ୍ତି କୀର୍ତ୍ତି ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍
କୃପାମୟ ଦେବ ନିଗମ ଗୌରବ, ଶୌର୍ଯ୍ୟଗରିମା ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।୧।

ସିଦ୍ଧ ସଦ୍‌ଗୁରୁ, ଭକ୍ତ କଳ୍ପତରୁ, ଅଭୟମୂରତି, ଜ୍ଞାନବାନ୍
ନେଇଛୁ ଶରଣ ଜଣିବୁଁ ମରଣ ତ୍ରିଜଗତେ ଆମେ ଶକ୍ତିମାନ୍ ।୨।

ନିର୍ଭର କରି ନିର୍ଭୀକ ଆମେ ସଂଗ୍ରାମଭୟୀ ଆତ୍ମସଂରକ୍ଷକ
 ଜନ୍ମ-ମୃତ୍ୟୁଛେଦ ଶଙ୍ଖବିହୀନ ହୋଇଛୁ ସକଳେ ବୀର୍ଯ୍ୟବାନ ।୩।
 ତୁମରି ସାଧନା ଦେଇଛି ପ୍ରେରଣା, ବିଶ୍ୱହିତେ ଆମେ ତେଜିବୁ ପ୍ରାଣ

କରମସାଧନେ ଶରୀରପତନେ ଶ୍ରୀଚରଣତଳେ ଲଭିବୁଁ ସ୍ଥାନ ।୪।
 ଜନହିତକର କରମ ତୁମର ସାଧନେ କରିବୁ ଜୀବନ ଦାନ
 ତବ କୀର୍ତ୍ତିରକ୍ଷା ଜୀବନର ଦୀକ୍ଷା 'ଜୟଗୁରୁ' ଆମ ସଂଗ୍ରାମଗାନ ।୫।

ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ

ପ୍ରେମ ବିନେ ସେ ଧନ ମିଳେ ନାହିଁ ରେ ମନ
 ତଳେ ବିନେ ଦୀପ ଜଳେ ନାହିଁ ରେ ମନ ।୦।

ଜ୍ଞାନ ଆଲୋକ ଯେବେ ଲୋଡୁ ବାଇଆ ତେବେ
 ଅନ୍ଧାରେ ବୁଲୁ କିଂପା ବାଇ ହୋଇ ରେ ମନ
 ପରମ ନିଧି ସେ ତ ରହି ଅଛି ସୁପତ
 ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନେ ତାକୁ ବାନ୍ଧ ଯାଇ ରେ ମନ ।୧।

ଶିଳାଖଣ୍ଡ ତରଳେ ତାହାରି ପ୍ରେମ ବଳେ
 ଜୀବନ ମରଣର ସାଥୀ ସେହି ରେ ମନ
 ପ୍ରେମେ ତଳେ ଜଗତ ସକଳେ ଆତଯାତ
 ଭେଟ ତା ପଦେ ପୁତ ପ୍ରେମ ନେଇ ରେ ମନ ।୨।
 ପ୍ରାଣ ପଛେ ଛାଡୁ ତୁହି ପ୍ରେମକୁ ତେଜିବୁ ନାହିଁ
 ପାଗଳ ହୁଅ ତା'ର ଗୁଣ ଗାଇ ରେ ମନ
 ପ୍ରେମର ବନ୍ଧ ହରି ନ ଦିଅ ତୁ ପାଶୋରି
 ବାନ୍ଧି ରଖ ତୁ ପ୍ରେମ ତୋରି ଦେଇ ରେ ମନ ।୩।

ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ

ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ କମଳ ଯୁଗଳ
 ଯୋଗୀଜନ ଧ୍ୟାନେ ଯାର ମଗ୍ନ ଅବିରଳ ।
 ଭବ ପାରାବାର ସେତୁ
 ସକଳ କଳୁଷହାରୀ ଭୁଞ୍ଜିମୁକ୍ତି ହେତୁ ।୧।

ଗୁରୁବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁମହେଶ୍ୱର
 ଗୁରୁସର୍ବ ଚକ୍ରମୟ ଗୁରୁପରାପୁର ।
 ଗୁରୁ ସର୍ବ ଦେବମୟ
 ଜଳସ୍ଥଳ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ବିଶ୍ୱ ଗୁରୁମୟ ।୨।

ଧ୍ୟାନାତୀତ ଭାବାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜନ
 ଗୁଣାତୀତ ଦ୍ରୁମାତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ।
 ଗୁରୁ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୂତ
 ବିମୁକ୍ତ କଳାତୀତ ଗୁରୁ ବ୍ୟୋମାତୀତ ।୩।

ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ମନ୍ତ୍ର ଗୁରୁ ସର୍ବ ଯନ୍ତ୍ର
 ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ତୀର୍ଥ ଗୁରୁ ସର୍ବ ବ୍ରତ ।
 ଗୁରୁ ଲକ୍ଷ ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମ
 ଗୁରୁ ବିରହିତ କର୍ମ ସ୍ୱଭାବେ ଅକର୍ମ ।୪।

ଅଜ୍ଞାନ ନାଶକ ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରାପକ
 ଭାବନିୟମକ ଗୁରୁ ଅଭାବ ନାଶକ ।
 ଗୁରୁ ପ୍ରାରବ୍ଧ ରୋଧକ
 ଅଗତି ଗତି ଦାୟକ ଶାନ୍ତି ବିଧାୟକ ।୫।

ଗୁରୁ ସମସ୍ତର ଆଦି ଅନାଦି ହିଁ ଗୁରୁ
 କୁଣ୍ଡଳିନୀ ଜାଗରଣ ତାଙ୍କରି କୃପାରୁ ।
 ହୃଦଗଛୀ ଭେଦକାରୀ
 ଚକ୍ରମସି ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ ରିପୁନାଶ କାରୀ ।୬।

ଶମନ ଭୟ ବାରଣ ପତିତପାବନ
 ଆତ୍ମା ରାମ ଅଭିମାନ ପ୍ରଭାବ ଦହନ
 ଅନୁକୂଳ ପ୍ରତିକୂଳ
 କୃପାବଳେ ନିସ୍ତାରକ୍ତି ବନ୍ଧ ଜୀବକୂଳ ।୭।

ପ୍ରେମପାରାବାର ଗୁରୁ କରୁଣାସାଗର
 ନିର୍ଗୁଣ ପରମବ୍ରହ୍ମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାର ।
 ଗୁରୁ ପରମ କାରଣ
 ଧନ୍ୟ ହୁଏ ଶ୍ରୀଚରଣେ କରି ସମର୍ପଣ ।୮।

ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ

ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ ! ବନ୍ଦନ ଘେନ ମୋର
 ତବ କୃପା ବାରି ପାଇ ଏ ଜୀବନ
 କୁସୁମିତ ହେଉ ମୋର ।୦।

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାରେ ଘୁରି ମୁଁ ବୁଲିଛି
 ତୁମ ସମ ବନ୍ଧୁ କାହିଁ ନ ପାଇଛି

ବେଦନା ବିଧିର ଅନ୍ତର ମୋହର
ଝୁରେ ତୁମ ପ୍ରୀତି ଚିର ।୧।

କିଏ ସେ ବୁଝିବ କୁହ ତୁମ ବିନା ?
ଅପରାଧୀ ମୁଁ ଯେ, ଅପରାଧ ମୋର
ନିଜେ ଗୁଣେ କ୍ଷମା କର ।୩।

ଭୁଲିଛି ପ୍ରିୟ ମୁଁ ସଜଳ ଭରସା
ତୁମେ ଏକା ମୋର ଜୀବନର ଆଶା
ଲିଭି ଲିଭି ଆସେ ଜୀବନ ପ୍ରଦୀପ
ଝରେ ନୟନରୁ ନୀର ।୨।

ପାଇଛି ତୁମକୁ ଜୀବନେ ଠାକୁର
ପାଦତଳୁ କେବେ କରିବି ଦୂର
ଏତିକି ମିନତି ଶ୍ରୀରଙ୍ଗ ଚରଣେ
ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମର ।୪।

ଅନ୍ତରଯ୍ୟାମୀ ହେ, ଅନ୍ତର ବେଦନା

ବନ୍ଦନା ଘେନା କର

ଦେବ, ବନ୍ଦନା ଘେନା କର
ଆଜି ଏହି ଶୁଭ ମିଳନ ବାସରେ
ପ୍ରଣତ ଘେନ ଦାସର ।୦।
ମୁନି ରକ୍ଷି ବନ୍ୟ ସେ ପଦ-କମଳ
କେତେ ସୁକୋମଳ କାନ୍ତି ସୁମଞ୍ଜଳ
ଦେବତା ଗନ୍ଧର୍ବେ ସର୍ବେ ଆଜି ଠୁଳ
ବନ୍ଦିବାକୁ ସେ ପୟର ।୧।
ହୃଦୟ ପଦ୍ମେ ଶତଦଳ ପରେ
ଫୁଟି ଉଠିଅଛି ଜ୍ୟୋତି ପାରାବାରେ
ଧନ୍ୟ ହେଲା ଆଖି ହେରି ତବ ରୂପ

ଆହା ସତେ କି ମଧୁର ! ।୨।

ବନ୍ଦଇ ଆଜି ନିଖିଳ ଭୁବନ
ଶୁଭେ ବନ୍ଦନାର ସୁମଧୁର ତାନ
ଅପରୂପ ସାଜେ ସାଜିଛି ଧରଣୀ
ଘେନ ବନ୍ଦନ ତା'ର ।୩।
ବାଜି ଉଠୁଅଛି ମଙ୍ଗଳ ମହୁରୀ
ଶଙ୍ଖ ହୁଳହୁଳି ପଡୁଛି ଉଚ୍ଛୁଳି
'ଜୟଗୁରୁ' ନାମେ ଦିଗ ନିନାଦିତ
ନୁଆଁଉଛୁ ପଦେ ଶିର ।୪।

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପଦ ଅରବିନ୍ଦେ ।୦।
ଅମୀୟାର ଝରା ପଦଯୁଗ ଯାର
ବନ୍ଧେ ଶୋଭେ ଚନ୍ଦନ ଫୁଲ ହାର
ମନ୍ଦମଧୁର ହାସ ମୁଖ ଶିରୀ ସାର
ଜୟଗୁରୁ ନିଗମାନନ୍ଦେ ।୧।

କରୁଣାମୟ ଦେବ ନରଦେହଧାରୀ
ଶରଣାଗତ ତବ ପ୍ରେମ ଭିଖାରୀ
ମନର ଭକତି ପ୍ରୀତିଅଞ୍ଜଳି ଭାଳି
ମିନତି କରେ ପଦ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵେ ।୨।

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ କରୁଣା ସାଗର
ଜ୍ଞାନବୁଦ୍ଧି ଅଗୋଚର ବନ୍ଦନୀୟ ପରାପୁର
ଚରଣେ ପ୍ରଣତୀ ଘେନା କର ।୦।

ଜଗତ ଦୁର୍ଗତି ରାଶି ଦୂରକର ଗୁରୁ
ପାରକର ଦୀନ ଜନେ ଭବପାରାବାରୁ
ଖଳ ଦୁରୁଜନ ଚିତ୍ତ ଶୁଭ ଚିନ୍ତି ହେଉ ଶାନ୍ତ
ତୁମରି ଚିନ୍ତନ ହେଉ ସାର ।୨।

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ତୁମେ ରଚ ହେ ଆସନ
ଶୟନେ ସ୍ଵପନେ ଦେବ ଦିଅ ଦରଶନ
ମାୟାମୋହ ଅକ୍ଷକାର ଜୀବନ ଆକାଶୁ ହର
ଅହଞ୍ଜାନ ମନୁ ଦୂର କର ।୧।

ଜୀବନ ମନନ ଧନ କରି ଅରପଣ
ତବ ଶ୍ରୀପଦ ଚିନ୍ତନ ହେଉ ମୂଳଧନ
ହେ ପ୍ରଭୁ କୃପା ନିଧାନ ପଦେ ନିବେଦନ ଘେନ
ଚଞ୍ଚଳ ମତି ହେଉ ସ୍ଥିର ।୩।

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ

ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପ୍ରେମ କଳ୍ପତରୁ ଚିଦାନନ୍ଦ ନିତ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମ ସନାତନ
(ସେ ଯେ) ପତିତପାବନ ଅନାଥଶରଣ ଅଜ୍ଞାନତାମୟ ନାଶନ ।୦।

ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁ ମହେଶ୍ୱର
ସର୍ବତତ୍ତ୍ୱମୟ ଗୁରୁ ପରାପୁର
ଗୁରୁ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନଭାସ୍କର ଭବ-ସାଗର-ତାରଣ ।୧।

ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ ବିଶ୍ୱଚରାଚର
ସର୍ବବ୍ୟାପ୍ତ ସେ ଯେ ଛନ୍ଦି ନିରନ୍ତର
ଚିନ୍ମୟ ସ୍ୱରୂପ ନାହିଁ ନାମ ରୂପ ଧ୍ୟାନାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜନ ।୨।

ବେଦାନ୍ତଭାସ୍କର ସର୍ବଶୁଚିସାର
ବିତରେ ଅମୃତ କରୁଣା ଅପାର
ଚୈତନ୍ୟ ଶାଶ୍ୱତ ଜଗତର ନାଥ ସ୍ଥରରେ ହୃଦୟରଞ୍ଜନ ।୩।

ହୃଦୟକନ୍ଦରେ ସେ ଯେ ଦିବାକର
ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ସର୍ବମୁକାଧାର
ଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନମୟ ଆନନ୍ଦ ନିଳୟ ତତ୍ତ୍ୱମୟ ସେ ଯେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।୪।

ଭାବର ଅତୀତ ତ୍ରିଗୁଣ ରହିତ
ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୂତ ଦୃଢ଼ବିରହିତ
ମାୟାର ଅତୀତ ପରମ ସୁଖଦ ଶମନଭୟ ବାରଣ ।୫।

ଆତ୍ମବଳି ଦିଅ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣେ
ତେବେ ତୁ ପାଇବୁ ସେ ପରମଧନେ
ଅଜ୍ଞାନ ଘୁଞ୍ଚିବ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକେ ଭାତିବ ଏ ତୋର ପ୍ରାଣମନ ।୬।

ସେହି ଗୁରୁପଦେ ନେବାକୁ ଶରଣ
ଯଦିରେ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଅଛି ତୋର ମନ
ଅହଂତ୍ୱ ବିନାଶି ଗୁରୁପଦେ ମିଶି ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ରସେ ହୁଅରେ ମଗନ ।୭।

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ତାକିବି ଆଉ

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ତାକିବି ଆଉ
ତୁମବିନେ ତିଭୁବନେ କରତା କେ ମହାବାହୁ ।୦।

ତୁମେ ତ ଜଗତପତି
ତୁମେ ଅଗତିର ଗତି
ଶମନ ଗରଗଞ୍ଜନେ ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଏକା ରାହୁ ।୧।

ତୁମକୁ ଦେଇ ପାଶୋରି
ରହିବି କହୁ କିପରି ?
ତୁମରି ଛବି ତ ପୁଷ୍ଟେ ଚଉଦିଗେ ଯହିଁ ଚାହୁଁ ।୨।

ସରବେ ତୁମ ସନ୍ତାନ

ନାହିଁ ଭେଦାଭେଦ ଜ୍ଞାନ
ଶରଣ ଦେବ କେ ଆନ ତୁମପରା ପିତା ଥାଉଁ ? ।୩।

ଦିଅ ହେ ଚରଣତରୀ
ଭବଜଳୁ କର ପାରି
ସହିତ ନୁହଇ ଘୋର ସଂସାର ବିଷମ ଦାଉ ।୪।

ତୁମେ କରୁଣା ନିଧାନ
ଦୟାମୟ ଭଗବାନ
ଅସାର ଜୀବନ ଯାଉ ତୁମ ନାମ ଗାଉ ଗାଉ ।୫।

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ
ସେ ସୁରର ଭାବ ସିନା ସେହି ଏକା ବୁଝେ ।୦।

ଗୋପୀମାନେ ଯେଉଁ ଭାବେ କରୁଥିଲେ ବଶ
ମଥୁରା ନାରୀଙ୍କ ଠାରେ ଥିଲା କି ତା ଲେଖ ?
ରାଧାଭାବ ମିଳିବ କି ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ କୁଞ୍ଜେ ? ।୧।

ଯଶୋଦା ମାଆଙ୍କ ଭଳି ବାସୁଲ୍ୟ ମମତା
ଦେଇ ପାରିଲେ କି କହୁ ସେ ଦେବକୀ ମାତା

ନନ୍ଦର ଆନନ୍ଦ କେବେ ବସୁଦେବ ବୁଝେ ? ।୨।

କଦମ୍ବ ପାଦପ କି ହେ ନାହିଁ ଠାବେ ଠାବେ
କେଳି କଦମ୍ବ ସାଥୀରେ ସେ କି ଗଣା ହେବେ
ବୃନ୍ଦାବନ ଶୋଭା କାହିଁ ଆନ ବନେ ସାଜେ ? ।୩।

ଧବଳୀ ଶ୍ୟାମଳୀ ସମ ଆନ ଧେନୁ କାହିଁ ?
ତୁମ ବେଶୁ ସ୍ୱନ ଶୁଣି ଆସିବେ ଗୋତାଳ
ଗୋପର ସର ଲବଣୀ ମନ ତୁମ ଖୋଜେ ।୪।

ଅପୂର୍ବ ତୁମର ଲୀଳା ହେ ଜଗତପତି !

ସେ ଏକା ବୁଝିବ ଯା'ରେ ଦେଇଛ ଶକତି
ଯାହା ପାଇଁକି ମୋହନ ବେଶୁ ତୁମ ବାଜେ ।୫।

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି
ହୃଦୟନ ମୋହନ ଚିନ୍ତାମଣି ।
ଭୁଜ ପାଶରେ ନିବିଡେ ବାନ୍ଧିଥିବି
ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ହେ ନିମିଷେ ନ ଛାଡିବି ।
ଚିତ୍ତବୋର ହେ ନାଗର ତୁମେ ମୋର
ଘେନ ଉପହାର ଏହି ପୁଲହାର ।

ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି

ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର)
ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର)
ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର)
ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର)
ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର)
ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ୍ର)
ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ।

ବାଇମନରେ

ବାଇମନରେ
ଗାଆ ଗାଆ ତାର ନାମ କିବା ନିଶିଦିନ ।୦।

ଗାଏ ବିହଙ୍ଗମ ବନେ ବନେ
କିଏ ଶୁଣେ ଅବା କେ ନ ଶୁଣେ
ବୁଝୁ ଅବା ନ ବୁଝୁରେ କେହି
ତୁହି ଗାଉଥାଅ ଅବିରାମ ।୧।

ଥରେ ହେଉ ତୁ ଚିତ୍ତେ ବିଚାରି

ଫୁଟଇ ତ ଫୁଲ ଅସୁମାରି
ଝରିଯାଏ ସୁବାସ ବିତରି
ସେହିମତି, କରିଯାଅ ଗନ୍ଧ ବିତରଣ ।୨।
ଯାର ବିରହେ ଲୋଚକ ଝରେ
ଭେଟିଲେ ତୁ ଭେଟି ପାରୁ ତାରେ
ଶେଷ ହେବାଯାଏ କଣ୍ଠେ ସ୍ଵର
କରୁଥାଅ ତାର ଗୁଣଗାନ ।୩।

ବାଞ୍ଛାକାନ୍ତତରୁ ଦେବ

ବାଞ୍ଛାକାନ୍ତତରୁ ଦେବ ! ହେ ଜଗଦାଧାର
ଶ୍ରୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମସ୍କାର
ଏବେ ଦିବା ଅବସାନେ
କରିଛି ଯେତେକ ତୃପ୍ତି ଜଣାଏଁ ଚରଣେ ।୧।

ତୃପ୍ତିଶୂନ୍ୟ ହେବାପାଇଁ କଲେ ହେଁ ପ୍ରୟାସ
ତଥାପି ପାରିଲି ନାହିଁ ହୋଇ ନିଷ୍କଲୁଷ
ମୋହ ବାତାବର୍ତ୍ତେ ପତି
ବହୁବାର ନାଥ ମୁହଁ ଗଲି ପଥ ହୁଡି ।୨।

ତବ ନାମ ଧୃବତାରା ଦେଖାଇଲା ପଥ
ନିରାଶ ପରାଣେ କଲା ଆଶାର ସଞ୍ଚିତ

ଦେବ ! ତବ ଜୟଗାନ
ଅକୂଳ ସାଗରେ ଦେଲା କୂଳର ସନ୍ଧାନ ।୩।

ଆଶ୍ରୁ ନ ଥାନ୍ତି ଯେବେ ମୁଁ ତବ ଶ୍ରୀଚରଣ
କର୍ମର କୁଟୀଳାବର୍ତ୍ତେ ଯାଇଥାନ୍ତା ପ୍ରାଣ
ଦେବ ! ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ
ସର୍ବବାଧା ଲଘିବାକୁ ଦିଅ ଶକ୍ତିଦାନ ।୪।

ହୋଇଛି ଆଜି କର୍ତ୍ତବ୍ୟେ ଯେଉଁ ତୃପ୍ତିମାନ
ଭବିଷ୍ୟତେ ନୋହୁ ତାର ପୁନରାବର୍ତ୍ତନ
କର୍ମ ଶେଷେ ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଚରଣ କମଳେ ନାଥ ! ହେଉ ବାରେ ଘେନା ।୫।

ବାଞ୍ଛାକାନ୍ତତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ଵନାଟ୍ୟକାର

ବାଞ୍ଛାକାନ୍ତତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ଵନାଟ୍ୟକାର

ଶ୍ରୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମସ୍କାର

ଏବେ ସଭା ଅବସାନେ
କରିଛୁ ଯେତେକ ତୁଟି ଜଣାଉଁ ଚରଣେ ।୧।

ଅଭିନୟ ଜଣାନାହିଁ, ନ ଜାଣୁ ସଙ୍ଗୀତ
ବାଦ୍ୟନୃତ୍ୟ ଛନ୍ଦତାଳ ଏ ସବୁ ଅଜ୍ଞାତ
ବୃଥା କରିଛୁ ପ୍ରୟାସ
ତୁଟିପାଇଁ ଶ୍ରୀଚରଣେ କ୍ଷମାଦିଅ ନାଥ ।୨।
ଦେଇଛୁ ଯେତେ ପ୍ରେରଣା ଲଗାଉ ଲଙ୍ଘିତ

ଶିଖାଇଛୁ ହାତ ଧରି ରହିଣ ନୈପଥ୍ୟ
ଶେଷେ ଆନନ୍ଦ ସଭାରେ
ଜଣାଉଁ ପ୍ରଣତି ଦେବ ତବ ଶ୍ରୀଚରଣେ ।୩।

ଲଭିଛୁ ଯେତେ ଆନନ୍ଦ ଏ ଶୁଭଲଗନେ
ଅଶ୍ରୁହରି ଆସେ ଏବେ ପରଦା ପତନେ
ଦେବ ନେଉଛୁ ବିଦାୟ
ଆସନ୍ତା ବରଷ ପାଇଁ ଲଭିଣ ପାଥେୟ ।୪।

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ

ବାପ ତ ଆମର ଜଣେ, ଆମେ ସବୁ ପୁଅ ଝିଅ ପରା ତାର,
ଆସରେ ସଭିଏଁ ଆତ୍ମବଳି ଦେବା ଦୁନିଆଁର ନାରୀ ନର ।୦।

ଆମେ ପରା ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ
ଆସ ଭୁଲିଯାଅ ସବୁ ଭେଦଜ୍ଞାନ
ମିଛ ଅହଞ୍ଜାର ଦଳାଦଳି ଯେତେ ମନରୁ ଯାଉ ପାସୋର ।୧।

ସବୁ ସରଜନା, ସବୁ କଳପନା
ଏକା ତ ତାହାରି - ନୁହଇ ଅଜଣା
କରମ ସାଧନେ କାହିଁପାଇଁ ତେବେ ଚିତ୍ତରେ କିନ୍ତୁ ବିଚାର ।୨।

ଆଦରର ସୃଷ୍ଟି ତାର ତ ଜଗତ
ସରବେ ତାହାରି ବଳେ ଆତଜାତ
ହୀନବଳ ସରି କାହିଁକିରେ ତେବେ ତଳକୁ ମଥା ଆମର ? ।୩।

ଏ ଜଗତେ ନର-ନାରୀ ଯିଏ ଯହିଁ
ଲାଗରେ ସରବେ ସେବା-ଧର୍ମ ଧ୍ୟାୟି
ଧର୍ମଧର୍ମ ଅଟଳ, କ୍ଷମାରେ ଧରଣୀ, ବିନୟରେ ତୃଣ ଛାର ।୪।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ହୁଅ ବଜ୍ରସରି
କରୁଣା ତୁଳରେ ପୁଲ ଯାଉ ହାରି
ସକଳ କରମେ ସେହି ଭଗବାନ ସାହାଚି ଏକା ଆମର ।୫।

ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର

ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର
ବାର ବାର ଆଖିମୁଦି ହେଉଥିବ
ତାଙ୍କ ପଦ ଧରିଥିବୁ
ଶୀରିମୁଖ ଅନାଇବୁ ।୦।

ବାର ବାର ମନ ଭୁଲାଇ ରଖିବ
ବାର ବାର ଦୁଃଖ ବେଦନା ଆସିବ
ଉପଦେଶ ଶୁଣୁଥିବୁ
ନାମ କେବେ ନ ଭୁଲିବୁ ।୧।

ବାର ବାର ହାତେ କଷ୍ଟ ପୁଛୁଥିବ
ବାର ବାର ମାଳ ଛିଣ୍ଡି ଯାଉଥିବ
ତଥାପି ତୋଳିବୁ ପୁଲ
ଶୁଛିବୁ ମାନି ତା ବୋଲ ।୧।

କର ଏହିପରି ଆସିବ ସେଦିନ ଯେଦିନ ସକଳ ଭୁଲି
ତାଙ୍କ ପାଶେ ରହି ତା' ପରଶ ପାଇ
ଆନନ୍ଦେ ହସିବୁ ଖାଲି ।୩।

ବାସନା ମୋହର ନାଥ

ବାସନା ମୋହର ନାଥ କର ହେ ପୁରଣ
ଅନାଥର ନାଥ ତୁମେ ଅଧମ ତାରଣ ।୦।

ତୁମେ ମୋର ଧନ ମାନ ତୁମେ ଗଉରବ ଜ୍ଞାନ
କାୟା ସଙ୍ଗେ ଛାୟା ସମ ରହିଥିବି ନିଶିଦିନ ।୩।

ଯେଉଁ ଦିଗେ ଯିବ ଆଖି ସେ ଦିଗେ ତୁମକୁ ଦେଖି
ସାର୍ଥକ କରିବି ମୋର ଜନମ ଜୀବନ ।୧।

ତୁମେ ପ୍ରାଣ ମୁହିଁ ପ୍ରାଣୀ ତୁମେ ମୋ ହୃଦୟ ସ୍ବାମୀ
ତୁମ ଜ୍ଞାନେ ମୁହିଁ ଜ୍ଞାନୀ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ ଜ୍ଞାନ ।୪।

ଚାହିଁ ନାହିଁ ଧନ ସୁଖ ଲୋଡ଼ା ତୁମ ପ୍ରେମ ମୁଖ
ପାଇ ତ ଭୁଲିବି ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦେ ହେବି ମଗନ ।୨।

ତୁମେ ସର୍ବ ସୁଖାଧାର ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ତୁମ ଗୀର
ତୁମ ଅଭୟ ଚରଣ କମଳେ ଦିଅ ହେ ସ୍ଥାନ ।୫।

ବାହୁଡ଼ି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି

ବାହୁଡ଼ି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି !
ଆସିଛି ତୁମ ଦୁଆରେ ।୦।

ସବୁରି ସେନେହ-ବିମୁଖ ହୋଇ ମୁଁ
ସୁଖ ପାଇଛି ତୁମରେ
କଷ୍ଟ ଖୁଷ୍ଟ କେତେ ଫୁଟି ଦେହେ ସତେ
ଯାଇଛି କାଳ ଦୁଃଖରେ ।୧।

ସହି ମୁଁ ଲାଞ୍ଜନା ସକଳ ବେଦନା
ଚାହିଁଛି ତୁମ ପଥରେ
ତୁମରି ଶରଣ କରୁଛି ବରଣ

ମାରୁଛି ଦୟା ଦୁଆରେ ।୨।

ଅପରାଧୀ ହୀନ ଗୁହାରିଆ ହୋଇ
ପଡ଼ି ରହିଛି ଦୁଆରେ
ଇଛା ହେଲେ ଦେବ ଶରଣ ଦୀନରେ
(ଅବା) ଠେଲି ଦେବ ଶ୍ରୀପୟରେ ।୩।

ପଦଧୂଳି କେବେ ଲାଗିବ ମୋ ମାଥେ
ଏହି ଆଶା ଜୀବନର
ପରାଣ ଦେବତା ଅଶ୍ରୁ ଅର୍ଘ୍ୟ ତାଳି
ଜଣାଏ ଅତି କାତରେ ।୪।

ବିଦାୟ ବେଳାରେ

ବିଦାୟ ବେଳାରେ ଆଜି ପିୟ ପଦ ତଳେ
ବେଦନା ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ ପ୍ରଣତି ମୋ ଢାଳେ ।୫।

ପୀରତି ପରଶ ପାଇଥିଲି ଏତେ କ୍ଷଣ
ପାଶୋରି ଥିଲି ମନରୁ ତ୍ରୁଟାପ ଦହନ ।୬।

ଏ ପ୍ରେମ ମିଳନ ପିଠ ଛାଡ଼ି ଯିବାପାଇଁ
ସଂସାର ତାକଇ ଏବେ ତୁହାଇ ତୁହାଇ ।୭।

ଏତେ ପ୍ରେମ ଏତେ ସୁଖ ଛାଡ଼ି ମୁଁ କିପରି
ବିଷୟ ସଂସାରେ ଯିବି ତୁମ ସ୍ମୃତି ଧରି ।୮।

ଯେବେ ଯିବି ସେ ସଂସାରେ କରେ ପଦେ ଅଳି
ଲାଖ ରହୁ ମୋ ଆଖିରେ ତୁମ ରୂପ ଶିରୀ ।୯।

ତୁମକୁ ମୂଳରେ ରଖି କରମ କରିବି
ତୁମରି ସଂସାରେ ରହି ସଂସାର କରିବି ।୧୦।

ଦୁନିଆର ଝୁଞ୍ଚି ଯେବେ ଆସିବ ଘନାଇ
ନ ଛାଡ଼ିବି ତୁମ ପାଦ ଜୟଗୁରୁ ଗାଇ ।୧୧।

ବିଷୟ ବିଷକୁ ଯେବେ ଏ ମନ ଧାଇଁବ
ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ବୋଲି ପରାଣ ବାରିବ ।୧୨।

ତୁମ ପାଶେ ଆସିବାକୁ ଗଣ୍ଡୁଥିବି ଦିନ
ତୁମ ତାକରାକୁ ସଜ ହୋଇଥିବ ମନ ।୧୩।

ସକଳ ତୃଟି ମୋହର କରି ମାରଜନ
ଦୀନନାଥ ତୁମ ପ୍ରେମେ କର ନିମଗନ ।୧୪।

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ
ଖଣ୍ଡିବ ଶମନ ଭୟ ଦୁଃଖ ପରମାଦ ହେ ॥୦

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପଦ ମହିମା
ନାହିଁ ଯା'ର ଶେଷ ସୀମା
ଝରୁଅଛି ଅବିରତ ପଦୁ ମକରନ୍ଦ ହେ ॥୧

ସକଳ ତୀର୍ଥରେ ସାର
ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପଦୁ ପୟର
ସ୍ଵରଧ୍ଵନୀ ଧୋଉଅଛି ଯା'ର ଶିରୀପଦ ହେ ॥୨

ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ
ପାଗଳ ହୁଅରେ ଭାଇ
ଗୁରୁପଦ ଧ୍ୟାୟି ଲଭ ଅମୃତ ସଂପଦ ହେ ॥ ୩

ଗୁରୁଙ୍କ ଚରଣ ଧୂଳି
ଶିରରେ ହୋଇଲେ ବୋଲି
ମହଜିବ ଏ ଜୀବନେ ଅପୂରୁବ ଗନ୍ଧ ହେ ॥ ୪

ବହୁ ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶ୍ଵର
ରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ଶରୀର
'ସର୍ବୋଦେବମୟ ଗୁରୁ' ଭଣିଛନ୍ତି ବେଦ ହେ ॥ ୫

ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ

ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ !
ଠାକୁର ମୋ କଳ୍ପତରୁ
ବନ ଉପବନ ଗଗନ ପବନ
ନିନାଦିତ ଜୟଗୁରୁ ।୦।
ପୁଲକିତ ପ୍ରାଣ ଆକୁଳ ନୟନ
ପ୍ରେମ ଅଶ୍ରୁ ଝରଝର
ମନ ଭଞ୍ଜମତ ଢାଳି ପ୍ରଣିପାତ
ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ଶ୍ରୀପୟର
ଠାକୁର ହେ ତୁମେ ନାହିଁ ଯାଅ ଆନେ
ମୋ ନୟନ ପଲକରୁ ।୧।
ନୟନ ପଲକେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଝଲକ
ଅପରୂପ ମନୁ ହର
ସୁଠାମ ସୁନ୍ଦର ରାଜ ରାଜେଶ୍ୱର
ଅନୁପମ ଯୋଗେଶ୍ୱର
ପ୍ରଭାମୟ କାନ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତାପି
ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଜୟଗୁରୁ ।୨।
ଭକ୍ତ ମନ ପ୍ରାଣ ପୁଲକିତ ଚିତ୍ତ
ପାଶେ ପାଶେ ବିଶ୍ୱପତି

ତରୁଣ ଅରୁଣ ଶୋଭା ପରକାଶ
ସବୁରି ହୃଦେ ଶ୍ରୀପତି
ବକ୍ଷା ମୋର ମନ ଛନ୍ଦା ଚରଣରେ
ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଜଗତଗୁରୁ ।୩।
ପ୍ରେମ ସୁଧା ନିଧି କରୁଣା ବାରିଧି
ଭକ୍ତବନ୍ଧୁ ପରାପୂର
କୃପାଦାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଅଭିଳାଷ
କୃପାବର କୃପା କର
ଜନମ ସାର୍ଥକ ଶ୍ରୀପଦ ସେବାରେ
ସୁମରଣ ଜୟଗୁରୁ ।୪।

ସଂସାର ବିଭବ ସଂସାରେ ରହିବ
ମୋ ପାଇଁ ଅସାର ହୋଇ
ଜୟଗୁରୁ ତାକ ଯିବ ମୋ ସାଥରେ
ପାଦପଦ୍ମେ ଚିତ୍ତ ଥାଇ
ଆକୁଳ ମାଗୁଣି ମୁକତି ଆଶୀଷ
ଝରୁ ତବ ଶ୍ରୀପୟରୁ ।୫।

ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ

ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ
ବିଶ୍ୱ ପ୍ରେମିକ ମୋର
ସବୁ ମୁଁ ବରଜି ଯଦି ଭଲପାଏ
କରିବନି ମୋତେ ପର ।୦।

ଯେଉଁ ନାମ ଧରି ତାକିଥିଲେ ଦିନେ
ସୁଦାମ, ମଧୁମଙ୍ଗଳ
କାନେ କହି ଦିଅ କିପରି ସେ ନାମ
ଗତି ଯାଉଅଛି ବେଳ ।୧।

କହିଦିଅ ମୋତେ ପାରିବିକି ନାହିଁ
ପୀରତି ତୋରିରେ ବାନ୍ଧି
ପୋଷା ଶାରୀ ପରି ରଖି ପାରିବି କି
ମନ ପିଞ୍ଜରାରେ ବାନ୍ଧି
ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ଦରଦୀ-ବନ୍ଧୁ ମୋ
କରି ମୋତେ ସାତପର ।୨।

ନିତି ଦେଖି ଦେଖି ମାୟା ହରିଣୀକୁ
ତୁମକୁ ତ ଭୁଲେ ମୁହିଁ
ନ ଭୁଲିବି କେବେ ବତାଇ ଦିଅ ହେ
ଅଭୁଲା ମନ୍ତ୍ର କହି
ଏତିକି ମାଗୁଣି କରୁଛି ମୁଁ ଅଳି
ହୃଦୟନିଧି ଠାକୁର
ମରଣ ଦୁଆରେ ଆସିବ ହୋଇଣ
ପରାଣ-ବନ୍ଧୁଆ ମୋର ।୩।

କେଉଁ ନାମ ଧରି ତାକିଲେ ଆସିବ
ଖେଳିବ ମୋ ସାଥେ ଖେଳ

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି ହେବାକୁ ପାରି ରେ
ସାହା ଏକା ତୋ ଗୁରୁ ଦେଉ ପାଶୋରି ।୦।

ମିଛ ମାୟା ସଂସାରେ

ଭୂଲି ରହିଛି ତୁରେ
ଆପଣାର ବୋଲୁ ଯାରେ ସେ ତ ଭଗାରୀ ।୧।

ଏ ତୋର ଧନଜନ
ଚିର ନୁହଁଇ ମନ
ଭଭାଇ ଯିବ ପାଣି ଫେଟକା ପରି ।୨।

କିବା ରଜନୀ ଦିନ
ସାର କର ଭଜନ

ସେ ଏକା ଭବାଣ୍ଡର ତାରଣ ତରୀ ।୩।

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ନାମ ତୋର
ଗଳାରେ ମାଳ କର
ହୃଦୟର ଆସନ ସଜାଡି କରି ।୪।

ଯମଦୂତେ ଆସିବେ
କେଶ ତୋ ଓଟାରିବେ
ସେତେବେଳେ କେ ସାହା ହେବ ତୋହରି ।୫।

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ, ଠାବ ଦିଅ ପାଦ ତଳେ
ଭରସା ନ କରି, ଦିନ ଗଲା ସରି
ତାକୁଛି ଆଜି ଆକୁଳେ ।୦।

କେତେ ମାନ ଅପମାନ ସହିଛି ଏହି ଜୀବନ
ସୁଖ ସପନରେ ମାତି କେତେ କାଳ ଗଲା ବିତି
ଦମ୍ଭ ଗଲା ଭାଜି ବୁଝିଲି ମୁଁ ଆଜି
ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ।୧।

କଳଙ୍କ କାଳିମା ଗାର ପୋଛିଦିଅ ଅଳ୍ପ ମୋର
ପଙ୍କଜ ଜୀବନ ପଥ କରିଦିଅ କୁସୁମିତ
ଏ ତିନି ଭୁବନେ ନାହିଁ କେହି ଜଣେ
ସାହା ହେବ ଏତେ ବେଳେ ।୨।

ଜୀବନ କୁସୁମ କହି ମଉଳି ଗଲାଣି ଝୁଟି
ମନ, ଧନ, ବଲଭବ ଅରପିଲି ପାଦେ ତବ
ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଖା ଦେଇ ବାରେ
ତୋଳି ନିଅ ତୁମ କୋଳେ ।୩।

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ
ଦେବ ଯାହା ନେବି ହାତ ପତାଇ
ଜାଣେ ମୁଁ ଅନ୍ତରେ ତୁମ ବିନା ପ୍ରଭୁ
ଜଗତ କରତା ଆଉ କେ ନାହିଁ ।୦।

ବିଶାଦ ପଛରେ ରହିଛି ହରଷ
ଅନ୍ଧକାର ପରେ ଆସଇ ଦିବସ
ତୁମରି ଭିଆଣ ଅଟେ ବର୍ଷ ମାସ
ହସଇ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଯା ଗୁଣ ଗାଇ ।୧।

କଷ୍ଟ ଥାଉ ପଛେ ତୁମ ଛତା ଫୁଲ
ଗୋଟାଇ କରିବି ମୋର ଗଳାହାର
ଲିଭାଇ ନ ଦେବି ହୋମର ଅନଳ
ଦେଉ ଅବା ଯେତେ ଅନ୍ତର ଦହି ।୨।

ଆସୁ ଯେତେ ଝୁଟ ମୁଣ୍ଡ ଦେବି ପାତି
ପ୍ରଳୟ ହୁଙ୍ଗାରେ ପତାଇବି ଛାତି

ଗାଳି ନ ପାରିବି ହୁତାଶନ ତାତି
ଦୃଢ଼ ଥିବି ତୁମ ମହିମା ଗାଇ ।୩।

ବାସନା ଯଦି ବା ନ ହୁଏ ପୁରଣ
ନ ମଣିବ ମୋର ପୂଜା ଅକାରଣ
ନ ଗାଇବି କେବେ ବିଦ୍ରୋହର ଗାନ
କେବେ ହେବି ନାହିଁ ମୁଁ ଆଶାହୀନାଟୀ

ତୁମେ ଯେ ମଙ୍ଗଳ ମଙ୍ଗଳ କରତା
ଚିର ଶାନ୍ତିପଦ ସର୍ବ ସୁଖ ଦାତା
ନ ଭୁଲିବ କେବେ ତୁମରି ମମତା
ନାତୁଥିବି ତୁମ ମହିମା ଗାଇ ।୫।

ତୁମ ଇଚ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ଏ ଜୀବନେ
ଥାଏ ବା ସଉଧେ କଷ୍ଟକିତ ବନେ
ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ କିଛି ତୁମ ବିନେ
ମରେ ଯେହ୍ନେ ତୁମ କରୁଣା ପାଇଁ ।୬।

ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ

ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ
ଭିଖାରୀରେ ଭିଖ ଦିଅ,
ଡାକିଲା ପରି ମୁଁ ଡାକି ନାହିଁ ବୋଲି
ବିମୁଖ ତୁମେ ନ ହୁଅ ।୦।

ଅପରାଧ ତ ମୋ ଜୀବନର ସାଥୀ
ତୁମେ ତ କ୍ଷମାସାଗର,
ପତିତ ବୋଲି ମୁଁ 'ପତିତ-ପାବନ'
ନାମଟି ସିନା ତୁମର
ମିଛ କି ଏ କଥା ଦିଅ ? ।୧।

ଦୀନଜନ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ପରା ତୁମେ
ବୋଲାଉ ହେଉଛ ଭବେ,
କାହିଁକି ମାନିବି ମୋ ପରିଅଧମେ
ତାରି ନ ପାରିଲ ଯେବେ
ଏ କଥା ବୁଝାଇ କୁହ ।୨।

ଭକତି କାହାକୁ କହୁଛି, ସେ କଥା
ଶିଖି ନାହିଁ କାଣିବାଏ,
ଜାଣିବାରେ ମୋର ଯାଇ ନାହିଁ ଦିନେ
ଦେଉଳ ଦୁଆର ଯାଏ
ସେ ରାହା ମୋତେ ବତାଅ ।୩।

କି ବୋଲି ଡାକିବି କିଭଳି ଡାକିବି
କି ବୋଲିଲେ ତୁମେ ଶୁଣ
ଘୁମେ ଜାଗରଣେ ଯେବେ ମୁଁ ଡାକିବି
ମୁଦି ଦେବ ନାହିଁ କାନ ।
ଯେତେ ଦୂରେ ଯହିଁ ଥାଅ ।୪।

ପଥର ଭିଖାରୀ ଏତିକି ମାରୁଛି
ପତିଦାତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ,
ଭକତି ରସରେ ଜଠର ପୁରାଅ
ନ ହୁଅ ଆଉ କୁପଣ
ଦାତା-ପତାକା ଉଡାଅ ।୫।

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ ତୁମ ସ୍ନେହ ଅସୁମାରୀ
ଆଖି ତଳୁ ପୋଛି ଦେଇ ତପତ ବେଦନା ବାରି ॥୦

ବୁଡି ଯାଉଥିଲି କଳୁଷ-ପଙ୍କଜ ଜଳେ
ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛ ତୁମରି ମମତା କୋଳେ
ପ୍ରେମ-ପାଶେ ବାନ୍ଧିଦେଇ କାତକୁ କାଷ୍ଠନ କରି ॥୧

ଦରଶନ ଦେଇ ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲି
ଆଶିଷ ଚନ୍ଦନ ମଥାରେ ମୋ ଦେଇ ବୋଲି
ଏ ସଂସାର ମରୁପଥେ ଚଲାଉଛ ହାତଧରି ॥୨

ଏତିକି ଗୁହାରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ
ଦରଶନ ଦେବ ଜୀବନର ସଂଜ ବେଳେ
ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ସେ ଦିନକୁ ଆଶା କରି ॥୩

ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ

ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ ଏଇ ସେଇ ବୃନ୍ଦାବନ
ଏଇତ ସେଇ ବରଜବିଧୁ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ ।୦।

ଏଇତ ସେଇ ଯମୁନା କୁଳ ଏଇ ସେଇ କୁଞ୍ଜବନ
ଏଇତ ସେଇ ଶିଖିତୁଳିଆ ରାଧିକାର ପ୍ରାଣଧନ
ଏଇତ ସେଇ ରାସ ରସିକ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ ।୧।

ଏଇ ଶୁଭୁଛି ବଂଶୀ ସ୍ବନ ରାଧା ରାଧା ନାମ

ଯମୁନା କୁଳ ଉଛୁଳି ଉଠେ ଶୁଣି ସେଇ ମଧୁ ତାନ
କଳାକାହ୍ନୁର ନୂପୁର ଧ୍ବନି ଶୁଭୁଅଛି ଅବିରାମ ।୨।

କେଳି କଦମ୍ବ ମୂଳରେ ଦେଖ ସେ ମନମୋହନ
ଅଧରେ ଶୋଭେ ମୋହନ ବଂଶୀ କରଇ ଉଚ୍ଚାଟନ
ତିଭଙ୍ଗପାଣିରେ ଉଭା ଆଜି ଭକ୍ତ ପ୍ରାଣ ଧନ
ଗୋପୀମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଶୁଣ ଗାନ ।୩।

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୁରଲୀ ବାଜିଲା

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୁରଲୀ ବାଜିଲା
ଅପୂର୍ବ ଲଗନ ଉଠିଲା ବିକଶି

ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନେ କୋକିଳ ଗାଇଲା ।୦।

କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ଚରୁତାଳେ ବିହଗର କୁଜନ
ବାସପୁଲ ମହକରେ ମଧୁପର ଗୁଞ୍ଜନ
ଶୀତଳ ସମୀର ବହେ ଧୀର ଧୀର
ଗୋବିନ୍ଦ ପଦ ବନ୍ଦନା କଲେ ବ୍ରଜବାଳା ।୧।

କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସୁବେଶ କରି ଗୋପବାଳୀ
ଚରଣ ପୂଜିଲେ ଦେଇ ହୁଳହୁଳି
ଧୂପଦୀପ ଗନ୍ଧ ଅରପିଲେ ନୈବେଦ୍ୟ
ବନମାଳୀ ଗଲେ ଦେଲେ ବନ ପୁଲମାଳା ।୨।

ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଲେପିଲେ ଭକତି ତିଳକ
ଯା ଯୋଗେ ସୀମନ୍ତ ଦିଶେ ଜକ ଜକ
ଗୋପାଙ୍ଗନା ପ୍ରାଣେ ଭରିଲା ପୁଲକ
ପ୍ରେମ ମନ୍ଦାକିନୀ ଧାର ପ୍ରଖର ହୋଇଲା ।୩।

ତାରାଗଣ ମଧ୍ୟେ ଯେହ୍ନେ ଶଶଧର
ଗୋପୀଙ୍କ ଗହଣେ ଶ୍ୟାମ ନଟବର
ଅପରୂପ ଶୋଭା ମୁନିଜନ ଲୋଭା
ମଦନ ମୋହନ ରୂପ ଜଗତ ମୋହିଲା ।୪।

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା
ଶୁଣ ଅବା ନ ଶୁଣ ତୁ ପସରା ନାହିଁ ମୋ ଜମା ।୦।

କୋଳ ଛଡ଼ା କଲୁ ମୋତେ
ଭୋଗାଇଲୁ ଦୁଃଖ ଯେତେ
ଏବେ ହେଲେ ଆହା ବୋଲି ସାହା ତ ନ ହେଲୁ ତୁ ମା ।୧।

ଦୟା ନ କଲେ ନ କର
କର ପଛେ ସାତ ପର
ନ ନିଅ ମୁଖରୁ 'ମୋର' ମାଆ ଡାକ ହରି ଉମା! ।୨।

ପଥର ରାଜାର ଝିଅ
ପଥରେ ଗଢ଼ା ତୋ ଦେହ
ତୁ କାହୁଁ ପାରିବୁ କରି ସନ୍ତାନର ଦୋଷ କ୍ଷମା ।୩।

ନ ଧର କୋଳରେ ତୋର
ଏତିକି ମାତର କର
କାନି ପଶତ ଛାଇରୁ ଦୂରେ ତୁ ତଡ଼ି ଦିଅନା ।୪।

-

ମନ ତାଲ ନିଜ ନିକେତନେ

ମନ ତାଲ ନିଜ ନିକେତନେ
ସଂସାର ବିଦେଶେ ବିଦେଶୀର ବେଶେ ଭ୍ରମ କିବା ଅକାରଣେ ।୦।

ବିଷୟ ପଞ୍ଚକ ପୁଣି ଭୂତ ଗଣ
ପଞ୍ଚଦିଗେ ତୋତେ କରେ ଆକର୍ଷଣ
ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଫନ୍ଦେ ପଡ଼ି ଅଚେତନ ଭୁଲିଲୁ ଆପଣା ଜନେ ।୧।

ସତ୍ୟପଥେ ମନ କର ଆରୋହଣ
ଜ୍ଞାନାଲୋକ ଜାଳି ତାଲ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ସଙ୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଖ ପୁଣ୍ୟ ଧନ ଗୋପନେ ଅତି ଯତନେ ।୨।

ଲୋଭ ମୋହ ଆଦି ପଥେ ଦସ୍ୟୁ ଗଣ
ପାଛର କରନ୍ତି ସର୍ବ ସୋହରଣ
ପରମ ଯତନେ ଲଗାଅ ପ୍ରହରି ଶମ ଦମ ବେନି ଜନେ ।୩।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ନାମେ ଅଛି ପାଛଧାମ
ଶ୍ରୀକ୍ଷ ହେଲେ ତହିଁ କରୁବୁ ବିଶ୍ରାମ
ପଥଭ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ଦେଖାଇବେ ପଥ ସେ ପାଛନିବାସି ଗଣେ ।୪।

ଯଦି ଦେଖୁ ପଥେ ବିଭିଷିକା ଘୋର
ପ୍ରାଣ ପଣେ ଦିଅ ଦୁହାଇ ପ୍ରଭୁର
ସେ ପଥେ ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପ, ଯମ ଡରେ ଯା ଶାସନେ ।୫।

ମନତାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାର୍ଥ ଥରେ ଫେରି

ମନତାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାର୍ଥ ଥରେ ଫେରି ରେ
ମୁଁ ଯେ ଦୁଆରେ ତୋର ଭିଖାରୀ ରେ ।୦।

ତୁ ତ ପଠାଇଲୁ ଏ ଜଗତେ ସାଇଁ
ତୋ କରମ ସିନା ସାଧିବାର ପାଇଁ
କିଏ ଦେବ ତେବେ ଏ ଦେହେ, ଏ ମନେ ବଳବସ୍ତୁ ମୋର ଭରି ରେ ।୧।

ରାତିପରେ ଦିନ ତୋର ସରଜନା
ଦୁଃଖକୁ ସୁଖକୁ ତେବେ କି ଶୋଚନା

ମାଟି ମୁଁ ତ ତୁ'ସେ ପାରଖା କୁମ୍ଭାର ଗଢ ତୁ ତୋ ମନ ପରି ରେ ।୨।

କଥା ନ କହି ତୁ ମଥା ହଲାଇ ଦେ,
କଟାଳ ଆଉ ମୁଁ ନ କରିବି ପଦେ
ଅରଜ ମୋର ତୁ ଘେନ ଦୟାନିଧି ! ଦେବି ଲାଞ୍ଜ ଆଖିବାରି ରେ ।୩।

ମାଗୁନାହିଁ ଧନ, ମାଗୁନାହିଁ ଜନ
ମାଗୁନାହିଁ ମାନ, ବସନ-ଭୂଷଣ
ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ତୋ ଦୁଆରେ ଖାଲି ମାଗୁଛି ମୁଁ ନଭକରି ରେ ।୪।

ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ

ମନ, ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ରେ
ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ
ତୋର ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲ ଖୋଲ ରେ ।୦।

ସଂସାର ମାୟା ବନ୍ଧନ କଠୋର କଠିନ
ଫିଟାଇ ଦେବାକୁ ସେତ ଦେବେରେ ସନ୍ଧାନ
ସଂପଦେ ବିପଦେ ଗୁରୁନାମ କର ସାର ।୧।

କି ଛାର ମରଣ ଡର ଘେନରେ ଶରଣ
ଗୁରୁ ଗଢିଦେବେ ହେଲେ ଅମୃତ ସୋପାନ
ମୁକତି ପଥର ସେ ଯେ କମକାରିଗର ।୨।

ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗେ ବିରାଜିତ ବ୍ରହ୍ମ ସନାତନ
ଘେନାଇଁ ଦେବେ ନୟନେ ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଜନ
ହେରିବୁ ତୁ ଜ୍ୟୋତିରୂପ ପରମ ସୁନ୍ଦର ।୩।

ପାହୁଣ୍ଡ ମାତର ଗଲେ ତାଙ୍କ ପାଶେ ଧାଇଁ
ସହସ୍ର ଯୋଜନୁଁ ଆସି ନେବେ ସେ କୋଳାଇ
ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର କେହି ଆପଣାର ।୪।

ପତିତପାବନ ସେ ଯେ ଅଧମ ତାରଣ
ଅଗତିର ଗତି ଗୁରୁ ନାମର ସୁରଣ
ଦୟାଳୁ ପଣରେ ନାହିଁ କେହି ସମତୁଲ ।୫।

ମନନ ପିଆନ ଜ୍ଞାନ

ମନନ ପିଆନ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ଏକା ରଞ୍ଜନିଧି
ଦୁନିଆର ସୁଖ ଦଃଖ ସବୁ ତ ତୁମରି ବିଧି ।୦।

ତୁମ ପାଶ ଛାଡି କାହିଁ ଯିବା ପାଇଁ
କେବେ ହେଲେ ମୋର ପାଦ ନ ଚଳଇ
କର ତାହେଁ ମୋର ଧରିବାକୁ ଲୋଭେ ତୁମରି କମଳ ପଦ ନିରବଧି ।୧।

ତୁମ ନାମ ବିନେ କେବେ ଆଉ କିଛି
ଶୁଣିବାକୁ ମୋର କାନ ନ ଚାହୁଁଛି
କଣ୍ଠ ତାହେଁ ଖାଲି ତୁମ ଗୀତ ଗାଇ ପାଗଳ ହେବାକୁ ଗଲା ସାଧି ସାଧି ।୨।

ହୃଦୟ ମୋ ଲୋଡେ ତୁମ ଆଲିଙ୍ଗନ
ଶିର ମୋର ବାହେଁ ତୁମରି ତୁମ୍ଭନ

ଆଖି ବାହେଁ ନିତି ତୁମରି ମୁରତୀ ହେଉଥିବ ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ବନ୍ଦି ।୩।

ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ

(ମୋର) ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ !
ଚରଣ ତଳରେ ମିଶାଅ ଛାଇ ପରାଣ ।୦।

ପାଷାଣ ହିଆ ମୋ ଯାଉ ହେ ତରଳି
ସେହି ନୀରେ ଦେବି ଚରଣ ପଖାଳି
ଅନ୍ଧ ନୟନ ନିରେଖିବ ତାହା
ଘେନାଅଁ ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଜନ ।୧।

ଦି' ଦିନିଆ ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ
ବୁଝି, ବୁଝୁ ନାହିଁ ଛାଇ ଏ ବନ୍ଧନ
ଜୀବନେ ମରଣେ ଜନମେ ଜନମେ
ତୁମେ ତ ପରାଣ ଧନ ।୩।

ଧନ, ଜନ ତୁଚ୍ଛ ଗରବ, ସରବ
ନାମ ତଳେ ତବ ପାଉ ପରାଉବ
ମାୟା କୁହୁକରେ ଯାଦୁକର
ଘେରା ସପନ କର ଭଞ୍ଜନ ।୨।

ପାଶୋରା ବୁକୁରେ ପାଷାଣର ଗାରେ
ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ଅଲିଭା ଅକ୍ଷରେ
ଗାରି ଦିଅ ଖାଲି କରୁଣା ସାଗର
ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ।୪।

ମନର ଠାକୁର ଆଜି

ମନର ଠାକୁର ଆଜି ମନ କଥା ଘେନା କର
କହିବି କହିବି ବୋଲି ଅକୁହା ରହିଛି ମୋର ।୦।

ନବଘନ କମ ଠାମ ନିରେଖୁ ଥିବି ମାତର ।୨।

ଆୟୁ ଧନ ମାନ ଜନ
ମାଗୁ ନାହିଁ ଜୀବଧନ
ଭିକାରିରେ ଦୟାନିଧି ଚରଣ ଛତା ନ କର ।୧।

ମୁକ୍ତ ଥିବ ମୁଖ ମୋର
କଷ୍ଟରେ ନ ଥିବ ସୁର
ଏ ରସନା ରତୁଥିବ ତୁମରି ନାମ କେବଳ ।୩।

ଶୁଣ ହେ ମନମୋହନ
ମୁଦା ଥିବ ଏ ନୟନ

ତନୁ ହରାଇ ଚେତନ
କରୁଥିବ ଆଲିଙ୍ଗନ
ଅରୁପ ସ୍ୱରୂପ ତବ ପ୍ରେମେ ହୋଇ ଜରଜର ।୪।

ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ

ମନରେ ଗୁରୁତତ୍ତ୍ୱକୁ ଚିତ୍ତେ ଚିତ୍ତ ନିରତ

ଅକ୍ଷର ନୁହଁଇ ଅକ୍ଷୟ ବୀଜ ସେ

ଗୁରୁଦତ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଉପଦେଶାମୃତ

ମନ୍ତ୍ର ରାଜ (ବୋଲି) ବେଦ ପୁରାଣେ ଖ୍ୟାତ ।୨।

କରମେ ଲଗାଅ ଅନବରତ ।୦।

ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ଚଉଦ ଭୁବନେ

କହ କେ ସାଧକ ଲଭିଛି ସତ୍ୟ

ଗୁରୁ ସେବା ପଞ୍ଚଳ ବିକଶିବ ଜ୍ଞାନ

ଅନ୍ତର ଚିତ୍ତ ତୋ ହେବ ସଂଯତ ।୧।

ଗୁରୁନାମ ରତ୍ନ ମୁକତି ପସରା

ଅକ୍ଷର ନ ମଣ ବିବେକୀ ଚାଟ

ଗୁରୁ ପାଦୋଦକ ପ୍ରୟାଗୁ ପବିତ୍ର

ପାନ କର ଯେତେ ଶରଣାଗତ

ଗଙ୍ଗା, ଗୟା, କାଶୀ, ପୁରୀ, ବାରାଣସୀ

ଗୁରୁ ପଦେ ଠୁଳ ସକଳ ଚୀର୍ଥ ।୩।

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ସେବାକୁ କର୍ମ ମନେ କଲେ

ସେବା ଭାବ ତୋର ହୋଇବ ବ୍ୟର୍ଥ

ଦେବଙ୍କୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ସୁଲଭ

ସଦ୍‌ଗୁରୁ ସେବକ ଜୀବନମୁକ୍ତ । ୪।

ସାଧାରଣ ଭାବ ନୁହେଁ ଉଚିତ

ଭକ୍ତ ବେଶରେ ଲୀଳା ଖେଳା କରେ

ଗୁରୁଗତ ପ୍ରାଣ ଭକ୍ତ ଜନଙ୍କୁ

ନର ଦେହେ ନାରାୟଣ ସାକ୍ଷାତ । ୫।

ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ

ମନରେ ବନ୍ଦନ କର ତୁ ଅବିରତ
ମାଗ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦେ ଶରଣ ପସାରି ହାତ । ୦।

ସରଗ ବିହାରୀ ସେହି ତୁଳନା ଯା ଭବେ ନାହିଁ
ପରମାନନ୍ଦେ ମଗନ ହୋଇ କର ତା ପୂଜନ
ଆଦ୍ୟ ବନ୍ଦନ ଯେ ସେହି ହୁଅ ତୁ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତ । ୧।

କର ସଂକେତ ମାତର ଲଭି କରୁଣାରେ ଯା'ର
ଭବ ସାଗର ଦୁଷ୍ଟର ପାଲଟେ ଗୋସ୍ତଦ ଛାର
ତରିବାକୁ ଆଶଙ୍କରି ଭକ୍ତ ଲୋଡେ ନିରତ । ୨।

ସେବ ଶ୍ରୀନିଗମାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀଚରଣ ଅରବିନ୍ଦ
ଭବ-ଶୋକ-ତାପ-ମାୟା ପରଶିବ ନାହିଁ କାୟା
ସେହି ନାମ ସୁମରଣେ ଦିଅ ନିଶିଦିନ ଚିତ୍ତ । ୩।

ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି

ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି
ଗୁରୁ ଗୀତି ଭୁଲନାରେ
ସଂସାର ଧନ ସଂପତ୍ତି ମିଛ ମାୟା ଛଳନାରେ । ୦।

ଗଲା ବେଳେ ପ୍ରାଣପକ୍ଷୀ
ଗୁରୁ ଥିବେ ଏକା ସାକ୍ଷୀ
ସେ ଏକା ପାରିବେ ରଖି କର ନାହିଁ ଭାବନାରେ । ୨।

ମୁଖେ ଭକ୍ତ ଗୁରୁ ନାମ
ପୁରିବରେ ମନଞ୍ଜନ
ତୁଟିବ ଭବ ବନ୍ଧନ ପୁରିଯିବ କାମନାରେ । ୧।

ଗୁରୁଦତ୍ତ ବୀଜମନ୍ତ୍ର
ଚିତ୍ତେ ଚିନ୍ତ ଅବିରତ
ପୁରିବରେ ମନୋରଥ ଅକ୍ଷାରେ ତୁ ହୃତନାରେ । ୩।

ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ

ମନ ବାସନା ଭରି ହରି ନାମ ଗାଅ
ଆସ ନାରୀ ନର ବୁଲି ଘର ଘର ହରିନାମ ବାଜିଦିଅ । ୦।

ହରି-ପ୍ରେମ-ସୁତା ଭକ୍ତିରେ ଗୁଛା ମାଳ କଣ୍ଠରେ ପିନ୍ଧାଅ । ୨।

ମାତି ହରିନାମ ପ୍ରେମବଶରେ
ଚାଖି ହରିନାମ ସୁଧାରସରେ
ନ କରି ବିଚାର ପର ଆପଣାର ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହୁଁ । ୧।

ସଦ୍‌ଗୁରୁ ସେବକ ହୁଅ ନିରତ
ସେ ଏକା ଜଗତେ ଅତି ମହତ
ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ବେଦନା ଘୁଞ୍ଚାଇ ନାମ-ପାରାବାରେ ବୁଡି ତୁ ରହ । ୩।

ସୁଗନ୍ଧି ଜନକ କମଳ ସମ
ତହିଁରେ ରଞ୍ଜି ହରିଗୁଣ ଗ୍ରାମ

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର

ମନେ ମୋର ଚିର ଜାଗେ ହେ ଠାକୁର,
ତୁମେ ମୋର, ମୁଁ ତୁମର
ପରାଶର ତୁମେ ପରାଶ, ସକଳ
ଜାଣି ତୁମେ ବ୍ୟଥା ହର । ୦।

ତୁମ ସରି ମୋର କିଏ ଅଛି ଆଉ

କିଏ ସେ ସହିବ ଜୀବନର ଦାଉ ?
ସେଥିଲାଗି ସିନା ସବୁ ଅଧିକାର
ତୁମରିପରେ ମୋହର । ୧।

ପରାଶର ତୁମେ ପରାଶ ଦେବତା
ଲୁଚି ରହି କାହିଁ, ନ କହୁଛ କଥା

ଦିବସ ରଜନୀ ନିଶ୍ୱାସେ ପ୍ରଶ୍ୱାସେ
ଖେଳ ତୁମେ ନିରନ୍ତର ।୨।

କିଏ ଭଲ ଜଗୁଥାଳ ।୩।

କିଏ ସତେ ଆଉ ପିଛୁଳା ପାସୋରା -
ଆଖିରେ ମୋ ଆତେ ଚାହିଁ ରହେ ଭଲ?
ଚିରଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରୀ ସମାନ

ତୁମ ପ୍ରେମଭାର ସତେ ଅତୁଳନ
ସହିବି କିପରି ଭାବୁଛି ଏ ମନ
ମାଗୁଛି ଏତିକି ତୁମ ଦିଆ ପ୍ରେମ
ମଥାରେ ତୋଳିବା ବଳ ।୪।

ମନୁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା

ମନୁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା
ଯେଉଁ ଦିନ ଯିବୁ ଏ ସଂସାର ଛାଡି
ସେ ଦେଖୁ ଆସିଲେ ତକା ॥୦।।
ଚିର ସହଚର ଭାବିଛୁ ଯାହାଙ୍କୁ
ସେ ତ ଅଛେଇ ଦିନିଆ
ଦାରା ସୁତ ଧନ ବାନ୍ଧବ ସ୍ୱଜନ
ମିଛ ସବୁ ଦିଆ ନିଆ
ବିପଦେ ନଦେବେ ଦେଖା ॥୧।।
ଏ ସବୁ ବରଜି ଗୁରୁ ନାମ ଭଜି
ମଜି ରହ ଭୁଲ ମନ
ଅଥଳ ସଂସାର ସାଗର ନାଆରେ
ନାଉରିଆ ଗୁରୁ ଜାଣ

(ତିଳେ) ନକର କାହାକୁ ଶଙ୍କା ॥୨।।

ଜନମ କାଳରେ କାନ୍ଦୁଥିଲୁ ତୁହି
ହସାଇ ବନ୍ଧୁ ସୋଦର
ଏମିତି କରମ କରତୋ ପାଇଁକି
କାନ୍ଦିବେ ସାରା ସଂସାର
(ତୁହି) ହସି ହସି ଯିବୁ ଏକା ॥୩।।
ପଥ ହରାଇ ତୁ ବିପଥରେ ଗଲେ
ହାତ ଧରି ନେବେ ଟାଣି
ମୁକତି ଚିକଟ କାଖେ ଧରି ଆଶ୍ଚ
ଗୁରୁ ନାମ ହୁଅ ଗୁଣି
(ଦେଖି) ଶମନ ହେବ ତାଟକା ॥୪।।

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଦୀନ ଗୁହାରି
(ମୁଁ ଯେ) ଆଶରା ମାଗୁଛି ତୁମ ଶ୍ରୀପଦ ଧରି ।୦।
ଜନମ ଜନମ ଧରି ଆସିଛି ମୁଁ କେତେ ଘୁରି
ସ୍ୱରୂପ ଦେଇ ପାଶୋରି ତୁମକୁ ଗଲି ବିସୋରି
ପାରିବି କି ଶେଷ ପଥେ ତୁମକୁ ଧରି ? ।୧।
ଏ ଜୀବନେ ଯେତେ ଜ୍ଞେଷ ନାହିଁ ନାହିଁ ତାର ଶେଷ
ଲଭିଲେ ତୁମ ଆଶିଷ ପରାଶୁ ଘୁଞ୍ଚିବ ତ୍ରାସ
ପାରିବି କି ଦୟାମୟ ! ସେ ଆଶା କରି ? ।୨।

ଦେଖୁଅଛି ନେତ୍ରଭରି ସଂସାରେ କେଉଁ ପରି
ସ୍ୱାର୍ଥରେ କଳହ କରି ବିଷ ଦିଅନ୍ତି ଭରି
ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥ ନେବି ମୁଁ ବରି ।୩।

ଲୋଭ ମୋହ କ୍ରୋଧ ଇର୍ଷା ଏ ସକଳ କରି ଆଶ୍ରା
ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ବଳେ ତୃଷ୍ଣା ଉତଳ ପରାଶୁ ହଂସା
ଅପାସୋରା ସ୍ନେହ ତୁମ ହେଉଛି ଝୁରି ।୪।

ତୁମେ ମୋର ସର୍ବ ବଳ ତୁମେ ହିଁ ମୋର ସମ୍ବଳ
ତୁମ ଚରଣରେ ଠୁଳ ସର୍ବ ସିଦ୍ଧି ପୁଣ୍ୟ ଫଳ
ରଖ ମୋତେ ତୁମ ଭାବେ ବିଭୋର କରି ।୫।

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି
ମନ ଉପବନ୍ଧୁ ସୁବାସ କୁସୁମ ତୋଳି
ଚରଣ ସୁମରି ସଜାଇ ବରଣ ତାଲା

କେତେ ଦିବାନିଶି ଉଜାଗରେ ବିତିଗଲା
ଏବେ ମନ୍ଦ ଅନୀଳ ଛନ୍ଦରେ ତୁମ ଗନ୍ଧ ବାରିଲି ପ୍ରିୟ
ମୋତେ ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ।୧।

ଅନ୍ଧ ମୁଁ ବୋଲି ଛନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ
 ବନ୍ଧା ଆଖି ମୋ ଖୋଲି ଦିଅ ଅଳି ସାଇଁ
 ମୋ ଶେଷ ସନ୍ଧ୍ୟା ବନ୍ଧ୍ୟା ନ କର ଆଉ
 ପରସନ ହୁଅ ଜଞ୍ଜଳ ଦୂର ହେଉ
 ଏବେ ବନ୍ଧନହୀନ କରି ବନ୍ଧନ ଘେନ ହେ ପରାଶପ୍ତିୟ !
 ମୋତେ ଆପଣାର କରି ନିଅ । ୨।

କଅଁଳ ସକାଳ ଅରୁଣ କିରଣ ରାଗେ
 ଅଞ୍ଜଳି ପାତି ଭକତି ପୀରତି ମାଗେ
 ଅଳପ ନୁହେଁ ତ କଳପ ଗଲାଣି ବିତି
 ସଞ୍ଜଳପ ମୋର ଅସରା ପୁନେଇଁ ରାତି
 ଏବେ ମଧୁ-ଆନନ୍ଦ-ଲଳିତ ଛନ୍ଦେ ଗାଇବି ମୁଁ ତୁମ ଜୟ
 ମୋତେ ମଧୁମୟ କରି ଦିଅ । ୩।

ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଶର କଥା

ମରମର ବ୍ୟଥା ପରାଶର କଥା
 ଅନ୍ତରଯାମୀ ସେ ଏକା ଜାଣନ୍ତି
 ତାଙ୍କ ବିନେ ଆଉ କାହାରେ କହିବି
 ସଂସାରେ ମୋ ଆନ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ୦।

ନିଶି କି ଅବା ବାସର
 ସେ ଯେ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ମୋର
 ତା' ବିହୁନେ ଦୃଷ୍ଟହାରୀ କାହାନ୍ତି । ୨।

ହୃଦୟ ମଝିରେ ମୋର
 ଶୁଭେ ଯା ମୁରଲୀ ସ୍ଵର
 ବେନି କର ଯୋଡି କହେଁ ବିପତ୍ତି । ୧।

ସଦା ମାନସ ମନ୍ଦିରେ
 ପୂଜିବି ଏକା ତାହାରେ
 ଅରପି ମନର ଚିର ଭକତି । ୩।

ମହାବାହୁ ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର

ମହାବାହୁ
 ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର
 କୃପା ବହି ଦିଅ କରି ଦୟାମୟ
 ଏ ମୋର କାନ ବଧିର ହେ । ୦।

ଦୁନିଆଁ ଅନ୍ଧାରେ ନ ବୁଲିବି ଘୂରି
 ଦିଅ ଦିଅ ମୋତେ ତୁମେ ପଞ୍ଜୁ କରି
 ଦୁଆରେ ତୁମରି ପତି ରହିଥିବି
 ପୁରାଅ ବାଞ୍ଛା ମନର ହେ । ୨।

ଆଉ କିଛି ବେନି କାନ ନ ଶୁଣିବ
 କେବଳ ତୁମରି ମୁରଲୀ ଶୁଭିବ
 ତୁମ ବାଣୀ ଖାଲି ବାଜୁଥିବ କାନ
 ତୁମରି ନାମ ମଧୁର ହେ । ୧।

ଜଗତରେ ଯେବେ ସକଳେ ଭୁଲିବେ
 ସୁଖରେ ଦୃଷ୍ଟରେ କେହି ନ ବାହିବେ
 ସେତିକି ବେଳରେ ତୁମ ପାଦତଳେ
 ରଖ, ଏ ମିନତି ମୋର ହେ । ୩।

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ
 ତୁମରି ସେବାରେ ତୁମରି ପୁଜାରେ ଦିନକାଳ ବିତି ଯାଉ । ୦।

ତୁମରି ମୂରତି ଚକ୍ଷୁ ଦିନରାତି ଦେଖି ଶାନ୍ତି ପାଉଥାଉ । ୨।

ତୁମେ ଯେଉଁ ପରି ହୋଇବ ସନ୍ତୋଷ
 ସେହିପରି କର୍ମେ ବଳୁ ମୋ ମାନସ
 ତୁମେ ସଦଗୁରୁ ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ ଏ ବିଶ୍ଵାସ ହୃଦେ ରହୁ । ୧।

କାମିନୀ କାଞ୍ଚନ ଧନ ଜନ ବିଭ
 ସଂସାର ମାୟାରେ ନ ହୁଏ ଆସକ୍ତ
 ତୁମରି ଭଜନ ଜୟଗୁରୁ ନାମ ମୁଖ ସଦା ରଖୁଥାଉ । ୩।

ତୁମେ ମୁକ୍ତି ଦାତା ସର୍ବମୟ କର୍ତ୍ତା
 ତୁମେ ଥିଲେ ପାଶେ କାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତା

ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଶ୍ରୀଚରଣେ
 ଏଇ ଭାବ ସଦା ଜାଗୁ ମୋର ମନେ

ଶୟନେ ସ୍ବପନେ ଅବା ଜାଗରଣେ ନାମ ଜପା ମାଳା ହେଉ । ୪।

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ
ଜାଣି ମୁହିଁ ଜାଣୁନାହିଁ ତୁମେ ଜୀବ କାରଣ । ୧।

ଏତିକି କରୁଣା କର କଣ୍ଠେ ମୋର ସ୍ବର ଭର
ସବୁ ଭୁଲି ତୁମ ନାମ କରୁଥିବି ଗାୟନ । ୪।

ନାହିଁନାହିଁ କେହି ମୋର ଏ ସଂସାର ମାୟାଘୋର
ହରବର କରୁଛନ୍ତି ଭଗାଉଁ ଛଅଜଣ । ୨।

ଅଧମ ଜନର ସାହା ତୁମେ ଏକା ଚଉବାହା
ବିଜେକର ପାତି ଅଛି ତୁମଲାଗି ଆସନ । ୫।

ଚିତ୍ତରେ ଚିନ୍ତିବି ବୋଲି ଦଣ୍ଡେ ଯେବେ ବିଚାରିଲି
ଚଞ୍ଚଳ ଏ ଚିତ୍ତ ଥାଇ କରେ ସଦା ବାରଣ । ୩।

ଘର କରି ଜଗତରେ ଥିବି ତୁମରି ଦୁଆରେ
ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ସେବୁଥିବି ତୁମ ଚରଣ । ୩।

ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର

ମାଗେ..... ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର
ବରଣ କରି ଚରଣେ ପ୍ରଣମେ ବାରବାର । ୦।

ନୟନ ନୀଳନଶି ଭୁବନର ରଞ୍ଜନ
ଚାହାଣୀ ମନୋହର ପରାଣ ନନ୍ଦନ
ନିଖିଳ ଭୁବନର ଆନନ୍ଦ ପାରାବାର । ୨।

ଜିତ ବର ବରନ ସିତ ସରସଦଳ
କମଳ ଢଳଢଳ ଅମଳ ପଦତଳ
ମୋ ମନ ମଧୁକର ତୁମ୍ଭେ ଲୋଡେ ତାର । ୧।

ଲଳିତ ଲାବନ୍ୟ କାନ୍ତି କୋମଳ
ଝରଇ ଝରଝର ବଦନୁ ଅବିରଳ
ଦରଶେ ଅପସରେ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖଭାର । ୩।

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରୋଁ ମୁଁ ସିନା

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରୋଁ ମୁଁ ସିନା
ଲଜ୍ଜାମୟ ତୁମେ ଯହିଁ ତହିଁ ଥାଅ
ସବୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ମୁଁ ଯେ ଅଜଣା । ୦।

କୋଟି ଅପରାଧ ମୋର ନ ଧର ଗୋସାଇଁ
କ୍ଷମା କର ହସି ହସି କୋଳରେ ବସାଇ
ସେ ଆଦର କେ କରିବ କଳନା । ୨।

ଚଉକଟି ଖୋଜିବୁଲେ ଦରଶନ ପାଇଁ
ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖ ରଖ ବାରି ବାରେ ନାହିଁ
ଅତୁଳନ ସତେ ତୁମ କରୁଣା । ୧।

ମଥା ପାତି ନେବି ଯେତେ ଦିଅ ଦୁଃଖ ଭାର
କେବେ ହେଲେ ନ ଛାଡିବି ସେ ବେନି ପୟର
ଆହା ବୋଲି ସାହା ହେବ ତ ଜଣା । ୩।

ମୁଢ଼ରେ ଦୃଢ଼ କରିଥା

ମୁଢ଼ରେ ଦୃଢ଼ କରିଥା
ଗୁରୁ ନାମକୁ ଘୋଷି
କରିଲେ ତୁ ହେଲା, ବୁଡିଯିବ ଭେଳା
କାଳ ଯମ ଦେବ ଗଳାରେ ଫାଶି । ୦।

କାଳ ଭଲରବ ଛାଡିବ ରତି
ବେଳ ଥାଉଁ କର, ଗୁରୁନାମ ସାର
ଭବ ପାରାବାର ନାବରେ ବସି । ୧।

ଅକାଳ ଚତକ ଦେବରେ ଦେଖା
ବିଫଳ ହୋଇବ ସଫଳ ଲେଖା
ପ୍ରଳୟ ଜୁଆର ଆସିବ ମାତି

ଗାମ ଭୁଲ୍ ହେବ ମଶାଣି ସରି
ତୁଟିବ ଏ ବିଶ୍ବ ବିଭବ ଶିରୀ
କଂପିବ ଧରଣୀ ଖୁପିବ କାଳ
ସଂପି ମନ କର ନାମ ସମ୍ବଳ

ଗୁରୁ ନାମ ଧନ କର ଅରଜନ
ଜୀବ ପରମରେ ଯିବରେ ମିଶି ।୨।

ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର ମୁକତି
ଜନମେ ମରଣେ ସେ ଚିର ସାଥୀ

ଏ ଭବ ସାଗର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ
ନିଜକୁ ନାମରେ ଦିଅ ହଜାଇ
ଏ ଭବ ବନ୍ଧନ ହେବରେ ଖଣ୍ଡନ
କାଳ ନ ପାରିବ ପାଖରେ ପଶି ।୩।

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ ।୦।

କୁସୁମ କାନନେ ବୁଲି
ସରାଗେ ପରାଗ ବୋଲି
ଭ୍ରମର କହିଲା କାନେ

ବାସ ପୁଲ ମୁଁ ବାଛିଲି
ଅଛି ସେ ପାଖୁଡ଼ା ମେଲି
ଏ ପରା ତୁମରି ଦାନାଥ

ପଖାଳିବି ପାଦ ବେନି
ଶୁଣିଲି ସେ କୁକୁଭଣି
ଲହରୀ ତାଳେ ଜଣାଏ

ଭାଳି ଗଲି ଜଳ ଆଣି
ଗୀତ ଗାଇ ନାଚେ ପୁଣି
ତୁମେ ତାର ଜୀବଧନୀ ୨।

ସୁବାସ ତୁଆ ଚନ୍ଦନ
ଭାଳିଲା ମୋର ଏ ମନ
ସବୁଥିରେ ବାରିଲି ମୁଁ

କରିବାକୁ ଅରପଣ
କରିଗଲି ଆହରଣ
ତୁମ କାରିଗରି ପଣ ।୩।

ଯାହା ଦେଖୁଛି ନୟନ
କି ଘେନି ମୁଁ ଅରଚନ
ନାହିଁ ନାହିଁ କିଛି ଆନ

ସବୁ ତ ତୁମରି ଦାନ
କରିବି ଭଲା ଚରଣ
ଜୁହାରୁଛି ନିଶଗରଣ ।୪।

ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ

ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ
ଆଖିର ଲୁହରେ ମୋ ଅକୁହା କୋହରେ ।୦।

ପରାଣ ନାଥ ହେ ତୁମରି ନିଶା ଘାରୁ ମୋର ତନୁ ମନରେ
ବାଉଳା ହେବି ମୁଁ ତୁମରି ପ୍ରେମରେ ଝୁରିହେବି ନିଶି ବାସରେ ।୧।

ହରିନିଅ ପ୍ରଭୁ ଯାଆ ଅଛି ମୋର ନିଃସ୍ୱ କରିଦିଅ ବିଶ୍ୱରେ

ଭିକ ଆଳ ଧରି ହାତ ପତାଇବି ନିତି ତୁମ ଦୟା ଦୁଆରେ ।୨।

ଉଜୁଡି ଯାଉ ମୋ ସଂସାର ପଛେ ଝୁଞ୍ଚି ଆସୁ ମାତି ବେଗରେ
ପାଦ ଧରିଥିବି ନାମ ଗାଉଥିବି ନ ହେବି କାତର ବ୍ୟଥାରେ ।୩।

ଜୀବନ ସାଥୀ ହେ ମରଣର ସାଥୀ ରଖ ମୋତେ ଦାସ ପଣରେ
ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନେ ମରଣେ ଆଜ୍ଞା ମାନି ନତ ଶିରରେ ।୪।

ମୁରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ

ମୁରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ
ମଧୁରୁ ମଧୁର ସ୍ୱର ଭାସି ଆସେରେ ।୦।

ସଂସାର ସୁଖ ଶେଯରେ ଶୋଇଥିଲି ଆନନ୍ଦରେ
ବୁଲୁଥିଲି ସପନରେ କାହିଁ କେଉଁ ମାୟା ପୁରେ
ବାଜିଲା କାନରେ ମୋର କାହା ସୁରରେ ।୧।

ସପନ ଭାଜିଲା ପରେ ଉଠି ଧାଇଁଲି ମୁଁ ଖରେ
ଯେଉଁ ସୁର ଥିଲା ଦୂରେ ଶୁଭିଲା ତା ନିକଟରେ

ବସିଲି ମୁଁ କାନ ଡେରି ଶୁଣିବା ତାରେ ।୨।

ଜାଣିଲି ସେ ସୁର କାର କିଏ ସେହି ଯାଦୁକର
କାହିଁକି ବଇଁଶି ବାଇ କାହାକୁ କରେ ଅଧିର
ଶରଣ ପଶିଲି ତାର ଛନ୍ଦା ପୟରେ ।୩।

ଏତେ ଭଲ ପାଅ ବୋଲି ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଖାଲି
ସଂସାର ମରୁରେ ବୁଲି ଯାଏ ମୁହିଁ ବାଟ ଭୁଲି
ପଛେ ପଛେ ଧାଇଁ ପାଅ ମୁରଲୀ କରେ ।୪।

ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ

ମୋ ଆଖି ରେ ଲୁହ ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ

ଝରୁ ଥାଉ ତୁମ ପାଇଁ

ମୋ କଣ୍ଠ ରେ ସୁର ଭରିଦିଅ ତୁମେ
ଯିବି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ॥୧॥

ଦେହରେ ଶକତି ହୃଦୟେ ଭକତି
ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦିଅ
'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଘୋଷୁଥାଉ ମନ
ଚରଣେ ପ୍ରଣତି ନିଅ ॥୨॥

ତୁମ ଦରଶନ ଲୋଡ଼ୁ ଏ ନୟନ

ଆଖିରେ ମୋ ଜ୍ୟୋତି ଦିଅ
କାନ୍ଦୁଥାଉ ପ୍ରାଣ ସଦା ତୁମ ପାଇଁ
ଅନ୍ତରେ ଭରି କୋହ ॥୩॥

ଆପଣାର ବୋଲି ଖୋଜି ହେଲେ ଯେତେ
ନ ପାଏ ନିଜର କେହି
ତୁମ ଛବି ମନେ ଉଜ୍ଜିମାରେ ସଦା
ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ସାଇଁ ॥୪॥

ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ

ମୋ ବିଧୁର ପ୍ରାଣେ ମଧୁର ତାନର ମନ୍ତ୍ର ଝଙ୍କାର ତୋଳି
ମୋ ଦୀନ କୁଟୀରେ ରଜ୍ଜା ପଦ ତୁମ ଦେଇଛ କି ମନେ ଭାଳି ।୦।

ଜୀବନର ଏଇ ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ଚାଲୁଥାଏ ମୁହିଁ ତୁମରି ସାଥରେ
ମୋ ପରାଣପ୍ରିୟ ହାତଧରା ସାଥୀ ନେଇଛ ହେ କୋଳେ ତୋଳି ।୧।

ତୁମରି ମୋହନ ବାଉଳା ବଇଁଶି ବାଜୁଥାଉ ସଦା ମୋ ମରମେ ପଶି
ହେଉଥାଉ ଚିତ୍ତ ତୁମରି ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ମୋର ଗଳାମାଳି ।୨।

ଜୀବନ ଦୀପାଳି ଜାଳେ ତୁମ ପାଇଁ ଲିଭିଲେ ମିଶିବି ତୁମ ପଦେ ଯାଇ
ତୁମରି ସେବାରେ ଜନମେ ଜନମେ ରଖ ମୋ ଏତିକି ଅଳି ।୩।

ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ

ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ ଜୀବନର ଚିରପ୍ରିୟ
ଭାବଭୋଳା ଲାଗି ଦୋଳା ସାଜେ ନିତି ମୋର ମୁକୁଳାହୃଦୟ ।୦।

ସେ ଯେ ନିରିଜନେ ମୋ ମନ ଗହନେ
ବଜାଇ ମୁରଲୀ ମଜାଇ ଧିଆନେ
କେବେ କୃଷ୍ଣ କେବେ ରାମ ଅଭିରାମ
ସାଜନ୍ତି ହୋଇ ସଦୟ ।୧।

ସେ ରସେ ହରସେ ଆପଣା ପାଶୋରି

ହେବି ଫୁଲ ପରି ଅଳି ମନୋହରି
ସେ ମୃଦୁଗୁଞ୍ଜନେ ନିବାରିବି ସତେ
ତିନି ତାପ ପର ଦାହ ।୨।

ଚହଲି ଗଲେ ମୋ ମନ କେବେ ହୁଡ଼ି
ଅଭୟ କୋଳେ ସେ ନିଅନ୍ତି ଆଦରି
ଆହାକି କରୁଣା ପୁରୁଛି ମୋ ପାଇଁ
ସଦା ସେ ମୋତେ ସହାୟ ।୩।

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ
ପିଇଯାଅ ପ୍ରୀତିମଧୁ ଗୁଞ୍ଜରଣ କରି କାନେ ।୦।

ଅଳିକ ମହକ ମୋର ପାନକର ପ୍ରିୟବର
ଗାଇ ମୋ ମନବୀଣାର ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନୋଥ ।

ଅସାର ଜୀବନ ମୋର ନ କରିବ କେବେ ପର
ଲେଖିଦିଅ ପାଖୁଡାରେ ଡବ ପାଦପଦ୍ମ ଚିହ୍ନେ ।୨।

ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହୁଁ ମୁଖ ତୁମ କଥା କହୁ
ଚାହିଁ ରହିଥାଉ ଆଖି ସଦା ତୁମ ଦରଶନେ ।୩।

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ
ମରତରେ ଅବତରି
କେତେ ସୁଖ ପାଅ ଦୟାନିଧି! ସତେ
ହୃଦୟରେ ଅଛ ଧରି ।୦।
ତୁମ ବିନେ ମୋର ନାହିଁ କେହି ଆନ
ତୁମେ ଏକା ମୋର ସାଥୀ ବନ୍ଧୁଜନ
ଅତି ଦୀନ ହୀନ ଅତି ମୂଢ଼ ମୁହିଁ
ତେବେ ହେଲେ ମୁଁ ତୁମରି ।୧।

ତୁମେ ମାତା, ପିତା, ହରତା, କରତା
ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଅଭୟ ବିଧାତା
ଜୀବନ ଅନ୍ଧାରୀ ଆକାଶ ମଝିରେ
ତୁମେ ଧ୍ରୁବତାରା ସରି ।୨।
ପଥଭୁଲ ମୁହିଁ ପଥୁକା ଅଧମ
ତୁମେ ହେ କଢାଅ ବାଟ ଭଗବାନ !
ସବୁ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି ହର
ଜୀବନ ତାପ ମୋହରି ।୩।

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ
ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ ।
ତୁମରି ଅମର ପ୍ରେମରେ ମୋହର
ହୃଦୟ କରିଛ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।୦।

ଆଜି ମଧୁମୟ ମୂରତୀରେ ତୁମ
ଭରିଅଛ ମୋର ବିଧୂର ମରମ
ଯେତେ ମାନ ଯେତେ ଅଭିମାନ ମୋର
ସବୁ ତ କରିଛ ତୁଣ୍ଡ ।୨।

ପାଇବାକୁ ଥରେ ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ
ଆକୁଳ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲି ମନ
କହିଥିଲି ମୋତେ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ରହ
ଲଭିବୁ ଯେବେରେ ପୁଣ୍ୟ ।୧।

ଅଭାବ ଜୀବନେ ଢାଳିଦେଲ ଭାବ
ଅକୁଳରୁ ନେଇ କୁଳେ ଦେଲ ଠାବ
ତୁମେ ଏକା ସିନା ଦୟାମୟ ବୋଲି
ଦେଲ ଏ ମହତ ଦାନ ।୩।

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି
ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ
ଦିନ ରାତି ଯେଉଁ ଗୀତ ମୁଁ ଗାଇବି
ସୁର ତାର ଏକା ତୁମେ ।୦।
ମନ ଦେଉଳେ ଯା ମୂରତି ଆପିବି
ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ
ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ଯା ଆରତି କରିବି
ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୧।

ଦୁଃଖ ମୋର ଯାର କାନେ ଶୁଣାଉବି
ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ
ଶରଣ ଯାହାର ମାରିବି ଜୀବନେ
ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୨।
ସବୁରି ଭିତରେ ଦେଖିବି ଯାହାକୁ
ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ
ହସିବି ରସିବି ତୋଷିବି ଯାହାକୁ
ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୩।

ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ

ମୋର ବୋଲି ମୋତେ କହିବାକୁ ସତେ
କିଏ ଅଛି ଏ ସଂସାରେ ?
କାତ ଧରି ଆଉ ଖରସୁଆ ନଲ
କିଏ ସେ ନେବ ସେପାରେ ।୦।
ଯେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନ୍ତରରେ ପାଏ
ଅମା ଅନ୍ଧକାର ଆଲୋକିତ ହୁଏ
ପଲକ ମାତରେ ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ

ମନରୁ ମୋର ପାସୋରେ ।୧।
କଣ ଭରି ତୁମ ନାମ ଗାଉଥିବି
ଗୁରୁଦାସ ପଣେ କାଳ ବିତାଇବି
ମନର ମୋହର କାମନା ବାସନା
ଆଉ ଜଣାଇବି କା'ରେ ? ।୨।
ତୁମ ବିନେ ମୋର କେହି ନାହିଁ ନାହିଁ
ପଡୁଛି ତୁମରି ପାଦତଳେ ଶୋଇ

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ ସବୁ ତୁମେ ସଜାଡ଼ିଛ
ଦୁନିଆଁରେ ସବୁଥିରେ ତୁମ ନାମଟି ଛାପିଛ ।୦।

ମେଘର ଚାନ୍ଦୁଆ ଟଣା ଏହି ପୃଥିବୀ ଉପରେ
ତୁମର ସଜଡ଼ା କୋଟି ତାରା ଝିଲିମିଲି କରେ
ମଝିରେ ବସାଇ ଚାନ୍ଦ ହସ ତା ମୁଖେ ଭରିଛ ।୧।

ସଜାଡ଼ି ଖଞ୍ଜିଛ ଲତା ତରୁରେ ଫୁଲ ଫୁଟାଇ
ପାଖୁଡ଼ାରେ ପାଖୁଡ଼ାରେ ତୁମରି ହସ ଫୁଟାଇ

ସୁବାସେ ଆନନ୍ଦମୟ ନାମ ତୁମେ ବୋଲାଉଛ ।୨।

ଜଗତ ଜୀବନ ତୁମେ ଜଳେ ତୁମ ନାମ ଲେଖା
କମଳ ଆନନ୍ଦେ ସାଜେ ତୁମରି ଚରଣ ରେଖା
ଲେଖା ରେଖା ଭଳି ଦେଖା କାହିଁ ପାଇଁ ନ ଦେଉଛ ।୩।

ସବୁରି ଭିତରେ ତୁମେ ରହିଛ ଅଦେଖା ହୋଇ
ଯେତେ ମୁଁ ଡାକିଲେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଯାଉଛ ପଲାଇ
ଜୀବନ ମଝିରେ ଛପି ପ୍ରାଣ ବନ୍ଧୁ ବୋଲାଉଛ ।୪।

ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ତୁମ ରୂପଠାଣି

ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ତୁମ ରୂପଠାଣି

ମନହୁଏ ପୁଣି ଦେଖିବା ପାଇଁ,
ମରମ ମଝିରେ ଛବିଟି ତୁମର
ପ୍ରୀତି ପଲ୍ଲବରେ ଆଙ୍କିବା ପାଇଁ ।୧।
ଯେତେ ଶୁଣୁଥିଲେ ତୁମ ମଧୁବାଣୀ
ଭଲଲାଗେ ପୁଣି ଶୁଣିବା ପାଇଁ,
କିଏ ବାଟ କିଏ ଅବାଟ ମୋ ଲାଗି
ତୁମ ଆଲୁଅରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ।୨।
ଯେତେ ଗାଉଥିଲେ ନାମଟି ତୁମର
ଭଲ ଲାଗେ ପୁଣି ଗାଇବା ପାଇଁ,

ମଧୁର ରାଗିଣୀ ବିଧୁର ବୀଣାର

ଚେତନାର ତାରେ ବାଇବା ପାଇଁ ।୩।
ଯେତେ ପାଉଥିଲେ ତୁମରି ଆଖିଷ
ମନ ହୁଏ ପୁଣି ପାଇବା ପାଇଁ,
ସେଇ ଆଖିଷରେ ଦୁଃଖୀ ଜୀବନର
ସକଳ ଯାତନା ଧୋଇବା ପାଇଁ ।୪।
ଯେତେ ଲୋଚୁଥିଲେ ତୁମରି ସେବାରେ
ଭଲ ଲାଗେ ପୁଣି ଲୋଟିବା ପାଇଁ,
ତୁମ ପୂଜା ଲାଗି ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ
ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ ଫୁଟିବା ପାଇଁ ।୫।

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା
ଗୁରୁ ନାମରସ ପାନେ ବଳାଅ ବାସନା ରେ ।୦।

କଣ୍ଠ ତଟେ ତୋର ଗୁରୁନାମ କର ହାର
ଗୁରୁ ହରି, ଗୁରୁ ପ୍ରାଣ-ଆରାମ ତୋହର
ସେପଦ ଶରଣ ଭବଭୟ କରେ ତୁନା ରେ ।୧।

ପାନ କର ସଦା ଗୁରୁନାମାମୃତ ଧାର
ଗୁରୁ ନାମ ସାର, ଆନ ସକଳ ଅସାର
ଭବଜଳଧିର ଛଳ ନାବରେ ଭାସନା ରେ ।୨।

ଆଖିରେ ଆଖିରେ ଗୁରୁ ମୂରତି ଚି ଦେଖ
ଅଲିଭା ଗାରରେ ଗୁରୁ ଛବି ଲେଖି ରଖ
ଗତି ମୁକତି ମନ୍ତ୍ରର ଗୁରୁ ନାମ ସିନା ରେ ।୩।

ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର

ରାହା ଦେଖାଅ ମୋତେ ଦୟାସାଗର
ପାସୋରି ରହିଥିଲି ଠାକୁର ।୦।
ପିତା ଅବା ମାତା, ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, ସୋଦର
ବତାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ! କିଏ ବା ମୋର
ତୁମ ରୂପ ନ ଦେଖି କେସନେ ରହିବି କି

ତୁମ ବିନୁ କେ ସାହା- ନାହିଁ, କରିବ ଆହା
ଭରିଛି ଚଉଦିଗେ ଅନ୍ଧାର ।୧।
ଅନିତ୍ୟ ଏଇ ସଂସାରେ ତୁମକୁ ଭୁଲି
ମୋହ ପାରାବାରେ ମୁହିଁ ବୁଡ଼ି ତ ଥିଲି
ଏବେ ବାରୁଛି ମୁହିଁ ମୋର ତ କେହି ନାହିଁ

କିଏ ବୋଲିବ ମୋର ସଭିଏଁ ସାତପର
 ପାରିକର ଏ ଭବ ସାଗର । ୨।
 ତୁମ ସରି ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି ଆଉ ?
 ଇହ ଅବା ପରକାଳେ ପାଇବି କାହୁଁ ?
 ମାଗେ ଅଧମ ଦାସ ଚରଣ ତଳେ ବାସ
 ନ କର ହେ ନିରାଶ ପୁରାଅ ମନ-ଆଶ
 ଜଣା କରୁଛି ଧରି ପୟର । ୩।
 କରୁଣାସାଗର ବୋଲି ଉଡେ ପତାକା

ନିଠୁର ହେଲ କି ମୋହ ବେଳକୁ ଏକା ?
 ଜଗତେ ପାପୀଜନ ଲଭି ତୁମ ଶରଣ
 ଗାଇ ତୁମର ନାମ ହେଲେ ସରବେ ଧନ୍ୟ
 ମୁଁ ହେଲି ଭଗାରି କି ତୁମର ? । ୪।

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର
 ନାମର ନାହିଁ ତୁଳନା ମଧୁ ଠାରୁ ମଧୁର । ୦।

ପକ୍ଷୀର ମୃଦୁ କୁଜନେ ଭମରର ଗୁଞ୍ଜରଣେ
 ପିଣ୍ଡେ ବହୁଣ୍ଡେ ଶୁଣିବି ତା ନାମର ଝଙ୍କର । ୨।

ଆଖି ମୁଦିଲେ ଅନ୍ତରେ ଜାଗରଣେ ଚଉଠାରେ
 ଯେଣେ ଚାହିଁଲେ ଦେଖିବି କମଠାଣି ମଞ୍ଜୁଳ । ୧।

ସତେ ମୋ ଆଶା ମେଞ୍ଚିବ ନାମରୂପ ସାର ହେବ
 ନାମ ଗାଇ ରୂପ ଧ୍ୟାଇ ହେବି ମୁହିଁ ପାଗଳ । ୩।

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ
 (ମୋର) ମରଣ କାଳେ
 ଚରଣ ଆଶ୍ରିତ ଜନ ତାଙ୍କେ ଆକୁଳେ । ୦।

ଭାଇବନ୍ଧୁ ଦାରାସୁତ ମାୟା ମୂରତୀ
 ମୋର କାୟା ସଙ୍ଗେ ଅଟେ ତାଙ୍କ ପିରତି
 ଜୀବ ଗଲେ ଜାଳିଦେବେ ମଶାଣି ତଳେ । ୩।

ପରବଳ ରିପୁଦଳ କବଳେ ପତି
 କଳୁଷ ପଙ୍କରେ ପ୍ରଭୁ ଗଲି ମୁଁ ବୁଡି
 (ଏବେ) ଅନୁତାପ ଅନଳରେ ପରାଣ ଜଳେ । ୧।

ଜୀବନେ ଯେପରି ସାହା ଅଛ ଠାକୁର
 ମରଣ ଦୁଆରେ ମୋର ଧରିବ କର
 ପିତା ଧରିଥିଲେ ପୁତ୍ର ନିର୍ଭୟେ ଚଳେ । ୪।

ବେଳୁ ବେଳ ସରି ସରି ଆସେ ଆୟୁଷ
 କାଳ ଆସି କେତେବେଳେ ଟାଣିବ କେଶ
 ନିଶ୍ବାସକୁ ବିଶ୍ବାସ ମୋ ନାହିଁଟି ତିଳେ । ୨।

ଆସିଥିଲି ଏକା ଏବେ ଯିବି ମୁଁ ଏକା
 ‘ଜୟଗୁରୁ’ ନାମ ହେଉ ମୋ ପଥେ ସଖା
 ଶମନ ଧକ୍କାକୁ ଦକା ନାହିଁ ମୋ ତିଳେ । ୫।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ
 ତୁମ ବିନା କିଏ ଅଛି ମୋର ସଂସାରେ । ୦।

ତୁମ ବାଣୀ ଅନ୍ତରେ ଆନନ୍ଦ ଭରେ । ୨।

ତୁମେ ମୋର ଭଗବାନ ତୁମେ ମୋ ପ୍ରାଣ
 ମୋ ଜୀବନେ ଯାହା କିଛି ତୁମରି ଦାନ
 ତୁମେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ମୋର ସର୍ବ ଶରୀରେ । ୧।

ତୁମେ ମୋର ପିତା ମାତା ତୁମେ ମୋ ବନ୍ଧୁ
 ତୁମେ ମୋ ପଥର ସାଥୀ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ
 ତୁମକୁ ମୁଁ ଅନୁଭବେ ପ୍ରତି ଶ୍ବାସରେ । ୩।

ତୁମେ ମୋର ଭାଗବତ ତୁମେ ମୋ ଗୀତା
 ତୁମେ ମୋର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବହୁ ସଂହିତା

ଦିଅ ମୋର ହୃଦୟରେ ଅସୀମ ଶକ୍ତି
 ଦିଅ ମୋର ମନ ପ୍ରାଣେ ତୁମରି ଭକ୍ତି
 ତୁମକୁ ପାଇ ମୁଁ ଧନ୍ୟ ଏ ଜୀବନରେ । ୪।

ଶ୍ରୀକ୍ଷାମୁରେ ଆଜି ଅଞ୍ଜଳି ପାଠିଛି

ଶ୍ରୀକ୍ଷାମୁରେ ଆଜି ଅଞ୍ଜଳି ପାଠିଛି	ନିଃସହାୟ ହୋଇ ଘୂରି ବୁଲୁଥିଲି
କରୁଣା କଣାଏ ପାଇଁ	କେଉଁ ଭାଗ୍ୟବଳେ ତୁମକୁ ଭେଟିଲି
ଭକତି ସୁତାରେ ଗୁଢ଼ା ମନପୁଲ	ମଥାରେ ମୋହର ଥିଲେ ତୁମ କର
ଚରଣେ ଭେଟୁଛି ସାଇଁ ।୦।	ଯିବି ମୁହଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇ ।୨।
ତୁମେ ତ ଠାକୁର ପତିତପାବନ	ଏ ସାରା ସଂସାର ମିଛ ମରୀଚିକା
ମୁଁ ପତିତ ଜନ ମାଗୁଛି ଶରଣ	ତୁମେ ଏକା ସତ ପିତାମାତା ସଖା
କଟାକ୍ଷରେ ଥରେ ଚାହିଁ ଦିଅ ବାରେ	ଅଭୟ ଦିଅ ହେ କରୁଣା ସାଗର
ସବୁ ପାପ ଯିବ ଧୋଇ ।୧।	ଶ୍ରୀଚରଣେ ଠାବ ଦେଇ ।୩।

ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା

ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା	ନିଶିଦିନ ଆଚରିଛି ଜୀବନେ ଯେତେ ଅନୀତି
ଶିବେ ସବାର୍ଥ ସାଧିକେ ସକଳ ମଙ୍ଗଳମୟୀ	ଜନନୀ ଗୋ ନ ଦେବୁ କି କ୍ଷମା ।୨।
କରୁଣାକର ଜନନୀ ତୀଜଗତ ଶକ୍ତିମୟୀ	କୁସନ୍ତାନ ଭରା ଭବ କୁମାତା ଯେ ଅସମ୍ଭବ
ମିନତୀ ଶୁଣ ଗୋ ହରବାମା ।୧।	ଜନନୀ ଅଙ୍କରେ କିଗୋ କୁପୁତ୍ର ନାହିଁ ଠାବ
ନ ଜାଣେ ଭକତି ମାଗୋ ନ ଜାଣେ ପୂଜନ ରୀତି	ଗୁରୁଦାସ ମା ହରା କି ମା ।୩।

ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ

ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ ଫିଟାଇ ଦେଇଛ ନୟନ	ମଳିନ ମନକୁ ବତାଇ ଦେଇଛ ଅମୃତ ଦେଶର ସନ୍ଧାନ ।୨।
କେମିତି କହିବି ଦେଇନାହିଁ କିଛି ପାଇନାହିଁ ବୋଲି ଶରଣ ।୦।	
ବୁଝି ନ ଥିଲି ଯା ଦେଇଛ ବୁଝାଇ	ଅନ୍ଧ ଜୀବନର ବନ୍ଧୁର ପଥରେ
ପରମ ପ୍ରେମରେ ମରମ ଭିଜାଇ	ସାଥୀ ତୁମେ ମୋର ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ
ଶିଖାଇ ଦେଇଛ ଭଜିବାକୁ ନାମ ଖୋଜିବାକୁ ନୂଆ ଜୀବନ ।୧।	ଏ ସାରା ଜଗତେ କିଏ ହେବ ସତେ ବନ୍ଧୁ ପଣେ ତୁମ ସମାନ ।୩।
ମର ହୃଦୟରେ ଅମର ଚେତନା	କ୍ଷୁଦ୍ର ଫୁଲଟିଏ ସେଦିନ ସକାଳେ
ଏଇ ପରା ପ୍ରଭୁ ତୁମରି ରଚନା	ଫୁଟିଥିଲି କେଉଁ ବନ ବୀଥିତଳେ
	ଖୋଜିଆଣି ସ୍ଥାନ ଦେଇଛ ଚରଣେ କରିଛ ପରାଣ ନନ୍ଦନ ।୪।

ସକଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି ମୋର

ସକଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି ମୋର	ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ
ଅଜାତି ଦେଉଛି ସେ ରଙ୍ଗ ପୟରେ	ନିରେଖୁ ସେ ରୂପ ଚିର
ଘେନା କର ପ୍ରିୟବର ॥୦॥	ସ୍ବରୂପ ତୁମରି ସଦା ମୁଁ ସୁମରି
	ପୁଲକି ଉଠୁ ଅନ୍ତର ॥୧॥
ସ୍ନିଗ୍ଧ ସୁନ୍ଦର ସେ ରୂପ ମଧୁର	
ହେରୁଥାଉ ମନ ମୋର	ରହିଛି ଲୁହ ମୋ ଦୁଇ ଆଖି ଭରି

ଝରୁ ଥାଉ ତୁମ ପାଇଁ
ହୃଦୟ ବେଦୀ ମୁଁ ଚକ୍ଷୁ ଗଞ୍ଜା ଜଳେ
ଧୋଇ ତୁମକୁ ବସାଇ
ସେବା କରୁଥିବି ଜଗତ ବିସୋରି
ଆନନ୍ଦେ ହୋଇ ବିଭୋର ॥୨॥

ଅସରତି ତୁମ ଆଶିଷ ଠାକୁର
ଦେଇଛ ଜୀବନେ ଭରି
ଲୋତିଅଛ ଯାହା ପାରିନି ମୁଁ ଦେଇ
ଚିର ଅବହେଳା କରି
ଭରା ଅନୁରାଗେ ଢାଳୁଛି ପ୍ରଣତି
ରଙ୍ଗ ଚରଣେ ତୁମର ॥୩॥

|

ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ

ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ ସେ ଆପଣାର
ଅସରା ଦୁଃଖର ପଶରା ଧରି ମୁଁ ପାଇଛି ସେ ଚିତ୍ତ ଚୋର ।୦।

ଝରିଅଛି କେତେ ଲୁହ ଏ ନୟନୁ
ପ୍ରିୟ ପଥ ଚାହିଁ ଚାହିଁ
ବିରହର କେତେ ଦୁଃସହ ରଜନୀ
ଜାଗରେ ଯାଇଛି ପାହିଁ
ମଉଳି ଯାଇଛି କେତେ ଫୁଲ ଶେଷ ପୀରତିର ଉପଚାର ।୧।

କେତେ ନିନ୍ଦା କେତେ ଅପବାଦ ଦୁଆ
ଉଠିଛି ରାଇଜ ଭରି
ରକତ ମାଉଁସ ଗଢା ଏ ଦେହକୁ
ଦେଇଛି ପଥର କରି
ସେ ଭଗାରି-ହସା ହସ-ମୁଖ ହେବି, ଯାଇଛି ସବୁ ପାଶୋର ।୨।

ପରାଣ ବନ୍ଧୁଆ ପଥ ଅନୁସରି
ସହିଛି ଯେତେକ ଦୁଃଖ
ତାକୁ ଯେବେ ଦୁଃଖ କହିବି ସହି ଗୋ !
କାହାକୁ ମଣିବି ସୁଖ ?
ସକଳ ଯାତନା ଆଦରି ନେଇ ମୁଁ, କରିଛି ଗଳାର ହାର ।୩।

ସେ ପରା ମୋହର ଚିର ପ୍ରିୟତମ
ଅଭୁଲା ପରାଣ-ପତି
ସେ ପରା ମୋହର ନୟନର ତାରା
ଜନମ ଜନମ ସାଥୀ
କିପରି ବଞ୍ଚିବି କହ ପ୍ରାଣ-ମିତ ! ନୟନୁ ସେ ହେଲେ ଦୂର ।୪।

ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ

ସତ କହ ଲୀଳାମୟ କେଉଁ ଲୀଳା କରୁଛ ?
ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରି ଆଜୁଆଳେ ହସୁଛ ।୦।

ଦୁଃଖ ପରେ ଦୁଃଖ ଦିଅ ମଥା ପାତି ସହିବି
ସକଳ ବେଦନା ମୋର ତୁମ ଆଗେ କହିବି
ପରୀକ୍ଷାରେ ହାରିଯିବି ସବୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ ।୧।

ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ମୋର ଏ ମୂରୁଖ ମନଟା
ବରିଛି ପୁରୁବେ ଯାହା ଭୋଗୁଅଛି ସେ ବ୍ୟଥା

ପାଶେ ଘେନିଯିବ ବୋଲି ଏତେ ବୋଝ ଦେଉଛ ।୨।

ଆସୁଅଛି ଲିଭି ଲିଭି ଜୀବନର ପ୍ରଦୀପ
ତୁଟି ନାହିଁ ଅହମିକା ଅଭିମାନ ମମତ
ଫୁଟି ଉଠ ମୋ ଅନ୍ତରେ ଭଲ ଯେବେ ପାଉଛ ।୩।

ପଥହରା ହେବି କାଳେ ଶଙ୍ଖା ଆସେ ମନରେ
ଭିଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ଏ ଅଭାଗା ଜନରେ
ସଉଭାଗ୍ୟ ସିନା ମୋର, ପଦେ ଠାବ ଦେଇଛ ।୪।

ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ

ସହଜ ଭାବ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ପ୍ରେମମୟ
ଜାଣ ତ ମୁଁ ଅସହାୟ ଆହେ ଦୟାମୟ ।୦।

ପରାଣୁ ପ୍ରିୟ ବୋଲି
ଜଣାଏ ପଦ ଧରି
ମଜ୍ଜଳ ପଥେ ଘେନିଯାଅ ମଜ୍ଜଳମୟ ।୧।

ତୁମ ଆଶରା ପାଇ
କେ ଅଛି ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ?
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛ ଜୀବନ ଦେଇ ବରାଭୟ ।୨।

ଲଭି ତୁମ ଶରଣ
ଆନନ୍ଦ ଭରା ପ୍ରାଣ
କଳନା ନାହିଁ ସୁଖ ଏତେ ଦେଇଛ ପ୍ରିୟ ।୪।

ବାସୁଲ୍ୟ ଭାବେ ବନ୍ଧା
ଯେହ୍ନେ ନନ୍ଦ ଯଶୋଦା
ସେ ଭାବେ ମୋତେ ଗଢିନିଅ ରାହା ଦେଖାଅ ।୩।

ଭବ ବନ୍ଧନ ମୋର
ଖଣ୍ଡିବ ପ୍ରାଣେଶ୍ବର
ମଣ୍ଡିବ ମୋ ହୃଦୟ ସଦା ହୋଇ ସଦୟ ।୫।

ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ

ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ
ସେବକ ବୋଲି ଘେନ ନ ଘେନ ।୦।

ସଂସାର ସୁଖ ବୋଲି
ଖେଳିଲି କେତେ ଭୁଲି
ଏବେ ସିନା ବାରିଲି
ମାୟା ସପନ ବୋଲି
ଦୟାନିଧି ! ଏଥର ଦିଅ ଭଲ ଶରଣ ।୧।

କଲି ଯାହାରେ ମାଲି
ନିଜ ପାଇଁ ସେ ଖାଲି
ଆଖିରେ ଦେଲା ବାଲି
ଦୟାନିଧି ! ଜାଣିଲି ମୋର ଏକା ଆପଣ ।୨।

ଅତି ଆରତେ ମୁହଁ
ସିଂହ-ଦୁଆରେ ଥାଇ
କର ଯୋଡି ଜଣାଇଁ
ତାଙ୍କ ଛାତେ ଗୋସାଇଁ ।
ଦୟାନିଧି ! ଲୁଚି ନ ରହ କଞ୍ଚିବଦନ ।୩।

ଆପଣା ଜନ ଭାଳି

ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହଁ

ସଂସାର ସାଗରେ ଭାସୁଅଛି ମୁହଁ
ଥଳ କୁଳ ପାଉନାହିଁ
ତୁମରି ଶ୍ରୀପଦ ଆଶ୍ରୟ ମୋହର
ଠାବ ଦେବ ପ୍ରାଣସାଇଁ ॥୧॥
ତୁମକୁ ନ ବୁଝି ଜୀବନ ସାରା ମୁଁ
ଦେଇଛି କାଳ ବିତାଇ
ଯେବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ତୁମେ ସତ୍ୟ, ନିତ୍ୟ
ତୁମ ପାଶେ ଗଲି ଧାଇଁ ॥୨॥

ଦେଖି ତୁମ ରୂପ ଭୁଲିଲି ନିଜକୁ
ମାୟା ସପନ କୁ ଡେଇଁ

ଅପସରି ଗଲା ଦୁଃଖ ଅବସାଦ
ଅଭିମାନ ଗଲା ଭାଙ୍ଗି ॥୩॥

ସବୁଠାରେ ତୁମେ ବିରାଜିତ ଅଛ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ତ ଅନ୍ତରେ
କେତେ କେତେ ଲୀଳା ରଚନା କରିଛ
ବାନ୍ଧିଛ ପ୍ରେମ-ଫାଶରେ ॥୪॥

ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର ! ଏତିକି ମୋ ଅଳି
ଘେନା କର ଶ୍ରୀଚରଣେ
ଜନମେ ଜନମେ ଶ୍ରୀପଦ ସେବା ରେ
ରହିଥିବି ଦାସ ପଣେ ॥୫॥

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ କରଯୋଡି ନିରାଶେ
ଜଣାଏଁ ଦୀନ ଜନ ଆସି
କୃପା-ସରିତପତି ଅଗତି ଜନଗତି

ଉଡିତ' ଯାଉଛି ଫକାଶୀ
ହେ ଦୟାନିଧୀ
ବିଧିରେ ଏ କିସ ଅବିଧି

ମୋହଲୀ କେବଳ ସମା-ସରିତ ଜଳ
ଶୁଖିଗଲା କି ନିରବଧି ? ।୧।

ଜାଣୁଛି କିଛି ମୋର ନୁହଁ ।୨।

ନାହାନ୍ତି କେତେ କେତେ ପାପୀ, ତାପୀ ଜଗତେ
ଶୁଣିତ' ଅଛି କାନେ ମୁହିଁ
କେବଳ ନାମ ଶବ୍ଦ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ତରି
ଦୁଆର ବାସନ୍ତ ମୋ ପାଇଁ
ହେ କୃପାମୟ !
କେ କି ଲାଞ୍ଜ ଦେଇଛି କହ
ଧନ ଜନ-ଜୀବନ ମନ ପିଆନ ଜ୍ଞାନ

ଅପରାଧ ମୋ କେତେ ଗଣିବା ପାଇଁ ସତେ
ସାଗର ବାଲି ହେବ ଉଣା
ତୁମ ବିନେ ମଣିମା ! କେ' କଳିବ ତା ସୀମା
ଭାବି ଭାବି ମୋ ବୁଦ୍ଧି ବଣା
ହେ ମହାବାହୁ !
ମାଗୁଣି ନାହିଁ କିଛି ଆଉ
ସମା ନ ଦେଲେ ନାହିଁ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଦାସ ହୋଇ
ନାମ ଗାଇ ଏ ଜୀବ ଯାଉ ।୩।

ସାଗରେ ଭୁଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ

ସାଗରେ ଭୁଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ
ଯହିଁ ଦେଖ ତହିଁ ଅଛି ଅଛି ମୁଁ ରେ ।୦।

କେବେ ରୂପ ମୋର ହୁଅଇ ପ୍ରକଟ
କେବେ ପୁଣି ମୁହିଁ ଥାଏ ଅପ୍ରକଟ
କେବେ ମୁହିଁ ଦୂରେ ଅଛି ନିକଟରେ
ଆସିବି ପାଶରେ ତାଙ୍କ ଦେଲେ ତୁ'ରେ ।୧।

ଚିରଦିନ ମୁହିଁ ଭାବର ଭିଖାରୀ
ମନଭାବ ମୁଁ ଯେ ଖୋଜଇ ତୋହରି
ମୋର ନାମ ଜୟ ଗାଇ ତୁ ଅଭୟ

ସବୁ ମାୟା ମୋହ ମନୁ ବରଜରେ ।୨।

ରଜନୀ ଦିବସ କର ସୁମରଣ
ଦୂରେ ପଳାଇବେ କ୍ଷତ ରିପୁଗଣ
ମଥାରେ ତୋହର ରହିଛି ମୋ କର
ଚିତ୍ତେ ନ ବିଚାର କେବେ ଅଛି ଦୂରେ ।୩।

ରହିବି ତୋହର ମନ ଘରେ ମୁହିଁ
ରଖ ମନେ ମୋତେ ପାଶୋରି ନ ଦେଇ
କରି ମୁଁ ବିନାଶ ମନର ପରାଶ
ମୁଖରେ ପୁଷ୍ପାଳ ସୁହାସ ମଧୁରେ ।୪।

ସାତ ସୁରେ ବନ୍ଧା ତୁମ

ସାତ ସୁରେ ବନ୍ଧା ତୁମ ମୁରଲୀ ସ୍ବନ
ଝୁରଇ ଯମୁନା ଝୁରେ ରାଇପରାଶ ।୦।

ତୁମ କଥା ଭାଳି ଭାଳି ଆହେ ଗିରିବେକା
ଲୁହରେ ଯାଇଛି ଭିଜି ମାନିନୀ ରାଧିକା
କଳାମାଣିକ ନ ଦେଖି ଯଶୋଦା ଅନ୍ତରେ ଦୁଃଖୀ
ସର୍ବସଖୀ ନିରିମାଣି ହେଲେ ଶ୍ୟାମଘନ ।୧।

ଧନ୍ୟ ତୁମର ଏ ପ୍ରେମ ଅମୃତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଚିହ୍ନିଛି ଏ ରାଧାରାଣୀ ଚିହ୍ନେ ବୃନ୍ଦାବନ
ଗୋପାଳବାଳକ ମେଲେ ଗୋରୁ ରଖ ବନ
ଘୋରେ

ବରଜ ଧୂଳିରେ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ପଦଚିହ୍ନ ।୨।

ପାଶେ ଥିଲେ କିଛି ହେଲେ କହି ତ ହୁଏନା
ଗଲେ ଦୂରେ ମନେ ଝୁରେ କାହିଁକି କୁହନା
ଯାହା ହେବାର ତ ହେଉ ଏତିକି କରୁଣା ଥାଉ
ଜୀବ ଗଲାବେଳେ ମିଳୁ ତୁମ ଦରଶନ ।୩।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ଚିର ମଙ୍ଗଳମୟ
ତୁମରି ଭକତି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ସଂପତ୍ତି ମାଗେ ହୀନ ଅସହାୟାଠା

ସଦା ତୁମ ନାମ ଲୀଳା ସଂକୀର୍ତ୍ତନ

ଭୋଳ ହୋଇ ଶୁଣୁ ଥାଉ ମୋ ଶ୍ରବଣ
ଅନ୍ତର ଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦୟାନିଧି ଅନ୍ତରେ ହୁଅ ସଦୟ ।୧।

ସବୁ କରି ତୁଚ୍ଛ ତୁମ ଭାବେ ମଜି

ଯେ ନିଜ ଭିତରେ ଯାଉଛନ୍ତି ହୃଦି
ତାଙ୍କ ପାଦ ଧୂଳି ଶିରେ ମୋର ବୋଲି ଖଟେ ମୁଁ କିଙ୍କର
ପ୍ରାୟ ।୨।

ଭଜତ ହୃଦୟେ ତୁମ ସିଂହାସନ
ବିରାଜ ବିଶ୍ୱାସେ ହେ ବିଶ୍ୱମୋହନ

ମୁଁ ଯେ ଭାଗ୍ୟହୀନ ମୋ ଚିତ୍ତ ମଳିନ ଚଞ୍ଚଳ ମନ
ଅଥୟ ।୩।

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭାବକୁ ନିକଟ
ସତ୍ୟରୂପେ ତୁମେ ସଂସାରେ ପ୍ରକଟ
ସତ୍ୟଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନ କରି ପ୍ରଭୁ ଦାନ ଭଜତିର ହେଉ ଜୟ
।୪।

ସୁନ୍ଦର ପୁଲହୀର

ସୁନ୍ଦର ପୁଲହୀର - ଶ୍ରୀଚରଣେ ଉପହାର
ଗୁଛି ନାହିଁ ଦେବ, ଅରପିବି ତବ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଉପହାର
ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନର ସାର୍ଥକ ଅଞ୍ଜଳି, ଅବ୍ୟକ୍ତ ବେଦନାଭାର
।୦।

ଦେଇଥିଲି ହାତେ ଦୁର୍ଲଭ ଜୀବନ
ଖେଳିଲି ଏହାକୁ ଧରି ଅନୁକ୍ଷଣ
ବେଳ ନାହିଁ ଆଉ କରୁଛି ଅର୍ପଣ
ତୁମ ଠାରେ ତୁମ ଭାର ।୧।

ଯେଉଁ ଭାବେ ଲକ୍ଷା ବଜାଅ ଜୀବନ
ନାହିଁ ମୋ ଶୋଚନା ହେଲେ ଛନ୍ଦହୀନ
ଛନ୍ଦଠାରୁ ତାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶନ-
ପାଇଁ କର ବ୍ୟବହାର ।୨।

ପ୍ରୀତି-ଆଶା ସଙ୍ଗେ ଅପ୍ରୀତି ନିରାଶା
ରଚେ ହାର ଗୁଚ୍ଛ ହସ କାନ୍ଦ ଭାଷା
ରଖିଛି ଅଶ୍ରୁର ଅଶ୍ରୁତ ପିପାସା
ବିରହର ତପ୍ତ ଧାର ।୩।

ଥୋଇଛ ସମ୍ମୁଖେ କ୍ଷୀଣ ଯବନିକା
ନ ଦେଖି ତୁମକୁ ମନ ହୁଏ ପିଙ୍କା
ବିଫଳ ବାସନା ବୋଲି କି ହେ ଦେବି
ବ୍ୟର୍ଥତାର ହାହାକାର ।୪।

ହୋଇଥିବି ସଦା ଅଭାବର ଦାସ
ତବ ସ୍ମୃତି ପାଇଁ ମୋର ଅବକାଶ
ରହିଛି ଜାଗତ କୃତକର୍ମ-ପାଶ
ଗୁଛିଦେବି ତହିଁ ହାର ।୫।

ସାଥୀହୀନ ଦୀର୍ଘ ଯାତାପଥଶେଷେ
ଚିର ସାଥୀ ଅଛ ଆଲିଙ୍ଗନ ଆଶେ
ଭେଟିପାଇଁ କାଶି କଉଡିଏ ନାହିଁ
ଶୂନ୍ୟ ଭିକ୍ଷାପାତ୍ର ସାର ।୬।

ସକଳ ଜଣାରେ ତୁମେ ତ ଅଜଣା
ସକଳ ଚିହ୍ନରେ ତୁମେ ହିଁ ଅଚିହ୍ନା
ଅନାହତ ତବ ଅପୂର୍ବ ବାଜଣା
ବଜାଅ ଜୀବନ-ତାର ।୭।

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି ମାଗେ ଶରଣ
ଦୟାମୟ ଅଗତିର ଗତିକାରଣ ।୦।

ଦିଅ ଦୁଃଖ ଦିଅ ଶୋକ ନାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତାଦଳ
ପାଶୋରିବି ସବୁ ହେରି ଚନ୍ଦ୍ରବଦନ ।୧।

ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଦେବ ଯେବେ ଆନନ୍ଦେ ମାତିବି ତେବେ

ଅକଳନ କରୁଣା ମୁଁ କରି ଚିନ୍ତନ ।୨।

ନୟନରୁ ପ୍ରେମ ବାରି ପଡୁଥିବ ଝରିଝରି
ସରାଗେ ମୁଁ ଧୋଇଦେବି ରଙ୍ଗ ଚରଣ ।୩।

ଆଜିରେ ଶପଥ ନେଲି ଏ ଜୀବନ ସଂପି ଦେଲି
ଅଧମ ଜନରେ ଦିଅ ନବ ଜୀବନ ।୪।

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ
ପାଗଳ ହୋଇବି ଗୁରୁ ନାମକୁ ଗାଇ ।୦।

ମନ ବାସନା ମୋହର

ଭାଳି ଦେଇ ପଦେ ତା'ର
ବିତରିବି ସେ ନାମକୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୧।

ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମରି
ଦିବସ ନିଶି ବିସୋରି
ଭାଳିବି ମୁଁ ସୁଖ ଦୁଃଖ କିଛି ନାହିଁ ।୨।

ବିହଙ୍ଗମ ତାଙ୍କ ଦେଲେ
ପଚାରିବି ତାକୁ ଭଲେ
କି ନାମ ତୁ ବୋଲୁ ଅଛୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୩।

ତିନି ଭଙ୍ଗିଆ କାଳିଆ
ବନ କୁସୁମ ମାଳିଆ
କଦମ୍ବ ମୂଳରେ କା'ରେ ଥାଏ ଚାହିଁ ।୪।

କେବେ ଧୂଳି ଧରା ପରେ
ଦୀନ କାଙ୍ଗଳ ବେଶରେ
ମାଗିବି ଭିକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ।୫।

କେବେ ନୟନର ନୀରେ
ଡିଙ୍ଗାଇ ଏ ହୃଦୟରେ
ଗୁରୁ ନାମ ସୁଧା ଧାରା ପିଇ ପିଇ ।୬।

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହ କହ ରେ ସଖୀ
ଶୁଣି ପଲକ ପାଶୋରି ବସିଲା ଆଖି
ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହ କହ ରେ ସଖୀ ।୦।

ଅଦିନ ବରଷା ସରି ଝରିଲା ନୟନବାରୀ
ତନୁ ବଲ୍ଲରୀ ସହସା ଉଠିଲା କଂପି ।୧।
ନଚଳିଲା ସଖୀପାଦ ଏତେବଡ଼ ପରମାଦ
ପୁଣି ଶୁଣିବାକୁ କାନ ରହିଲା ଟାକି ।୨।

ପୁଲକ ଆଗେ ସେ ମନ କାହିଁ ହୋଇଲା ମଗନ
ଜାଣି ନପାରିଲି ଚେତା ନାହିଁ ଅଛିକି ।୩।
ଆଜନମ କେତେ ନାମ ଶୁଣି ନଥିଲା ଏ କାନ
ଏସନ ରୀତିକା ନାମେ ନଥିଲି ଟାଣି ।୪।
ଅପୂର୍ବ ସେ ନାମ ରସ ଯେ ଜାଣେ ସେ ହୁଏ ବଶ
ଲଭେ ମୁକତି ପରଶ ଜନମ ଦୁଃଖୀ ।୫।
ସଜନୀ କହୁଛି ଶୁଣ ନାମ ରୂପ କୋଟିଗୁଣ
ବିକି ହୋଇଯିବୁ ଅରେ ପଡିଲେ ଆଖି ।୬।

ସେ ମନ ମୋହନ ମୁରତି

ସେ ମନ ମୋହନ ମୁରତି କି ମନୋହର
ମନ ମରିର ଆସନେ ବିଜୟ ତାର ।୦।

ଧିଆନୀ ହୃଦୟ ଧନ
ଜ୍ଞାନୀର ଜୀବ ଜୀବନ
ପରାଣର ପରାଣ ସେ କରୁଣା କର ।୧।

ସେ ଯେ ଶାନ୍ତି ନିକେତନ
ଅଗତି ଗତି କାରଣ
ପ୍ରେମିକ ବଇରାଗିର ଗଳାର ହାର ।୨।

ଅପରୂପ ରୂପଧର
ବାସ୍ତବ ଚିର ଚିତ୍ତର
ଅମଳ କମଳ ନିଧି ତାର ପୟର ।୩।

ଅପାର କରୁଣାମୟ
ନାମ ହରେ ଭବଭୟ
ସୁମରଣେ ମାୟା ମୋହ ହୁଅଇ ଦୂର ।୪।

ଚରଣ ଚିର ସେବିବି
ପ୍ରାଣ ମନ ଅରପିବି
ଗୁରୁଦାସର ବାସନା ସଫଳ କର ।୫।

ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ

ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ ନୟନେ ମୋର ଠାକୁର
ହେରିବି ଏଇ ବିଶ୍ୱସାରା ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।୦।

ଦୂର ନୀଳ ଘନକୋଳେ ହସି ସରସେ ଶଶୀତି ଖେଳେ

କାଳିବାଦଲ ଲପନେ ଘେରି ନ ସାରୁ ତାର ଆବୁର
ନିରେଖୁଥିବି ନିତିକି ନିତି ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।୧।

ଅଝୁରା ତଟ ତଟିନୀ ନୀରେ ଭସାଇ ତରୀ ମନ ଅଧିରେ

ପଞ୍ଜିମର ରଞ୍ଜିତ ନିତାଉଥିବ ଅନ୍ତର
ଶୁଣୁଥିବି ମୁଁ ଦୂର ବଇଁଶୀ ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।୨।

ସବୁରି ଦେହେ ତୁମରି ଛାଇ ମଧୁର ଶିରୀ ରହିବି ତାହିଁ
ଉଛୁଳୁଥିବ କଣ୍ଠେ ତୁମ ବନ୍ଦନାର ଝଙ୍କାର
ନିଶିଦିବସ ହସ ବିରସ ମୋ ଲାଗି ହେବ ସୁନ୍ଦର ।୩।

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ ସମରପି ଦେଇ ପରାଣ ମନ
ଭଲ ମନ୍ଦ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଥାପି ଆମେ ସବୁ ତାଲୁ ତାଙ୍କରି ଧାମ ।୦।

ତାଙ୍କରି ଆଦେଶେ ଫୁଲ ଫୁଟି ବାସେ
ମାଳା ଗୁଚ୍ଛୁ ଆମେ ତାଙ୍କ ନିରିଦେଶେ
ତାଙ୍କରି ପ୍ରେମରେ ମତି ଆକୁଳିତ
ଆମ କଣ୍ଠ ଗାଏ ତାଙ୍କରି ଗୁଣ ।୧।

ତାଙ୍କ ରସ ଗୀତି ଶୁଣୁ ସିନା ଆମେ

ଖେଳିଉଠେ ଯାହା ଗଗନେ ପବନେ
ନିଶି ଅବା ଦିନ ଶୟନେ ଚେତନେ
ସେହି ସୁର ଧାରା ଭରେ ଏ କାନ ।୨।

ଧରମ କରମ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ
ଅରପି ଜୀବନ ବିତାଉ ଆନନ୍ଦେ
ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ ତାଙ୍କରି ଆଶିଷ
ସେହି ପିତାମାତା ଆପଣା ଜନ ।୩।

ସେବକ ବ୍ରତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ

ସେବକ ବ୍ରତ ତୁ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ
ସେହି ବରତ ମୁଁ ପାଳି ନିରନ୍ତର
ସେବୁଥିବି ତୋର ପାଆ ।୦।

ଯେଉଁ ରୂପେ ଯେବେ ଧରି
ଆଭାସିବୁ ଅବତରି
ଇଚ୍ଛିତ ତୋହର ପାଇ ସମାଦରେ
ପାଳୁଥିବି ମୁହିଁ ତାହା ।୧।
ଯେବେ ଦେବୁ ଯେଉଁ ଦୀକ୍ଷା

ମଣିବି ସେ ତୋର ଶିକ୍ଷା
ମାନି ସେ ଆଦେଶ ନିଶିଦିବସ ମୁଁ
ଅନୁସରିବି ସେ ରାହା ।୨।
ଯେ ଚରିତେ ଭଲ ଯାହା
ଆଦରି ଯେନିବି ତାହା
ଇଚ୍ଛା ତୋର ହେଉ ମୋର ଇଚ୍ଛା ମାଆ
ଜୀବନର ଚିର ସାହା ।୩।

ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା

ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା, ମୋଦେର ଗୁରୁ ଜଗତଜୋଡ଼ା
ତାହାର ମାଝେ ଆଛେ ଏକ ଜନ ସକଳ ଗୁରୁର ସେବା
(ଓ ସେ) ଜ୍ଞାନ ଦିୟେ ତୈରୀ ସେ ଯେ ପ୍ରେମ ଦିୟେ ଯେରା ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ଥାମୀ ।୧।

ଅତୁଲନ ସେ ରୂପେ ଗୁଣେ, ତାର ତୁଲନା ନାହିଁ ଭୁବନେ
କେବା ଏମନ ସଦାକ ପିଛେ କାଙ୍ଗଲ ଯଥାୟ ଦେଖେ
(ଓ ତାର) ସ୍ନେହେର ତାଙ୍କେ ମୁକ୍ତ ହଲ ଗୋ ସକଳ କ୍ଷାମା ଥେକେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ଥାମୀ ।୨।

କାର ପରଶେ ଶୀତଳତା, କେବା ଏମନ ଶାନ୍ତିଦାତା
ବାଞ୍ଛାକନ୍ତତରୁ କେବା ଭକ୍ତେର ଭାବଟି ବୁଝେ

ତିତାପକ୍ଷାଲା ଦୂର ହୟରେ କାର ପାୟ ମାଆ ଗୁଁଜେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ଥାମୀ ।୩।

ଭକ୍ତେର ବ୍ୟଥାୟ ସେ ଯେ ବ୍ୟଥୀ, ଭକ୍ତେର ସଦା ସାଥେର ସାଥୀ
ଭକ୍ତେର ଭାଲ ସଦାକ କରେ ପ୍ରେମେର ଚୋଖେ ଚେୟେ
ଭକ୍ତେର ମାନ ସଦାକ ରାଖେ ଆପନ ମାନଟି ଖେୟେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ଥାମୀ ।୪।

ଜୀବେର ଦୁଃଖ ସକଳେ ନାରି, ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦ ପରିହରି
କେବା ଏମନ ଜୀବେର ଲାଗି ଦ୍ଵାରେ ଦ୍ଵାରେ ଘୁରି
ସେ ଯେ ଭକ୍ତେର ଲାଗି ଜୀବନ ଧରେ ଭକ୍ତେର କୁଶଳ ସୁରି ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି

ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ଥାପନ । ୫।

ସଦାକ୍ଷ ଶିଷ୍ୟେର ପାଛେ ପାଛେ, କେବା ଏମନ ଫିରିତେଛେ
ଶିଷ୍ୟେର ଦୃଷ୍ଟ ଦେଖେ କେବା ଏମନ ଯତନ କରେ
ଭକ୍ତେର ବ୍ୟଥା ବୁଝେ ଯେ ତାର ସଦାକ୍ଷ ଆଖିବୁରେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ଥାପନ । ୬।

ଦୃଷ୍ଟି ଏମନ କରୁଣ କାହାର, କେବା ଏମନ ଦୟାର ଆଧାର
କେବା ଏମନ ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଆପନ କରେ
ଆଖି ହୃଦେ କୃପାର କଣା କାର ବା ଏମନ ଝରେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ଥାପନ । ୭।

ପରେର ବୋଝ ଆପନ ମାଥେ, ତୁଲେ ନିୟେ ଆପନ ହାତେ
କେବା ଏମନ ବନ୍ଧକୀବେ ଦେୟ ଗୋ ମୁକ୍ତ କରେ
ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ କ୍ଳାନ୍ତା ତାରି କୁଶଳ ତରେ ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ଥାପନ । ୮।

ଗୁରୁଶିଷ୍ୟ ଏମନ ସ୍ନେହ, କୋଥାଏ ଖୁଁଜେ ପାବେ କେହ
ଏସ ଆମାର ହିୟାର ମାଣିକ ହୃଦେ ତୋମାୟ ଧରି
ତୋମାର କର୍ମେଲ ଜୀବନ ଆମାର (ଯେନ) ତୋମାୟ ଦେଖେଲ ମରି ।
ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି
ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ଥାପନ । ୯।

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ
ପ୍ରଭୁ ମୋର ଚିତ୍ତ ପଲକରେ
ଆସୁ ଯେତେ ଝଡି ପଡୁ ଦୃଷ୍ଟ ମାତି
ନ ଭୁଲିବି କେବେ ଜୀବନରେ ॥୦॥

କୃପା କରି ତୁମ ପ୍ରେମ ରଙ୍ଗ ତୁଳୀରେ
ଆଙ୍କିଦିଅ ତୁମ ଛବି ନାମ ପାଖରେ
ନାମ ଗାଉଥିବି ରୂପ ଧ୍ୟାଉଥିବି
ସଦା ନୀର ଭିଜା ନୟନ ରେ ॥୧॥

କେବେ ଯେବେ ପଡିଯିବି ମାୟା ମୋହରେ
ଲିଭି ନ ଯାଉ ସେ ନାମ ଆଖି ଲୁହରେ
ଭକତି ଥାଳି ରେ ପ୍ରୀତି ଦୀପାଳି ରେ
ଅର୍ଘ୍ୟ ଛାକୁଥିବି ଶ୍ରୀପୟରେ ॥୨॥
ଯେବେ ସେ ପାରିକୁ ମୋତେ ଯିବାକୁ ହେବ
ସେ ନାମ କୁ ଜପି ଜପି ଜୀବନ ଯିବ
ଏହି ଅଳି ମୋର ରଖିବ ଠାକୁର
ରହିଥିବ ତୁମେ ପାଶ ରେ ॥୩॥

ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ

ଲୋଡୁ ତୁ ଯେବେ ଗୁରୁ-ଆଶିଷରେ
ପରାଣ ଭରି ଗୁରୁ ନାମ ଘୋଷ ।୦।

ଯେ କରେ ଆରାଧନ
ସେ ଏକା ଭାଗ୍ୟବାନ
ପିଇ ଯେ ପାରେ ଗୁରୁ ନାମ ରସ ।୧।

ଜଣାଅ ଯୋଡି କର
'ଗୁରୁ କରୁଣା କର'
ଧନ-ଜନ-ମାନରେ ତୁ ନ ରସ ।୨।

ଶୟନେ ବା ସପନେ
ଗୁରୁନାମ ଧିଆନେ ହୁଅ ତୋଷ ।୩।

ଶୁଣି ଗୁରୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ
କରରେ ସାଧୁସଙ୍ଗ
ଗୁରୁ-ପ୍ରେମନୀର ତରଙ୍ଗେ ଭାସ ।୪।

କରିବେ ଭବ ପାରି
ସେହି ହୋଇ ନାଉରୀ
ସେବ ପୟର ଯୁଗ ହୋଇ ଦାସ ।୫।

ଚେତନେ ଅଚେତନେ

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ ଚିନ୍ମୟ ଚିର ସୁନ୍ଦର,
ବନ୍ଦଇ ଆଜି ଚରଣ ତୁମର ବିଶ୍ଵ-ମାନସ-କନ୍ଦର ।୦।

ତୁମେ ହେ ଶାନ୍ତ କାନ୍ତ ମଧୁର
ତୁମେ ଅନନ୍ତ ଅମୃତ ଧାର
ତୁମରି ମହିମା ରଞ୍ଜନ କରେ ସକଳ ହୃଦୟ-ମନ୍ଦିର ।୧।

ସବୁରି ସଦନେ ତୁମରି ଭଜନ
ସବୁରି ବଦନେ ତୁମ ଜୟଗାନ

ଏ ସାରା ଜଗତ ବିନ୍ଦୁ ମାତର ତୁମରି ପରାଣ-ସିନ୍ଧୁର ।୨।

ପ୍ରଣବର ତୁମେ ଅନାହତ ପ୍ରାଣ
ନିଖିଳ ସୃଷ୍ଟିର ସୃଷ୍ଟ ମହାନ
ପ୍ରଳୟର ଘନ ମନ୍ଦ ନିନାଦ ଝଙ୍କାର ବେଦ ଛନ୍ଦର ।୩।

ତୁମରି ପୀରତି ତୁମରି ଦୟାରେ
ରାଜୁ ତୁମ ଜ୍ୟୋତି ଅନ୍ତରେ ବାହାରେ
ଆଲୋକିତ କର ଭବ-ଜୀବନର ଚଲାପଥ ଘୋର ଅନ୍ଧାର ।୪।

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ
ହେ ପ୍ରିୟତମ ତିନିଲୋକ ବନ୍ଦ୍ୟ
ତୁମେ ତେଜ ଅଧିଷ୍ଠାତୁ ଦେବତା
ତୁମେ ତିଜଗତ ଆଲୋକ ଦାତା
ତୁମେ ଧୃବତାରା
ଦେଖାଅ ପଥ ଆମେ ପଥହରା ।୦।

ଆମ ପରମବନ୍ଧୁ ଭଗବାନ
ଲଭି ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵରୂପ ମହାନ
ସେବିବୁ ହୋଇ ତବ ନିତ୍ୟଦାସ
ତବ ପଦାରବିନ୍ଦେ କରି ଆଶ
କର ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ହେ ନିତ୍ୟମଣ୍ଡଳ ନିତ୍ୟ ଦେବତା ।୧।

ଚାଳିତ କରି ସଦା ଶୁଭ ପଥେ
କର ଆକର୍ଷଣ ନିତ୍ୟ ଜଗତେ
କୁବୃତ୍ତି ଗଣ ଶୁଭପଥେ ଆସି

ଦିଅନ୍ତି ବାଧା ଧରନ୍ତି ଆକର୍ଷି
ଦେବ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି
କର ହେ ବୃତ୍ତି ପଥ ଅନୁଗାମୀ ।୨।

ତବ ଚିନ୍ମୟ ରୂପ ବିମୋହନ
କେତେ କାଳୁ କରି ନାହୁଁ ଦର୍ଶନ
ସେବି ନାହୁଁ ତବ ପଦ ସରୋଜ
ସେବକ ସାଜ ଦିଅ ହୃଦ ରାଜ
ଏତିକି ମାତର
ମିନତି ପଦେ ନମୁ ବାରମ୍ବାର ।୩।

ପୁଣି ଶ୍ରୀପଦେ ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା
ହେ କୃପା ଅକୁପାର କର ଘେନା
ତବ ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ
ଅଟଳା ଭକ୍ତି ଜୀବନେ ମରଣେ
ନ ହୋଇବ ଭଣା,
ଏତିକି ମାତ୍ର କର ହେ କରୁଣା ।୪।

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ
ତୁମେ ବିଶ୍ଵ ଗୁରୁବର ହେ
ତୁମରି ଅମୀୟ ଅଭୟ ବାଣୀ କୁ
ମରମେ କରିଣ ସାର ହେ
ଘେନି ତୁମରି ଆଶିଷ
ବିତୁ ଆମରି ନିଶି ଦିବସ ହେ ॥୧॥

ତୁମ ଶ୍ରୀପୟରେ ଆଶା ଦେଇ ପ୍ରଭୁ
କର ବରାଭୟ ଦାନ ହେ
କରିତୁମ କାମ ରଖୁ ତୁମ ନାମ

ଧନ୍ୟ ହେଉ ଦେଶ ମାନ ହେ
ସନାତନ ଧର୍ମଧାରା
ହେଉ ପ୍ରଚାରିତ ବିଶ୍ଵସାରା ହେ ॥୨॥

ସତ୍‌ଶିକ୍ଷା ବିସ୍ତାର ଜୀବସେବା ସାର
ବ୍ରତ ହେଉ ଜୀବନର ହେ
ଆଦର୍ଶ ଗୃହସ୍ଥ ହୋଇ ସଂଘଶକ୍ତି

ଦୃଢ଼ କରୁ ବାର ବାର ହେ
ଭାବ ବିନିମୟ କରି
ବିଶ୍ଵେ ଭାତୃଭାବ ଦେଇ ଭରି ହେ ॥୩॥

ଏ ଦେଶ ର ନାରୀ ସତୀ ସୁତତୁରୀ
ହୋଇ ପତି ସେବା ବଡ଼ ହେ
ସନ୍ତାନ ପାଳନ କରି ଗୁରୁଜନ
ସେବୁଥାନ୍ତୁ ଦେଇ ମତି ହେ
ଏ ଦେଶ ର ଯୁବ ଗଣ ହେ
ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତ୍ୟାଗୀ ସତ୍ୟବାନ ହେ ॥୪॥

ଦେବ ଦେବୀ ଗଣ ଆଶିଷ ବର୍ଷଣେ
କରି ପାଳନେ ସରବେ ହେ
ଯଜ୍ଞ ଦାନ ବଡ଼ ଆଚରିଣ ସର୍ବେ
ପୂଜୁଥାନ୍ତୁ ଗୁରୁଦେବ ହେ
ସଦାଦେହ ମନ ପ୍ରାଣେ
ଶାନ୍ତି ଲଭୁଥାନ୍ତୁ ଅନୁକ୍ଷଣେ ହେ ॥୩॥

ସ୍ୱଧର୍ମ ପାଳନେ ଏ ଦେଶର ଜନେ
ସଦା ଦେଇଥାନ୍ତୁ ମନ ହେ
କର୍ମ ମଧ୍ୟେ ଯୋଗ ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟେ ଭୋଗ
କରୁଥାନ୍ତୁ ଅନୁଦିନ ହେ
ଦେଶବାସୀ ଦେଶ ଚେକ
ରଖିବାକୁ ହେଉଥାନ୍ତୁ ଏକ ହେ ॥୫॥

ଯଥାକାଳେ ବାରି ବରଷୁଣ ଥାଉ
ଧରାହେଉ ଫଳଭରା ହେ
ଅନ୍ନଜଳ ବସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ର ଅବା ଶାସ୍ତ୍ର
ଜ୍ଞାନ ରେ ପରାଏ ପ୍ରଜା ହେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଜୀବନ
ଲଭି ଶାନ୍ତି ସୁଧା ଚିର ଦିନ ହେ ॥୬॥

ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ!

ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ! ହେ ଚିର ସୁନ୍ଦର !
ତୁମେ ସତ୍ୟ, ତୁମେ ନିତ୍ୟ ସାଥୀ ମୋ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମରାଠା

ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଗଗନେ ତାରା ତୁମେ ପ୍ରଣୟର ପ୍ରୀତି ଧାରା
ତୁମେ ପାହାନ୍ତି ଆକାଶେ ଜହ୍ନ ତୁମେ କୋଇଲିର କୁହୁ ତାନ
ତୁମେ ଶକ୍ତି, ତୁମେ ମୁକ୍ତି ତୁମେ ଗୁଞ୍ଜନ ମଧୁପର ।୨।

ତୁମେ ମଧୁର ରାଗିଣୀ ଛନ୍ଦ ତୁମେ ପୁଷ୍ପାନ୍ତା କୁସୁମ ଗନ୍ଧ
ତୁମେ ଭକ୍ତର ଭଗବାନ ତୁମେ ଜୀବନର ପ୍ରିୟତମ
ତୁମେ ସାନ୍ତ, ତୁମେ ଅନନ୍ତ ତୁମେ ସ୍ୱପ୍ନ ମୋ କାମନାର ।୧।

ତୁମେ ନବୀନ ଅରୁଣ ରଙ୍ଗ ତୁମେ ସାଗରେ ନୀଳ ତରଙ୍ଗ
ତୁମେ ଭକ୍ତ ଜନ ଆରାଧ୍ୟ ଶ୍ଯମ ଯେତେ ମୋର ଅପରାଧ
ତୁମେ ପିତା, ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ବନ୍ଧୁ, ସଖା ସହୋଦର ।୩।

ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ

ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ
ପ୍ରଣାମ କରିବି କେଉଁ ପରି ତୁମ ପଦ ଧରି ।୦।

ଆସିଛି ଗାଧୋଇ ଭବ ପଙ୍କଜ ଜଳେ
ଛୁଇଁ ଦେଲେ ତୁମ ପଦ ପ୍ରଣମିବା ବେଳେ
ଶିରୀ ଅଙ୍ଗେ ଲାଗି ଯିବ କାଳି ।୧।

ଜଗତରେ ତୁମ ନାମେ ବାଜିବ ନାଗରା
ମୋ ଲାଗି ବହିଲ ବୋଲି କଳଙ୍କ ପସରା

ତୁମ ନିନ୍ଦା ସହିବି କିପରି ।୨।

ବୁଡିଲେ ବୁଡିବି ପଛେ ଅସରା ଲୁହରେ
ନ ଲାଗୁ ମୋ କଳା ତୁମ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଦେହରେ
ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ସୁଖ ଶିରୀ ।୩।

ଏତିକି ଆଶିଷ ଦିଅ ଦୟାଳୁ ଠାକୁର
ଜଣାଇବି ହୃଦୟର ଭକ୍ତି ଶୁଦ୍ଧାର
ଦୂରେ ଥାଇ ପାଶେ ଥିଲା ପରି ।୪।

ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର

ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର
ଦିବାନିଶି ସୁମରଇ ନାମଟି ତୁମର ।୦।

ଅପରୂପ ରୂପ ଶିରୀ ଦେଖଇ ଆନନ୍ଦ ଭରି

ସେହି ଛବି ଚିତ୍ତାକାଶେ ଭାସଇ ମୋହର ।୧।

ତୁମରି ଅଭୟ ବାଣୀ ଦିଏ ସୁଧାଧାର ବୁଣି
ମୃତ ପରାଣରେ ଚିର ଅମୃତ ପ୍ରକାର ।୨।

ଘେନ ପ୍ରଣତି ମୋହର ସକଳ ସନ୍ତାପ ହର

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟା ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟା ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ	ସାରଥୀ ସାଜିଣ ଏହି ଦେହ ରଥେ
ଘେନ ପଦେ କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ	ଲକ୍ଷକ୍ଷକେ କର ଉପଗତ । ୨ ।
ଯେତେ ଶୁଣିଲେ ହେଁ ତବ ସୁଧାବାଣୀ	
ଭବତାପ କରେ ସନ୍ତାପିତ । ୦ ।	ବିଚରିଛୁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ସୁଧା
	ଧରି ରଖିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ସର୍ବଦା
ଶାନ୍ତି ଅଶାନ୍ତିର ଆବର୍ତ୍ତରେ ପତି	କର ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁରୁ ଭବ ବାଧା
ଭାସିଯାଉଅଛୁ ସତ୍ୟପଥ ଦୁତି	ହେଉ ସଦା ପ୍ରାଣ ପୁଲକିତ । ୩ ।
ଅନ୍ଧ କରି ଦିଏ ମାୟାର କୁହୁତି	
ହୋଇଯାଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଚଳିତ । ୧ ।	ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ଆମେ ଏ ମରତେ
	ଏ ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ଜାଗୁ ଅବିରତେ
ଚାଳିତ କର ହେ ସଦା ଶୁଭପଥେ	ସେଥିପାଇଁ ସଦା ଆମ ହୃଦପଥ
ଆମ ବୁଦ୍ଧି ତବ ନିଜ ଇଚ୍ଛାମତେ	ପ୍ରଜ୍ଞାଲୋକେ କର ଆଲୋକିତ । ୪ ।

ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଇଶ୍ୱର

ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଇଶ୍ୱର !	କାହିଁ ସେ ଦରବ ସରଗ-ନୈବେଦ୍ୟ	
ଆସିଛୁ ଏ ଦୀନେ କୃପା ବହି	କି ଦେଇ ତୋଷିବୁ ପ୍ରାଣ-ସାଇଁ ?	। ୨ ।
କୋଟି ଜନମର ସଂସ୍କାର ଫେଲ	ଜାଣୁ ନାହିଁ ଦେବ ତବ ପୂଜା ବିଧି	
ଭବ ସାଗରୁ ଚାରିବା ପାଇଁ	ଜହ୍ନଠାରେ ମନ ବାମନ ଅବଧି	
କାହିଁ କେତେକାଳୁ ରହିଥିଲୁ ତାହିଁ	କୃପାକରି ଦିଅ ତରଣ ବଜାଇ	
ସୁଧା-ଝରା ପଦ ଦରଶନ ପାଇଁ	ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଖି ନୀରେ ଧୋଇ	। ୩ ।
କି ଦେଇ ପୂଜିବୁ କାହିଁ ବସାଇବୁ	କରିଛୁ ଭରସା ସେ ରଙ୍ଗ ପୟର	
ବ୍ରହ୍ମ-ବନ୍ଦ୍ୟ-ଯୋଗ୍ୟ ଥାନ କାହିଁ ?	ଲାଗି ହେବୁ ନିତ୍ୟ-ସେବା ସୁମଧୁର	
ନନ୍ଦନବନ ସୁବାସ ସୁମନ	ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥିବୁ	
କସ୍ତୁରୀ ଗନ୍ଧ ସିତ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ	ଅପାର ମହିମା ଗାଇ ଗାଇ	। ୪ ।

ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ

ହେ ଭାବନିଧି !	ଚରଣେ କର ଚିର ବନ୍ଦୀ ॥ ୨ ॥
ଭାବରେ ରଖ ମୋତେ ବାନ୍ଧି	
ମାଗୁନାହିଁ ମୁଁ ଆନ ସିଦ୍ଧି ॥ ୦ ॥	ଲଭି ଶ୍ରୀପଦ ପରଶ
	ଭୁଲିବି ଭବ ପରାସ
ଭବ ବଇଭବ ଚିନ୍ତି	ଗାଇବି ନାମ ନିରବଧି ॥ ୩ ॥
ପଞ୍ଜଳି ହେଲାଣି ମତି	
ହାରି ଦେଲିଣି ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧି ॥ ୧ ॥	ଶିରୀମୁଖ ଚାହିଁ ଚାହିଁ
	ପୁଲକିତ ହେବ ଦେହୀ
ସକଳ କାମ କାମନା	କର ମୋ ଲାଗି ଏହି ବିଧି ॥ ୪ ॥
ହେଉପଛେ ମୋତେ ମନା	

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ	ମନର ପାଶୋରା ସତେ	ଝଟକି ଉଠୁଛି କିବା	ଅଂଗେ ଅରୁଣର କାନ୍ତି
	ହେବ କି ପାଶୋରା	ସବୁରି ଲାଗି ଆଦର	ନୟନ ଯୁଗଳେ ବୋଳା ।୨।
ଆଖି ଆଗେ ନାଚେ ପାଦ	ପଦ୍ମ ରଂଗ ଭରା ସତେ		
	ହେବ କି ପାଶୋରା ।୦।	ଭକତ ଡାକରା ପାଇ	ଆସିଛ ମରତେ ସାଇଁ
କଟୀ ତଟେ ଶ୍ରେତ ବାସ	କଣ୍ଠେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ମାଳା	ମନହୁଏ ଏ ଜଗତେ	ତୁମର କେ ପର ନାହିଁ
ନଅର ଅଧର ଯୁଗେ	ଦରହାସ କରେ ଖେଳା	ତତ୍ତ୍ୱ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର କି	ତୁମେ ସାଧନ ପସରା ।୩।
ବଚନ ଉପମା ନାହିଁ	ମଧୁରୁ ବଳି ମଧୁର ।୧।	ବିଷାଦ କାଳିମା ହରେ	ତୁମରି ଅଭୟ ବାଣୀ
		ଅଗାଧ ଅସୀମ ସ୍ନେହ	ପାରିବ କେ ପରିମାଣି
ଭାଷାରେ ବୋଳା ଅଛି କି	ପ୍ରେମ ଅନୁରାଗ ଶାନ୍ତି	ଆଶୀଷ ବରଷ ଦେବ	ଘେନ ନତି ଭକ୍ତି ଭରା ।୪।

ହେ ମହାମହୀମ ଭୁବନମୋହନ ନନ୍ଦନ

ହେ ମହାମହୀମ ଭୁବନମୋହନ ନନ୍ଦନ	ଶରଣାଗତ ଭକତ ହୃଦ ତଟ' ତନ୍ଦନ ॥୨॥
ବନ୍ଦନ ତୁମ ପଦକଞ୍ଚେ ପ୍ରଣତି ଘେନ ମମ ॥୦॥	
ଭକତର ପ୍ରାଣେ ଦିଅ ଜ୍ଞାନଦୀପ ଜଳାଇ	ରକତରଙ୍ଗେ ରଞ୍ଜିତ ଶୋଭା ତୁମ ଚରଣ
ହୃଦ-ସରସୀରେ ଦିଅ ଶତଦଳ ପୁଷ୍ପାଇ	କଟି ତଟେ ବିମଣ୍ଡିତ ଶ୍ରେତ କୁଞ୍ଜବସନ
ତୁମେ ଭବ-ବନ୍ଧନ ବିମୋଚନ	କପାଳେ ଶୋଭଇ ଗନ୍ଧ ତନ୍ଦନ
ଏ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରଣତି ଭାଳେ ଆହେ ବିଶ୍ୱ-ବନ୍ଦନ ॥୧॥	ନିତିଳ ଅଳଙ୍କାରଳୀ କରେ ଗଣ୍ଡ ମଣ୍ଡନ ॥ ୩ ॥
ଛନ୍ଦା ପଦେ ବନ୍ଧା ମନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର କାମନା	କୋଟି ଶଶୀ-ପ୍ରଭା ଜିଣି ବରାଭୟ ମୂରତି
କୁଞ୍ଚିତକେଶୀ ମୋ ଦଶା ଛାମୁରେ କରେ ଜଣା	ଦୁଷ୍ଟର ଭବ-ସାଗରୁ ଉଦ୍ଧର ହେ ଶ୍ରୀପତି
କରୁଣା କର ହେ କୃପା ନିଧାନ	ପଶୁଛି ସେ ପଦେ ଆଜି ଶରଣ
	ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ କର ଦାନ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଜୀବନ ॥ ୪ ॥